

קובץ שופר הזוהר

כרך ז'

ובו עשרה ספרים נפתחים

- א. מעלות הזוהר
- ב. שמחת הזוהר החדש
- ג. השבונות הזוהר
- ד. תשובת הזוהר
- ה. אגרות הזוהר
- ו. תורתו מגן לנו
- ז. בדרכי הזוהר
(הכולל: מלמדים וְהוֹהֵר; סוד הזוהר;
השכינה וְהוֹהֵר; מתיקות הזוהר; דרכי
הרשב"י)
- ח. השפעת הרשב"י
- ט. אור הזוהר 36
- י. אור הזוהר 37

יצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
חשוון תשע"ג

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

הַמְשִׁיחַ מַחְבֵּה שְׁנֵלְמַד זֹהַר הַקְּדוּשׁ

"וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ בְּזֹהַר הַרְקִיעַ", כִּךְ אָמַר מֹשֶׁה בְּעֵלְיוֹ הַשְּׁלוֹם לְרִשְׁב"י זִיע"א: "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזֹּהַר... וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזֹּהַר, יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". פְּרוּשׁ: מִשּׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְרֵי הַזֹּהַר, עַל יְדוּ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים (רַעֲיָא מְהִימְנָא פ' נִשְׂא דָּף קַבֵּד: רמ"ק)

אַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יִרְד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כְּמַה חֲיָלִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וְכְמַה מְלָאכִים סְבִיבוּ וְשִׁכְנִתָּא עַלְמָה עֵטְרָא עַל בְּלָהוּ [וְשִׁכְנֵיהָ עַל־זוֹנָה הֵיתָה עֵטְרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרִשְׁב"י: רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֵלְיָהוּ הַנְּבִיא לְרִשְׁב"י: וְכַמָּה בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵי... פְּרוּשׁ: כְּמַה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפָּרְנְסוּן מִזֵּה חֲבוּרָא שְׁלָךְ [שְׁיִהְיֶה לְהֵם מְזוּן וְתַקּוּן הַנְּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזֹּהַר] קַן פְּאָשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוּב לְבִיאַת מְשִׁיחַ], וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזֹּהַר"ק יִתְקַיֵּם מַה שְּׁפָתוּב "וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהָ" - פְּרוּשׁוֹ, שְׁיָבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרוּתְנוּ בְּב"א (תִּיק"ז תי' ו' - הַגְּרָא וּבִלְר). - לְשׁוֹן הַפְּסָא מְלָךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקַּב"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשָׁב כְּאֵלּוּ פְּדָאֵנִי לִי וּבְנֵי מַהְגְּלוֹת. - וּבְמַקְדָּשׁ מְלָךְ אָמַר: כִּי כְּמַה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מֵאֲמַרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, וְאִין קִץ לְגַדֵּל שְׁכָרוֹ, וְאֲשִׁרֵינוּ וּמַה טוֹב חֲלַקְנוּ אִם נִזְכָּה לְעֵזֶר וּלְקַרְבַּי בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כִךְ גָּזַר הַבּוּרָא יִתְבַּרְךָ שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה יְהִיְהִי גְנוּז סִפְרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבֻזְכוּתוֹ יָבוֹא הַגּוֹאֵל, כִּי סְגָלָה זֶה בּוּ דְנָקָא וְלֵא בְּזוּלְחוֹ, עכ"ל.

סֵפֶר

מַעֲלוֹת הַזוֹהַר

בְּשִׁבַח לְיַמּוּד הַזוֹהַר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

מֵאֲמָרִים וְהַקְדָּמוֹת

וְנוֹסְפוֹ עָלָיו, סֵפֶר שְׂמִיחַת הַזוֹהַר הַחֲדָשׁ,
וְסֵפֶר חֲשִׁבוֹנוֹת הַזוֹהַר, וְסֵפֶר תְּשׁוּבַת הַזוֹהַר

- א. גְּדֹל נְחִיצוֹת לַמּוּד הַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ לְמַעַן הַצֵּלֶת עִם יִשְׂרָאֵל. וְדַבְּרֵי הַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ בְּשִׁבַח וּמַעֲלַת לִשׁוֹן הַקְדוֹשׁ. וְכֹל יֶלֶד הַיּוֹדֵעַ לְקַרֵּא יְכוּל כָּבֵר לְלַמֵּד וּלְהַבִּין זֶהר הַקְדוֹשׁ.
- ב. דַּבְּרֵי בַעַל הַ"שְׂדֵי חֲמֹד" שְׂמַתָּר וּמַצְוֶה לְתַרְגֵּם הַזוֹהַר לְלִשׁוֹן הַקְדוֹשׁ.
- ג. מַעֲלַת הַלּוּמֵד זֶהר הַקְדוֹשׁ בְּשִׁבַח, וְאִיךָ מִתְקַן נִשְׁמַתוֹ בְּזֶה. - בּוֹאוּ חֲשִׁבוֹן, כֹּל מִי שֶׁשׁוֹכֵל בְּקִדְקֹדוֹ בּוֹדָאֵי יִלְמַד בְּכָל רִגְעַ זֶהר הַקְדוֹשׁ.
- ד. לְנִצֵּל מִן הַיֵּצֵר אִי אֶפְשָׁר בְּלִי לְלַמֵּד זֶהר הַקְדוֹשׁ. - הַרוֹצֶה רְפוּאָה בְּרַכָּה וְיִשׁוּעָה יִתְחַבֵּר לְרִשְׁבֵי" בְּלַמּוּד זֶהר הַקְדוֹשׁ.
- ה. לְזִכּוֹת לְגַן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן אֶפְשָׁר רַק בְּלַמּוּד זֶהר הַקְדוֹשׁ.
- ו. הַמְּשִׁיחַ מְחַכֶּה לֵה שֶׁתִּלְמַד זֶהר הַקְדוֹשׁ, כִּי כָּבֵר הִגִּיעַ זְמַן הַגְּאוּלָּה.

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׂמֵשׁ תּוֹבֵב"א
טַבַּת תְּשׁוּעַ"ב לַפ"ק

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

**ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א**

**מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן**

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד וניצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תִּכּוּן הַעֲנֵינִים

סֵפֶר מַעֲלוֹת הַזוֹהַר - בְּשִׁבַּח לִימוּד הַזוֹהַר בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ..... ז

- ז. מאמרים והקדמות.....
- בזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו ששזכה ונגאל באהבה וברחמים ללא צרות ויסורים.....
- ז. משמים הסכימו לקב!.....
- ח. אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גגם.....
- מעשה יוכלו להתאחד כל הציבור וללמד בנקל את הזהר הקדוש ולהנות מזיו נעם הרשב"י וחבריו הקדושים.....
- ט. הזהר הקדוש הוא אור הגאולה האחרונה.....
- י. על ידי תרגום הזוהר הקדוש ללשון מתקיימת בנו הבטחת הרשב"י "אפלו נערים ידעו נסתרות קרוב לימות המשיח".....
- יא. למוד זהר הקדוש מכניס חשק גדול ללמוד התורה, ולתפלה בכונה.....
- יב. בכל שבת תקבעו ללמד שעור בזהר הקדוש.....
- יב. לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.....
- הרי שלחן ערוך ועליו סעודה השנה לכל איש ואיש, כקטן וכגדול, ללמד את פרשת השבוע יחד עם הזהר הקדוש.....
- יג. כל העוסק בתורה נעשה בן חורין.....
- יג. כבר קדמונו גדולים שתרגמו הרבה מן הזוה"ק, מארמית ללשון הקדש.....
- יג. בזמן הרב הקדוש ר' חיים ויטאל זי"ע היה קיים ספר זהר בלשון הקדש.....
- רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג שחי בזמנו של רבי חיים ויטאל חבר ספר מפלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקדש.....
- יד. אמרתי להעמיד חבורי זה בלשון קצר וצח, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתנו הקדושה.....
- יד. חבורו החשוב "מקור חכמה" - זכה להסכמות בעל השל"ה הקדוש ובעל הלבבו"ש.....
- טו. ה"חפץ חיים" זיע"א העתיק בספריו קטעים מן הזהר הקדוש, תוך תרגומם ללשון הקדש.....
- טו. מגדולי מתרגמי הזהר הקדוש היה הצדיק הקדוש "רבי יהודה רוזנברג" זצ"ל מורשה, בספר "זוהר התורה" העתיק הרבה מנגלות הזהר הקדוש על סדרי הפרשיות והעמיד זה בצד זה את לשון הזהר ואת תרגומו.....
- טו. לא היה שום טעם כמוס בכתיבת הזהר הקדוש מארמית דוקא, דלשון הארמית אין קדושה יותר מלשון הקדש.....
- טז. בזהר פרשת מובא ש"לשון הקדש - השכינה מתחברת בה", ואלו לשון ארמית היא לשון הסטרא אחרא.....
- טז. מעליותא היא לתרגם את הזהר הקדוש ללשון הקדש, וקדושה יתרה בלשון הקדש,

יח.....שְׁמַחְבֶּרֶת אֶל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה
 וע"י שְׂפָל הָעַם יִתְאַחֲדוּ בְּלִמּוּד הַזֶּה"ק בְּכָף כְּלָנוּ כְּאֶחָד נִזְכָּה שְׂיָקִים בָּנוּ נְבוֹאָת הַרְשָׁב"י
יח....."זַכָּא דְרָא דְהָאִי אֲתַגְלִיא בֵּיהּ, וּבִסְגוּלָתוֹ "וּקְרָאתֶם דְרוֹר"
יח.....מַעֲלַת וַחֲשִׁיבוֹת לַמּוֹד הַזֶּהר
יט.....הַבַּעַל שֵׁם טוֹב צִוָּה לְאַנְשֵׁי שְׂקָדָם כָּל תְּפִלָּה לְלַמְדוֹ מֵאִמֵּר זֶהר וְתַקוּנִים
 לַמּוֹד הַזֶּהר מוֹעִיל לְהַשְׁגָּה, וּדְבָרָיו מְאִירִים פְּנֵי הָאָדָם, וְנוֹתְנִים כַּח וְחִיל לְנִשְׁמַת הָאָדָם
יט.....
יט.....בְּלִמּוּד הַזֶּהר יוֹסִיף שְׁלֵמוֹת לְהַשְׂכִּיל בְּהַבְנָה אֶת כָּל חֻלְקֵי נַגְלוֹת הַתּוֹרָה
 מְהַנְּגוּן שֶׁל הַתַּקוּנִים בַּחֲדָשׁ אֱלוּל, וּמְהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב כְּשִׁמְתָאֲחֵרִים, נַעֲשֶׂה דְבָרִים
 עֲלִיוֹנִים וְתַקוּנִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה
יט.....
כ.....עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים וַחֲסִדִּים
כ.....רְשָׁב"י הַמְּשִׁיף תַּקוּנִים כְּאֵלֶּה, שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד הַסּוֹף, שְׂפָל מִי שְׂיִרְצָה לְשׁוּב יוֹכֵל
 לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא
כ.....
כ.....אֶפְלוּ הַבַּחֲוִירִים וּפְשׁוּטֵי הָעַם יַעֲסִקוּ בְּסִפְרֵי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ
כ.....לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, זֶה הִיא בַּחֲיִנַת הַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְרֵי צְדִיקִים
כא.....לַמּוֹד הַזֶּהר בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ נַחֲשֵׁב שְׁלוּמֵד אֶצֶל הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי
כא.....יְכוּל אֲנִי לְפַטֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה
כא.....בְּכָל רִגַע תּוֹכְלוּ לְהִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י
כא.....בּוֹאוּ חֲשׁבוֹן מֵה שְׂיִהוּדֵי אֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר בֵּין בֵּימֹת הַחוּל וּבֵין בְּשַׁבַּת
 קוֹדֶשׁ
כב.....
כב.....חֲשָׁבוֹן אֲמַתִּי שֶׁל זְכוּת הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, לִיהוּדֵי אֶחָד שֶׁקִּבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד זֶהר שְׁעָה
 אַחַת בַּיּוֹם
כג.....
כד.....חֲשָׁבוֹן אֲמַתִּי שֶׁל גְּדֹל הַזְּכוּת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ
כד.....לַמּוֹד קִבְלָה זֶהר בַּיּוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁפָּה שְׁעָה שְׁנֹה לְלַמּוֹד 75 שְׁנָה בֵּימֹת הַחוּל
כד.....בֵּאוּ נִתְגַּיֵּס כְּלָנוּ, הַגְּדוּלִים עִם הַקְּטִינִים, גְּאוּנִים עִם פְּשׁוּטִים, צְדִיקִים וּבִינְוִנִים, זְקִנִים
 עִם נְעָרִים, מְלַמְּדִים עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבּוֹ, וְנַפְעֵל לְקִרְבַּ וְלִהְבִּיא אֶת מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ
 בְּרַחֲמִים
כה.....
כה.....מְלַמֵּד צְרִיף שְׂיִלְמַד זֶהר, שֶׁהוּא בַּחֲיִנַת "עֵץ חַיִּים", וְיוֹכֵל לְהַמְשִׁיף נִשְׁמָה לְתַלְמִידִים, כִּי
 בְּזֶה שֶׁהָרַב נוֹתֵן שְׂכָל יִשְׂרָאֵל לְתִינוּק, בְּזֶה מְנִיחַ נִשְׁמָה אֲמַתִּית
כז.....
כז.....בְּרוּר הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת פּוֹעֲלִים תַּקוּנִים גְּדוּלִים בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיוֹנִים
לא....."בְּזַכּוּתָהּ הַגַּעַתִּי לָךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעַם!"
לא.....הַקְּרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה
לא.....דְּבָרֵי קוֹדֶשׁוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל אֱלוּקֵי רַבִּי יוֹדִיל רֵאזִנְבֵּעֵרַג זִי"ע בַּעַל "זֶהר תּוֹרָה"
לב.....הַקְּדָמַת הַמְּחַבֵּר, בְּלֵב נִדְכָּה יְדָבֵר, לְאֵל עֲלִיוֹן יִשְׁפָּה שִׁיחוֹ, וְלִפְנֵי אֲנָשִׁים יִצִּיעַ רִחוֹ
לב.....וּבְגֵן דַּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ סִפְרֵי הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא
לב.....כָּל אוֹתָם שְׂיִזְכּוּ לְלַמֵּד זֶהר הַקְּדוּשׁ יִזְכּוּ לְגֵאֻלָּה
לג.....אִיךָ יוֹכֵל סִפְרֵי הַזֶּהר לְבֹא לְהִתְגַּלּוֹת חֲדָשָׁה וְלִהְתַּפְּשֵׁט יוֹתֵר בְּכֻלֵּי יִשְׂרָאֵל
לג.....רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זִצ"ל הִיָּה לוֹ סִפְרֵי הַזֶּהר בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ, כְּמוֹ שְׁמוּבָא בְּפִרוּשׁוֹ "דְרָרָה

קוֹנְטֵרַס שְׂמֻחַת הַזֶּהָר ..... לט

והוא חדושים נפלאים והוספות לערכה של שְׁעָה בו יבאר חשיבות כל שְׁנֵיהַ וּשְׁנֵיהַ בחיים של היהודי, וכמה שמחה ואשר ועָשָׂר יש לגורסי ולומדי הזהר הקדוש, ואתם המְשִׁיחַ יִשְׁמַח וְיִרְקַד ..... לט

בְּדָקָה אַחַת נֶאֱמְרוֹת כְּמֵאֵתִים מְלִים ..... לט

שְׁבַשְׁנֵיהַ אַחַת בְּלֶבֶד זֹכִים לֶכֶּ-28.000 שְׁנָה תוֹרָה ..... לט

מָאָה וְחֲמֵשׁ מִלְיוֹן מָאָה עֶשְׂרִים אֶלֶף מְלִים תוֹרָה ..... לט

תִּקְבַּל אֶת הַשָּׂכָר כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד ..... מ

נְהִיִּיתָ הַעֲשִׂיר הַכִּי הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמִצְוֹת, מוֹלְטֵי זִילְיוֹנֵר ..... מ

עָקֹר נְתִינַת הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְאֵלוֹ שְׁלוֹמְדִים אֶת סוּדוֹתֶיהָ ..... מ

צָרִיךְ שְׂיִתְעַסְקוּ יִשְׂרָאֵל בֵּינָה שֶׁל תּוֹרָה ..... מ

בְּיַדֵּינוּ הַדְּבָר לְהַחִישׁ אֶת הַגְּאוּלָּה וְלִזְכּוֹת לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּקִרּוֹב בְּרַחֲמִים ..... מֵא

כּוֹלְנוּ חִפְצֵי חַיִּים!!! כּוֹלְנוּ לוֹמְדִים זֹהָר הַקְּדוֹשׁ!!! ..... מֵא

צָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לָתֵת מְנוּחָה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂיִגְאָלְנוּ ..... מֵא

מִתּוֹךְ הַקְּדֻמָּה לְסִפֵּר "פֶּתַח אֱלֵיהוּ הַמְּבֹאָר" ..... מֵא

סִפֵּר חֲשִׁבוֹנוֹת הַזֶּהָר ..... מז

לחשב מחשבת, מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר בימות החול, ועל אחת כְּמָה וְכָמָה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ ..... מז

עֶרְכָּה שֶׁל שְׁעָה ..... מז

חֲשִׁבוֹן אֲמִתִּי שֶׁל זְכוּת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, לִיהוּדֵי אֶחָד שֶׁקִּבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְלַמַּד זֶהָר שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם ..... מַח

חֲשִׁבוֹן אֲמִתִּי שֶׁל גִּדְל הַזְּכוּת לְמוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ ..... מִט

גִּימְטְרִיא נִפְלְאָה וְרֵאשִׁי תְּבוּת ..... נ

סִפֵּר תְּשׁוּבַת הַזֶּהָר ..... נג

בו יבאר מאמר הזהר הקדוש שְׁכָל הַגְּאוּלָּה תְּלוּיָהּ בְּתְשׁוּבַת רֵאשִׁי עִם יִשְׂרָאֵל, אוּ בְחִבּוּרָה אַחַת קְדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל ..... נג

זֹהָר חֲדָשׁ מִפְּרֻשַׁת נַח דָּף כֵּט ע"ב - ל' ע"א ..... נג

זֹהָר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ ..... נה

שְׂאֵם יַחְזְרוּ בְּתְשׁוּבָה רֵאשִׁי בֵּית הַכְּנֶסֶת, אוּ בֵּית כְּנֶסֶת אֶחָד, בְּזְכוּתָם תִּתְכַּנֵּס כָּל הַגְּלוּת ..... נו

יִשְׂאֵלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה הָאֵם יְדַעַת שְׁבַעֲיָרָה זוּ יֵשׁ מִקּוּהַ פְּסוּלָה? אֲשִׁיב כּוּן!.....

סה

וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשָׁב לְצִים זוּ (לִילִי"ת) אָמֵם שֶׁל עָרָב רַב. שֶׁהִיא מְטֻמָּאָה כְּנֶדָה בְּמוֹשָׁבָה. וְכֵן עָרָב רַב מְטֻמָּאִים בְּמוֹשָׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיוֹשְׁבִים בֵּינֵיהֶם ..... סו

זוהר בלשון הקדוש.....**עד**

אדם אתם - תלמידי חכמים.....**עד**

בגלל ישראל - הם התלמידי חכמים נאמר ובני ישראל יצאים ביד רמה.....**עד**

בגאולה האחרונה, יוציא את התלמידי חכמים בכל הכבוד הזה.....**עד**

אם תקבלו תורתו - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. כפי יהיה ביציאת גאולה
אחרונה שם תהא קבורתכם בגלות.....**עה**

וערב רב, יהיו רחוקים מן הגאולה, ויראו תלמידי חכמים והעם הקדוש בכל הכבוד הזה,
ורשעים בחשך ידמו - הם ערב רב.....**עה**

אמר אליהו, רועה הנאמן, נתן לי הקדוש ברוך הוא רשות להתגלות לך, ולעשות עמך
טוב.....**עה**

אמר לו רועה הנאמן, בשבועה עליך בשם ה', אל תאחר בכל יכלתך, שהרי אני בצער
רב. ויפן פה וכה וירא כי אין איש, עוזר לי, להוציאני מצער זה.....**עה**

ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימים ערב רב ביניהם.
ולא נותנים להם במקומות רבים, אלא דבר קצוב, שלא תהיה תקומה לנפילתם, ואפלו
חיי שעה, ואותם ערב רב הם עשירים בשלוחה, בשמחה, בלי צער, בלא יגון כלל, גזלנים,
בעלי שחד, שהם דינים ראשי העם.....**עו**

מעלות הזוהר

בשבת לימוד הזוהר בלשון הקודש

מאמרים והקדמות

למי הגאולה ופעמי המשיח מחכים בפתח וכלנו מצפים להבטחת הנביא (מ"כה ז: ט"ו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", וכתב על כך השל"ה הקדוש, וזל"ק: "הנה מבאר מכאן שחבור הזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, פי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה וישבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

בזכות הקריאה והלמוד בספר הזוהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל באהבה וברחמים ללא צרות ויסורים

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה, העניק השם יתברך ברב חסדו לעמנו עם סגלה, והוא ספר הזוהר הקדוש, שנתחבר בקדשה עליונה על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן. ובזכות הקריאה והלמוד בספר הזוהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים ללא צרות ויסורים רחמנא ליצלן. דבר זה מבאר בספר הזוהר הקדוש עצמו, מפי קדשו של משה רבנו עליו השלום "הרעיא מהימנא", אשר היה נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה מישיבה של מעלה.

כך אומר משה רבנו עליו השלום: בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, בזוהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". ובאור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

משמים הסכימו לך!

ואף משמים הסכימו לך! ובתקוני הזוהר מבאר, שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו, ולמד עמהם סתרי תורה

בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם: "כמה רב כחו וקדושתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא, ובגינה, ויקראתם דרור בארץ". ובאור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבורא שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "ויקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום

וכמו שרבינו הקדוש הרמח"ל [רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים" ועוד] תקן בשיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע

וזהו בחינת השינוי של תפלין שנעשין על ידי דפוס דייקא, בחינת פתוחי חותם קדש לה' שנאמר על תפלין כמבאר בדברי רבינו ז"ל (בלקוטי תגנוא סמן ה). כי פיתוחי חותם הוא בחינת דפוס כמובא בפוסקים לענין קדשת הספרים הנדפסין שמביאין שם ראיה מאבני החושן שנעשו בדפוס בחינת פתוחי חותם כמבאר בה' ספר תורה בטורי זהב בסימן רע"א בשם תשובת משאת בנימין עין שם. כי מבאר בהתורה אשרי העם הנ"ל שבחינת המשכת התורה על ידי לקיחת הנפשות הוא בחינת תפלין, בחינת שון של ג' ראשים ושו של ד' ראשים עין שם, כי אותיות השינוי של התפלין נעשין בדפוס וזהו בחינת הדפסת ספרים קדושים שהם בחינת לקיחת וקבוץ האותיות שהם הנפשות שעל ידם נמשך התורה בעולם כנ"ל, שזהו בחינת השינוי של תפלין כנ"ל שנעשין בדפוס דייקא כנ"ל. ועל כן אשרי הזכה ליתן מעות לצדקה נוראה כזאת להדפיס ספרים קדושים לשם שמים, כי על ידי כל הצדקות שנותנין זוכין ליקח הנפשות ולהמשיך תורה בחינת אורייתא דעתיקא סתימאה כמבאר בהתורה הנ"ל, מפל שכן כשנותנין צדקה בשביל זה בעצמו כדי להדפיס ספרים קדושים שהדפסת ספרים אלו בעצמן הם בחינת לקיחת הנפשות שהם האותיות והמשכת התורה כנ"ל שבנדאי אשרי חלקו שזכה לזכות את הרבים להאיר חדושי תורה

א. ראה מה שכתב רבי נתן בספרו "לקוטי הלכות" (אבו העזר, קדושין, ג, כ"ב): כי השם יתברך עשה עמנו חסד גדול שנתגלה מלאכת הדפוס בעולם שעל ידי זה נתברכו הספרים הקדושים.

כי בחינת ההדפסה הוא בחינת לקיחת וקבוץ הנפשות שעל ידי זה מגלין תורה כנ"ל, כי כשנותנין ספר אזי נותנין אות אחר אות, אבן בהדפסה לוקחין ומקבצין כמה וכמה אותיות הרבה מאד על הדפוס ומדפיסין בפעם אחת דף שלם, והאותיות של התורה הם בחינת ניצוצי נפשות כי כל הנפשות שרשם באותיות התורה כידוע, נמצא שקבוץ האותיות של ספרים קדושים הם בחינת לקוטי הנפשות כנ"ל, כי גם הספרים בעצמן נתחברו על ידי לקיחת הנפשות בבחינת ולקח נפשות חכם שעל ידי זה המשיך זה החכם התורה שגלה וחיידש הכתובה בספר הזה שמדפיסין עכשו, ועל כן על ידי ההדפסה נתעורר ביותר בחינת השרש של אלו החידושים שנמשכו על ידי לקיחת הנפשות שמהם בעצמן נתהוו אלו אותיות התורה שבזה הספר, כי גם עכשו לוקחין אלו האותיות ומקבצין אותן יחד וממשיכין ומגלין התורה בעולם על ידי שמדפיסין בפעם אחד דף שלם כמה וכמה פעמים רצופים שעל ידי זה מזיכין את הרבים ומאירין פני תבל בספרים הרבה היוצאין בעולם ומעוררין את ישראל לתשובה שלמה.

דָּבָר זֶה פִּתְקָנָה הָרֵאשׁוֹנָה בִּישִׁיבָתוֹ, וְכוּתֵב עַל מַעֲלַת הַדְּבָר בְּאִגְרַת לְחֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "זֹאת הָעֵצָה הַיְעוּצָה לְכָל קְהָלוֹת קֹדֶשׁ לְהַנְצִיל מִרְשַׁת זֶה טְמֵנוֹ שׁוֹנְאֵיהֶם, וּבּוֹדָאֵי הִיָּה לָהֶם לִפְקֹחַ עַל זֹאת וְלֹא יִחְדְּלוּ, כִּי רַב הַדְּבָר וְעֵצוֹם מְאֹד... וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכּוּ חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרַי גּוֹם, כִּי אֲנִי אֶלְמָלֵא נִתְיַשֵּׁר חִילִי הַיִּיטִי קוֹבֵעַ דְּבָר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וַיְהִי לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אֵין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקְוָמוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבָר קִשָּׁה הוּא כְּלָל". וּמִי לָנוּ גְדוֹל כְּהַרְמַח"ל זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ אֲמֵן אֲשֶׁר הִיָּה בְּקִי עֵצוֹם בְּכָל מַכְמֵנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מֵצָא עֵצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת, לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּרִצְפָּה לְלֵא הַפֶּסֶק, שֶׁבִּכְחַ הַקְדָּשָׁה הָעֲלִינָה שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

מַעֲתָה יִכְבְּלוּ לְהַתְאָחֵד כָּל צִיבּוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְלְלַמּוֹד בְּנִקְלֵ אֶת הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ וְלְהַנּוֹת מִזִּיּוֹ נַעַם הַרְשָׁב"י וְחֻבְרֵי הַקְדוּשִׁים

י'שִׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ¹⁶⁷⁹ בְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ, וְכָל הַרוּאִים אֹמְרִים בְּרַקְאֵי, וְהַלּוּמְדִים מְבַרְכִים בְּרַכַּת הַנְּהַנִּין, וְכָל קָרִי בִּי רַב יוֹכֵל מַעֲתָה לְלַמּוֹד בְּנִקְלֵ אֶת הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ, וְלַהֲנִיחַ מִזִּיּוֹ נַעַם פִּירוּשֵׁי רִשְׁב"י וְחֻבְרֵי וְלַהֲתַחַמֵם בְּשִׁלְהַבַּת הַקְדוּשָׁה הַגְּנוּזָה בְּחִיבּוּרֵם הַקְדוּשׁ, שֶׁהִיָּה סְתוּם וְחֻתוּם בְּפָנֵי הַהִמּוֹן אֲשֶׁר לֹא כָל מוֹחַא יוֹכֵל לְהַשִּׁיגֵם.

וְהִנֵּה עַתָּה זְכִינוּ, בְּחַסְדֵי ה' יִתְבַרַךְ וְיִתְעַלֶּה אֲשֶׁר הַגְדִּיל עֲלֵינוּ לְצַלּוֹל לְמִים אֲדִירִים, וְלַהֲאִיר אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ, אֲשֶׁר כּוֹלוּ פְּנִינִים יְקָרוֹת וַיִּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם, שֶׁם רַמ"ז אֵין מִסְפָּר, חֵיוֹת הַקּוֹדֶשׁ שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים, וְכָל יִשְׂרָאֵל אַחִים חֻבְרִים יִכְנָסוּ לְחִיבּוּר הַקְדוּשׁ הַזֶּה "זֹרְשׁוֹת נִיתְנָה לְאֵלוֹ הַנְּשִׁמּוֹת שְׁגוּרָשׁוֹ מִמְקוֹמָם לִידְבַק בְּזֶה הַחִיבּוּר" (תִּיקוּנֵי זוֹהַר דָּף א' ע"ב) לְשִׁאוֹב מִמַּעֲיֵנוֹת הַמוֹסֵר וְהַחִיזוּק שֶׁבְּזוֹהַר הַקְדוּשׁ וְלַחֲסוֹת בְּצִלוֹ¹⁶⁸⁰ כְּנִפֵי הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה. וְתַפִּילַת דוּד הַמֶּלֶךְ ע"ה (תַּהֲלִים פֶּרֶק ל"ו ח-יא)

"וְעַנְן ה' עֲלֵיהֶם יוֹמִים", שֶׁהַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה חוֹפֶפֶת עַל יִשְׂרָאֵל, וְזוֹכִים ל"סְכוּתָה לְרֵאשֵׁי בְיוֹם נִשְׁק", (עֵינֵי יְרוּשָׁלַיִם יִבְמוֹת ע"ה, וְכִמוֹ שְׁתִּמִּיד הִיָּה דוֹרֵשׁ בְּפִתְיָה לִירֵחֵי כֹּהֵל מִן בַּעַל "אֲבִי עוֹרִי" אֶת הַפֶּסוּק הַזֶּה, עַל סְכַנַּת הָאֵטוּם), וּבְזִכּוֹת הַתְּאֻחָדוֹת עִם יִשְׂרָאֵל בְּלִמּוּד הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ, יִנְצֵל מִמַּלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, וְעוֹד, כְּמוֹ שֶׁהַתּוֹרָה צוֹוֹתָה עֲלֵינוּ בְּסוֹכוֹת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים, כִּךְ חִיבִים לְלַמּוֹד אֶת הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ כָּל הַשְּׁבּוּעַ בְּלִי הַפֶּסֶק].

לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ צִיָּלָא דְמַהֲיִמְנוּתָא כְּסָפָה
 קְתוּב בְּתַהֲלִים (פֶּרֶק ק"מ ח) "ה' אָד-נִי עַז וְשׁוּעַתִּי סָפָתָה לְרֵאשֵׁי בְיוֹם נִשְׁק". וְבִירוּשָׁלַיִם (בְּמוֹת דָּף עח) אָמְרוּ: דְּבָר אַחַר "בְּיוֹם נִשְׁק" זֶה

הַקְדוּשִׁים לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַשְׁגָּחָה שְׁלִימָה שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ שְׁפַע טוֹבָה וְנִבְרָכָה וְכָל טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל.
ב. צִיבּוּרֵי רֵאשֵׁי תִיבּוֹת: צִדִּיקִים יִשְׂרָאֵל בְּיָנוּנִים וְרִשְׁעִים.
ג. הַשָּׁמַיִם אֵלוֹ הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים, וְהָאָרֶץ, אֵלוֹ שְׂאֵר הָעַם כְּמִבּוּאָר בְּסִפְרֵי הַקְדָּמוּנִים (נוֹעַם אֵלִימֶלֶךְ וְעוֹד), כְּאֲשֶׁר כָּל הָעַם בְּאִחְדוֹת וּבְאִגּוּדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֲבִינוֹ שְׁבַשְׁמִים וְלַלְמוּד תּוֹרַת הַרְשָׁב"י ע"ה - הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ, שְׁעַל יְדוֹ נִצָּא מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים.
ד. יִשְׂרָאֵל מִתְאֻחָדִים בְּזוֹהַר הַקְדוּשׁ - בְּגִימְטְרִיא 1679 כְּמִנֵּן "בְּסוֹכוֹת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים" [בִּיאוֹר:

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב. תעמד לכל ההוגים בספר הקדוש הזה לעולמים, אכ"ר.

הזהר הקדוש הוא אור הגאולה האחרונה

מן המעין הזה ישקו כל העדרים בספר הזוהר הקדוש אשר הוא "אור הגאולה האחרונה" (תיקוני זוהר דף א' ע"ב) ואשר האיר פני תבל "בסוף הימים, בדור האחרון" (תיקוני זוהר דף קי"א ע"ב), כדי להטעים את ישראל "מאילן החיים" ואשר "על ידו יצאו מן הגלות" (זוהר ח"ג, דף קכ"ד ע"ב). וכבר אמרו גדולי הקדמונים, דבלימוד הזוהר הקדוש אשר לשונו בלבד מסוגלת לזיכוך הנשמה, אף על פי שאינו יודע מה הוא אומר (אור צדיקים לר"מ פארפוש א', עמוד התפילה ט"ז, החיד"א, פלא יועץ, רבי חיים פלאגי, ז"ע, ועוד) כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו (דגל מחנה אפרים, ליקוטים ד"ה ישקני). וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד שיעשה תיקון גדול למעלה אשר אי אפשר לשער! (כסא מלך מ"ג ס'), ועוד כתב שם, דלימוד שעה אחת בזוהר הקדוש עולה לערך לימוד שנה בשאר חלקי התורה הקדושה¹⁰. ועל ידי שזיכנו השי"ת לפרסם לכל את הזוהר הקדוש בלשון הקודש יתקיים מאמר הכסא מלך שיזכה ללמוד ולהבין, ויעשה תיקון גדול למעלה, אשר אי אפשר לשער!

ולמוד תורה שבשמחה ערכו כפול אלה. נמצא ששעה אחת בשבת קודש שונה לימוד אלה פעמים שנה תורת הנגלה - ובשמחה שנה מליון שעות תורה.

העולה מדברי רבותינו ז"ע: פאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה (למוד פשט בימי החול).

החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

נשקו של גוג. וכתבו המקבלים דהסכך של הסכה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו כן הזהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצילא דמהימנותא, ומסכך ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג (בדי ערבות).

ה. איך בזמן מעט ובמעט מאמץ נזכה להגאל במהרה? רבי חיים ויטאל ונהפסא מלך פותבים, שלמוד הקבלה בשעה אחת יעשה תיקון מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ופסק בכף החיים (בסימן קנ"ה), דגם הלומד זוהר הקדוש בגי' קסא בלימוד הקבלה נחשב לו, ומגן הגן איש חי זצ"ל אומר: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול, עכ"ל. וקאורחות צדיקים אומר שקל מצנה

על ידי תרגום הזוהר הקדוש ללשון מתקיימת בנו הבטחת הרשב"י "אפלו נערים ידעו נסתרות קרוב לימות המשיח"

אמר לון"י רבי שמעון לית"י רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו"י רב"י דעלמא זמינין לאשכחא"י טמירין דחכמתא ולמנדע"י ביהו"א קצין וחושבנין, ובההוא"י זמנא אתגליא לכלא.

[תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל (זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח).

למוד זהר הקדוש מכנים חשק גדול ללמוד התורה, ולתפלה בכונה

כי הלימוד הקדוש הזה בספר הזוהר הקדוש - מכנים חשק גדול ללימוד התורה והתפילה בכונה"י, שמחה בעשיית המצוות, ובעיקר - אמונה נפלאה בהשי"ת

שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקרא דרן בתראה והתרה הגזרה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים
עוד כתב שם וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' לצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המשיג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

יג. כתב בספר "לקוטי הלכות" למורינו הרב רבי נחמן מברסלב זכר צדיק לברכה (הלכות ראש השנה הלכה ו), וז"ל: הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלו הימים בצלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש. להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמתית הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלו הימים בצלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

ו. אמר לון רבי שמעון. רצה לומר לרבי יהודה ולרבי יוסי, עין שם בדברי הזהר בתחלת הענין (דף קטו).

ז. לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי וכו'. רצה לומר שהקדוש ברוך הוא אינו רוצה שיתגלה זמן הגאולה, עין שם בדברי הזהר לעיל.

ח. אפילו רב"י דעלמא זמינין לאשכחא טמירין וכו'. פרוש אפלו נערים קטנים שבעולם, ומצאו טמירין, ונסתרות של חכמה מסודות התורה, כי אז יתמלא הארץ דעה, (אדרת אליהו).

ט. לאשכחא טמירין. ומצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות התורה, (דרן אמת אות ה').

י. ולמנדע ביה פרוש ולידע באותה החכמה, (אדרת אליהו).

יא. ביה קצין וחושבנין. פרוש למנדע קצין דגאולה וחושבנין של ימי הגלות, שיתגלה אפלו לנערים (נצוצי אורות אות ג' בשם הר"ש בזול"ו).

יב. ובההוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג) וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנוהג למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום

ובתורתו הקדושה, כן העידו גדולי הדורות, ואשר יטעם ויחוש החי אי אפשר להכחישו. "והוא מקור לכל ספרי יראים, וממנו נובעים כל המוסרים ואהבת ה' התמימה" (מכתב בעל ה"עטרת צבי" להרה"ק מאפטא זצוק"ל). "ומי שיודע ספר, ומבין דברי הזוהר הקדוש הפשוטים, ימצא בו טוב טעם ודברים מתוקים מדבש, מוסרי השכל שמושכים לב האדם לאביו שבשמים" (פלא יועץ ערך זוהר) "הנה כי כן, ראוי לכל אדם ליקח לו ספר הזוהר הקדוש, ולא יעבור מלקרוא הפרשה מדי שבוע בשבוע, וזה גדר גדול לאדם, כדי שלא ישיאנו יצרו לפנות עצמו לבטלה, שהוא רעה גדולה, כידוע" (שם), "ועוד אשר לימוד הזוהר הקדוש גם בפשוטו יחשב לו כמחדש חידושים נפלאים בתורה" (פלא יועץ ערך חידוש) וי, ובונה בשמים עליותיו כידוע לידועי ח"ן.

בכל שבת תקבעו ללמוד שיעור בזוהר הקדוש

וכבר הורו צדיקים וגדולים, ומהם: הגה"ק רבי יעקב מליסא זצוק"ל: וזל"ק: "בכל שבת תקבעו ללמוד שיעור בזוהר הקדוש" (הנהגות ג') וכן העיד הגה"צ רבי יוסף בלוך זצ"ל, כי ה"חפץ חיים" היה מעודד ומזרז, גם לבחורים, ולכל היהודים בשווה, ללמוד בכל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואמר על לימוד הזוהר הקדוש שאין הגבלה ללומדו כי רובו מדרש (הוספות "בנין יוסף" ל"יסוד יוסף").

לְשׁוֹן הַזוהר הַקְדוֹשׁ מְעוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל מְאֲמָרֵי הַז"ל

וּרְבֵנּוּ מִן הַחֲזוֹן אִישׁ זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו לְלַמֵּד זֶה פְּסָפֶר מוֹסֵר, וְאֵף לְמַד בְּעֲצָמוֹ עִם בֶּן אַחוֹתוֹ, הַגְּאוֹן רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ גְרִינְמָן זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה. וּבִסְפָר

ע"ב: א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המושלים וגו' המושלים אלו המושלים ביצרים בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה תבנה ותכונן אם אתה עושה כן תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא, עכ"ל. וכל מי שעניו בראשו ועדיין בר דעה, ירוץ ויחטוף ויאחז באילן החיים האמיתיים.

סיפור מסוחר יהודי מוכר בירושלים עיה"ק כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, ניצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת

וסיפר לי על כך. אמרתי לו שכשלוּמדים בשמחה, זה שווה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זוהר בשבת.

בואו וראו מוחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשירות גדולה כזה, ומקיים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף".

יד. בזוה"ק כתוב שכל אחד חייב לחדש חידושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חידשה ואם לא חידש נמצאת בבושה גדולה, ועתה על ידי לימוד הזוהר הקדוש בשבת מלבד שעולה לערך אלף שנה, ובשמחה למיליון שנה, וביסורים כפול מאה (גם צער כבישת היצר נחשב ליסורים), זאת אומרת שעה אחת בשבת קודש שוה מאה מליון שנה תורה. עוד יחשב לו כמו שחידש חידושים בתורה, ובכך ימצא תיקון ונחת לנשמתו. ובבן איש חי (דושיים) כתב, שחידוש בפשט נחשב לבנות, וחידוש בסוד נחשב לבנים, ובכך החיים מעורר ומחייב שלא יהיה אדם ח"ו עקר בתורה, כי חייב בפריה ורביה בתורה, ועתה לפי חידוש הפלא יועץ זוכה לבנים ובנות בתורה על ידי לימוד זוהר הקדוש.

"על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון, פי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אקלה ער מוצב בעלי גמות אגון" (במדבר כ"א - כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח

"מעשה איש" (עבדות על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) מובא שאמר: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל. נתן להאריך על כך בעוד עבדות רבות, אך די בכך למבין.

הרי שולחן ערוך ועליו סעודה השווה לכל איש ואיש, כקטן וכגדול, ללמוד את פרשת השבוע יחד עם הזוהר הקדוש

ואם עד כה לא היה כל אחד מסוגל לכך, הרי עתה, על ידי הוצאה זו של הזוהר הקדוש בלשון הקודש, מתורגם ללשון קלה ובהירה - הרי שולחן ערוך ועליו סעודה השווה לכל איש ואיש, כקטן וכגדול, ללמוד את פרשת השבוע יחד עם הזוהר הקדוש, כרצון גדולי ישראל, ולהחיש הגאולה ברחמים.

כל העוסק בתורה נעשה בן חורין

אודה ה' בקהל רב ובתוך רבים אהללנו שזכינו למהדורת פאר זו של כל הזוהר בתרגום ללשון הקודש, כל אלה באותיות מאירות עיניים, בפסוק ובניקוד מלא, למען ירוץ הקורא בהם, וכדברי הזוהר הקדוש שהאותיות הן הגוף והנקודות הם הרוח - שמתנענעות אחריהן כחיילים אחר מלכיהם (זוהר ח"א דף ט"ו ע"ב), וכמבואר בכתבי האריז"ל דהטעמים - נשמה, נקודות - רוח, והאותיות - גוף.

והמכתב מכתב אלוקים הוא חרות על הלוחות אל תקרי חרות אלא חרות, שכל העוסק בתורה נעשה בן חורין¹, וזכינו למתנת שמים בתרגום מעשה אומן, מועתק במדויק, מילה במילה מארמית ללשון הקודש, תוך שמירה מכל משמר על צורת הלשון המיוחדת של הזוהר הקדוש, כדי שגם בתרגומו ללשון הקודש יתלהב הקורא בו ויתעורר לעבודת ה' יתברך, ליראה ולאהבה אותו.

כבר קידמונו גדולים שתירגמו הרבה מן הזוהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש הן אמת כי בתחילה יראנו לגשת אל הקודש ולתרגם את הזוהר ללשון הקודש, אך כבר קידמונו גדולים שתירגמו הרבה מן הזוהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש, ולא מיחו בידם כל עיקר.

בזמן הרב הקדוש ר' חיים ויטאל זי"ע היה קיים ספר זוהר בלשון הקודש ומי לנו גדול מהגאון הקדוש רבי חיים חזקיהו מדיני זי"ע, בעל ה"שדי חמד" (בהסכמתו לספר "זוהר תורה") שסילק כל צד חשש מלתרגם את הזוהר ללשון הקודש, כדלהלן:

התורה הם תימים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים בנרמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבו שלמה פרק ח' אות כ"ו).
עקר הגאולה בלמוד הקבלה: הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה. (אבו שלמה פרק י"א אות ג').

טו. ובפרט לימוד הזוהר הקדוש שמציל ממצר הרע, נדפס בג"א זכרנו לברכה: העוסקים בנרמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פרוש הג"א על משלי ה' י"ח). (ועין אור הזוהר השלם באריכות מעוד גדולי הדורות שצוו על פר.).
פנימיות התורה הם תימים לנפש: פנימיות

בעל ה"שדי חמד" מביא כי יש דעה ש"ספר הבהיר" הינו תרגום של הזוהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש. אם כי יש גם דיעה הפוכה שהזוהר הקדוש הוא תרגום של ספר הבהיר שהינו חיבור קדום מאד, אך ה"שדי חמד" נוקט לשון ראשון עיקר, וראיתו היא מכך שספר הבהיר אשר לשונו דחוקה, וזאת משום שלא רצה המעתיק לשנות מדברי הזוהר בלשון הארמי, ומוסיף וכותב הגאון הנ"ל, שמכל מקום אין ספק כי היה קיים בזמן הרב הקדוש ר' חיים ויטאל ספר זוהר בלשון הקודש. שכן בפירושו על זוהר בראשית (דף ל"ה ע"ב) הזכיר רבי חיים דברים מן הזוהר תוך ציון מקורם: "זוהר לשון הקודש".

רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג - שחי בזמנו של רבי חיים ויטאל - חיבר ספר מופלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקודש

כמו כן כמה גדולים¹⁰¹ תירגמו חלקים ניכרים מן הזוהר הקדוש ללשון הקודש והידוע והמיוחד הוא הגאון המקובל רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג - בעל הפירוש "אמרי בינה" על הזוהר הקדוש, שחי בזמנו של ר' חיים ויטאל - אשר חיבר ספר מופלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקודש כל אשר מצאה ידו בזוהר הקדוש ביאורים על התורה בדרך הפשט, תוך שהוא מצמיד לכל פסוק ופסוק מן התורה, מקום מוצא דברי ביאור הכתוב ההוא בזוהר" - כלשונו כהקדמתו.

אמרתי להעמיד חיבורי זה בלשון קצר וצה, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתנו הקדושה

רבי ישכר בער בהקדמתו מגלה את הסיבה שהניעתו לשנות מהלשון המקורית של הזוהר הקדוש ללשון הקודש, וזל"ק: "מאחר שאין תועלת בהבאת דבריו [של הזוהר] בלשונו כהווייתו וצורתו... באשר שכל דברי לשון הזוהר הם סתומים וחתומים

שכבר הסכים לכך הגאון הק' שר התורה וכו' וכו' רבי חזקי' מדיני בעמ"ח הספרים הנפלאים "שדי חמד", שכתב ע"ז תשובה מבוררת, להגאון המפורסם רבי יהודה ראזנבערג זצ"ל, ... ואין זה בגדר המותר בלבד, אלא בגדר של מצוה רבתא, ובמיוחד בדור הזה, כאמור.

ואברכם שיצליח ה' דרכם להדר ולפאר הדר זיוה של התורה הק' והזוהר הק' שעל ידו יפקון מבי גלותא ברחמי, ויזכו לשפע טובה וברכה, לרוב נחת דקדושה בבריאות גופא ונהורא מעליא ואך טוב וחסד ירדפום כל הימים.

בכו"ח לכבוד מפיצי תורת הנגלה והנסתר
יעקב מאיר שכטער

(מתוך הסכמה על זוהר לשון הקודש על החומש מקראות גדולות הבהיר)

טז. מדברי הגאון הצדיק רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א, ר"מ בישיבת "שער השמים" ללימוד תורת הנגלה והנסתר, פעיה"ק ירושלים תובב"א וז"ל: ... וביחוד שהשכילו להוסיף עליהם את כל נגלות הזוהר הקדוש מתורגמים ללשון הקודש שבזה יזכו להחדיד רוח טהרה ורוח הקדושה של הזוהר הקדוש, שהוא חשוב מאוד ודבר בעתו מה טוב הנצרך מאד, בפרט בדורנו דור עקבתא דמשיחא כאשר החושך יכסה ארץ, והזוהמא אוכלה כל חלקה טובה, שתפקידנו בזמנים אלו להרחיב גבולות הקדושה ולהרבות אור שידחה את החושך והעלטה השוררים בארץ. ולעצם הענין של ליקוטי נגלות הזוהר הקדוש ותרגומן ללשון הקודש, להדפיסם ולהפיצם בעולם אין צריך להסכמת דידי ודכוותי, אחרי

לרוב המון בני העולם... בכך אמרתי להעמיד חיבורי זה בלשון קצר וצח, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתנו הקדושה... כאשר כל דברי הזוהר יהיו בעזר ה' יתברך פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקוראים בו"

הרי שלא מצא הגאון הנ"ל שום פסול בתרגום הזוהר הקדוש מארמית, אלא אדרבא, תועלת גדולה ראה בכך לרוב המון העם. גם מצא לנכון לקצר בסגנון הזוהר הקדוש - למען יקל יותר להבין את תוכן דברי הזוהר הקדוש.

חיבורו החשוב "מקור חכמה" - זכה להסכמות בעל השל"ה הקדוש ובעל הלב"ש

יש לציין כי חיבורו החשוב "מקור חכמה" שהופיע לראשונה בשנת ה' אלפים שס"ט - זכה להסכמות נלהבות ממצוקי ארץ, ביניהם בעל השל"ה הקדוש ובעל הלב"ש, זכותם תגן עלינו, אף מחבר הספר "שבחי האר"י", רבי שלמה שלומל, כותב באגרת למחבר: "באתי להודיעו כי אותיותיו, אותיות קדושות פורחות, הגיעוני, וחבלים פרחו בנעימים בשמעתי את שמע חכמתך, מוצא מחקר תעלומות חכמה הסתומים והחתומים בספר הזוהר: מי ידמה לך אביר בכל המון ישראל" כשהוא מרעיף עוד שבחים על המחבר, "רבי ישכר בער".

ה"חפץ חיים" זיע"א העתיק בספריו קטעים מן הזוהר הקדוש, תוך תרגומם ללשון הקדש

בין גדולי ישראל האחרונים שהעתיקו בספריהם קטעים מן הזוהר הקדוש, תוך תרגומם ללשון הקדש, אנו מוצאים את ה"חפץ חיים" זיע"א ובפרט בספרו נדחי ישראל.

מגדולי מתרגמי הזוהר הקדוש היה הצדיק הקדוש "רבי יהודה רוזנברג" זצ"ל מזורשה, בספר "זוהר התורה" העתיק הרבה מנגלות הזוהר הקדוש על סדרי הפרשיות והעמיד זה בצד זה את לשון הזוהר ואת תרגומו

מגדולי מתרגמי הזוהר הקדוש היה "רבי יהודה רוזנברג" זצ"ל מזורשה, אשר חיבר את הספר "זוהר התורה" על כל חמשה חומשי תורה, ועוד על חלקי הנ"ך, בו העתיק הרבה מנגלות הזוהר הקדוש על סדרי הפרשיות והעמיד זה בצד זה את לשון הזוהר ואת תרגומו.

בשנת תרנ"ב כשעמד הגר"י רוזנברג להדפיס את ספרו "זוהר התורה", התלבט רבות אם מותר לתרגם את לשון הזוהר ללשון הקודש וכתב לגאון ישראל והדרו, רבי חיים חזקיה מדיני, בעל ה"שדי חמד" צוק"ל, ושטח לפניו את ספקותיו ושאל:

א. אולי נכתב הזוהר הקדוש בכוונה תחילה בלשון הארמית, כדי להסתירו מהמוני העם, שלא יבינו את הנכתב, כדברי חז"ל (חגיגה, דף י"ג ע"א): "כבשים ללבושך" (משלי כ"ז) - דברי שהם כבשונו של עולם [סתרו של עולם - רש"י] "יחיו תחת לבושך".

ב. שמא יש טעם כמוס בכך שהזוהר הקדוש נכתב בלשון ארמית כמו למשל, נוסח הקדיש.

לא היה שום טעם כמוס בכתיבת הזוהר הקדוש מארמית דווקא, דלשון הארמית אין קדושה יותר מלשון הקודש

ה"שדי חמד" שלל מכל וכל את חששותיו של הגר"י רוזנברג, ובתשובה מנומקת היטב השיב לו כדברים האלה:

א. החשש שמא נכתב הזוהר בלשון הקודש כדי להסתירו אינו נראה כלל, להיפך, הזוהר הקדוש הוא מקור יסודות האמונה שלנו, ואיזה כוונה תוכל להיות בזה להסתיר יסודות האמונה מן העולם?! ואדרבא - הלא אין דבר שיוצרך להשריש אותו בלב, בכל מיני התחזקות, כמו האמונה!

ב. הלא כבר היה מעולם זוהר מתורגם ללשון הקודש.

ג. הלא גדולי ישראל חיברו פירושים על הזוהר הקדוש, "על פי קבלה עמוקה", וזאת דווקא כדי לגלות את הזוהר לעולם.

ד. אם מתרגמים רק את נגלות הזוהר, כדי לכאר בהם את המקראות על דרך הפשט, שוב אין החשש של "כבשים ללבושך", שהרי דרש זה נאמר רק על מעשה מרכבה.

ה. לא היה שום טעם כמוס בכתיבת הזוהר הקדוש מארמית דווקא, דלשון הארמית אין קדושה יותר מללשון הקודש.

ארמית שימשה דווקא כשפת חולין בימי חז"ל, וכמה דברים שבקדושה הותקנו בשפה זו, רק בשביל שיובנו לכל. כגון "כל חמירא" - שכל איש ואישה יבינו לבטל בלב את החמץ, ואמירת קדיש - בשביל שכל יתום יבין את פירוש המילים ויכון בהם, שיועיל לטובת נשמת המת. וכל זה לדידהו, אבל לדידן בודאי מוטב היה שספר הזוהר יחובר בלשון הקודש המובן לנו יותר...

בזוהר פרשת תרומה (דף קכ"ט ע"א וע"ב) מובא, ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", ואילו לשון ארמית היא לשון הסטרא אחרא

ובפרשת תרומה (זוהר¹¹ דף קכ"ט ע"א וע"ב) מובא, ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", ואילו לשון ארמית היא לשון הסטרא אחרא, ולכך תיקנו לומר קדיש כלשון הסטרא אחרא, כדי שבכך ישבר כח הסטרא אחרא שמוכן להם.

מלי דתרגום. אָבֵל מְלִין דְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשָׁה דְּקְדוּשָׁה, לָאוּ אִינוּן אֲלָא בְּעֶשְׂרָה, בְּגִין דְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשָׁה שְׂכִינְתָא מִתְחַבְרָא בְּהִדְיָה. וּבְכָל קְדוּשָׁה דְּשְׂכִינְתָא אֲתִיָּא, לָאוּ אִיהוּ אֲלָא בְּעֶשְׂרָה. דְּתַיִב, (ויקרא כב)

יז. לְשׁוֹן הַזְּוֹהַר
הַשְּׂכִינָה מִתְחַבְרָת עִם הַיְיְהוּדִי הָאוֹמֵר בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשָׁה
קְדוּשָׁה דִּי בְּסוּפָא, אִיהִי תַרְגוּם, כְּמָה
דְּאוּקִימָנָא. וְדָא אֲפִילוּ חֲחִיד יָכִיל לֹמַר לָהּ, אִינוּן

לשון הזוהר

לשון של הצד האחר הוא לשונו של הסטרא אחרא

ואנו בעיני למימר לה בלישנא דסטרא אחרא, ולא־תבא בחילא תקיף, אמן יהא שמיה רבא מברך, בגין דיתבר חילא דסטרא אחרא, ויסתלק קדשא ברין הוא ביקריה על כלא. וכד אתבר בקדושתא דא חילא דסטרא אחרא, קדשא ברין הוא אסתלק ביקריה, ואדכר לבנוי, ואדכר לשמיה. ובגין דקדושא ברין הוא אסתלק ביקריה בקדושתא דא, לאו איהי אלא בעשרה.

לשון הקודש

ואנו צריכים לומר אותה בלשון של הצד האחר [שהוא לשונו של הסטרא אחרא (מפרשים)] ולהשיב בכת חזק: אמן יהא שמיה רבא מברך, כדי שישתבר כחו של הצד האחר, ויתעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו על הכל. וכשנשבר בקדשה זו כחו של הצד האחר, הקדוש ברוך הוא מתעלה בכבודו, ונזכר לבניו, ונזכר לשמו. ומשום שהקדוש ברוך הוא מתעלה בכבודו בקדשה הזו, אינה אלא בעשרה.

[הערת העורך למעלת קדושה בעשרה]:

באר מים חיים פרשת תצוה (כתב יד דף כ"ד)

גם יאמר על מאמר רז"ל "בתוך כל אחד ואחד" כי אמרו ז"ל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו, וענין זכות הרבים תלוי בו הוא על דרך משל, שבאו עשרה אנשים להתפלל יחד, ולקדש שמו בקדוש מצוה, ולברך שמו בברכו הנאמר בעשרה, אז לבד מזה שכל אחד עושה מצותו שבא למקום קדושה לברך שמו יתברך ברבים, ולבד זה גם מזכה את התשעה שעמו ואז זכות הרבים תלוי בו גם כן להיות בו זכות עשרה עושה מצוה.

והנה לפי מאמר חז"ל בסוטה בענין הערבות, האיך שכל אחד ואחד מישראל נעשה ערב בעדו ובעד חברו ובעד כל הערבות של ששים רבוא שעליו, אם כן כל שכן במדה טובה כשאדם זוכה בזכות אלו עשרה זוכה ככל עשרה זכותים אשר לחברו, ואז עולה זכות כל אחד ואחד לזכות מאה, וזה רמזו רז"ל "מה ה' אלקיך שואל מעמך" שדרשו אל תקרי מה אלא מאה, כי ה' אלקיך נאמר על השעה שישראל מקבלים עליהם עול מלכותו, ומקדשים ומברכים שמו בעולם, ואין אומרים דבר

ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו', בני ישראל אינון לשון הקדש ודאי, ולא שאר עמין דאית לון לישון אחרא.

לשון הקודש

הקדשה שבסוף היא תרגום, כמו שבארנו, וזה אפלו יחיד יוכל לומר אותה, אותם דברי התרגום. אבל דברי לשון הקדש של הקדשה אינם אלא בעשרה, כי השכינה מתחברת עם לשון הקדש [ומתחברת עם היהודי האומר בלשון הקודש (רמ"ק ורא"ג)], ולכל קדשה שהשכינה באה, אין זה אלא בעשרה, שכתוב (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו'. בני ישראל הם לשון הקדש ודאי [שבני ישראל הם נקראים לשון הקודש ודאי (רמ"ק ורא"ג)], ולא שאר עמים שיש להם לשון אחרת.

לשון הזוהר

מעלת הקדיש היא, להעלות שבחו יתברך למעלה, ולשבר כל הקלפות כולם

ואי תימא, הא קדושתא דקדיש, דאיהו תרגום, אמאי לא איהו ביחיד. תא חזי, קדושתא דא, לאו איהו כשאר קדושתאן דאינון משלשין. אבל קדושתא דא, איהי סלקא בכל סטרין, לעילא ותתא ובכל סטרין מהימנותא, ותברא מנעולין וגושפנקו דפרולא, וקליפין בישין, (ס"א ודא איהו שבתא דאסתלק ביה) קרא דקדושא ברין הוא תייר משבתא אחרא. ואסתלקו דא תייר מלא, מאי טעמא, בגין דאיהו גרים לאתרופאי סטרא אחרא ולאסתלקא) לאסתלקא קרא דקדושא ברין הוא על כלא.

לשון הקודש

ואם תאמר, הרי הקדשה של הקדיש, שהיא תרגום, למה אינה ביחיד? בא וראה, קדשה זו אינה כשאר הקדשות שהם משלשים. אבל קדשה זו היא עולה בכל הצדדים, למעלה ולמטה ולכל צדדי האמונה, ושוברת מנעולים וחותרמות של ברזל וקלפות רעות [חותמות של ברזל והם הקלפות שהם כמחיצה של ברזל בינינו לבין אבינו שבשמים, ומעלת הקדיש היא, להעלות שבחו יתברך למעלה, ולשבר כל הקלפות כולם (דור אמת-סלם)] [וזהו השבח שמתעלה בו כבוד הקדוש ברוך הוא יותר משבח אחר. והתעלות זו יתרה מהכל, מה הטעם? משום שהוא גורם להרפות את הצד האחר והלעבירו] להעלות את כבוד הקדוש ברוך הוא על הכל.

מעליותא היא לתרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, וקדושה יתירה בלשון הקודש, שמחוברת אל השכינה הקדושה

הרי שלא רק מותר לתרגם את הזוהר ללשון הקודש, אלא דווקא מעליותא היא לתרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, כי בימינו המון העם אינו מבין ארמית, ואדרבא, קדושה יתירה בלשון הקודש. שמחוברת היא אל השכינה הקדושה.

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש (ותנעל דלת התירוצים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור"

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש (ותנעל דלת התירוצים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בביאת בן דוד משיחנו, מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עז" והדר לאלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי צורנו חלקינו, יזכינו בחיינו, ל" ונתה עליו רוח? והנה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' (ישעיה פרק י"א ב'). ויקויים בנו נבואת הנביא מלאכי: "הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבקות" (מלאכי פרק ג' א'), יראו עינינו וישמח לפנינו, על גאולתינו ועל פדות נפשנו בגאלת עולמים בב"א.

מעלת וחשיבות לימוד הזוהר

הנה אם אמרנו לבאר גודל מעלת לימוד הזוהר, קדושתו ועומקו ורומו, מה אנו ומה כוחנו, כי כל ספרי המוסר והחסידות והיראה מלאים מזן אל זן, אך

לשמייה ולבגוי. זכאין אינון עמא קדישא דקודשא ברין הוא? הב לן אורייתא קדישא, למזפי בה לעלמא דאתי.

לשון הקודש

ובלשון זו על פרחו של הצד האחר הוא נכפה, ונשבר כחו, ומתעלה כבוד הקדוש ברוך הוא ושובר מנעולים וחותמות ושלשלאות חזקות וקלפות רעות, [לפי שתרגום הוא לשון הסטרא אחרא שגאחו ונכלל בו, לכן נשבר כוחו על ידי זה] ונזכר הקדוש ברוך הוא את שמו ואת בניו [וזכר הקב"ה את שמו המחולל בגוים ואת בניו שהם בגלות (ממ"ד)]. אשריהם העם הקדוש שהקדוש ברוך הוא נתן להם תורה קדושה לזכות בה לעולם הבא.

שבקדושה בפחות מעשרה, אז יעשה החשבון של כל אחד לחשבון מאה, ואמר הקרא מאה זכותים יש לך בשעה שה' אלקיך, וזה רמז כי אתה תשלם לאיש כמעשהו, פרוש לפי הפעולה שפעל אם זכה הרבים בזה הפעולה, אז זכות הרבים תלוי בו ועולה זכותו למאות ולאלפים.

לשון הזוהר

תרגום הוא לשון הסטרא אחרא שגאחו ונכלל בו, לכן נשבר כוחו על ידי זה ובלישגא דא, על פרחיה דסטרא אחרא אתפגיא, ואתתבר חיליה, ואסתלק יקרא דקודשא ברין הוא, ותבר מנעולין וגושפגון ושלשלאן תקיפין, וקליפין בישין, ואדפר קדשא ברין הוא

לקטנו מעט כדי להלהיב את הלבבות אשר לא ראו מאורות, ועתה יפעמו הלבבות בסיעתא דשמיא.

הבעל שם טוב צוה לאנשיו שקדם כל תפלה ילמדו מאמר זה ותקונים

מעלת לימוד הזוהר קודם התפילה אשר בכוחו להסיר את טמטום הלב ושאר המונעים את התפילה, מבואר בדברי הרב בעל התניא זצ"ל (ליקוטי תורה כי תבא), וז"ל, להסיר כל המונעים בתפילה וכו', הוא עסק ולימוד דברי מוסר הנמצאים בזוהר, (שזוהר הוא) מלשון הארה שמאור במקום החושך, עכ"ל, וכן כתוב בספר מאה שערים (מאמרי בעל התניא זיע"א) וז"ל, טמטום הלב היא שנעשה לב האבן וכו' ועצה היעוצה לזה ללמוד ספר הזוהר כי זוהר מלשון הארה שמאיר במקום החשך, עכ"ל. וכמו כן כתב המגיד הקדוש מהר"מ מטשערנאביל זצ"ל (בליקוטי תורה הלכה ז), וז"ל אדם שפגם ולבו מטומטם ואינו יכול לדבר דיבורים זכים, אז צריך להתבונן מגדלות הבורא יתברך וכו' כמו שכתוב בשם הבעש"ט שציוה לאנשיו שקודם כל תפילה ילמדו מאמר זוהר ותיקונים עכ"ל.

למוד הזהר מועיל להשגה, ודבריו מאירים פני האדם, ונותנים פח וחיל לנשמת האדם

עוד מבואר בספרים הקדושים תוספת הכוח והחיזוק הבאים לנשמה עם ביעור הקליפות הבאים בהתמדת הלימוד הזה, וזה לשון בעל טהרת הקודש הקדמון (למהר"מ גבאי זצ"ל): וגם דע לימוד הזוהר מועיל להשגה, כי דבריו הרמים לבד מאירים פני האדם, ונותנים כח וחיל לנשמת האדם העוסק, וכו' ודבריו הקדושים (של רשב"י) צריכים אנו ללמוד, ועל ידם אולי יזכה להשיג דבר מה, כי אם לא יועיל להשיג בפעם אחת כולו, יועל מקצתו, כי קליפה אי אפשר להסיר בפעם אחת, כי אם מעט מעט אגרשנו עכ"ל.

בלמוד הזהר יוסיף שלמות להשפיל בהבנה את כל חלקי נגלות התורה

כאשר תגבר ידו בעסק הלימוד הזה, יוסיף חיילים ויתרחב ויתרבה קניינו בשלמות נגלות התורה, כאשר כתב הרמ"ק (בספרו בספרו אור יקר כרך יד שער ג' פ"ג): כי על ידי לימוד ספר הזוהר זוכה להוסיף שלימות להשכיל בהבנה את כל חלקי נגלות התורה, עוד שם (בפ"א): שזוכה ע"י הלימוד בספר הזוהר כי גם חלק הנגלה מתברך בזכרונו, ע"כ.

מהנגון של התקונים בחדש אלול, ומהחלישות הלב בשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה

כתוב בספר שיחות הר"ן (אות, קכ"ז): פעם אחת היה רבינו ז"ל מדבר מענין אלול, ואמר שמה שנוהגין לומר תקונים באלול, שהנגון של התקונים, וגם מהחלישות הלב שיש לכל אחד אז, מחמת שפיל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מכל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

על ידי למוד הזוהר יצאו מן הגלות ברחמים וחסדים

לימוד הזוהר הקדוש מקרב הגאולה, כדאיתא ברעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכ"ד ע"ב) וזה לשונו: (עם ביאור מתוק מדבש כרך י"ב עמוד קי"א) ובגין דעתידין ישראל [ביאור: ולפי שעתידים ישראל הם התלמידי חכמים שעד עתה עסקו בפשטות התורה, אבל באחרית הימים גם הם עתידים] למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר, [ביאור: לטעום מעץ החיים שהוא ספר הזוהר, ובזכות זה] יפקון ביה מן גלותא ברחמי [ביאור: יצאו על ידו מן הגלות ברחמים וחסדים], ויתקיים בהון [ביאור: ויתקיים בהם מה שכתוב] "ה' בדד ינחנו" [ביאור: במידת רחמיו שהוא שם הוי"ה יוצאינו וינחנו מן הגלות], ואין עמו אל נכר [ביאור: שלא יהיה עוד שום קטרוג על ישראל]. אכ"ר.

רשב"י המשיך תקונים פאלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא

... כל השמחה היא מה שזכינו שהיה צדיק וקדוש כזה שגלה תורה נוראה כזאת ותקן תקונים פאלה בתורתו הקדושה, עד שעל ידי זה אנו בטוחים שלא תשכח התורה מפי זרענו, וזה גמר דיקא על ידי הסתלקותו, שאז דיקא תקן הפגם של תלמידי רבי עקיבא שמתו קדם זמנם, וגלה אז האדרא זוטא, מלבד מה שגלה כל מי חיי האדרא רבא וספרא דצניעותא וכל ספר זהר הקדוש, שעל ידי כל זה המשיך תקונים פאלה שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא על ידי תקון הצמצומים שתקן בחייו ובפרט ביום הסתלקותו הקדוש, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם.

(ספר לקוטי הלכות תפלת המנחה הלכה ז' אות נ"ו)

אפלו הבחורים ופשוטי העם יעסקו בספר הזוהר הקדוש

הזוהר הקדוש מלא מוסר והתעוררות ודרושים המעוררים ומלהיבים את לב האדם לעבודת הבורא, ומטעם זה הורו גדולי ישראל בדורות האחרונים, שאפילו הבחורים ופשוטי העם יעסקו בספר הזוהר הקדוש, וכמו שמובא בהוספות לספר יסוד יוסף.

למוד הזוהר הקדוש, זו היא בחינת השתטחות על קברי צדיקים

בספר מאיר עינים (ליקוטים מס' שבת) שהלומד דברי התנא ומכווין לקשר חיותו עם חיות התנא הקדוש, וכן לייחד שכלו והבנתו שמבין המאמר ההוא עם שכל התנא, הרי בזה הוא מדבק רוחו עם רוח הצדיק, ומתוך כך שפתותיו של הצדיק דובכות בקבר, וזו היא בחינת השתטחות על קברי צדיקים, כי החיות והשכל, דהיינו המוחין של הצדיק טמון וקבור בתוך דיבוריו, וכשלומד דבריו של הצדיק בכוונה זו, להמשיך החיות והמוחין לתוך דבריו, הרי הוא מכניס חיות מחדש לתוך הדיבורים, ומחיה אותם, ובזה מתדבק רוחו עם רוחו של הצדיק.

לְמוֹד הַזְהַר בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמֵי נַחֲשֵׁב שְׁלוֹמֵד אֶצֶל הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי

וכמו כן כתב בספר ליקוטי אמרים מהרה"ק המגיד הגדול ממעזריטש זצ"ל (מובא בבעש"ט על התורה פרשת שלח בהג"ה אות א) וזה לשונו: כשלומד וכו' אמר רבי שמעון, תיבת שמעון הוא חיות התנא, וכן שם כל אדם הוא חיות שלו, (ויכוין כי) ושם הוי"ה הוא מחייה ומקשר עם החיות עם המוחין, (והמאמר) והדין שאומר (רבי שמעון) הוא השכל שלו דהיינו המוחין, נמצא כשלומד בדחילו ורחימו מקשר עצמו לרבי שמעון ולומד אצלו, עכ"ל.

יְכוֹל אֲנִי לִפְטֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּלִי מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עֵתָהּ

כמה גדול כח הלומד בזוהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן בני מהן אם מאה הם בני מהן אם שנים הן בני מהן.

בְּכָל רִגְעַ תּוֹכְלוּ לְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁבִי

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י¹ - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור

באהלך עולמים?" וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמוניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

יח. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב), וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל, שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר, ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים, שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל. אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צז ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה

הברכות¹⁹, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות. **בואו חֲשִׁבוּן מַה שִׁיהוּדֵי אֶחָד יִכּוֹל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי לְמוּד הַזְהָר בֵּין בְּיָמֵי הַחֹל**
וּבֵין בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ
רְבוּתֵינוּ הַפְּלִיגוּ בְּשִׁבְחָה וְעַרְפָּה שֶׁל תּוֹרַת הַנְּלֻמָּדָת בְּשַׁבָּתוֹת עַל פְּנֵי זֶה הַנְּלֻמָּדָת
בְּיָמֵי הַחֹל, כְּלִשׁוֹן הַזְהָר הַקֹּדֶשׁ סוּף פְּרֻשֶׁת "שְׁלַח לך" – זְכָאָה חוֹלְקֵיהוֹן
דְּכָל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵיתָא, יוֹמָא דְשַׁבְּתָא מִשְׁאַר יוֹמִין".

פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפנתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהו יוצאין לקראתו לקבל פניו (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב. וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד ז"ע).

הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהרי"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

יט. כל אחד רוצה שידון טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניניו.

ופירש על זה בספר יערות דבש (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי וזוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר, בהבלא דגרמי, כך אמרו שפנתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטו) בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר "תורה וחיים" להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת) כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלנו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא [העליון]

מְרַנָּא הַרִי"ח הַטוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" פָּרְשֵׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה, כָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כָּתְבוּ הַמְקַבְּלִים ז"ל, דְּגִדּוֹל פִּעַל הַנְּעֻשָׁה מַעֲסָק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֵלֶּף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מַעֲסָק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחֹל, עַכְל"ק.

וּבְאִוְרוֹ עַל פִּי מֵאֲמֵר חֲז"ל, דְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּב"ה אֵלֶּף שְׁנַיִם, שְׁנֵאֲמַר "כִּי אֵלֶּף שְׁנַיִם בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל" וגו' – וְשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא – זֹאת אוֹמְרֵת, כְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּב"ה (מִצָּא חֵן בַּמִּדְבָּר).

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, עוֹלָה אֵלֶּף יְדוּת, לְעֶרְךָ יָמֵי הַחֹל. וּבְנוֹסָף לְזֶה, נוֹדַע דְּבָרֵי הַכֶּסֶף מְלֻךְ, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים בְּסִימָן קנ"ה, דְּבִלְמוּד שְׁעָה אַחַת זֶהֱר הַקְּדוּשׁ, עוֹלָה לְעֶרְךָ לְמוּד שָׁנָה תְּמִימָה בְּלְמוּד הַפְּשֻׁט. הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵי רְבוּתֵינוּ אֵלֶּה, דְּהַלּוּמָד שְׁעָה זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, כְּלוּמָד אֵלֶּף שָׁנָה פְּשֻׁט בְּיוֹם חוֹל.

וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שְׁעוֹת זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, הַרִי שְׁזִכָּה לְתַקֵּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יָמֵי הַבְּרִיאָה.

זֹאת וְעוֹד לְפִי מָה שֶׁהֵאִיר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַכֶּסֶף מְלֻךְ" דְּלְמוּד הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שָׁנָה שֶׁל לְמוּד הַפְּשֻׁט, וּמְרַנָּא הַרִי"ח הַטוֹב זי"ע בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" דְּלְמוּד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ עוֹלָה אֵלֶּף פְּעָמִים מִיְּמוֹת הַחֹל, וּבְנוֹסָף עַל כֵּךְ חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בְּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים הַמְּבָאָר: דְּלְמוּד (וְכָל מִצְוָה) הַנְּעֻשָׁה בְּשִׂמְחָה עָרְכוּ כְּפוּל אֵלֶּף – עוֹלָה מִדְּבָרֵי רְבוּתֵינוּ זי"ע:

כֹּאֲשֶׁר יְהוּדֵי לוּמָד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ וּבְשִׂמְחָה תּוֹרַת הַרְשָׁבִי – "הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ" עוֹלָה בְּשְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שֶׁל מְלִיוֹן שָׁנָה, (לְמוּד פְּשֻׁט בִּימֵי הַחֹל).

רְבִנּוּ מְרַדְכֵי שְׂרַעֲבֵי הַתְּבֹטָא פַּעַם בְּאַזְנֵי מְקַרְבִּי וְאָמַר: "שְׁעָה שֶׁל לְמוּד תּוֹרָה עַל דְּרָךְ הַפְּשֻׁט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁוָה לְלְמוּד שָׁנָה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשְׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוּד זֶהֱר וְקִבְּלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שָׁנָה שֶׁל לְמוּד פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל. לְמוּד קִבְּלָה וְזֶהֱר בְּיוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁךָ שְׁעָה שְׁוָה לְלְמוּד שְׁבַעִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה בִּימֵי הַחַל"י.

חֲשִׁבוֹן אֲמִתֵּי שֶׁל זְכוּת הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ, לִיהוּדֵי אֶחָד שֶׁקִּבֵּל עַל עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד זֶהֱר שְׁעָה אַחַת בְּיוֹם

הַיְדַעְתָּ!!! - לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלֻךְ (תְּקוּנֵי זֶהֱר מ"ג): וְכִינּוֹן שִׁדְעָתָ כְּמָה גְדוּלָה מַעֲלַת לְמוּד חֲכֻמַּת הָאֲמֵת כּו'... יוֹדַע גְּדָל הַחַיּוֹב וְגְדָל הַשְּׂכָר לְמִי שֶׁלּוּמָד הַקִּבְּלָה וְכֵי, כִּי לְמוּד הַזֶּהֱר בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֵלְמִין, וְכָל שְׁכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ

בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעצמת תורת הקבלה. **כא.** ומי שאינו יודע קבלה, ולומד זה הקדוש – אפילו בגירסא בעלמא, נחשב לו כלמוד קבלה (כף החיים סופר סימן קנ"ה).

כ. הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה כחצייר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה:) "ווי לאינון דאקלין קבן באוריתא ולא ידעין בסתרי דאוריתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל

מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה.

והחשבון של שעה אחת למוד זהר ביום, הוא שנה ל-3540 שעות בשנה (10 שעות למוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה).

במשך 50 שנה ליהודי בודד יעלה המאזן: 172,500 שעות תורה. שייצטרב ב-11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון.

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות, כלומר כ-84,000 מליארדי [בליון] שעות תורה (48,828,125 מקפל ב-172,500).

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

השבון אמתי של גדל הזכות למוד הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללמוד תורה של 75 שנה בימות חול.

כלומר, אם למדנו שעה אחת זהר בשבת קודש שקול לפעל הנעשה מלמוד תורה במשך 75 שנה.

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד 75 שנה בימות החול החשבון בשעות יהיה:

$$637,200 \text{ שנה} = 75 \times 354 \times 24 \text{ שעות תורה בנגלה.}$$

1,953,125 .9	3,125 .5	5 .1
9,765,625 .10	15,625 .6	25 .2
48,828,125 .11	78,125 .7	125 .3
	390,625 .8	625 .4

כב. הערה: חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

— מעלות הזוהר —

כה

זה מבסס על 24 שעות למוד תורה ביום.

יוצא ששעה אחת בלמוד זהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם יעלה החשבון:

$$70 \times 52 \times 637,200 = 2,319,408,000 \text{ והיינו } 2 \text{ מליארד } 319 \text{ מליון } 408 \text{ אלף.}$$

זאת אומרת, אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מליארד שעות, והרי זה בהשג ידו של כל יהודי, ועכשו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזהר הקדוש נגאל במהרה. מבסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים צ') 52 שבתות בשנה.

עכשו תבינו אם אתה מזכה רק ליהודי אחד שילמד שעה בזהר בשבת זכית לקבל מליארד שעות תורה שיצטבר ב-11 דורות¹ בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים² למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זהר שנה:

סך הכל שעות התורה: 2,319,408,000 מכפל ב-100,000,000,000 מליארד - 223,020,000,000,000,000 שעות, כלומר כ-223 קונטיליון 20 קונדיליון שעות תורה.

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

באו נתגייס כלנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, ונפעל לקרב ולהביא את משיח צדקנו ברחמים

בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית

10000000000 .9	100000 .5	10 .1
100000000000 .10	1000000 .6	100 .2
1000000000000 .11	10000000 .7	1000 .3
	1000000000 .8	10000 .4

זאת אומרת 100 מליארד צאצאים.

כג. כיון שנותרו לכל היותר כ-230 שנה עד 6000 שנה שזה הזמן שמזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צו, א: אמר רב קטינא, שית אלפי שני הוו עלמא ומד חרוב שנגמר ונשגב השם לבדו ביום ההוא). ומשך דור ביימינו הינו כ-20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל-11 דורות.

כד. הערה: חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים^{יב}.

כה. נעתיק מסתב מספר "אגרות הזוהר":

בסיטתא דשמיא, מוצאי שבת קדש משפטים
א' דראש חדש אדר התש"ע:

לכבוד המפעל הזוהר הקדוש העולמי.

הנני רואה ברוח השם כבר זמן רב את פעלותיכם החשובות מאד בהפצת הזוהר הקדוש. רציתי לומר לכם, הרי כל תקופה קצרה מגיעים אל פתחנו לדאבוננו הרב, עלונים עם מקרים קשים הזקוקים להרבה תרומות כדי להחליץ מהמצב הקשה כל קר, (השם יתברך יעזר שגבר לא נזדקק לזה ולא יהיו עוד מקרים קשים כאלה ודומיהם) והרי אם היו לומדים את הזוהר הקדוש הרי לא היו מגיעים ככל וכלל לזה, אם כן הרי יכולים כן לפעל שכל אחד יעסק בזהר הקדוש וכן כבר לא יהיו צרות כאלה ודומותיהן (כפי שפירשנו בזהר הקדוש עצמו). ואבקשכם באמת לפעל על קר, וכן לא נשמע עוד צרות.

בשורות טובות והרבה הצלחה
מ.ד. גרינברג, ירושלים עיר הקדש

תגובת המערכת: אכן הננו פועלים על כך שילמדו כלם את הזוהר הקדוש, וכן לא יהיו עוד צרות חס ושלום.

וכן ידועה קריאת רבני ירושלים משנת תרפ"א אשר חתומים עליה כל הבית דין דאז, וכתוב שם כי למוד הזוהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישאאל ישפן לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבל צער חבלי משיח.

ומהרבנים הגאונים בד"ץ עדה החרדית תשס"ב, הרב ישאאל יעקב פישר זכר צדיק לברכה, הרב מאיר גראנדסטרן ארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישאאל משה דושינסקיא זכר צדיק לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב משה שטרןבון שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א: דבר גדול מאד הוא להנהיג ללמד דף זהר בכל יום, והוא כתריס בפני הפרעניות ולבטל גזרות קשות וכו' ולהשפיע שפע קדש על עם הקדש, ואשרי

המקמים כן בכל יום אמן.

וכן מהרב הגאון פוסק הדור הרב שמואל הלוי נאזנר שליט"א בשם החזון איש זצ"ל שאין לך מאמרי חכמינו זכרונם לברכה הפלהיבים כל כך ליראה כמו מאמרי הזוהר הקדוש".

וכן מתוך קריאת הגאונים הצדיקים: רבי יצחק פדורי זכר צדיק וקדוש לברכה, רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק וקדוש לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים הגאונים הצדיקים: הגאון הצדיק רבי עובדיה יוסף שליט"א, הגאון הצדיק המקבל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א, רבי ראובן אלבז שליט"א, ועוד:

שיש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלהי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף לא הבנה כלל, כידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.

לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרא מספר דפים מספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישאאל ולקרוב הגאולה

ומהרב הגאון המקבל רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק לברכה ראש מתיבתא שער השמים להנהיג למוד עמוד היומי בספר הזוהר, ועל ידי הפצת למוד הזוהר בכל תפוצות ישאאל, נזכה לסוף וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון נפשנו ולהנשע בישועת עולמים.

ומהגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה ראוי לקבוע ליסוד שעור קבוע בסיטתא דשמיא בספרא קדישא הדין (ספר הזוהר) מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתריס בפני הפרענות לבטל גזרות קשות וחלאים רעים, ולהשפיע שפע קדש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די.

ויעזר השם יתברך שנוקה באמת ללמוד היטב את הזוהר הקדוש לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, ויבוא המשיח במהרה בנימינו אמן.

מין ממינים הנזכרין יש בהם אלפים ורבות כרואים), אשר אין בריה דומה לחברתה, כל היגיעה הזאת בכל משך הזמן הזה של ששה אלפים שנה של בריאת העולם הכל הוא כדי לברר ולתקן (את הניצוצות שנפלו בין הקליפות) עכ"ל.

הספר הזה נדפס באותיות מרובעות, למען לזכות את בני ישראל הקדושים אשר לא נכנסו עדיין לחכמת הנסתר, שישתעשעו אף הם במאמרי הזוהר הקדושים ויתעורר לבבם^{י"ו} לעשות נחת רוח לאבינו שבשמים.

הרי בכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך, הוא מלכו של עולם, מגיעים, שמחה ופיוץ ליהודים, כולם לומדים וגורסים בזהר הקדוש, וכמאמר מרדכי, הוא הצדיק דביל דרין ונרא, אשר אסתה, היום בזמן הגלות אשר יש הסתה, וכדאיתא אסתה מן תתורה מנין דכתיב ונאנכי הסתה אסתיה, עושה, ומשתה יום טוב ליהודים.

תגידו לי אתם! - כן אתם הקוראים את דברי אלו ברגע זה ממש! האם ראיתם מימכם מי שהוא שלומד זהר ואין כל מהותו מקשה של שמחה ומשתה יום טוב ליהודים "ליהודים היתה אוהה ושמחה ופיוץ ויקר" (אסתה ח, טו). הרי כל לומד זהר מרגיש בעצמו כי זה "משתה יום טוב ליהודים"!!!

ואספר עינדה נפלאה: באחד מן הימים העבר עלינו לטובה נסעתי לציון קדשו של הקדוש מורנו רבי ליב בעל היסורים זיע"א ועכיע"א, ומה עושה יהודי קשמיגע למקום כזה? - לומד זהר! בקצרה, לקחתי אל ידי את הזהר הקדוש ששלחתם לי לפני 3 חודשים, והתחלתי לקרוא ומיד התחיל הצר הצורך הידוע ה"קלפת המן עמלק" היצר הרע ימח שמו וזכרו והסיתני לחשוב מחשב גאונה לאמור - כי אני חשוב ונכבד הנה אני היחיד [חס ושלום] שלומד כאן את הזהר הקדוש, וכמעט שלא נפלתי לרשת הפרוטה הלזו.

מיד רחם עלי מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, והזכיר לי כי עדין לא התפללתי את תפילת המנחה, לכן נגשתי מיד אל הישיבה של העיר צפת וראיתי מול עיני מחזה אשר לא ישכח מלבי ימים רבים - 120 בחורים ונאכריים (בעבר היית עושה כאן סימן של: !!!!!, אך היום אני יודע שאין זה פלא קליל!) יושבים ולומדים בהתמדה עצומה את הזהר

כו. ונשתיק מסתב שקבלנו:

לכבוד הרבנים החשובים מזני הרבים ממפעל הזהר הקדוש העולמי, שלום וברכה!

אחר דרישת שלומכם הטוב - וברוך וברננים - לרגל היום הזה הנכבד והנורא משנכנס אדר מרבים בשמחה - וכפי שמסביר המאור עינים שאדר הינו: א' דר, אלופו של עולם דר, וכל הרוצה שיתקמו נכסיו ישע בהן אדר"ר וכו' כידוע ללומדי הזהר הקדוש. אשריהם ואשרי חלקם! חלק הוי"ה נחלתם! כי חלק הוי"ה עמו! יעקב חבל נחלתו! כידוע וכו'.

(מבואר בזהר הקדוש על האופיזיון היורדים בחג הסכות לשבת עמנו בספקה הקדושה המקיפה ומסבבת את כל אחד ואחד מישראל - עיין שם בזהר הקדוש ותראה דברים נפלאים ונצומים, מזהב ומפז מבהיקים, ברוך וברננים זהרים, לאין קץ ולאין תכלה שמחים, ככלה [היא התורה, יחוד קודשא בריך הוא ושכינותיה ביחוד השלם. אורייתא וקודשא בריך הוא וישראל חד] מקשטת בהינמיים, מ"ה יפית ומ"ה נעמת בתענוגים).

מה נכבד העת הזה כאשר בכל מקום ומקום יושבים יהודים ולומדים את הזהר הקדוש ומקריבים את הגאולה בפועל ממש, ובכל המחשבה דבור ומעשה שלהם, אשרינו מה טוב חלקנו!!! הרי רשב"י הקדוש יושב עם כל פמליא של מעלה - הם הצדיקים שכבר אינם ביונתינו - ומהם צדיקים קדושי עליון החיים עמנו עכשו - ונראים כאילו הם בתוך מלבוש של בשר גידים ונעצמות - אף כל מהותם מאד נשגבה, ויושבים יחד ומשיחים ואומרים, הראיתם את פלוני זה הלומד את הזהר הקדוש? ועולים אל היכלו של משיח, ואומר להם משיח, הנה הגני מוכן וכבר ארד לגאולה, הכל בזכות פלוני זה ודעמיה הלומד ולומדים את הזהר הקדוש.

בראותינו את גודל השתוקקות של אחינו בני ישראל לקדושה וטהרה ולהתקרב לאבינו שבשמים, וצמאים ללמוד דברי אלוקים חיים מאמרי התנא אלוקי רבי שמעון בר יוחאי הקדוש ז"ע, ומשתוקקים להבין מאמרי ספר הזוהר המדברים על חיי ימינו, כדי שיוכלו להתמיד ולאחוז באש האהבה ולייחד כל עשיותיהם לשמים, העמסנו על שכמנו את המלאכה הנפלאה והכבירה להוציא לאור את הזוהר הקדוש בלשון הקודש, וכל אחד יוכל ללקט את המאמרים השייכים אל חיי היום יום, שבתות ימים טובים, ומצוות תפילין ומזוזות וקדושת התפילה, קדושת האכילה, וסדר יומם של בני ישראל, מההשכמה עד השכיבה עם כל פרטיו, בכניסה לבית הכנסת, הנהגת הלימוד, להאיר ולקדש את כל יהודי ויהודי.

צא ולמד, עד כִּמָּה הִיָּה חֲבִיב לְמוֹד תּוֹרַת הַסּוּד עַל תְּלִמְיָדֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּמְמַשִּׁיכֵיו, וַיֵּשׁ לָנוּ לְלַמֵּד מִמָּה שֶׁהָרַב הַקְּדוֹשׁ מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק מִזִּידִיטְשׁוֹב זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ אָמֵן, הַעֵיד בְּעַצְמוֹ וְאָמַר, שֶׁלְּמַד וְשָׁנָה הַפְּרִי עֵץ חַיִּים מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד. וְעוֹד רַבִּים הַפְּלִיגוּ בְּמַעֲלַת הַלּוּמְדִים אֶת סֵפֶר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

ממעלות העוסק בספר הזהר:

מקרב גאֵלת ישראל ברחמים.

מבטל גזרות קשות.

זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה לגמרי.

מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע.

ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא.

ינצל מתאוות רעות וממדות רעות.

הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש בכחו לעשות נסים.

יזכה לחזות בנעם השם.

נצל מטמטום הלב והופך לב האבן ללב מאיר ומבין.

זוכה להבין את לימודו ומתקים בידו.

למוד בספר הזהר הקדוש לעלוי נשמת נפטרים מסגל ביותר לתקן נשמתם ולהעלותם למקומם העליון ולהצילם מכל דינים.

השולמה, ברחמים ובחסדים גלויים נראים ונגלים.
יוסף דוד בורוכוביץ
 נכד רבנו הרב הקדוש, אשר מלאכים ושרפים נראים
 מגשת אליו הרבי רבי אלימלך מליז'נסק זצוקלה"ה
 זיע"א ועכ"א, ונכד הרה"ק רבינו אור שבעת הנמים אשר
 קל צבא השמים תלים ורועדים מפניו רבי ישראל בעל
 שם טוב זצוקלה"ה זיע"א ועכ"א

הקדוש. אשריכם ישראל!!! אשריכם ישראל!!!
 אשריכם ישראל!!! אשרינו שזכינו מה נעים ומה
 טוב חלקנו!!! זכות רבי שמעון בר יוחאי יגן עלינו
 ועל כל ישראל אמן!
 בשמחה עצומה על שזכיתי להיות נמנה עם מזפי
 הרבים ועם לומדי הזהר הקדוש. ובברכה שנוזק
 כולנו יחד בהאי שתא [בשנה הזאת] לגאולה

"כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק", שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, נושע בכל הנצרך לנו.

תבת "ורפאתיו" עולה בגימטריא (703) כמנין שמעון בר יוחאי (703), כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם לגופו ולנשמתו.

ועל ידי זה לשפע ש'פע ר'ב ב'כל ה'עולמות, ראשי תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו יזכה בסיעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי, אכ"ר.

ונעתיק כאן מאגרת קדש – מספר 'ויקהל משה' (דף ל"ז): ואני הדל כתבתי מעט מזעיר ואמר והודיע לנו שהכלל בריאת העולם והאדם וכל הברואים בכלל הכל כדי להודיע לנו גדל עז אלקותו וחסדו וגבורתו וממשלתו ותפארתו, כאשר אמר דוד לשלמה בנו "דע את אלקי אביך ועבדהו", שאין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם אלא ממי שמכיר באלקותו, זה נקרא בן להקדוש ברוך הוא ויש לו רשות לחפש בגנוי דמלקא והקדוש ברוך הוא משתבח עמו בפמליא שלו בכל יום ודיוקנו נרשם למעלה בין אוהבי דמלקא ומכריזין לפניו הוי זהירין בדיוקנא דפליגא, הקדוש ברוך הוא גוזר והוא יש לו רשות לבטל, צדיק מושל ביראת אלקים, מי מושל בי צדיק. ובשעה שהנשמה יורדת בזה עולם השפל משביעים אותה קדם ומראה לה רזי דרזין, אוצרי וגניזין דמלקא ומשביעין אותה וגוזרין עליה שלא תרדה לעולם אלא כדי לחקר ולדרש ברזין דאורייתא. וגם הוכחתי מכמה מאמרי זהר של הרבי שמעון בן יוחאי נתן רשות והורמנא מהקדוש ברוך הוא ושכינתיה עם כל פמליא שלו בצרוף כל הנשמות צדיקיא דגן ערן עליון ותחתון לגלות לנו הזהר, כדאייתא בהקדמת תקוני הזהר ע' אנפין קח צנצנת המן למשמרת עד דרא בתרייתא ויטעמון. בחבורא דילך יפקון ישאל מן גלותא בלא נסיון כלל זיהרא דאימא עלאה משם יצא לעולם חיים ושלום רזא דאורייתא הגאלה והחרות והשמחה ובהתעוררות התחתון אנו מעוררים המקור העליון. עד כאן לשונו.

ומוכא בספר אור ישרים מירא דכיא שכתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות ורחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה לזיהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר, אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב... עין שם.

במיוחד שנה זו "תש"ע" שהיא בגימטריא 'ספ"ר או"ר הזוה"ר' – תש"ע גם בגימטריא 'רבי שמעון' ב"ן יוחאי" עם הד' תבות ועם הפולל. נתחזק כלנו לקרב את ביאת משיח צדקנו ללא צער ומכאוב "דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי", אמן כן יהי רצון.

וזאת למודעי, שספרים האלו מתר ומצנה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באילו שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים.

ובגדל כח זכות הרבים של העוזרים והמסיעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותקים הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שזוכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי".

הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו וקראתם דרור", ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עוז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלפינו, אכ"ר.

המזיציאים לאור

דברי קדשו של הצדיק המקבל אלוקי רבי יודיל ראזנבערג זי"ע בעל "זהר תורה"

ראינו לנכון להביא את דברי קדשו של הצדיק המקבל אלוקי רבי יודיל ראזנבערג זי"ע בעל "זהר תורה":

דברי קדשו של הצדיק המקבל אלוקי רבי יודיל ראזנבערג זי"ע בעל "זהר תורה"

ראינו לנכון להביא את דברי קדשו של הצדיק המקבל אלוקי רבי יודיל ראזנבערג זי"ע בעל "זהר תורה":

הקדמת המחבר, בלב נדכה ידבר,

לא עליון ישפך שיחו, ולפני אנשים יציע רוחו,

ישמחו השמים ותגל הארץ, השמים אלו אנשי אלהים בעלי מדרגות גבוהות, והארץ אלו אנשים הבינונים, בצאת ספרי זה לאור עולם, ואם אמנם ידעתי כי ספרי זה לא בשמים הוא, כלומר שלא נצרך לאנשים הגדולים הדומים למלאכי אלהים אשר עולים בסלם החכמה השמימה, אבל הלא ישמחו גם כמה בניגלת הארץ, בראותם התעוררות מאנשים הבינונים ללמוד ולהבין מאמרי הזוהר הקדוש, כי זה אות שקרובה הישועה להגלות, כדברי אליהו לר' שמעון, וז"ל, רבי רבי כמה זכאה אנת דמהאי חבורא דילך יתפרנסון כמה עלאי עד דאתגליא לתתאי בסוף יומיא, ובגיניה ושבתם איש אל אחוותו ואיש אל משפחתו תשובו וכו', ובמקום אחר איתא, וז"ל, וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד אתגליא לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה וקראתם דרור בארץ וגו', ועוד איתא, וז"ל:

ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזוהר יפקון
ביה מן גלותא

ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא, וכידוע שיש עוד הרבה מאמרים מפוזרים בהזוהר וזוהר חדש ותקוני הזוהר המלאים זיו ומפיקים נוגה טובת כנסת ישראל אשר תצמח ע"י למוד ספר הזוהר, ואין לומר שזאת מוסב רק על גדולי הדור בלבד שהם אחד בעיר ושנים במשפחה, כי מה שאומר אתגליא לתתאי בסוף יומיא ובדרא בתראה, מורה שמלבד זאת שזה כמה מאות שנה שנתגלה ספר הזוהר ושלומודים בו רק יחידי סגולה, עוד תבא התגלות חדשה לכלל ישראל, שגם הכלל ישראל עתידים למעם מאילנא דחיי.

כל אותם שיזכו ללמוד זהר הקדוש יזכו לגאולה

וכן איתא בספר חסד לאברהם מהר"א אזולאי זצ"ל, וז"ל, ודע כי עיקר כוונת הרשב"י ע"ה בחבור הזוהר היה לזה להיות אור הלאומי [היינו השכינה] באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה סמך ליחדה בבעלה יחוד מועט ע"י חבור הזוהר וכו', וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעד לשכינה, וכל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי העבודה זו המועטת בזמן הזה היא יותר חשוב מכל אילי נביות שהיו בזמן שהיה ביהמ"ק קיים וכו' ע"ש, הרי מבואר גם מדבריו שעתידי ספר הזוהר להתגלות בהתגלות חדשה מפורסמת בדור האחרון, והתגלות זו היינו התפשטות בין הכלל ישראל, אפילו בין אותן שהם בזמן הזה במדרגת בינונים.

אמנם נשפטה נא ונראה בעיני המדע איך תוכל להיות התגלות הזאת אם לשון הזוהר הוא בשפת ארמית שאינה מובנת כל כך כי אם ליחידי סגולה,

היקנה אדם ספר שאינו מובן, ואנו רואים בעוה"ר שספרי מינות מתרבים מאד בעתים הללו וקונייהם מרובים וכמעט צודים נפשות בחרמם ע"ז שמיפיים ספריהם בכל מיני יופי, והעיקר שנכתבו בלשון צח וקל, וספרים הקדושים המלאים זיו של אור התורה הקדושה מונחים בקרן זוית, וכפרט ספר הזוהר הקדוש שמכימים עליו כעל דבר נסתר שאינו מובן כמו על איזה קמיע, ולא שדי אינש זווי בכדי, ואחד מאלף כמעט אשר דברי האזולאי בעל עבודת הקדש זצ"ל נכנסים בלבו שכתב שם בספרו, וז"ל, למוד ספר הזוהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה וכו', שספר הזוהר מן הסודות עצמן בגלוי, והקורא ידוע שהם סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מובן מקוצר המשיג ועומק המושג עכ"ל.

אִיךָ יוֹכֵל סֵפֶר הַזוהַר לְבַא לְהַתְגַּלּוֹת הַדְּשָׁה וּלְהַתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר בֵּין הַכָּלָל וְיִשְׂרָאֵל

אבל גם הם המאמינים בדברי האזולאי אם אינם מבינים דברי הזוהר הלא קוראים ומצפצים ומהגים בו בלי שום רגשי התפעלות הלב, כיון שאינם מכינים מה שידובר, ואיך יוכל באופן הזה ספר הזוהר לבא להתגלות חדשה ולהתפשט יותר בין הכלל ישראל, ומה גם שיש לומר שדברי בעל עבודת הקדש אינם אמורים רק על הסודות והסתרי תורה שבספר הזוהר כמו שנזכר שם בפירוש, אבל הלא בערך ב' חלקים מספר הזוהר יכול להיות מובן כמעט לכל בר דעת, לולא זאת שהוא בלשון ארמית, ושהדי כמרומים שהרעיון הזה לא נתן שנה לעיני ומנוחה לנפשי זמן רב, והכריח אותי בחזקה לקחת עלי עבודה קשה כזו להעתיק מספר הזוהר בלשון הקדש כל המאמרים המבארים עומק הפסוקים אשר יוכלו להיות מובנים לכלל ישראל לכל מי שהוא רק בכלל הלמוד, וגם ללקט אותם מן המקומות המפוזרים בכל חלקי הזוהר ולסדרם על מקומם בכל סדרא וסדרא, כדרך שעשה בעל ילקוט השמעוני על המדרש.

רַבֵּי חַיִּים וַיְמַאֵל זצ"ל הִיָּה לֹא סֵפֶר הַזוהַר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ, כְּמוֹ שְׂמוּבָא בְּפִירוּשׁוֹ "דֶּרֶךְ אֱמֶת"

והנה כאשר החלתי לעסוק בזה ראיתי כי לא ראשון אנכי ברעיון הזה, כי הלא הרב חיים ויטאל זצ"ל היה לו ספר הזוהר בלשון הקדש, כמו שמובא בפירושו "דרך אמת" שעל הזוהר בכראשית דף (לד:) ובמשפטים דף (קטו:) מזכיר בדרך אמת ספר זוהר קטן, מוכח מזה שכבר היה בעולם זוהר מלוקט מן הזוהר הגדול שלא היה נמצא בו כל הזוהר בשלמות, וכן קם גדול אחד בימי השל"ה והלבוש ה"ה הרב הקדוש וכו' מוה"ר ישכר בער זצ"ל בעל המחבר פירוש "אמרי בינה" שעל הזוהר, והעתיק מאמרי הזוהר המובנים בנקל על לשון הקדש וסידר אותם על סדר הפרשיות שבתורה ויקרא ספרו בשם "מקור חכמה", והרב הקדוש בעל השל"ה זצ"ל וגם הגאון מוה"ר מרדכי יפה בעל הלבוש זצ"ל ועוד גדולי הדור

הסכימו על הדפסת ספרו, וכתב שם בהקדמתו שחבורו זה יהיה לעזר ולהועיל שכל דברי הזוהר יהיו פתוחים ומבוארים לעין כל קורא בו, וז"ל בהקדמתו:

אמר הצעיר ישכר בער וכו' אחר אשר כל דברי הזוהר הם על שני פנים בנויים, האחת דעת בפשוטי יושב הכתובים דברים מתוקים מנופת צופים אשר המה סלם לעלות למעלה בית אל, והשנית ידיעת העליונים על פי הסוד הנעלם והיא חכמת הקבלה, בשמן משחת קדש בלולה, ולמעלה מן השכל עולה, ולכן בעיני אנשי הדור אין מסלתה צלולה, כי בה לא יחפצו, וממנה לא יתרצו, והאמת במקומה עומדת, באמת וביושר מצומדת.

על כן נדבה רוחי לחבר ספרי זה משפטי הזוהר איש איש על מקומו בלשון צח ונקי להיות חיבורי זה נחמד אף נעים בעיני הרואים וכו', ומאחר שאין תועלת בהבאת דברי הזוהר בלשונו כהיותו וצורתו מכמה פנים, האחד הוא באשר שכל דברי הזוהר הם סתומים וחתומים לרוב המון בני העולם, ועוד יש כמה טעמים לדבר כהנה וכהנה, בכך אמרתי להעמיד חבורי זה בלשון קצר וצח להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה דת תורתנו הקדושה, ונוסף על זה באשר שכל דברי הזוהר יהיו בעזה"ת פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקורים בו וכו', עכ"ל.

אבל כל מבין וראה שספרו לא פעל מטרת המחבר, כי אין גם אחד שהתלמד מספרו להבין דברי הזוהר, יען כי חסר בו שתי אלה, אחת, שאין מאמרי הזוהר נעתקים בו ללשון הקדש מלה במלה, שנית, שאין דברי הזוהר מוצגים בצד ההעתקה, כי רק ע"פ שני אופנים הללו יוכל הספר להיות לעזר ולהועיל להבין כראוי סגנון לשון הזוהר, להתלמד מזה להבין בהזוהר גם במקום אחר כמוכח, ומלבד זה נראה ברור שהספר "מקור חכמה" לא נדפס כלו, כי רק על פרשת בראשית ופרשת נח הובאו בו מאמרי הזוהר המובנים, ומשם והלאה נשמט ונחסר ככל פרשה ופרשה יותר ויותר, ולא נדפס על שאר הפרשיות רק זעיר שם זעיר שם.

ועל כן בראותי שספר כזה הוא נחוץ מאד, ותועלת ותקון גדול יוכל לצמוח מספר כזה לכלל ישראל, חגרתי שארית כחי ואוני מתוך עמל ותלאה לחבר ספר כזה שיהיה שלם בשלמות הראוי בהעתקה צחה וקלה בדרך לשון המדרש, וגם הצגתי בצדו מאמרי הזוהר שנעתקו, וציינתי מקום מקור מוצאם, ובכל המקומות שחסרתי מדברי הזוהר מחמת שהייתי מוכרח לקצר שם בשביל הפסק ענין אחר או דרוש אחר, רשמתי במקום הזה ב' נקודות כזה, ואם בסוף מאמר רשמתי קו שוכב כזה - וגם הצגתי בדברי הזוהר וכן בהעתקת הלשון קדש נקודות המפסיקות, וגם בהגהה מדויקת, כי בעת העתקתי היו לפני איזה ספרי זוהר מדפוסים שונים, וכו' עשיתי בשביל להקל על הקורא שיבין בנקל כדי שיוכל ללמוד בחשקות כראוי, ברגשת התפעלות הלב, ולא רק מן השפה ולחוץ, וכן גם בשביל מטרה זו פירשתי בעזרת החונן לאדם דעת כל המקומות שהם קצת מקושי הבנה בפירוש מיוחד

אשר קראתיו בשם זיו הזוהר, ולא יאמר עוד הלומד בספר הזה צר לי המקום להבין בו, ובודאי בעוה"ת תצמח מזה טובה גדולה לכלל ישראל אם יתפשט ויתפרסם למוד ספר הזוהר בעולם בין הכלל ישראל, כי אין דבר שמחזק את האמונה ומתקן את הנשמה ומטהר את הלב למדות טובות כמו למוד ספר הזוהר הקדוש, אשרי כל הוגה בו כי יפקחו עיניו ממש ולא יהיה עוד בכלל איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, ונוכה בזה להקים סוכת דוד הנופלת ולגרום השפעת השפע הקדושה לכנתם ישראל במלא חפנים נחת ולגאולה שלמה בקרוב, אכ"ר.

עתה באתי להזכיר כאן דברים חוצכים להכות אש בענין זה מה שכתב הרב הגאון הגדול הצדיק המפורסם אשר כל רז לא אנים ליה מזה"ר אברהם אזולאי זצ"ל בספרו היקר חסד לאברהם, וז"ל במעין הראשון נהר כ"ד.

ודע כי עיקר כוונת הרשב"י ע"ה בחיבור הזוהר היה לזה, להיות אור הלאומי באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, רצה לעשות לה סמך ליחדה בבעלה יחוד מועט ע"י חיבור הזוהר כמה שהיה הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה שזה גורם ליחוד קב"ה ושכינתיה ע"י הסוד, שסוד הוא ר"ז בגימטריא או"ר, וגם שע"י החיבור הזה יהיה ביטול הקליפות וקלפות העונות והשבתת הקטרוגים, אשר לזהטים בכל עת ובכל שעה נגד מדות הקדושים והשמות הקדושים שהם בסוד השכינה הקדושה ונגע בני ישראל, והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורומח שהם בחינות סודות כדי להצילם ברעתם ע"י חיבור זה, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעדה לשכינה הקדושה כנוכר, והנה כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי העבודה הזאת המועטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות בזמן שהיה בית המקדש קיים, וכו' עיי"ש עוד, עכ"ל.

ואני תפילה לאל חיי, ויהי נועם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידי יכונן ומכל מכשול ומעות ישמרני, ובאור התורה הקדושה יאיר עיני, ויחזקני ויאמצני, ומן התשת כחי יחלימני, וממצוקתי יוציאני, ויזכני לי ולזרעי עד עולם בכלל כל ישראל ללמוד התורה הקדושה שלמה מתוך נחת והרחבה, ונוכה לראות כבוא לציון גואלנו במהרה בימינו אמן.

בס"ד

אור לנר שישי של חנכה,

שנת תשע"ב ביאת - 413 משיח - 359 - 772 תשע"ב

לכל אחינו בני ישראל בכל אתר ואתר ה' עליהם יחיו !!!

באתי כאן לבקש, שדרוש מכל עם ישראל לקנות ולהפיץ את כל הספרים הקדושים והנוראים מהמחבר הרב הגאון המחבר שלום יהודה גראס שליט"א, שכלם עומדים ברומו של עולם המפרשים ומחלקים את למוד הזהר הקדוש והנורא, האדרא והתיקוני זהר, פתח אליהו ושאר ספרים קדושים ונוראים מחלקים לימים, כדי שיהיה נח וקל לכל יהודי ויהודי לגמר במשך שנה על כל הזהר הקדוש והנורא, תקוני זהר ואדרא, ושאר ספרים קדושים ונוראים שלחן ערוך מחבר ורמ"א עדי יגמרו בכל שנה ושנה כמו שקובע רבי שמעון בר יוחאי שבהאי חבורא [הזהר הקדוש] יפקון מן גלותא עד יפלח חץ [...] כי על ידי למוד הזהר הקדוש והאדרא ותקוני זהר יורים חצים בלב הסט"א כמו שכתוב בפרי עץ חיים (שער קריאת שמע שעל המיטה - פרק י"א)¹ שמתושלח חרט על חרבו שם הוי"ה וזה היה מכרית ומכלה בכל תנופת חרב ובכל אבחת חרב שני אלפים רבבות שדים ומזיקים, וכמו שכתב במדרש שוחר טוב (ל"ו), שבזמן שהיו צדיקים היו חורטים על העצים שם המפרש והרגום בהם הפסוק בספר יהושע (פרק כ"ג י') "איש אחד מכם ירדף אלף" שכל חץ היה חודר אלף אנשים, ועכשו על ידי הלמוד הזהר הקדוש יומם ולילה מכריתים את כל המזיקים ואת כל שונאי ישראל ולכן בכל ישיבה וכולל להתחיל ללמוד לכל הפחות שעה ביום את הזהר הקדוש. ואם כל ישראל יגמרו את הזהר הקדוש בכל שנה ושנה לא יוכלו כל אויבינו ושונאינו להרע לנו במאומה.

הכותב בדמע ובלב מורתת וחרד שכל עם ישראל יזכו לקים דברים אלו,

המתאבק בעפר רגלכם,

אליעזר ברלנד

1. בספר פרי עץ חיים - (שער קריאת שמע שעל המיטה - פרק י"א), וזה לשונו: בספר הרזים כתב, וזה לשונו - כשפרש אדם מאשתו ק"ל שנה, הוליד רוחיו ושדיו וליליו, והם מזיקין את הבריות. ובמדרש מונה ביניהם, כמה וכמה אלפים רבבות שדיו רוחיו וליליו, והיו הורגין את העולמות, ונתן הקב"ה רשות למתושלח הצדיק, וכתב שם המפרש על חרבו, והרג בהו' ב' אלפים רבבות ברגע א', עד שבא אגרימו"ס, בכורו של אדם הראשון, ונשתטח לפניו והתחנן לו וקבל עליו, ומסר לו שמות שדיו וליליו וכל מלכיהם ושריהם, והשאר ברחו ונתחבאו במחבואות של אוקינוס, עד כאן. וצריך עיון, איך אפשר ברגע א' להרוג ב' אלפים רבבות, אלא על ידי שנתנו הקדוש ברוך הוא רשות להמשיך ג' ע"ב דיודיו, הנקרא שם המפרש, והם כמנין וחר"ב, ובזאת הכונה היה לו כוח להרוג לכלם, ולולי אם לא בא אגרימו"ס כנזכר, ע"כ להר"ן וזה"ה.

סֵפֶר

שְׂמַחַת הַזֵּהָר הַחֲדָשׁ

וְהוּא חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים וְהוֹסֵפוֹת

לְעֶרְכָּהּ שֶׁל שָׁעָה

בּוֹ יֵבֵאֵר חֲשִׁיבוֹת כָּל שְׁנֵיהֶם וְשְׁנֵיהֶם

בְּחַיִּים שֶׁל הַיְּהוּדִי,

וְכִמָּה שְׂמַחָה וְאֲשֶׁר וְעֲשֶׂר יֵשׁ

לְגוֹרְסֵי וְלוֹמְדֵי הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ,

וְאַתֶּם הַמְּשִׁיחַ יִשְׂמַח וְיִרְקַד

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

בְּעִיַּת "קִבִּית שְׂמֵשׁ תּוֹבֵב" א

טִבֵּת תִּשְׁעֵי "בִּלְפִי" ק

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי

נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: בשנת תשכ"ה, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ז, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות¹, בשנת תשכ"ו, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכ"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל². בשנת תשכ"ז, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ז, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, בשנת תשכ"ח, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה³. בשנת תשכ"ח, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקואות⁴. בשנת תשכ"ט, יום הדפוס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. בשנת תשל"ב-ב"ב, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה⁵, בשנת תשל"ד, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשל"ד, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. בשנת תשל"ה, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת⁶. בשנת תשל"ט-ט"ג, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור⁷, בשנת תשמ"א-ט"ד, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב⁸, בשנת תשמ"ו יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. בשנת תשס"ג שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים (בכל דיסק לערך 500 ספרים) ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. בשנת תשס"ד שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. בשנת תשס"ד, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. בשנת תשס"ז - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוותאם של רשבי"ו וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ח"ס: "איין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "צחק לשובח" ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', "זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי" - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפץ מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידיעות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחול"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפץ דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

קונטרס

שמחת הזוהר החדש

והוא חדושים נפלאים והוספות לערבה של שעה

בו יבאר חשיבות כל שניה ושניה בחיים של היהודי, וכמה שמחה ואשר ועשר יש לגורסי ולומדי הזוהר הקדוש, ואתם המשיח ישמח וירקד

בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים

אמר החפץ חיים. "בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים! בשעה, כתריסר אלף. ולמוד תורה כנגד כולם יוצא שכל דבור תורה נכפל ב 613, עתה כל שעה שנה ערך ליותר משבע מליון מצוות, [7,356,000] בשעור תורה אחד שבו 'שומע כעונה'...".
ואם בשעתים, הרי החשבון עולה לכדי ארבע עשרה מליון. ארבע שעות, עשרים ושמונה מליון.

שבשניה אחת בלבד זוכים לכ-28.000 שנה תורה

וה"בן איש חי" כתב בשם המקבילים, ששכר למוד התורה בשבת פי אלף מיום חול. הוי אמר, שדקה אחת של למוד בשבת, אמרה על פרשת השבוע בשלחן השבת, שכרה כלמוד רצוף של שש עשרה וחצי שעות ביום חול, ושוות ערך למאה עשרים ושתיים וחצי מליון מצוות! - וצריך להוסיף בלמוד התורה הקדושה ובפרט תורת הרשב"י בלימוד זוהר הקדוש, שבשניה אחת בלבד זוכים לכ-28.000 שנה תורה [הביאור: מאה מליון שנה תורה לחלק לששים, שווה 1,666,666 כלומר מליון ושני שלישי, לחלק לששים שניות, שווה בשניה אחת 27,777.777 כלומר כעשרים ושמונה אלף שנה תורה, בנוסף כל מילה תורה נכפל בשש מאות שלש עשרה, ובשניה אחת אפשר לומר שלש מלים תורה, לפיכך יוצא כחמשים מליון מצוות בשניה אחת].

מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה

צא וחשב מה שאמר האורחות צדיקים, שעל מצוה בשמחה מקבילים פי אלף, ותשמח רק מכה, ועוד דברי הפסא מלך ששעה לימוד זוהר הקדוש הוא כשנה, בוודאי כל השבת תלמד זוהר הקדוש כדי להכריע את הכף לטובה, שכל שעה יעלה למליון שנה תורה, ובוודאי היצר לא יתן לך מנוחה, ואז תתגבר עליו, ותוסיף בזה עוד כפול מאה, כמו שכתוב באבות דרבי נתן, ויהיה לך מליון שנה תורה, רק רגע, הרי בכל דקה אומרים מאתים מלים תורה, כפול 60 דקות, זה 12,000 מלים תורה בשעה,

שְׂמוּכִפְלוֹת בְּאֵלֶּף, וְעוֹד פְּעַם בְּאֵלֶּף, וְעוֹד פְּעַם בְּמֵאָה, וְהַכֵּל בְּעֶרְךָ שֶׁל שָׁנָה, רַגַע, בּוֹאוּ חֲשׁבוֹן: כְּמָה שְׁעוֹת יֵשׁ בְּשָׁנָה? נִכְפִּיל 24 שְׁעוֹת בְּיוֹם כְּפוֹל 365 יוֹם בְּשָׁנָה, שְׂוֹוֶה 8,760 שְׁעוֹת כְּפוֹל 12,000 מְלִים תּוֹרָה שֵׁיִשׁ בְּכָל שְׁעָה, שְׂוֹוֶה מֵאָה וְחֲמִשׁ מִלְיוֹן מֵאָה עֶשְׂרִים אֵלֶּף מְלִים תּוֹרָה (105,120,000), וְכֵן מִלֵּה תּוֹרָה מְכַפֶּלֶת ב־613 כִּי תִלְמוֹד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כּוֹלָם, וְהַחֲשׁבוֹן הוּא: 105,120,000 כְּפוֹל 613 שְׂוֹוֶה 64,438,560,000 [כְּשִׁישִׁים וְאַרְבַּע וְחֲצִי מִלְיָאָרְד מִצְוֹת], וְזֶה רַק בְּשְׁעָה לְיִמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּיוֹם חוּל.

תְּקַבֵּל אֶת הַשָּׂכָר כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד

וְזֶה עוֹד לִפְנֵי הַמֵּאָה מִלְיוֹן שֶׁהַכְּפִלְנוּ, כְּלוּמֵר, כְּפוֹל אֵלֶּף בְּשַׁבַּת, וְעוֹד כְּפוֹל אֵלֶּף בְּשַׁמְחָה, וּבְהַתְּנָבוֹת עַל הַצֶּעֶר עוֹד כְּפוֹל מֵאָה, עוֹד לֹא גְמַרְנוּ!!! חֲשַׁב עוֹד רַגַע! אִם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁלְךָ תִלְמָד בְּמִנְיִין, שׁוֹב וְכַפֵּל בְּאֵלֶּף, כִּי כָּל מָה שְׁנוֹתָנִים מִשְׂמִים נוֹתְנִים בְּאֵלֶּף (זוֹהַר פְּרֶשֶׁת וַיֵּצֵא), וְהָרִי הַשְּׂכִינָה שׂוֹרָה בְּמִנְיִין, וְאִם אַתָּה תֵּאָרְגֵן אֶת הַשִּׁיעוּר, הָרִי כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד תְּקַבֵּל אֶת הַשָּׂכָר!!!

נְהִיֵּית הַעֲשִׂיר הַכִּי הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמִצְוֹת, מוֹלְטֵי זִילְיוֹנֵר

אַתָּה יוֹדֵעַ מָה? גַּם אִם לֹא שָׁמְעוּ לְךָ, אֲבָל אַתָּה הַשְׁתַּדְּלֵת לְקַבֵּץ אֶת הַמִּנְיָן, גַּם תְּקַבֵּל אֶת אוֹתוֹ שָׂכָר, וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׂכָל הַעֲוֹנוֹת שֶׁלְךָ יִמְחָקוּ [כְּדַבְּרֵי הַמַּהֲרַח"ו שֶׁעַר הַגְּלִגּוּלִים, הַגֵּר"א מִשְׁלִי, וְאוֹהֵב יִשְׂרָאֵל פְּרֶשֶׁת קַרְח], נוֹ! יֵשׁ עוֹד מָה לְחֻשׁוֹב? הָאִם תִּשָּׁב בְּחֻבוֹק יָדַיִם? הָרִי נְהִיֵּית הַעֲשִׂיר הַכִּי הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמִצְוֹת, מוֹלְטֵי זִילְיוֹנֵר!!! הָרִי אַתָּה צָרִיךְ לְשִׁיר וְלִרְקֹד כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה כְּמוֹ בְּשַׁמְחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֲבָה שֶׁלֹּא יִשְׁנוּ כָּל הַשְּׁבוּעַ מֵרַב שַׁמְחָה (סְכָה דָף נ"ב): תִּנּוּ רַבָּנֵן מִי שֶׁלֹּא רָאָה שַׁמְחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֲבָה לֹא רָאָה שַׁמְחָה מִיָּמָיו.

עֵקֶר נְתִינַת הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְאֵלּוּ שְׂלוֹמְדִים אֶת סוּדוֹתֶיהָ

אָמְרוּ חַז"ל לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה אֲלֵא לְאוֹכְלֵי הַמֶּן!!! (רִש"י דְּבַרֵי הַיָּמִים ב' ל"א ד') - וּבְזוֹהַר הַקְּדוּשׁ (פְּרֶשֶׁת בְּשַׁלַּח דָּף סב), כְּתוּב מָה מִיַּחַד בְּאוֹכְלֵי הַמֶּן? שְׂכַאֲשֶׁר אָכְלוּ אֶת הַמֶּן הָיָה מִתְּבַרְךָ בְּמַעֲסִים וְקִבְלוּ אוֹר רִוְחָנִי וּרְאוּ מָה שֶׁלְּמַעַלָּה וְזָכוּ לְחַכְמָה עֲלִיוֹנָה. וְעַל זֶה נִקְרָאוּ דוֹר דְּעָה, וְהֵם הָיוּ בְּנֵי הָאֲמוּנָה וְלָהֶם נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְהַסְתַּכֵּל בָּהּ בְּכַנְיָמִיּוֹתָהּ וְלְדַעַת דְּרָכֶיהָ. רּוֹאִים מִהַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ שֶׁעֵקֶר נְתִינַת הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְאֵלּוּ שְׂלוֹמְדִים אֶת סוּדוֹתֶיהָ.

צָרִיךְ שִׁיתַּעֲסָקוּ יִשְׂרָאֵל בֵּינָה שֶׁל תּוֹרָה

וּבְאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ פְּרֶשֶׁת וַיְחִי (מַט י"א), כְּתוּב: שְׂכַחוּ שֶׁל הַגּוֹאֵל הַעֲצוּם מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחִים הוּא שְׂצָרִיךְ שִׁיתַּעֲסָקוּ יִשְׂרָאֵל בֵּינָה שֶׁל תּוֹרָה, וּבְאוֹר הַדְּבָרִים שֶׁיִּלְמְדוּ אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׂזָה יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה (גַּם יֵין גִּימַטְרִיא "סוּד").

בְּיַדְנוּ הַדְּבָר לְהַחִישׁ אֶת הַגְּאוּלָּה וְלִזְכוּת לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּקִרְוֵב בְּרַחֲמִים

כּוֹלְנוּ חֲפְצֵי חַיִּים!!! כּוֹלְנוּ לּוֹמְדִים זוהר הַקְּדוּשׁ!!!

הַרִי בּוֹדָאֵי תַתְעוֹרֵר וְתַקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים, כִּי אֵין לְךָ עֲצָה טוֹבָה מִזֶּה, לִזְכוּת לְחַיִּים טוֹבִים וּמְאֻשְׁרִים, רַק אַל תִּשְׁכַּח שְׁצַרְיָךְ לְכוּן עַל הַפֶּל, וּלְבַקֵּשׁ לְמַעַנְךָ אֲלוּקִים חַיִּים, כְּלוּמֵר, שְׁכַל הַטּוֹבוֹת שְׂאֵתָה צְרִיךְ זֶה לְכַבוֹד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, כְּדֵי שְׂתוּכַל לְעַבֹּד אֶת ה' בְּשִׂמְחָה, וְתַתְּפַלֵּל לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמַיִם, לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִגְאֹלָה הַשְּׁלֵמָה, וְאִזּוּ תִקְבַּל תְּפִלָּתְךָ בְּרָצוֹן וּבְאֵהָבָה. - כּוֹלְנוּ לְשַׁעוּרֵי תוֹרָה!!! כּוֹלְנוּ חֲפְצֵי חַיִּים!!! כּוֹלְנוּ לּוֹמְדִים זוהר הַקְּדוּשׁ!!!

צְרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לָתֵת מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיגְאֹלְנוּ

וַיְהִי רָצוֹן שִׁיעָרָה הַשֵּׁם עָלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה, וְנִזְכָּה לְטַהֵר לְבַבְנוּ לְעַבֹּד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל כַּחַנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ, כְּמוֹ שֶׁהֲרַעֲיָא מֵהֵימָנָא מִצְוָה אוֹתָנוּ לְלַמּוֹד זוהר הַקְּדוּשׁ דְּוּקָא, שְׂתוֹרַת הַרְשָׁבִי מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצְרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לָתֵת מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיגְאֹלְנוּ (זוהר פְּנַחֵס רִיט.) עַד שִׁישְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחָנוּ וַיִּקְבֹּץ נִדְחָנוּ וַיְבַנֶּה בֵּית תְּפָאֲרָתָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

מִתוֹךְ הַקְּדָמָה לְסִפְר "פֶּתַח אֱלֹהֵי הַמְּבֹאֵר"

בְּסִפְר הַזֶּה תִּרְגַּמְנוּ וּפְרַשְׁנוּ אֶת הַתְּפִלָּה פֶּתַח אֱלֹהֵי, וְעוֹד כְּמָה תְּפִלוֹת וּמְאֻמְרִים שֶׁל הַזוהר הַקְּדוּשׁ, שְׁנַהוּג בְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל לּוֹמֵר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה. וּבִזְכוּת זֶה יִתְקַבְּלוּ הַתְּפִלוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ הַמְּלוּכָ"ן רַבֵּי יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא (בְּגַדֵי הַשְּׂרָד עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח), וְהָאֲרִיךְ בְּשִׁבְחוֹ הַחֵיד"א וְהֵבֵן אִישׁ חַי זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, וּבְלִי לְמוֹד הַזוהר הַקְּדוּשׁ לְפָנָי הַתְּפִלָּה אִי אֲפֻשֶׁר שְׂתַתְּקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ. - וּבִשְׂוֵאָה הָאֵימָה רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן שְׂרָדוֹ לְחַיִּים אֱלוֹ שְׁהִיּוּ רְגִילִים לְאֻמְרוֹ כֹּל יוֹם בְּעַל פֶּה קִדְּם הַתְּפִלָּה, וְרָאוּ בְּעֵלִיל שְׂכַחוּ גְדוֹל מְאֹד, (עֲדוֹת בְּיַעֲקֹב). - וּבְכַמָּה דְקוֹת שְׂאוּמֵר תְּפִלוֹת אֱלוֹ יְכוּל לְהַפִּךְ הַפֶּל לְטוֹבָה וְלִהְיוֹת מְבַנֵּי עָלֵיהָ, לִזְכוּת ל"עֵין לֹא רָאֵתָה אֲלֵקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲפָה לוֹ", וַיִּטְהַר נִשְׁמָתוֹ וַיִּזְכָּה לְמַעֲלוֹת עֲלִיוֹנוֹת כִּידוּעַ מַדְבְּרֵי הָאֲרִיז"ל.

וְכָל אֶחָד יַעוֹרֵר אֶת חֲבֵרוֹ שִׂיאֹמֵר תְּפִלוֹת אֱלוֹ, וְזֶה רַק כְּמָה דְקוֹת בְּיוֹם, וְעַל יַדֵי זֶה יִזְכָּה לְתַעֲנוּגֵי גֵן עֵדֵן וְעוֹלָמוֹת הַנְּצַח, וַיְבִין אֶת כָּל דְּרָכֵי ה' יַתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, וַיִּזְכָּה לְשִׁכַר הַגְּדוֹל עַל כָּל דְּקָה וְדָקָה שְׂאוּמֵר וְלוֹמֵד תְּפִלוֹת אֱלוֹ, שֶׁהַלּוֹמֵד זוהר הַקְּדוּשׁ שְׁעָה אַחַת בְּחוּל כְּמוֹ מְאֹה אֶלְף שְׁנֵה תוֹרָה, וּבְשִׁבְתָּ, כְּמוֹ מְאֹה מְלִיוֹן שְׁנֵה תוֹרָה (פֶּסַח מִלָּךְ, הַרִי"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אֲבוֹת דְּרַבֵּי נִתּוּ), וּבְלַמּוֹד כְּעֶשֶׂר דְקוֹת יַעֲלֶה לוֹ: בְּחוּל 17- אֶלְף שְׁנֵה תוֹרָה, וּבְשִׁבְתָּ: יִזְכָּה לִפְ-17 מְלִיוֹן שְׁנֵה תוֹרָה.

וּבְרַגְעַ אַחַת אַתָּה יְכוּל לִזְכוּת לְעוֹלָמוֹת נְצַח! "עֵין לֹא רָאֵתָה" עַל יַדֵי שְׂתַזְכָּה לְחַבְרָךְ, כֹּל הַשְּׂכַר הוֹלֵךְ גַּם אֵלֶיךָ. וְכֹאשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ "פֶּתַח אֱלֹהֵי" נִזְכָּה שִׁיבֵא אֱלֹהֵי וַיְבַשֵּׁר אֶת בֵּיאַת הַגּוֹאֵל. וְכָל הַלּוֹמֵד שְׁעָה זוה"ק בְּשִׁבְתָּ עוֹלָה לוֹ לְמְאֵה מְלִיוֹן

שְׁנָה תוֹרָה, וְאִם תִּכְפֹּל בְּכָל שְׁבֻתוֹת הַשָּׁנָה וַיִּמֵּי טוֹבִים, לְכָל יְמֵי חַיָּו, תִּגִּיעַ ל־640 מְלִיאָרְד שְׁנָה תוֹרָה. וְאִם בְּזִכְרוֹתָיךְ יִתְאַרְגֵּן שִׁיעוֹר לְעֶשֶׂר יְהוּדִים, תִּגִּיעַ ל־6 טְרִילִיוֹן וְ-400 מְלִיאָרְד שְׁנָה תוֹרָה. – וּבְזֹהָר הַקְּדוֹשׁ (פ' וַיֵּצֵא קס"א). כְּתוּב, שְׁכַל מַה שְׁנוֹתָנִים מְשֻׁמִּים הוּא בְּאַלְף, וְעוֹד כִּידוּעַ כָּל עֲשָׂרָה בֵּיה שְׁכִינָה שְׂרִיא, אֵתָה מְכַפִּיל כָּל מִנְיָן יְהוּדִים בְּאַלְף. תִּגִּיעַ ל־6 זִילִיוֹן וְ-400 טְרִילִיוֹן שְׁנָה תוֹרָה. – וְיִי כֹל לַחֲשֹׁב אֵת גּוֹדֵל הַשָּׂכָר הַנִּצְחִי שֵׁשׁ לָךְ מִכֶּךָ בְּוִדְאוֹת! וַיִּזְכֶּה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, בְּזֶה וּבְכֵּא.

וּבְחִלּוּקַת הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵתָה מְזַכֶּה אֵת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְכָתַב הַגֵּר "א בְּמִשְׁלֵי (י"ב, י"ד), גּוֹדֵל הַזְּכוֹת שֵׁשׁ לַמְּזַכֶּה הַרְבִּים וּמוֹכִיחַ אֵת חֲבֵרוֹ, שְׂאִם שָׁמַע, מִקְּבֵל שָׂכָר עַל כָּל מַה שִׁיעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שָׁמַע, אִזּוּ מִקְּבֵל כָּל חֲלָקוֹ הַטוֹב, וְזֶה שְׂלֵא שָׁמַע לֹאֲקַח מִמֶּנּוּ אֵת חֲלָק הַגִּיהֵנוּם שְׁלוֹ. (וְעֵיין בְּשַׁעַר הַגְּלִגּוּלִים לְמַהֲרַח"ו הַקְּדָמָה כ', וּבִאוּחֵב יִשְׂרָאֵל פ' קרח) וּבְזֹהָר (פ' תְּרוּמָה קכ"ט ע"א), אָמְרוּ: שְׂצָרִיף הָאָדָם לְמִרְדָּף בְּתֵר חִיבִיא וּלְמִזְכֶּה לְהוֹ כִּמְאֵן דְּרִדִּיף בְּתֵר חַיָּו עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וּבְלִי שׁוּם סִפְקָא אִם כָּל הַיְהוּדִים מִנְעֵר וְעַד זָקֵן וּבִפְרֻט תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבִּין בְּהַבֵּל פִּיהֶם הִטְהוֹר יֵאֲמְרוּ תַּפְלוֹת אֵלּוֹ כָּל יוֹם, נִזְכֶּה לְפַתַּח אֵת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב שִׁיבּוֹא וּיְבַשְׂרֵנוּ, וְתִכְתֵּף יְבוֹא מִשִּׁיחַ צְדָקָנוּ וַיִּגְאֲלֵנוּ, בְּרַחֲמִים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רַצוֹן. – וְעַל יְדֵי קוּנְטְרָס זֶה שִׁיְהִי יָד הַכָּל מִמְשַׁמְשֵׁין בֵּה, יִזְכוּ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם. וְהוּא יְסוּד גְּדוֹל שְׁבוֹ יִמְצְאוּ אֲדָמוֹרִי"ם רַבָּנִים, מְגִידֵי שַׁעוֹר וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, מְלַמְּדִים וּמְחַנְכִּים יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל הַטְּהוֹרִים, וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, אֵת הַדְּרָךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בֵּה, וְאֵת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן.

בֵּא וּרְאֵה לְפִי דְבַרֵי הַבָּאֵר מִיָּם חַיִּים פִּרְשַׁת תְּצוּהָ (כָּתַב יָד דָּף כ"ד), כָּל הַמְּזַכֶּה אֵת הַרְבִּים מוֹכְפֵל זְכוֹתוֹ בְּמֵאוֹת וְאַלְפִים לְבַד מִהַחֲשִׁבוֹן הַנּוֹזֵכַר לְעִיל.

וְז"ל: קִי: גַם יֵאֵמֵר עַל מֵאֲמַר רז"ל "בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד" כִּי אָמְרוּ ז"ל הַמְּזַכֶּה אֵת הַרְבִּים זְכוֹת הַרְבִּים תְּלוּי בּוֹ, וְעֵנִין זְכוֹת הַרְבִּים תְּלוּי בּוֹ הוּא עַל דְּרָךְ מְשַׁל, שְׁבִאוֹ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים לְהַתְּפַלֵּל יַחַד, וּלְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּקְדוּשַׁת מִצְוָה, וּלְבַרֵךְ שְׁמוֹ בְּבִרְכּוֹ הַנֶּאֱמָר בְּעֲשָׂרָה, אִזּוּ לְבַד מִזֶּה שְׁכָל אֶחָד עוֹשֶׂה מִצְוֹתוֹ שְׁבֵא לְמִקּוֹם קְדוּשָׁה לְבַרֵךְ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּרַבִּים, וּלְבַד זֶה גַם מְזַכֶּה אֵת הַתְּשַׁעָה שַׁעֲמוֹ וְאִזּוּ זְכוֹת הַרְבִּים תְּלוּי בּוֹ גַם כֵּן לְהִיּוֹת בּוֹ זְכוֹת עֲשָׂרָה עוֹשֶׂה מִצְוָה.

וְהִנֵּה לְפִי מֵאֲמַר חז"ל בְּסוּטָה בְּעֵינֵי הָעֲרִיבוֹת, הַאִיךְ שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה עָרֵב בְּעַדוֹ וּבְעַד חֲבֵרוֹ וּבְעַד כָּל הָעֲרִיבוֹת שֶׁל שְׁשִׁים רְבוּא שְׁעֵלִיו, אִם כֵּן כָּל שִׁכּוֹן כְּמוֹדָה טוֹבָה כְּשֵׁאֲדָם זֹכֶה בְּזְכוֹת אֵלּוֹ עֲשָׂרָה זֹכֶה כְּכָל עֲשָׂרָה זְכוֹתִים אֲשֶׁר לְחֲבֵרוֹ, וְאִזּוּ עוֹלָה זְכוֹת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְזְכוֹת מֵאָה, וְזֶה רִמְזוֹ רז"ל "מַה ה' אֱלֹקֶיךָ שׁוֹאֵל מִעַמְךָ" שְׁדַרְשׁוּ אֵל תִּקְרִי מַה אֵלֵא מֵאָה, כִּי ה' אֱלֹקֶיךָ נֵאֱמָר עַל הַשַּׁעָה שִׁיִּשְׂרָאֵל מִקְּבֵלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מְלִכוּתוֹ, וּמְקַדְּשִׁים וּמְבַרְכִּים שְׁמוֹ בְּעוֹלָם, וְאִין אֹמְרִים דְּבַר שְׁבַקְדוּשָׁה בְּפַחוֹת מַעֲשָׂרָה, אִזּוּ יַעֲשֶׂה הַחֲשִׁבוֹן שֶׁל כָּל אֶחָד לְחֲשִׁבוֹן מֵאָה, וְאֵמֵר הַקְּרֵא מֵאָה זְכוֹתִים יֵשׁ לָךְ בְּשַׁעָה שְׁה' אֱלֹקֶיךָ, וְזֶה רִמְזוֹ כִּי אֵתָה תְּשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ, פְּרוּשׁ לְפִי

הפעולה שפעל אם זכה הרבים בזה הפעולה, אז זכות הרבים תלוי בו ועולה זכותו למאות ולאלפים.

ב"ה

בלב נרגש מאוד למען הצלת עם ישראל מגזירות קשות ח"ו, וזירוז הגאולה בחסד וברחמים, אני פונה לכל הרבנים והראשי ישיבות בצו קריאה, לחתום שני מכתבים אלה, לעורר את עם ישראל ללימוד הזוה"ק, שיחתמו שמותיהם על שני המכתבים הנ"ל, [או לכתוב מכתב התעוררות ללימוד הזוה"ק], וישלחו למפעל הזוהר העולמי, ונפרסם את מכתבכם ברבים, ובכך תזכו להוריד ממכם את האחריות הגדולה המוטל עליכם ויהיה לכם חלק בהצלת עם ישראל וקירוב הגאולה. כמו שפסקו הרבנים בד"ץ עהח"ר בשנת תרפ"א - תשס"ב, וזל"ק: כָּבֵר יְדוּעַ לְכַבּוֹדֵם מְעַלְתַּ לְמוֹד הַזְהַר הַקְדוֹשׁ, אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וּגְזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחֻרְבָּא וּבְזֵה מְעַלְמָא, וְהַשְׁנָה שְׁעֵבְרָה כָּבֵר עוֹרְרָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל "תְּקוּן לְגַאֲלָה הָאֲמֵתִית" מִטַּעַם רַבְּנִים הַגְּאוּנִים מְאִרֵי דְאַרְעָא קְדִישָׁא הַנְּזַכְרָ לְעִיל, לְשַׁקֵּד עַל לְמוֹד הַזְהַר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... עַל כֵּן אֲנַחְנוּ, רַבְּנֵי וּגְאוּנֵי אֶרֶץ הַקְדוֹשָׁה, מְבַקְשִׁים מְכֹל בַּר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יְדוּ מִשְׁגָּת, לְלַמֵּד עוֹד פַּעַם בְּכַדֵי גִמְרַ הָאֶלֶף סִיּוּמִים בְּכ"ה אֵלוֹל הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה כְּפִי שְׁעוֹר הָרֵאשׁוֹן יוֹתֵר אוּ פְחוֹת, עִם בְּנֵי חֲבֵרְתּוֹ שֶׁל אֲשֶׁתְּקַד, סִיּוּם זֶה־רַ אֲחָד לְעֵלוֹי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל, וְלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עָלֵינוּ וְתַחְתּוֹנִים, וְיִפְרַ עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחְשְׁבוֹתָם, וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדִיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבֵטַח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

(יעיין באריכות בספר "אור הזוהר").

רושלים תובב"א, א' לחדש איר, שנת תפא"ר לפרט קסן

הק' שלום יהודה גראס

אבדק"ק האלמין

מייסד מפעל הזוהר העולמי

נ.ב. היות ואני חלש מאוד, ואין בכוחי לבוא לכל אחד מהרבנים, לכן אבקש להרתם ברצינות רבה לבקשה זו, וראו כאילו באתי אליכם באופן אישי. ובזכות זה יקיים במהרה הבטחת הרשב"י "בגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". [תרגום]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד:).

בס"ד

א' כסליו תשע"א פה אלעד ת"ו, לסדר ויזרע יצחק .... ויברכהו ה'

מכתב א':

לְכָבוֹד כ"ק האדמו"ר מְהַאֲלָמִין שליט"א

אחדשה"ט באה"ר וכ"ת ישגא לעד

הנה באתי במגלת ספר להוקיר ולהודות ולהעריך את מעלת יקרת מעלת כבודו על הוצאת הקונטרס החשוב והעצום ספר "ערכה של שעה" במעלת לימוד הזוה"ק וזה ימים אחדים אחרי שחילקנו כאן עירנו אלעד ת"ו בכל הבתים ע"י תיבות הדאר את הקונטרס וכבר קיבלתי הרבה טלפונים של אנשים שהתחזקו מאוד מאוד והתחילו בלימוד הזוה"ק. ועוד מעשה שקרה היום, שחכייתי בתחנת האוטובוס ולפתע ניגש אלי אברך ליטאי ואומר לי אני רוצה לחלק לימוד הזוה"ק אם אני מוכן להשתתף, ושאלתי אותו למה התעורר לזה, וסיפר לי שחילקו לו בתיבת הדואר קונטרס ומיד הראה לי אותו והתחלתי לבכות ממש מרוב התרגשות, והכל זה הזכויות של כ"ק האדמו"ר ושל אותם גבירים שזכו לעזור מנדבת ליבם לענין חשוב זה שידוע זה עלה הרבה כסף.

ואחתום בברכה שזכות התנא האלקי אדוננו רבי שמעון בר יוחאי יגן עליכם באלף המגן רפו"ש וע"י יתגלה כבוד ה' בעולם.

כ"ד הצעיר אי"ש ב"ד ציון בוגנים**מכתב ב':**

יום א' וישב לסדר ויאמר צדקה ממנה תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א

מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זוה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה **מקובלני ממרן החזון איש צוקללה"ה שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוה"ק וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו**, עכ"ל"ק. ואמרתי לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.

בברכת התורה,**אי"ש ב"ד ציון בוגנים מו"ץ פעיה"ק אלעד ת"ו**

נב וזאת למודעי, כי אני מקורב מאד לאדוננו עט"ר האדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא, ורבות פעמים דיברתי עימו בענין השיעור שאנחנו מוסרים לבעלי בתים ואברכים יראים בזוה"ק, והתייעצתי עימו בענין השיעור שאנחנו מוסרים לבעלי בתים ואברכים יראים בזוה"ק והתייעצתי עמו עד היכן מותר ללמוד, ואמר לי כמה פעמים, זה עושה רעש גדול בשמים וודאי מביא לקידוש ה' וקירוב הגאולה, תמשיכו בזה.

נב עתה הגיע לי עוד 6 קרטונים של החוברות ששלח האדמו"ר, וכבר בבקר נתתי זאת לחסיד ברסלב אחד שמחלק ספרים בצמתים, ובשני ימים חילק הכל בצומת רעננה צפון ואין ספק שזה גורם מודעות גדולה ללימוד הזוה"ק.

ישר כחכם ומזקיכם, אי"ש ב"ד ציון בוגנים**המשך בעמוד מו**

סֵפֶר

חֲשֻבֹנוֹת הַזֹּהָר

לְחֻשֵׁב מַחֲשַׁבַת

אֵיךְ יִהְיֶה יָכוֹל לְזָכוֹת בְּשָׁעָה אַחַת

לְמַלְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
טבת תשע"ב לפ"ק

מכתב ג':

בס"ד, כסליו תשע"א פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר הצדיק הגדול מהאלמין שליט"א

באתי להעיד לכב' על גודל המעלה הגדולה שנעשה פה עירנו אלעד אשר לא יאומן כי יסופר שייסדנו שיעור כל יום חמישי בלימוד ספר הזוה"ק ומשתתפים בו למעלה מ-40 בעלי בתים יר"ש ואברכים ת"ח. והכל בזכות הספרים שכבודו שלח והפיץ, וזה עשה התעוררות גדולה בקרב האנשים וממש התקיימה נבואת התנא הקדוש רשב"י זיע"א שאפילו ילדים משתתפים בשיעור ומבינים את דברי המוסר הנלהבים, וודאי שמפעל אדיר זה עולה הון תועפות ואשרי מי שמסייע לכבודו, שזכות התנא רבי שמעון בר יוחאי זיע"א יגן עליו באלף המגן בני חיי ומזוני רויחי וכל משאלות ליבו לטובה. ויה"ר שיזכה כבודו להפיץ עוד רבות בשנים בבריאות איתנא ונהורא מעליא, אכ"ר.

כ"ד הצעיר אי"ש בן ציון בוגנים

רב קהילת "זכור לאברהם", ראש כולל "אהבת ציון", מו"ץ פה באלעד ת"ו

הינך מעוניין להקדיש
צֶדָקָה בְּיוֹם?
לְקַרְא זוֹהַר הַקְּדוּשׁ
ההודעה הזאת נכתבה בשבילך!!!

כאן ניתן להשיג בחינם ספרי זוהר לכל
 המעוניין להקדיש צדקה ביום לקרא זוהר הקדוש,
 כל יום אמה לומד צדקה זוהר ומקרב את הגאולה ברחמים (זוהר דף כ"ד).

כשיבוא משיח יאמר עליך:
 "בזכותך הגעתי
 לך יש חלק בגאלת העם".

בית שמש: 0548-436784, ירושלים: 02-6255789
 בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449
 במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

חֲשֻׁבוֹנוֹת הַזֶּהָר

לחשב מחשבת, מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר בימות החול, ועל אחת כמה וכמה בשבת קדש

ערפה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החול, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" פרשת שמות שנה שניה, כתב וזה לשונו: כתבו המקבלים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל.

ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלה שנים, שנאמר כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, כיומו של הקב"ה (מצא חן במדבר).

אשר על כן, כל פעולה קדושה בשבת קודש, עולה אלה ידות, לערף ימי החול. ובנוסף לזה, נודע דברי הכפא מלה, והובא פסקו בכף החיים בסימן קנ"ה, דבלמוד שעה אחת זהר הקדוש, עולה לערף למוד שנה תמימה בלמוד הפשט.

היוצא מדברי רבותינו אלה, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול.

ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הכפא מלה" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערף שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש חי" דלמוד בשבת קודש עולה אלה פעמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה – עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערף של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקרבו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל" וכיו"ב.

חֲשֻׁבוֹן אֲמִתִּי שֶׁל זְכוּת הַזְהָרָה הַקְדוּשָׁה, לִיהוּדֵי אֶחָד שֶׁקִּבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד זֶהָרָה שְׁעָה אַחַת בְּיוֹם

הַיְדֵעֶת!!! - לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלֻךְ (תְּקוּנֵי זֶהר מ"ג): וְכִינֵן שְׂיִדְעֶת כַּמָּה גְדוּלָּה מַעֲלַת לְמוּד חֲכָמַת הָאֲמִת כו'... יוֹדַע גְּדַל הַחַיּוּב וְגַדַל הַשְּׂכָר לְמִי שְׁלוּמֵד הַקְּבֻלָּה וְכוּ', כִּי לְמוּד הַזְהָרָה בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכַל שֶׁכֵּן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהִבִּין פְּרוּשׁ מֵאִמֵּר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תִקּוּן לְמַעֲלָה בְּשִׁעָה אַחַת מֵה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלְמוּד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה.

וְהַחֲשֻׁבוֹן שֶׁל שְׁעָה אַחַת לְמוּד זֶהר בְּיוֹם, הוּא שְׁנָה לְ-3540 שְׁעוֹת בְּשָׁנָה (10 שְׁעוֹת לְמוּד שֶׁל אֶבְרֶךְ בִּשְׁ"ס בְּיוֹם, 354 יָמִים בְּשָׁנָה).

בְּמִשְׁךְ 50 שָׁנָה לִיהוּדֵי בּוֹדֵד יַעֲלֶה הַמֵּאֲזֵן: 172,500 שְׁעוֹת תּוֹרָה.

שְׂיִצְטָבֵר בְּ-11 דוֹרוֹת בְּהִתְחַשֵּׁב בְּמִשְׁפָּחָה בֵּת 5 יְלָדִים¹ לְמִסְפָּר עֲצוּם שֶׁל אֲנָשִׁים: 48,828,125 שֶׁל הַדוֹר הָאַחֲרוֹן.

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות.

כְּלוֹמֵר כְּ-84,000 מְלִיאָרְדֵי [בְּלִיוֹן] שְׁעוֹת תּוֹרָה (48,828,125 מִכְּפַל בְּ-172,500).

וְכַל הַזְכוּת הָעֲצוּם מִכַּחוֹ שֶׁל יְהוּדֵי אֶחָד שֶׁקִּבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד אֶת הַזְהָרָה וְצִאָצְאָיו הִלְכוּ בְּעִקְבוֹתָיו.

כה. הערה מאת רש"י: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה כחציר וכתבן אצל סודות התורה, וכן נזכר בפירוש "ויצא" גרעיא מהימנא (דף עה:) "ווי לאינו דאכלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מזרנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער **ההקדמות**", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה. **כט.** ומי שאינו יודע קבלה, ולומד זהר הקדוש - אפילו בגירסא בעלמא, נחשב לו כלמוד קבלה (פר המיים סופר סימן קנ"ה) **ל. הערה:** חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

— חֲשֻׁבוֹת הַזֶּהָר —

מט

חֲשֻׁבוֹן אֲמִתִּי שֶׁל גִּדּוּל הַזֵּכוֹת לְמוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ יְהוּדִי הַלּוֹמֵד זֶהָר שְׁעָה אַחַת בְּיוֹם שַׁבַּת קוֹדֶשׁ שְׁקוּל לְלִמּוּד תּוֹרָה שֶׁל 75 שָׁנָה בַּיּוֹמֹת חוּל.

כְּלוּמָר, אִם לְמַדְנֵנו שְׁעָה אַחַת זֶהָר בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ שְׁקוּל לְפַעַל הַנְּעֻשָׂה מִלְמוּד תּוֹרָה בְּמִשְׁךָ 75 שָׁנָה.

לְשׁוֹן סֵפֶר דְּרָךְ צַדִּיקִים מֵהַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְרֻדְכֵי שְׂרַעְבֵי זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה, זי"ע: לְמוֹד קְבֵלָה וְזֶהָר בְּיוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁךָ שְׁעָה שְׁוֶה לְלִמּוּד 75 שָׁנָה בַּיּוֹמֹת הַחוּל.

הַחֲשֻׁבוֹן בְּשַׁעוֹת יְהִיָּה:

$$637,200 \times 24 \times 354 = 637,200 \text{ שְׁעוֹת תּוֹרָה בְּנִגְלָה.}$$

זֶה מְבַסֵּס עַל 24 שַׁעוֹת לְמוֹד תּוֹרָה בְּיוֹם.

יוֹצֵא שְׁשַׁעָה אַחַת בְּלִמּוּד זֶהָר בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ בְּשַׁבְעִים שָׁנֹת חַיִּים שֶׁל אָדָם יַעֲלֶה הַחֲשֻׁבוֹן:

$$2,319,408,000 = 637,200 \times 52 \times 70 \text{ דֵּהִינּוּ 2 מִלְיָאָרְד 319 מִלְיוֹן 408 אֶלֶף.}$$

זֹאת אוֹמֶרֶת אִם לּוֹמְדִים שְׁעָה אַחַת קְבֵלָה בְּיוֹם שַׁבַּת קוֹדֶשׁ בְּמִשְׁךָ 70 שָׁנָה, עוֹלָה הַחֲשֻׁבוֹן יוֹתֵר מִשְׁנֵי מִלְיָאָרְד שַׁעוֹת, וְהָרִי זֶה בְּהִשָּׁג יָדוֹ שֶׁל כָּל יְהוּדִי, וְעַכְשָׁו אֶפְשָׁר לְהִבִּין לָמָּה כָּל גְּדוּלֵי הַסְּפָרַדִּים עוֹדְדוֹ וְאָמְרוּ שֶׁבְּזִכּוֹת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ נִגְאָל בְּמִהְרָה. מְבַסֵּס עַל 70 שָׁנֹת חַיָּו שֶׁל אָדָם (לְפִי תַּהֲלִים צ') 52 שַׁבָּתוֹת בְּשָׁנָה.

עַכְשָׁו תְּבִינּוּ אִם אֵתָּה מְזַכֶּה רַק לַיהוּדִי אֶחָד שֶׁיִּלְמַד שְׁעָה בְּזֶהָר בְּשַׁבַּת זָכִיתָ לְקַבֵּל מִלְיָאָרְד שַׁעוֹת תּוֹרָה שֶׁיִּצְטָבֵר בְּ-11 דוֹרוֹתֵינוּ! בְּהַתְחַשֵּׁב בְּמִשְׁפָּחָה בֵּת 10 יְלָדִיםִּים לְמִסְפֵּר עֲצוּם שֶׁל אֲנָשִׁים: 100,000,000,000 שֶׁל הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן זֹאת אוֹמֶרֶת מִסְפֵּר הַצָּאֲצָאִים שֶׁל בֶּן אָדָם אֶחָד, וְעַרְךָ שַׁעוֹת שֶׁל תּוֹרָה מְשַׁעָה אַחַת זֶהָר שְׁוֶה: סֶךָ הַכֹּל שַׁעוֹת הַתּוֹרָה: 2,319,408,000 מְכַפֵּל בְּ-100,000,000,000 מִלְיָאָרְד -

ההוא". ומשך דור ג'מינו הינו כ-20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל-11 דורות.

לב. הערה: חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1000000000 .9	100000 .5	10 .1
10000000000 .10	1000000 .6	100 .2
100000000000 .11	10000000 .7	1000 .3
	100000000 .8	10000 .4

זאת אומרת 100 מל'ארד צאצאים.

1,953,125 .9	3,125 .5	5 .1
9,765,625 .10	15,625 .6	25 .2
48,828,125 .11	78,125 .7	125 .3
	390,625 .8	625 .4

לא. כיון שנותרו לכל היותר כ-230 שנה עד 6000 שנה שזה הזמן שמזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צג, א: אמר רב קטינא, שית אלפי שני הוו עלמא וחד תרוב שנאמר 'ונשגב השם לבדו ביום

223,020,000,000,000,000 שְׁעוֹת, כְּלוּמֵר כִּי-223 קוֹנְטִילִיוֹן 20 קוֹדְרִילִיוֹן שְׁעוֹת תוֹרָה.

וְכָל הַזְכוּת הָעֵצוּם מִכַּחוּ שֶׁל יְהוּדֵי אֶחָד שֶׁקִּבֵּל עַל עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד אֶת הַזְהָרָה וְצֹאצְאָיו הֵלְכוּ בְעֵקְבוֹתָיו.

גִּימְטְרִיָּא נִפְלְאָה וְרֵאשֵׁי תַבּוֹת

דוֹד הַמְלֶךְ אוֹמֵר בְּתֵהִלִּים (פָּרָק נ"א פְּסוּק ט'): "תַּחֲטָאֲנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהֵר תַּכְכֵּסֵנִי וּמִשְׁלֵג אֲלִבִּין", וְרַמְזִים נִפְלְאִים שֶׁנִּתְגַּלּוּ בְּפִסּוּק זֶה שֶׁהִכֵּל מִדְּבַר מֵהַזְהָרָה הַקְּדוּשׁ וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם. כִּי:

"תַּחֲטָאֲנִי", ת' – ת'קוֹן, חֲטָאֲנִי גִימְטְרִיָּא 78 = לַח"ם. זֹאת אוֹמֶרֶת תַּקוּן לַפְּרִנְסָה.
 "בְּאִזּוֹב", רֵאשֵׁי תַבּוֹת: בְּא'מִירַת ז'הֵר ו'תַּקוּנִים ב'שְׁבַת או': א'מִירַת ז'הֵר ו'תַּקוּנִים ב'שְׁבַת ב'מִנִּין.

"וְאַטְהֵר", וְעַל יְדֵי זֶה אֲטָהֵר לְעַבְדַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

"תַּכְכֵּסֵנִי", גִּימְטְרִיָּא רִשְׁמ"ב = ר'בִּי ש'מְעוֹן מ'גֵּן ב'עֲדִינוּ.

"וּמִשְׁלֵג", רֵאשֵׁי תַבּוֹת: ו'יְבוֹא מ'שִׁיח ל'עֲמֵנו ג'אוּלָּה.

"אֲלִבִּין", רֵאשֵׁי תַבּוֹת: ו'זְכוּ ב'מְהֵרָה ל'אַרְאֵנוּ נ'פְּלֹאוֹת א'מֵן.

(בְּרַכַּת מֹשֶׁה חֶלֶק א')

רַמְזֵי נוֹסְפֵי: "תַּחֲטָאֲנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהֵר תַּכְכֵּסֵנִי וּמִשְׁלֵג אֲלִבִּין" – רֵאשֵׁי תַבּוֹת וְסוֹפֵי תַבּוֹת גִּימְטְרִיָּא אֶלֶף תִּשְׁעִים 1090.

"רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי מִבִּיא אֵלָיוּ וּגְאֻלָּה בְּטוֹב" בְּדִוּיק גִּימְטְרִיָּא 1090.

רַמְזֵי וּגְלוּי עֵצוּם עַל כַּחוּ שֶׁל הַרְשָׁבִי הַקְּדוּשׁ, וְזֶה נִרְמָז כִּאֵן לְלַמְדֵנוּ שְׁבַלְמוּד הַזְהָרָה הַקְּדוּשׁ מִרְפָּא לְנַפְשׁ וּסְגוּלָּה יְדוּעָה לְתִשׁוּבָה וְטְהָרָה, וְכֵן מִבִּיא אֶת הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. נִזְכָּה לִירְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן (שְׁמַחַת הַתּוֹרָה).

סֵפֶר

תְּשׁוּבַת הַזֹּהַר

בּוֹ יֵבֵאֵר מֵאִמֶּר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ

שֶׁכֵּל הַגְּאוּלָּה תְּלוּיָהּ

בְּתִשְׁבּוּת רְאִישֵׁי עַם יִשְׂרָאֵל,

אִז בְּחִבּוּרָה אַחַת קְדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש טובב"א

טבת תשע"ב לפ"ק

תודת הזוהר הקדוש - מהדורה חדשה חשע"ג

זוהר ליל הפסקה
בלשון הקודש

דיסק
מס' **1**

שיעורים רצופים
הקדמת הזוהר
ופרשת בראשית

14
שעות
mp3

לצפייה: YouTube
ב"אריה ברדה"

100
ש"ח

מפי הרב: אריה ברדה
קריאה דייופנית

בשיתוף עם
מפעל הזוהר העולמי

כל הזכויות שמורות אין להתעק. ניתן להשיג את הדיסק: בטל. 054-4577956 או באינטר: www.aryehbarad.co.il

דף היומי
בוזוהר הקדוש
בשבת לשון הקודש

9
שעות

mp3

לצפייה: YouTube
ב"אריה ברדה"

50
₪

תרומה לרשב"י

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות דייופנית

מדף פ"א עד דף קנ"ז
כל שעור בנפרד

-מסכת שבת ב'-

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

כל הזכויות שמורות אין להתעק. ניתן להשיג את הדיסק: בטל. 054-4577956 או באינטר: www.aryehbarad.co.il

תשובת הזוהר

בו יבאר מאמר הזוהר הקדוש שכל הגאולה תלויה בתשובת ראשי עם ישראל, או בחבורה אחת קדושה של ישראל

זוהר חדש

(פרשת נח דף כט ע"ב - ל' ע"א)

רבי פתח בכנסת ישראל כנגד הקדוש ברוך הוא, וישלח את הערב, דאמר רבי פנחס, כתיב (ש"ב טו יד) ויאמר דוד וכו', קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום. ואף על פי שברח, מאי כתיב ביה, (תהלים ג א) מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו. ואף על פי שהיה בורח ונגרש ממלכותו, לא מנע עצמו מלומר שירה לפני הקדוש ברוך הוא, ולשוב ולהתחנן לפניו. וישלח את העורב, זהו דוד, שהיה קורא עמהן תמיד בעורב.

דבר אחר, העורב שבא מיהודה, שנקרא עורב, שנאמר, (בראשית מג ט) אנכי אערבנו. הערב כתיב, בלא וא"ו. אמר רבי פנחס, למה נקרא שמו עורב, שהיה הולך בהרים בעורב. והיינו דאמר לשאול, (ש"א כו ב) כאשר ירדף הקרא בהרים. אמר לו, שמתני להיות בקורא בהרים, כתיב הכא קורא, וכתיב התם, (תהלים קמ"ז ט) לבני עורב אשר יקראו.

ואמר רבי פנחס, בא וראה מה בין מלכי יהודה למלכי ישראל. שלח הקדוש ברוך הוא לדוד, ונגרשו ממלכותו, ומיד שב בתשובה לפני הקדוש ברוך הוא. ואל תתמה על זה, ואפילו מנשה מלך יהודה, שהיה רשע, מיד שב בתשובה לפני הקדוש ברוך הוא, ולקח אומנות אבותיו, ושב למלכותו.

וזהו שבא הכתוב להורות, וישלח את העורב, זה דוד, שהיה קורא תמיד בעורב, ושלחהו הקדוש ברוך הוא ממלכותו, והוציאו מביתו, ומה כתיב ביה. ויצא יצוא ושוב. דכתיב, (ש"ב טו ל) ודוד עלה במעלה היתים עלה ובוכה וראש לו חפוי. היה יצא ושב בתשובה, ומתודה על חטאתו, ומבקש רחמים עליהם, וידע כי חטאתיו עשו לו שגשול ממלכותו ונגרש.

ובכל דבר ודבר דחטאה גרים במלכותו, או בישראל, היה תולה הדבר בו, והיה ידע שהוא היה גרים. עד יבשת המים, שהשיבוהו לא עליה הדבר, אלא (שם כא א) אל שאול ואל בית הדמים.

תא חזי, דכתיב (שם) ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני ה', דסבר שהוא היה גרים, אמר ליה הקדוש ברוך הוא, לא עליה זו אלא על שאול. עד יבשת המים, היה תולה הכל בעצמו, ומיד היה שב בתשובה. ואז לא הוצרך לחזור

בתשובה, שהדבר לא בא בשבילו. הדין הוא דכתיב, ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים, דאזי לא היה הדבר תלוי בו.

אמר רבי פנחס, רצה הקדוש ברוך הוא לנסות את ישראל, ושלחם לכבל. שנאמר, וישלח את היונה מאתו, זו כנסת ישראל. ראה מה כתיב בה, ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה. שהכביד עולה מלך כבל, ברעב ובצמא ובקרינת צדיקים הרבה. ומשום כובד עולה, ותשב אליו אל התיבה, וחזרה בתשובה וקבלה.

חטאה כנסת ישראל כמתחלה, ויוסף להגלותם, שנאמר ויוסף שלח את היונה מאתו, בגלות אחרת של יון. דאמר רבי יהודה, גלות יון אחשיד פניהון דישׂראל בשולי קנרה.

ומרוב צערם ודחקם מה כתיב ביה. ותבא אליו היונה לעת ערב. מה לעת ערב, דלא הוה נהירא להון שעתיא דרווקא, כמה דהות עבידא בקדמייתא, ואתקטלו צדיקיא, ואתחשד יממא, ואעריב להו שמשא ולא יכלין למיסק מן קדם דחוקא סגיא דהוי עליהון, שנאמר (ירמיה ד ו) אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. כי פנה היום, אלו הן צדיקיא המאירים בשמש. כי ינטו צללי ערב, שנשארו כעוללות בציר ודהו לעת ערב ולא בזמן דנהירין להון צדיקיא בשמשא.

וחנה עלה זית טרף בפיה. לולי שהעיר הקדוש ברוך הוא רוח הפהנים, שהיו מדליקין גרות בשמן זית, אזי אבדה (דף ל ע"א) פליטת יהודה מן העולם. וככל פעם ופעם שבה בתשובה ונתקבלה. אמר רבי פנחס, חוץ מן גלותא רביעאה, דעדיין לא שבה, והכל תלוי בתשובה.

ואמר רבי פנחס, אין לך בכל פעם ופעם, שלא התעבב הקדוש ברוך הוא גזר דינא של כנסת ישראל, שבע שמיטין, ושבע יובלות, שמה תחזור בתשובה. הדין הוא דכתיב, ויחל עוד שבעת ימים אחרים, בר מן קדמאי.

וישלח את היונה, בגלות אדום. ולא יספה שוב אליו עוד, דעד היום לא חזרה בתשובה, ולא העירה רוחה. דאמר רבי פנחס, אלמלי חזרה בתשובה לא נשתיירה בגלות יומא חד. רבי אליעזר אומר, כל הגלויות שגלתה כנסת ישראל, נתן לה הקדוש ברוך הוא זמן וקץ, ונתעוררה תמיד בתשובה, וגלות האחרון אין לו קץ וזמן, אלא הכל תלוי בתשובה. שנאמר, (דברים ל ב) ושבת עד ה' אלהיך ושמתה בקולו. וכתיב, (שם ל ד) אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחד.

אמר ליה רבי עקיבא, אם כן, היאך יהא דא להתעוררא כולהון כחדא בתשובה, מאן דהוי כסייפי שמיא, ומאן דהוא כסייפי ארעא, היך יתחברון כחדא למעבד תשובה.

אמר לו רבי אליעזר, תייד, דאי יחזרון בתשובה רישי כנישתא, או חדא כנישתא, בזכותם יתכנש כל גלותא, דקודשא ברוך הוא איסתבי תדירא, אימתי

יְחֻרְוּ, וַיַּעֲבֹד לְחַזֵּן מָבֵא, דְּכִתִּיב (ישעיה ל כח) וְלִכְּזֵן יַחֲבֶה ה' לְחַנְּנֵכֶם. מְחַבֵּה תְּמִיד
אִימְתִי יַעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אֲתִיָּא הָא, כְּהָא דְאָמַר רַבִּי פִּנְחָס, דְּכִתִּיב וְלֹא יִסְפֶּה שׁוּב אֱלִיּוּ עוֹד. לֹא
נֵאמַר וְלֹא יִסַּף שׁוּב אֱלִיָּה, אֲלֵא הִיא לֹא יִסְפֶּה שׁוּב אֱלִיּוּ, מְכַלְל דְּהוּא מְזוּמָן וּמְחַבֵּה
אִימְתִי תְּשׁוּב.

[לשון הקודש]

רַבִּי פִּתַּח, בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּשְׁלַח אֶת הָעֶרְב. שְׂאֵמַר רַבִּי פִּנְחָס, כְּתוּב
וַיֹּאמֶר דָּוִד כּו' קוּמוּ וּנְבַרְחָה כִּי לֹא תִהְיֶה לָנוּ פְּלִיטָה מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם. וְאַף עַל פִּי שְׁבַרְתָּ,
מַה כְּתוּב בּו' (תהלים א) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ. וְאַף עַל פִּי שְׁהִיָּה בּוֹרַח וְנִגְרָשׁ
מִמְּלָכוֹתָו, לֹא מִנַּע עֲצָמוֹ מִלּוּמַר שִׁירָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלָשׁוּב וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו. וַיִּשְׁלַח
אֶת הָעֶרְב, זֶהוּ דָוִד, שְׁהִיָּה קוֹרָא עִמָּהֶם תְּמִיד כְּעוֹרֵב.

דְּבַר אַחֵר, הָעוֹרֵב שְׂבָא מִיְהוּדָה שְׁנִקְרָא עוֹרֵב, שְׂנֵאָמַר (בראשית מג) אֲנֹכִי אֶעֱרַבְנּוּ. כְּתוּב הָעֶרְב,
בְּלִי וְא"ו. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, לְמָה נִקְרָא שְׂמוֹ עוֹרֵב? שְׁהִיָּה הוֹלֵךְ בְּהָרִים כְּעוֹרֵב. וְהִיָּנוּ
שְׂאֵמַר לְשָׂאוֹל כְּאֶשֶׁר יְרַדֵּף הַקָּרָא בְּהָרִים. אָמַר לוֹ, שְׁמִתְנִי לְהִיָּת כְּקוֹרָא בְּהָרִים. כְּתוּב כָּאֵן
קָרָא, וְכְתוּב שָׁם (תהלים קמז) לְבָנֵי עוֹרֵב אֶשֶׁר יִקְרָאוּ.

וְאָמַר רַבִּי פִּנְחָס, בֵּא וּרְאֵה מַה בֵּין מַלְכֵי יְהוּדָה לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁלַח הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדָוִד
וְנִגְרָשְׁהוּ מִמְּלָכוֹתָו, וּמִיָּד שָׁב בְּתְּשׁוּבָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאַל תִּתְמַה עַל זֶה,
וְאַפְלוּ מִנְּשֵׂה מֶלֶךְ יְהוּדָה, שְׁהִיָּה רָשָׁע, מִיָּד שָׁב בְּתְּשׁוּבָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִקְח
אֲמָנוֹת אַבּוֹתָיו, וְשָׁב לְמַלְכוּתָו.

וְזֶהוּ שְׂבָא הַכְּתוּב לְהוֹרוֹת. וַיִּשְׁלַח אֶת הָעֶרְב - זֶה דָּוִד, שְׁהִיָּה קוֹרָא תְּמִיד כְּעוֹרֵב,
וְשִׁלְּחָהוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְּלָכוֹתָו וְהוֹצִיאֻו מִבֵּיתוֹ, וּמַה כְּתוּב בּו' וַיֵּצֵא יָצֹא
וְשׁו"ב, שְׁכְּתוּב (שמואל ב טו) וַדָּוִד עָלָה בְּמַעְלָה הַיְיָתִים עָלָה וּבּוֹכָה וְרָאשׁ לוֹ חִפּוּי. הִיָּה
יּוֹצֵא וְשָׁב בְּתְּשׁוּבָה, וּמִתְּנִידָה עַל חֲטָאֵתָיו וּמִבְּקֵשׁ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם, וַיֵּדַע כִּי חֲטָאֵתָיו עָשׂוּ
לוֹ שְׁנִשְׁלַח מִמְּלָכוֹתָו וְנִגְרָשׁ.

וּבְכָל דְּבַר וְדְבַר שֶׁל חֲטָא גֵרַם בְּמַלְכוּתָו אוּ בְּיִשְׂרָאֵל, הִיָּה תּוֹלָה הַדְּבַר בּוֹ, וְהִיָּה יוֹדַע
שֶׁהוּא הִיָּה גוֹרָם. עַד יְבַשְׁתׁ הַמַּיִם, שְׁהִשְׁבִּיבוּהוּ: לֹא עֲלִיף הַדְּבַר, אֲלֵא אֵל שְׂאוֹל וְאֵל
בֵּית הַדְּמִים.

בֵּא וּרְאֵה, שְׁכְּתוּב (שם כא) וַיְהִי רָעַב בִּימֵי דָוִד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שְׁנָה אַחֲרֵי שְׁנָה וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת
פָּנָי ה', שְׁסָבַר שֶׁהוּא הִיָּה גוֹרָם. אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: לֹא עֲלִיף זֶה, אֲלֵא עַל שְׂאוֹל.
עַד יְבַשְׁתׁ הַמַּיִם, הִיָּה תּוֹלָה הַכֹּל בְּעֲצָמוֹ, וּמִיָּד הִיָּה שָׁב בְּתְּשׁוּבָה, וְאָז לֹא הִצְרִיךְ לְחַזֵּר
בְּתְּשׁוּבָה, שְׁהַדְּבַר לֹא בָּא בְּשִׁבְלוֹ. זֶהוּ שְׁכְּתוּב (בראשית ח) וַיֵּצֵא יָצֹא וְשׁוּב עַד יְבַשְׁתׁ הַמַּיִם.
שְׂאָז לֹא הִיָּה הַדְּבַר תְּלוּי בּוֹ.

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, רְצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנִסּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וּשְׁלַחֵם לְבָבָל, שְׂנֵאָמַר (שם)
וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתָו, זֶה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל. רְאֵה מַה כְּתוּב בּו - וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ

לכף רגלה. שהכביד עלה מלך בבל ברעב ובצמא ובהריגת צדיקים הרבה, ומשום כבוד עלה - ותשוב אליו אל התבה, וחזרה בתשובה וקבלה.

חטאה כנסת ישראל כמתחלה - ויוסף להגלותם, שנאמר (שם) ויוסף שלח את היונה מאתו, בגלות אחרת של יוון. שאמר רבי יהודה גלות יוון החשיכה את פניהם של ישראל כשולי קדרה.

ומרב צערם ודחקם מה כתוב בו? ותבא אליו היונה לעת ערב. מה זה לעת ערב? שלא היתה מאירה להם שעת הרוחה כמו שהיה המעשה בראשונה, ונהרגו צדיקים ונחשוף היום, והעריב להם השמש ולא יכלו לקום מפני הדחק הרב שהיה עליהם, שנאמר (ירמיה ג, ד) אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. כי פנה היום - אלו הם הצדיקים המאירים כשמש. כי ינטו צללי ערב - שנסארו כעוללות בצירי, וזהו לעת ערב, ולא בזמן שמאירים להם הצדיקים כשמש.

והנה עלה זית טרף בפינה (בראשית ח). לולי שהעיר הקדוש ברוך הוא רוח הכהנים שהיו מדליקין נרות בשמן זית, אזי אבדה פליטת בית יהודה מן העולם, ובכל פעם ופעם שבה בתשובה ונתקבלה. אמר רבי פנחס, חוץ מן הגלות הרביעית שעדין לא שבה, והכל תלוי בתשובה.

ואמר רבי פנחס, אין לה בכל פעם ופעם שלא עכב הקדוש ברוך הוא את גזר דינה של כנסת ישראל, שבע שמטות, ושבעה יובלות, שמה תחזר בתשובה. זהו שכתוב (שם) ויחל עוד שבעת ימים אחרים, חוץ מהראשונים.

וישלח את היונה - בגלות אדום. ולא יספה שוב אליו עוד - שעד היום לא חזרה בתשובה ולא העירה רוחה. שאמר רבי פנחס, אלמלי חזרה בתשובה, לא נשארה בגלות יום אחד. רבי אליעזר אומר, כל הגליות שגלתה כנסת ישראל, נתן לה הקדוש ברוך הוא זמן וקץ ונתעוררה תמיד בתשובה, וגלות האחרון אין לו קץ וזמן, אלא הפל תלוי בתשובה, שנאמר (דברים ל) ושבתי עד ה' אלהיך ושמת בקלו. וכתוב (שם) אם יהיה נדחק בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך.

אמר לו רבי עקיבא, אם פו, איך יהיה זה לעורר את כלם כאחד בתשובה? מי שהוא בסופי השמים ומי שהוא בסופי הארץ, איך יתחברו כאחד לעשות תשובה?

שאם יחזרו בתשובה ראשי בית הכנסת, או בית כנסת אחד, בזכותם תתכנס כל הגלות

אמר לו רבי אליעזר: חייך, שאם יחזרו בתשובה ראשי בית הכנסת, [שאם יחזרו בתשובה כראוי ראשי העדה] או בית כנסת אחד [או עדה אחת], בזכותם תתכנס כל הגלות, שהקדוש ברוך הוא מסתכל תמיד מתי יחזרו ויעשה להם טוב, שכתוב (ישעיה ל) ולכן יחכה ה' לחננכם, מחכה תמיד אימתי יחזרו בתשובה.

אמר רבי יוסי, יבא זה כזה שאמר רבי פנחס, שכתוב ולא יספה שוב אליו עוד. לא נאמר ולא יסף שוב אליה, אלא היא לא יספה שוב אליו. מכלל שהוא מזמן ומחכה אימתי תשוב.

ספר תנא דבי אליהו (זוטא פרק י"ד), וז"ל: אין ישראל נגאלים לא מתוך הצער ולא מתוך השיעבוד ולא מתוך הטלטול ולא מתוך הטירוף ולא מתוך הדוחק ולא מתוך שאין להם מזונות, אלא מתוך עשרה בני אדם שהן יושבין זה אצל זה, ויהיה כל אחד מהם קורא ושונה עם חבירו וקולם נשמע, וכו', עכ"ל.

על פן מוטל עלינו לקבץ שיעורים ברבים בלימוד זוהר הקדוש, שעל ידו מתקיימת ההבטחה שיחזרו בתשובה מאהבה, וממנו מקבלים יראת שמים טהורה, ובו כוללים לימוד כל חלקי הפרד"ס, ובו ולא בזולתו נתנה לנו ההבטחה ברעיא מהימנא (זוהר נשא קכ"ד:), "והמשכילים בנינו" (דניאל י"ב י') מסטרא דבינה דאיהו אילנא דחיי, בגינייהו אתמר (שם פסוק ג') "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע" בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון, (דברים לב) "י בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר.

דווקא לישגיה דקאמר למטעם, לומר שעתידי להתגלות פרוש מאמרי הזהר בטוב טוב השם, ואז יפקון ביה מן גלותא כשיטעמו פרושי אמריי פי נעמו, כמו בזמננו זה שהוא אחרית הימים וזמן הגאולה (מקדש מלך לרעיא מהימנא כאן).

אמרו בתקונים (תקון ו' דף כ"ד), וזה לשונו: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י') ויקראתם דרור בארץ וגומר, עין שם.

הט אונ' ושמע, כי נודעה יד השם אל עבדיו דחבור הזהר הקדוש לא נתגלה לראשונים זאת לפנים בישראל, כי אם ואמר אל דור האחרון שם יתנו קריא"ה נאמנ"ה הנהו זהרהזרי דבזכות זאת ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה.

ובדרך זו אלף לפרש קרא כדכתיב האמור בפרשת בהר "ויקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם" כו'. והן עוד נביא מה שכתוב בזהר הקדוש ברעיא מהימנא ספר נשא (דף קכ"ד:), והילך לשונו: והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) "י בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, עד כאן לשונו.

ראה גם ראה כי בחינת ספר הזהר הוא בבינה, ומידע ידיע מאי דאתמר בזהר הקדוש ובתקונים בדוכתי טובא פאשר ירדף הקורא אצל עין רוג"ל איזה מקום בינה, והוא כי חמשים שנים דיובל הנה הנם חמשים שערי בינה.

וזה אמר ויקראתם דרור בארץ לכל יושביה, ויקראתם דיקא, אשר תקראו אותם בספר הזהר והתקונים, ובזכותא תליא מילתא, דעל ידי זה דרור בארץ לכל

יושְׁבֵיהָ. ועל זה ס״ם וקאמר יובל היא, כלומר דהם בחינה אחת, כמו שׁיובל בחינת בינה, כמו כן למוד הזהר הקדוש אני בינה לי גבורה.

ומה שאמרו בזהר הקדוש במאמר הלזה על ידי למוד ספר הזהר שהוא מסטרא דבינה ויהיו טועמי״ם מלמטה מאילנא דחיי נפשי יסוב״ב ינחני לרמוז בזה כי בינה עם הכולל גימטריא חיי״ם (נפש חיים מערכת הז' אות ה').

[דברי הרעיא מהימנא הנזכר לעיל נתבארו באריכות בספר תניא קדישא, אגרת הקדש סימן כ״ו, עין שם].

ברעיא מהימנא (פרשת נשא דף קכ״ד): והמשכילים זזהירו כזוהר הרקיע... הנה מבאר מכאן, שהחבור מהזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיניה ושבתם איש אל אחזתו וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאלה העתידה לא תהיה הגאלה עד שיוכרו לתוספות הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה. (של״ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון)

על פן את אחי אנוכי מבקש בואו לעזרת ה' בגבורים והחלש' יאמר גבור אני, וצריכים מתנדבים באמץ רוח ובעזות דקדושה לחלק ספרים על הזוהר הקדוש בכל האוטובוסים וברכבות ובכל מקומות העבודה שלכל יהודי יהיה חלק בזהר הקדוש, עד ש'ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים״.

מדברים כאן על דבר שמקרב את הגאולה ומביא את המשיח, ומעכב מלבוא על עם ישראל פצצת אטום.

אין זמן יותר!!!

ידוע שבעל הסלם זצ״ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנחתמה על כלל ישראל, שחלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח״ל, ואמר דברי הרמח״ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעות״ל רח״ל.

חק ומשפט [היינו התלבשות התורה העליונה בשה סדרי משנה שבמט״ט, שיש בהם קושיא ומחלוקת ומרירות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה], וְשֵׁם נִסְהוּ. [ומפרש] וְגַהֲאֵי עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, דֵּאִהּוּ אִיסוּר וְהִתְיָרָב. [ובעץ הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין איסור והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל

לג ע״י למוד הזהר הקדוש מתמתקים היסורים בזוהר נשא (דף קנ״ג): [ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופירש לו מה שכתוב ״שם שם לו חק ומשפט״ באופן אחר, ואמר] ורעיא מהימנא, [ושנסמתן מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור], תמן אתקיים גן, [שם בגלות נתקיים בך, מה שכתוב] שם שם לו

רשעים. [כי אז יהיה בירור הגמור של כל הבחינות שיש בישראל, ומפרש] **יתלבנו: אינון מארי משנה.** [אלו הם בעלי משנה שיתבררו על ידי לימוד התורה], **ויצרכו: אינון זרעא קדישא דשאר עמא.** [אלו הם זרע קודש של שאר העם שיתבררו על ידי מצות ומעשים טובים וצדקה], **הדא הוא דכתיב,** [זהו שכתוב] **[זכריה יג ט']** **וצרפתיים כצורף את הכסף.** [דהיינו על ידי הכסף שנותנים לצדקה], **והרשיעו רשעים, אינון ערב רב.** [אלו הם הערב רב שיצאו מכלל ישראל].

העוסקים בזוהר הקדוש יזכו להיכנס בתבת נח ולהנצל ממלחמת גוג ומגוג

[ומה שכתוב] **(דניאל יב)** **והמשפילים יבינו, אינון מארי קבלה,** [אלו הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה], **דאתמר בהון** [שנאמר בהם] **(דניאל יב ג)** **והמשפילים יזיהו זוהר הרקיע.** [והיינו] **אלין אינון דקא משתדלין בזוהר דא, דאקרי ספר הזוהר,** [אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, כלומר שמייגים עצמם להבין את עומק דבריו], **דאיהו פתיבת נח,** [שהוא כתיבת נח, כמו שתיבת נח לא זכו להכנס בה אלא מעט, כך לא יזכו להכנס בהבנת ספר הזוהר אלא מעט, וזה שאמר] **דמתפנשין בה שנים מעיר, וישבע ממלכותא.** [שנאספים בו שנים בעיר ושבעה מן המלכות, דהיינו מכל המדינה], **ולזמנין ולפעמים כשאין זכות בדור, אז רק]** **אחד מעיר, ושנים ממשפחה.** [כלומר מעטים יהיו הזוכים להבין את ספר הזוהר], **דבהון** [כי באלו שיזכו להבין את ספר הזוהר] **יתקיים** [מה שכתוב] **(שמות א כב)** **כל הנו הילוד** [היינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא], **היאורה תשליכוהו.** [דורש האור"ה נוטריקון אור ה', (ועוד יש לומר היאור"ה כמו לאור"ה דהא אחרונה כל בתחילתה, (רשי" עה"פ הבאים מצרימה), ולהיאור"ה נוטריקון ליהי אור"ה וזה אור"ה הגנוז בתורה, ומתגלה בספר זוהר הקדוש)] **ודא אורה דספרא דא,** [וזוהר האור של ספר הזה שיזכו לראות באורו], **וכלא על סיבה דילך.** [והכל הוא על סיבה שלך ובחקך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

ירבעם השתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ בשביל הממון שלהם ולא השתדל להחזיר את ישראל בתשובה – וזוהי סבת אריכת הגלות [זה שאמר] **ומאן גרים דא.** [ומי גרם את

פה שהיא ששה סדרי משנה שמצד מלאך מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם בעסק התורה שבעל פה] **ובאינון רזין דאתגליין על דך,** [ובאלו הסודות שנתגלו על ידך], **וימתקו המים.** [דהיינו] **כמלח דממתקת בשרא, הכי יתמתקון ברזיאי דאתגליין על דך,** **כל אינון קוששין ומחלוקות,** [כמלח הממתקת את הבשר, כך יתמתקו וייתישבו בכח הסודות שנתגלו על ידך כל אלו הקושיות והמחלוקת, כי יש כמה מאמרי חז"ל שאינו מתיישבים אלא על דרך הסוד], **דמיין מירין דאורייתא דבעל פה,** [כי מים המרים של התורה שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם מר בתורה מחמת הקושיות], **אתהדרו מתיקון מי אורייתא,** [על ידי הסודות חוזרים להיות מי התורה מתוקים].

ויסורין דילך, [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער שמגיע להעוסקים בתורה], **ברזין אלין דאתגליין על דך,** **יהוין לך מתיקון,** [בסודות האלו שמתגלים על ידך יהיו לך מתוקים, כי על ידי הסוד ישיגו את מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות היסורים ישמח בהם], **ויהדרון לך כל דחקין דילך, כחלמין דעברין.** [ויחזרו לך כל הצרות שעברו עליך כמו חלומות שעוברים ואינם], **וחל"ם, בהיפוך אתון מל"ח.** **דממתקת ית בשרא.** [ומלת חל"ם בהיפוך האותיות היא מל"ח הממתקת את הבשר], **אוף יסורין ממתקים.** [כך היסורים שממתקים כמלח יהיו כמו חלום], **כמה דאוקמוה.** [כמו שביארו החכמים (עין מסכת ברכות דף ה' ע"א)].

ברור הסיגים – הרשעים מישראל

ולרשעים מתהדרן יסורין מלח סדומית, [ולרשעים יחזרו היסורים כמו מלח סדומית], **דאיהי מסומא את העינים,** [שהוא מעוור את העינים, כי לא ישיגו את מעלות היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם ויצאו מכלל ישראל], **לקיימא בהו** [לקיים בהם מה שכתוב] **(איוב יא כ')** **ועיני רשעים תכלינה.** [ולא יזכו לראות בטוב ה', וענין זה יעשה הקב"ה לנסות בהם את ישראל לראות היעמדו באמונת, ועל ידי זה יתבררו ויתלבנו].

ואינון (דף קנ"ג ע"ב) **ערב רב רשיעיאי,** [ואותם הערב רב הרשעים], **דיתקיים בהו כההוא זמנא,** [שיתקיים קודם ביאת המשיח מה שכתוב] **(דניאל יב י')** **יתבררו ויתלבנו ויצרכו רבים והרשיעו**

על כן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה יאמר, שכל יהודי צריך ללמד זוהר הקדוש. ולא שמעו בקולו!

אחר כך פרצה מלחמה גדולה והרגו 6-7 מליון יהודים, כעת אני שואל את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (נה) מי הרג אותם? ויח

הוא דכתיב, [זה שאמר יונה הנביא] (יונה ב) ותשליכני מצולה בלבב ימים. [הרומז על ים התורה] (מתוק מדבש).

לד, הנה אמרו חז"ל (שבת דף נ"ה ע"א): אמרה מידת הדין לפני הקב"ה, רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו, הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפני רבש"ע היה בידם למחות ולא מיחו. אמר לו, גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם. אמרה לפני, רבש"ע אם לפניך גלוי להם מי גלוי, וכתוב ויחלו באנשים הזקנים, תנו ר' יוסף אלו בני אדם שמקיימין את התורה כולה ועד תי"ו.

עיין ילקוט שופטים רמז ס"ח וזה לשונו: ו"כל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב, כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידיו", א"ת אותם ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו היו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אליעזר עמהם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגביהו בגדיהם למעלה מארכובותיהם ויחזרו בכל עירותיהם של ישראל.

יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך הארץ. הם לא עשו כן אלא כיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד רץ לכרמו ולזיתו, וכשעשו בגבעת בנימין דברים מכוערים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל עולם כולה, ונפלו מהם ע"ב אלף. ומי הרג אותם סנהדרי גדולה ופנחס עמהם.

וז"ל מדרש רבה (איכה דף נ"ב ע"א) "וממקדשי תחלו", באותו שעה קפצה קטיגוריה לפני כסא כבוד אמרה לפני רבון העולמים, איזה מהן נהרג על שמך, איזה מהן נפצע מוחו על שמך, איזה מהן נתן נפשו על שמך.

והנה הב"ח (חלק ח"מ ס' ט') הקשה, מדוע מימות שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד

אריכות הגלות, עורב [דהיינו ירבעם שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם כעורב, (ועוד דהוא כעורב שלא נאמן בשליחותו)] דאנת תהא בהוא זמנא, פיונה. [כי אתה רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא כיונה של נח שעשתה שליחותה בנאמנות] דשליח אחרא דאקרי בשמך, [כי שליח אחר דהיינו ירבעם הנקרא בשמך (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקליפת השום (ועוד שהיה מלך ישראל וכמשה רבינו שנאמר בו ויהי בישורון מלך)] פערב דאשתלח בקדמיתא, ולא אתהדר בשליחותא, [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחילה מן התיבה ולא חזר בשליחותו, כי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה, אלא] דאשתדל בשקצים, דאתמר בהון, (במסכת פסחים דף מט ע"ב) עמי הארץ שפך. [שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקץ], בגין קמונא דלהון, [בשביל הממון שלהם שנתנו לו], ולא אשתדל בשליחותיה לאהרןא לצדיקייא בתיבתא. [ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה], כאילו לא עביד שליחותא דמאריה. [ולכן נחשב לו כאילו לא עשה שליחות קונו בשביל מה שנשלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על ידו]. [ויש להקשות מדוע אמר כאילו לא עביד, הרי ממש לא עשה שליחותו, ולמה אמר כאילו? ויש לומר שרומז לרבינים שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת כוונתם הוא רק לחמדת הממון, ואילו העיקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאוג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר "כאילו" דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא איכפת להם מכלל ישראל ומצער השכינה הקדושה (עיין אור הזוהר בשם המרח"ו והרמח"ל)].

ובך יתקיים וזא דיונה, [ובך משה רעיא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא], דעאל בעמקין דתהומי ימא, [שנכנס בעמקי תהום הים], הכי תיעול אנת בעמיקו דתהומי אורייתא, [כך תיכנס אתה בעומקי תהומות התורה], הדיא

ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') אַמְרָה מִדַּת הַדִּין לַפְנֵי הַקַּב"ה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מָה נִשְׁתַּנּוּ אֵלּוּ מְאֹלוֹ. אִמָּר לּוֹ הִלְלוּ צַדִּיקִים גְּמוּרִים וְהִלְלוּ רָשָׁעִים גְּמוּרִים. אַמְרָה לַפְנֵי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִיא בְּיָדָם לְמַחֲוֵיטָהּ, וְאִכְמ"ל.

ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר ויקרא שם בשם ד' אל עולם וכיון שהיה העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירוהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפים ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם עכ"ל. הרי שאברהם אבינו ע"ה כבר חיבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי כן שה' אל עולם.

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה

איתא בזוהר חדש פרשת לך וז"ל: ואמר ר' אבהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה מנ"ל ממה דכתיב "ומלכי צדק מלך שלם". תני ר' חייא רבה בשעה שנשמעת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים, יוצא מן הגוף מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו (אינו ר"ל קרבן ממש אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בהיכל ה' ומספר שם גודל זכותם) הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלכי צדק" זה מיכאל ראש שומרי שערי צדק "מלך שלם" זה ירושלים של מעלה הוציא לחם ויין שהקדים ויצא לקראתו ואמר לו שלום בואך עכ"ל. וגם בעוה"ז יזכה שימשך עליו חוט של חסד עבור זה וממילא ימצא חן בעיני הכל כדאמרין בתמיד דף כ"ח:

החובה להזהיר את אחרים

פוק חזי מה שכתב בספר יסוד ושורש העבודה (שער ז' פ"ד) ז"ל: ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל כולו יצא להזהיר אחרים גם כן, ואשרי חלקו למי

מגדולי ישראל שקינא לעשות כמעשיו וילך בדרכיו לסבב בכל שנה, גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תירוצים על קושי' זו אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תירץ זה.

והיוצא לנו עכ"פ מזה הוא שאם יש דרך לסבב גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל, להדריכם ולנהלם ועל דרך זה לא יהיה שייך תירוץ הנ"ל [שהרי לא מנהיג ולא נביא אתה, ומי שמך לאיש ומי שלח עבורך, ומי קראך לבוא לכאן, אטו ראשי שבטי ישראל אתה, הלא גם לנו יש רב ומנהיג, ואין אנו צריכים לך] בודאי בלי שום ספק שרמי' עליו לסבב וילך כדרך שעשה שמואל, כמו שאמר יחזקאל "צופה" נתת, [וראה להלן מה שהבאנו מהחפץ חיים זצ"ל, דכל רב בישראל נקרא צופה, (המעתיק)] וכל ישראל ערבים זה בזה, מכש"כ בדור היתום הזה לעת עתה בעוה"ר אשר נתקיים בכמה מקומות אזלת יד, ואמרו חכמינו ז"ל נתמעטו התלמידים ופירש רש"י (חלק דף צ"ז תלמידים כאלו נתמעטו המחזיקין ידי ישראל להחזירן למוטב) ואם לא יעשה כן בודאי הוא עתיד ליתן את הדין עבור שהוא בכלל עצומים כל הרוגיה הגיע להוראה ואינו מורה, כי עיני ראו ולא זר, לא פעם אחת ושתים ושלוש אלא פעמים אין מספר, שדברתי עם בני אדם כאלו עד שכמעט לא היה ניכר בהם שום צורות צלם ישראלי ולבסוף כשנכנסתי עמם בדברים דברי רכים וכבושים ורכים [כמו שצותה תורה (בפ' וארא) "ויצום" אל "בני ישראל פירש"י להנהיגם בנחת]. זלגו עיניהם דמעות ואמרו אוי לנו שמיימינו לא עוררו אותנו על דברים כאלו. ומעתה נעשה ונשמע ומקבלים עלינו לעשות כל מה שתאמר אלינו, ואנו נותנים לך אלף תודות על שטרחת את עצמך להאיר עינינו ולהורות אותנו הדרך אשר נלך בה. עכ"ל.

לה. הדבר של עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומתינו אברהם ע"ה בקרבנו את הבריות תחת כנפי השכינה וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכו"ם הלכה ג') ז"ל: ... והתחיל לעמוד

תועה השב תשיבנו לו", וכתוב בפרשת תצא "לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים וההתעלמת מהם השב תשיבם לאחריך". וכתב הרמב"ן שנדחים מורה שהרחיקו לברוח ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך וכ"ש כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"השב תשיבם" דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בענינו אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובודות לידיעה הבורא ועבודתו. (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמון על ידי הדרשה ברבים יתבקשו הנפשות האובדות

והנה נמצאים מבעלי תורה ויראי השם שד' נתן בלבם חכמה ותבונה והי' בכחם לרפאות שבר עמנו והחיוב עליהם לקרא בגרון וכשופר להרים קולם לדרוש ברבים להציל ההמון ממים הזדונים מאנשי רשע ממתעים וממדיחים שלוחי דסט"א ולהשריש בלבם אמונת השם יתברך ולחזק לבם בצוק העתים לחזקם ללימוד תורה הקדושה ולקיום המצוות ואם לא יעשו ככה יתבקשו מהם נפשות האובדות ועל זה רמז הנביא [יחזקאל ל"ד] בן אדם הנבא וכו' את הנחלות לא חזקתם וכו'. (שם).

והודעת להם את הדרך - רוב החוטאים בזמנו
(בזמן הח"ח) **רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם**

ובאמת אפילו החוטאים בזמנו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה וכמו שכתוב והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה. (שם).

גודל החיוב בזה מטעם לא תעמוד

והדבר דומה למי שרואה את חבירו טובע בנהר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו "לא תעמוד על דם רעך", ואם אין בכחו להצילו בעצמו מחויב לשכור אנשים

שמשתדל לזכות הרבים בזה. עד כאן לשונו. ובספר חובת הלבבות (שער אהבת השם פרק ו') וזהו לשון קדשו: וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהי' זכותו מעוטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלקים, עד כאן לשונו. ואמרינן בסנהדרין (דף צ"ט; ועיי' ב"מ פה: סנהדרין ט:); כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאו שנאמר "ואת הנפש אשר עשו בחרן"

איתא בזוהר חדש דף ס"ב כרוזא כריז בכל יומא זכאין אינון דמשתדלין באורייתא ואינון דמזכיין להון לאחרנין ואינון דמעבירין על מדותיהן. ובה יקיים ג"כ הפסוק דואהבת את ה' אלקיך שפירושו ג"כ שתאהב אותו על בריותיו כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה' כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטווינו על זה, ראה מה שכתב החפץ חיים הק' זי"ע: החובה להציל נפשות ישראל

בזריזות - מואהבת את ה' אלקיך

כתוב בתורה ואהבת את ד' אלקיך, וכתוב הרמב"ם שמצוה זו כוללת שנהיה קוראים לבני אדם כולם ולעבודתו יתעלה ולהאמין בו כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחיו ותרבה בהם ותקרא בני אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי זו"ל: "ואהבת את ד' אלקיך", אהבה על הבריות כאברהם אביך, שנאמר "את הנפש אשר עשו בחרן".

הנך רואה בעליל שהזריזות איש את חבירו לקיום דת ד' הוא עצם המצוה של אהבת ד' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב.

והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פירצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם (חז"ל להח"ח זצ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש ישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה "כי תפגע שור אויבך או חמורו

וּלְפִי דְבָרֵי חַז"ל אֵלּוּ הַרְבָּנִים וְהָרָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׂיִכְלוּ לְהַצִּיל וְלֹא הַצִּילוּ, הֵם אֲשֶׁמִּים
עַל כָּל הַשָּׂשָׂה מְלִיּוֹן יְהוּדִים שֶׁנִּהְרְגוּ שֶׁנִּשְׁחַטוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם!!! שֶׁהִיא בְּיָדָם
לֹא מֵר לְצַבּוֹר לְלַמֵּד זֹהָר הַקְּדוֹשׁ וְנִתְעַצְלוּ וְלֹא אָמְרוּ, וְזֶה הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְכִתְבֹתִי עַל
הַעֲנִין הַזֶּה סֵפֶר שְׁלֵם "מִצּוֹת הַתּוֹכְחָה".

וַיְדוּעַ הַסְּפּוֹר, אֵיךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מֵהִיטְלָעַר יַמ"ש, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהִנָּצֵל בְּזַמְנֵינוּ
מִפְּצַצַת אָטוֹם!!!

**רַב אֶחָד סֵפֶר לִי שֶׁשָּׁמַע מֵהַגַּה"צ הַמְּקַבֵּל רַבֵּי יְהוּדָה לֵיב אֶשְׁלַג זְצוּקֵלֶה"ה בְּעַל
מַחְבֵּר סֵפֶר הַסֵּלֶם עַל הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ.**

**בַּחֲפְצֵי שָׁמַיִם צָרִיךְ לִבְקֶשׁ עֲצוֹת וְתַחֲבוּלוֹת
כַּחֲפְצֵי עֲצֻמוֹ**

וְאֵל יִחְשׁוּב הָאָדָם שִׁיפְטוֹר עֲצֻמוֹ בְּמָה שֶׁלֹּא
הַחֲזִיק בְּקִיּוֹם הַתּוֹרָה מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָיוּ דְבָרָיו עוֹשִׂין
רוּשָׁם, כִּי חֲפְצֵי שָׁמַיִם צָרִיךְ לְחַשׁוֹב עַכ"פּ כַּחֲפְצֵי
עֲצֻמוֹ וּבַחֲפְצֵי עֲצֻמוֹ יְדוּעַ אֶפִּילוֹ עֵסְקוֹ הוֹלֵךְ
בְּעִנִּין רַע אִינוּ מִתִּיַּאֵשׁ מִמֶּנּוּ אֲלֵא הוֹלֵךְ לִיּוֹדְעִים
וּמִבִּינִים וְשׂוֹאֵל בְּעֲצַתָם וְעוֹשֶׂה תַחֲבוּלוֹת לְתַקֵּן
עֵסְקוֹ, וְהַקְב"ה עוֹזֵר לוֹ, וּמִצּוֹי הַדָּבָר שֶׁלְּבַסּוֹף
יְרוּיַח מֵהַעֲסָק, וְאִף זֶה אֵלּוּ הֵי חֲפְצֵי שָׁמַיִם
שֶׁקוֹלִים וְחֲשׁוּבִים אֲצִלוֹ כְּרַצּוֹנוֹ, הֵי מַחֲפֵשׂ עֲצוֹת
וְתַחֲבוּלוֹת אֵיךְ לְהַקִּים הַדָּת שֶׁלֹּא יִתְמוּטֵט,
וּבּוֹדָאֵי הֵי הַקְב"ה מִמְצִיא לוֹ עֲצָה וְעוֹזֵר, וְזֶה
שֶׁאִמְרוּ בְּכָל דְרָכַי דַּעְוָה וְכו', ר"ל בְּאוֹתוֹן הַדְרָכִים
שֶׁאֵתָה מִתְנַהֵג בְּעִנִּינֵי עֲצֻמֶךָ, תִּתְנַהֵג בַּחֲפְצֵי
שָׁמַיִם לְחַפֵּשׂ עֲצוֹת וְתַחֲבוּלוֹת, וְאִזּוֹ הַקְב"ה יֵאִיר
עֵינֶיךָ וַיַּעֲמוֹד לִימִינְךָ שִׁתְרוּמֶם קֶרֶן הַתּוֹרָה וְקֶרֶן
יִשְׂרָאֵל עַל יְדֶךָ (ע"כ תוֹכֵן דְּבָרֵי הַחֲפֵץ חַיִּים בְּסֵפֶר חוֹמַת
הַדָּת)

**אֲסוּר לְדַחוֹת הַצִּלָּת הַכֹּלָל מִיּוֹם לַיּוֹם - הַדּוּחִים
נִקְרָאִים בְּשֵׁם מִרְצָחִים**

"אֵיכָה הִיתָה לְזוֹנָה קְרִיָה נֹאמְנָה" הַכוּוּנָה
אֶפְשֶׁר לֹאמַר כִּי יִשְׁעֵי הַנְּבִיאַת תְּמָה וְאִמּוֹ, אֵיךְ וְעַל
יְדֵי מָה הִגִּיעַ עֵיר קְדִשְׁנוּ יְרוּשָׁלַיִם עֵיר הַנֹּאמְנָה
לְהִיטֵת כְּזוֹנָה, עַל זֶה אָמַר "צְדִיק יִלִּין בָּהּ" שֶׁבַע
שֶׁהִגִּיעַ לְעִשׂוֹת דְּבַר טוֹב וְצָדֵק וְלִתְקַן מַכְשׁוּלִים,
אִזּוֹ דַּחּוֹ הַדָּבָר מִיּוֹם אֵל יוֹם וְזֶה שֶׁאִמְרוּ "יִלִּין בָּהּ"
אֲבָל בְּמַעֲשֵׂה הַמִּצְוָה שֶׁבָּאָה אֵלֵיהֶם הַמִּצְוָה עַל
דְּבַר רַע וְזָרוּ עֲצֻמָּם לְעִשׂוֹת אוֹתָהּ תִּיכַף וּמִיד זֶה
שֶׁאִמְרוּ "וַעֲתָה מִרְצָחִים" עַל כֵּן הִגִּיעוּ עַד מִדְרִיגָה
הַתַּחְתּוֹנָה, כִּי מִצְוָה הַבָּאָה לִיד הָאָדָם צָרִיךְ לְזָרֵךְ

לְהַצִּיל וְאֵם נִתְעַצֵּל זֶה עוֹבֵר בְּלֹא דֹלָא תַעֲמוּד
וְכו' [כְּמוֹ"ש בְּחו"מ תכ"ו] אוֹ אִם רֹאֵה לְחַבִּירוֹ
שֶׁנִּחְלָה בְּמַחְלָה עֲצוּמָה וּמְרֹב חֲלִישַׁת דַּעְתּוֹ רֹצֵחַ
לְאֲכוּל דְּבָרִים הַגּוֹרְמִים מִיתָתוֹ בּוֹדָאֵי מַחְוִיב בְּכָל
כַּחוֹ לְמַנְעוֹ מִזֶּה וְכִמוֹ כֵּן כְּשֶׁאִנוּ רֹאִים אֲנָשִׁים
שֶׁמְרֹב חֲלִישַׁת דַּעְתָּם וְגוֹדֵל טְרֹדוֹתָם בְּהַבְּלֵי הַזְּמַן
נִשְׁתַּכַּח מֵהֶם תּוֹרַת ה' וְגוֹדֵל חֵיּוֹב קִיּוֹם מִצּוֹתָיו
וְעִי"ז בָּאִים לְעַבּוֹר עַל דְּבָרִים שִׁיגְמְרוּ לְכַרּוֹת
נַפְשָׁם מֵאַרְץ הַחַיִּים בּוֹדָאֵי אֲסוּר לָנוּ לְהִתְעַצֵּל
מִלְּרוּחַם לְקִיּוֹם אֵת דְּבָרֵי ד' כִּדֵּי שֶׁלֹּא יִחוּל עֲלֵיהֶם
חֲרוֹן אִף ד' כִּי הַקְב"ה מֵאַרְיֵךְ אֶפִּיָּה אֲבָל לְבַסּוֹף
גְּבִי דִילִיָּה (ש"ס).

מִדִּין עֲרֵבוֹת כְּמָה צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל בִּזְהָר

הֵנָּה יְדוּעַ שֶׁבַעֲת שֶׁקְּבַלְנוּ הַתּוֹרָה מֵאֵת ד' לֹא
עַל עֲצֻמּוֹ בְּלִבְד קְבַלְנוּ כִּי אִם שֶׁנִּקְיִים כָּל מָה
שִׁיְהִי בִיכְלַתְנוּ לְחַזֵּק קִיּוֹם הַתּוֹרָה אֲצֵל שֶׁאֵר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְכִלְנוּ עֲרֵבִים זֶה לְזֶה, כְּמ"ש הַנּוֹסְתָרוֹת לַד'
אֶלְקִינוּ וְהַנְּגוּלוֹת לָנוּ וּלְבִנֵינוּ וְכו' וּכְפִירֵש"י, לֵכֵן
הַדִּין שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יִכּוֹל לְהוֹצִיא אֵת חַבִּירוֹ
אֶפִּילוֹ הוּא בְּעֲצֻמוֹ יֵצֵא כְּגוֹן קִידוּשׁ וְתַקִּיעַת
שׁוֹפֵר.

וְעַתָּה נִתְבוֹנֵן אִם רְאוּבֵן נַעֲשֶׂה עֵרֵב לְשִׁמְעוֹן
אֲחִיו, עַל כְּמָה אֶלְפִים כְּתִירִים, וְרוֹאֵה שֶׁשִּׁמְעוֹן
רוֹצֵחַ לִיקַח אִיזָה עֵסְק וְהוּא מְכִיר מִכְּבֵר אֵת
הַעֲסָק הַהוּא כִּי הוּא רַע וּמֵר וּפְסִיד זֶה כָּל
מַעוֹתָיו, כְּמָה מֵהַהֲשַׁתְּדְּלוֹת הֵי רְאוּבֵן עוֹשֶׂה
לְמַנוּעַ אֵת שִׁמְעוֹן אֲחִיו מֵהַעֲסָק הַרַע שֶׁעִי"ז
יִחְזוֹר חֲחוּב אֵלָיו, וְכֵן בְּעִנִּינֵינוּ צָרִיךְ הָאָדָם לִידַע
דָּאֵם יִכּוֹל לְמַנוּעַ אֵת חַבִּירוֹ מֵאִיזָה עוֹן עַל יְדֵי
תּוֹכְחָה וְכּוּדְמָה אוֹ אֵת אֲנָשֵׁי עִירוֹ וְהוּא מִתְעַצֵּל
בִּזְהָר יִתְפֹּשׂ בְּאוֹתוֹ עוֹן.

הגה"צ רבי יהודה ליב אשגל זצ"ל ראה שמלחמת היטלער ימ"ש פּרצה על העולם, ופחדו מאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ח"ו.

על כן אמר: היות ורבי שמעון בן יוחאי פותב בזהר הקדוש, "בספרא דא יפקון מגלותא"לי, התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

וכמו שאנו זקוקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בודאי ננצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הבד"ץ עדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א כהבטחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרף היומי, הנדפס בי"ב פרקים לי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' בכסלו תשס"ט עד כ"ב טבת – ולמספרם בין 27 בדצמבר 2008 ל-18 בינואר 2009]. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

אחר שבוע היה פתוב, בעתון חדש, בבית שמש, שרוב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים

הפרו תורתך", (ובאורו: קשה ערב רב מפירים את התורה מוטל עלינו להתחזק ולעשות את זמן לכבוד השכינה הקדושה, ולחזקא קב"ה ושכינתייה), משום שזהו זמן הגאולה, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש, וכמו שאמרו בזוהר הקדוש (זוה"ח ח"ב מ) על דרו: "זכו ודרא דא קים עלמא עד דיייתי מלקא משיחא" וכידוע שבזכות לימוד הזוהר הקדוש והאדרות יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיון. כמ"ש בזוהר הקדוש ובתקונים. ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא ותפרנסון מהאי חיבורא דילך פד תגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיגיה וקראת דרו בפרץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רביא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

בה ולקיימה תיכף כמ"ש מצוה הבאה לידן אל תחמיצנה (רפואת הנפש בשם ר"י לאנדא).
לו.

התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש

לשראל ה'טהורים ו'אחינו ה'נבונים, ידעו ויתבוננו לעסק בלמוד הזוהר הקדוש שפידוע מטהר את הנשמה ומסגל לכל ברכה וטובה כמו שכתב החיד"א זלה"ה בספרו "מורה באצבע" (ב, מד) וזה לשונו: "לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה...", עפ"ל זלה"ה. על פן התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש כמו שכתוב (תהלים קיט) "עת לעשות לה'

לערך 26-30 מצת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום].

וגם בעופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד פידוע.

וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים.

ובזכות זה, יתקמו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהינו, שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כלנו את ה"זוהר המקלק" דבר יום ביומו ("דף היומי" בזהר), ובפרט היום שהראש ישיבה הגה"צ רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א הדפיס את הסט זוהר הקדוש עם תרגום 18 פרקים עם אותיות גדולות שכל אחד יכול בקל ללמוד ולסים את כל הזוהר הקדוש בשנה אחת, אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

מורי ורבותי לא נעשה את השגיאה שעשו כל הרבנים וראשי ישיבות ביוראפ שלא רצו לשמוע בקול הגה"צ בעל הסלם זצ"ל!!! אל תגידו לא ידענו??? אל תגידו לא יכלנו להציל את עם ישראל!!!

אספר ספור מפחיד מהחפץ חיים זצ"ל בענין מקנה.

ישאלו אותי בבית דין של מעלה האם ידעת שבעירה זו יש מקנה פסולה? אשיב כן!

בעירה לא הרחק מראדין נפסלה המקנה המקומית, ולאף אחד במקום לא היה אכפת לתקן את המקנה, ואז החליט החפץ חיים לעבור לאותו עיר, וכשהגיע לשם הוא שלח לכנס את כל העיר, והודיע להם שהוא נמצא בעיר, ומבקש להגיד דרשה בבית הכנסת. כששמעו בעירה על כך, סגרו פולם את החניות ובאו לבית הכנסת, ואז פתח החפץ חיים ואמר:

רבותי! כשאגיע לעולם העליון ישאלו אותי מה שמך? אשיב ישראל מאיר, ישאלו אותי האם ידעת שבעירה זו יש מקנה פסולה? אשיב כן, ואז בודאי ישאלו אותי ומה עשית?, אשיב, שנסעתי לעירה והזרתתי את תושבי המקום, ולא רצו לשמוע בקולי, לכן אני מבקש מכם שתמסרו לי בכתב שאני הזהרתי אתכם.

וכל זה לא עזר לו, לתקן את המקנה, אז עלה החפץ חיים לבימה לפני קריאת התורה ואמר: אני לא נותן לכם לקרא בתורה עד שתאספו כסף תכף ומיד לתקן את המקנה, וכך הוי. ותקנו את המקנה.

כמו כן ישאלו אותי בבית דין של מעלה, שלום יהודה! האם ידעת שאפשר להציל את עם ישראל מפצצת אטום?

אָשִׁיב, כֵּן.

ישאלו ומה עשית לזה?

אָשִׁיב, הַדְּפִסְתִּי מִלִּיּוֹנֵי סְפָרִים עַל הַזוהר"ק, וְאִמְרָתִי בְּדַרְשׁוֹת אֶת הָאֲמַת שֶׁכֵּל הַרְבָּנִים וְהָרָאשִׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלֹא אֹמְרִים לְקַהֵל שְׁלֵהֶם לְלַמַּד זוהר הַקְּדוּשׁ הֵם רָאשֵׁי הָעָרֵב רַב, [כֵּל זֶה כְּתוּב בְּזוהר"ק 172 פְּעָמִים – וְגַם מוּבָאִים בְּ-140 סְפָרֵי תַלְמִידֵי בְּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע – סֵף הַכֵּל 310 מְרָאֵי מְקוּמוֹת, וְהַדְּפִסְתִּי הַכֵּל בְּ-17 סְפָרִים וְכֵל אֶחָד יָכוֹל לְרַאוֹת אֶת זֶה], וְהֵם אֲשֵׁמִים עַל כָּל הָאֲסוּנוֹת שֶׁמְגִיעִים לְכָלל יִשְׂרָאֵל מִיַּדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ. זֶהוּ הָאֲמַת הַיְחִידִי שִׁיתְקַבֵּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה.

וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֶה (לִילִי"ת) אִמָּם שֶׁל עָרֵב רַב. שְׁהִיא מְטַמְּאָה כְּנֵדָה בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עָרֵב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שִׁיּוֹשְׁבִים בִּינֵיהֶם

וּבְתַקוּנֵי זוהר (תִּיקוּן י"ג דף כ"ז ע"ב), עַל הַפְּסוּק "אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֲצַת רְשָׁעִים" וְגו' - אֲשֶׁרִי וְתַהֲלֵתוֹ שֶׁל הָאִישׁ - "אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֲצַת רְשָׁעִים, בְּדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב" (תַּהֲלִים פָּרָק א פְּסוּק א).

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ. הוּא אַהֲי"ה אֲשֶׁר אַהֲי"ה. רֹאשׁ לְכָל הָרָאשִׁים וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר (שִׁיר ז) רֹאשׁ עֲלִיךָ כְּכַרְמֶל. וְזֶה תַּפְּלִינֵן שֶׁל רֹאשׁ. וְדַלְת רֹאשׁ כְּאַרְגָּמָן. זֶה תַּפְּלִינֵן שֶׁל יָד. וְבוּ מִשְׁבָּחִים לְבַת בְּזָה הָאֲשֶׁרִי (וְעַל כֵּן בְּרָאשִׁית שֵׁם אֲשֶׁרִי שֵׁם בַּת) זֶה הוּא שְׁכָתוּב (בְּרָאשִׁית ל) בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרִי בְּנוֹת. [הֵם הַצַּדִּיקִים שֶׁמְעַלִּים אֶת הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה] מִי זוֹכֵה לִיכְנֵס שָׁמָּה, אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֲצַת רְשָׁעִים. שְׁהִיא עֲצָה רְעָה מִצַּד שֶׁל עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע. (מִי הַרְשָׁעִים. זֶה סְמָא"ל וְנֶחֱשׁ) וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד. אֵיזָה דֶּרֶךְ חַטָּאִים. זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (מִשְׁלִי ל) כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת אֶכְלָה וּמְחַתֶּה פִּיהָ וְגו'. וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֶה (לִילִי"ת) אִמָּם שֶׁל עָרֵב רַב. שְׁהִיא מְטַמְּאָה כְּנֵדָה בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עָרֵב רַבִּיּוֹ

לז. בספר מטעמי הזוהר, זו"ל:

הַמְצַפִּים וּמְאֲמִינִים לְגֹאוּלָּה, הֵם יִזְכּוּ לְכָל הַטּוֹבוֹת הַמוֹבְטָחוֹת:

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (יִשְׁעִיה מֵא) הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִקְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ וְגו'. זְמִין קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבַּד לִישְׂרָאֵל. כָּל אֵינוֹן טְבָאוּ, דְּקָאָמַר עַל דִּי גְבִיאֵי קְשׁוּט... (עֲתִיד הַקְּב"ה לְעֲשׂוֹת לִישְׂרָאֵל אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁנֶּחְנְבָאוּ גְבִיאֵי הָאֲמַת, וְסָבְלוּ עֲלֵיהֶם גְּלוּת...) אֲבָל אֲזַלִּין לְבֵי מְדַרְשׁוֹת, פְּתַחֲחִין סְפָרֵין, וְחִמְאָן כָּל אֵינוֹן טְבָאוּ, דְּקָא מְחַקוּ, וְחִמְאָן כְּתִיבִין בְּאוּרִייתָא,

דְּאֲבָטַח לוֹן קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהֶוּ, וּמִתְנַחֲמִין בְּגִלוּתֵהוֹן... (וְיִשְׂרָאֵל הַחֲזִיקוּ מִעֲמִד פֶּאָשׁ רָאוּ בְּסָפְרִים הַקְּדוּשִׁים אֶת כָּל הַהִבְטָחוֹת וְהַטּוֹבוֹת הַשְּׁבִיטִים הַשִּׁי"ת...) וְעַל דָּא, הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִקְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ. מֵאֵי כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ. דְּאֶתְקַפּוּ נְחִירֵיהוֹן בְּרִגְזָא אַעֲלֵךְ בְּגִלוּתָא דָּא. בְּהֵוֹא וּמְנָא. יְבוֹשׁוּ וְיִקְלְמוּ מִכָּל טְבִין דִּיחִמְמוֹן לְהוֹן לִישְׂרָאֵל. (וְעַל זֶה הַתְּנַבָּא הַגְּבִיא שָׂרָק מִי שְׁהֶאֱמִין וְצִיפָה לְקִיּוֹם הַגְּבוּזָה הוּא יִזְכֶּה לְשִׁמּוֹחַ גְּאוּלָּה, וְהָעָרֵב רַב יְבוֹשׁוּ וְיִקְלְמוּ כִי הִלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל – וְהַרְצָה לְהִינְצֵל מִקְּלִיפַת הָעָרֵב רַב מוֹקְרָח לְעֲסוֹק בְּזוהר הַקְּדוּשׁ, כְּתִיבַת נֹחַ שְׁהֲצִילָה

מהמבול). (זוהר הקדוש פְּרַשְׁת כִּי תִשָּׂא דָף קפ"ח ע"ב)

הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול

ואינו ערב רב רשיעי, (ואותם הרשעים שמהערב רב) דיתקיים בהו בהוא זמנא, (יתקיים בהם לפני ביאת המשיח הכתוב): (דניאל ב') 'תבררו יהלכנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים'. (שאו יהיה בירור גמור בישאל) יתלבנו: אינון מארי משנה. (אלו בעלי המשנה שיתבררו על ידי לימוד התורה) ויצרפו: אינון זרעא קדישא דשאר עמא. (זרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה) הדיא הוא דכתיב, (וכנה יג) וצופתים כצוף את הפסוף. (דהיינו על ידי קספ שנותנים לצדקה) והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. (ואלו הערב רב יצאו מקלל ישראל)

(דנאל יב) והמשכילים יבינו, אינון מארי קבלה, (המשכילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה) דאתמר בהון (דניאל יב) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע. אליו אינון דקא משתדלו בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, (אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר) דאיהו כתיבת נח, (שהוא כתיבת נח שמציל מהמבול) דמתפנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. (שקמו שלא כולם וכו' להיכנס לתיבה לפני המבול, כך רק הזרזים והמשכילים וכו' להינצל על ידי הזוהר הקדוש, כי הזמן קצר, כמו שכתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א) הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם תפצים הנה בא אמר ה' צבקות) דבהון (באלו שיזכו לעסוק בזוהר הקדוש) 'יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. (להיות בבחינת גנים, ומקראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בגימנו) ודא אורה דספרא דא, וכלא על סבה דילך. (זה האור של ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש). (זוהר הקדוש פְּרַשְׁת בהעלותך - ויגיא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, ועין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד נ"ג, נ"ד)

עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באוריתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מקלל ראשי ושיבות, ודגני סנהדראות, להיות שמם

וריקם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפְּרַשְׁת בראשית (דף כ"ה): וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש ערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרך דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בגנו פתי כנסיות ופתי מדרשות ושניין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה וענוה באמרום כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון קלות כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו דזי תורה ונעשה כנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרם ולעין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה כהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו המשנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו. (הקדמת רבי חיים וויטאל על שער ההקדמות - ועין אור זוהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזוהר, כל תורתו הוא משפה ולחוצץ, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובנדאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחוצץ, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובנדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי לימוד הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה

מטמאיים^{לח} במושבכם לצדיקים שיושבים ביניהם, פנדה. ומי שמתדבק באותו אשרי.

אמרו חכמים כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו' ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממציאות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מיישראל לבד. רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמה. כמו שכתוב (סנהדרין פ"ק חלק דף צ"ט ב') כל העוסק בתורה לשמה כו'. רבי יוחנן אומר אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ה) כל העוסק בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

לח. בספר "נתיבי הזוהר", וז"ל:

היות וחו"ל גילו לנו שהערב רב הם המעקבים את ביאת המשיח, וכל הצרות ממקמתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, לקטנו מראה מקומות נרחב ובהקף נפלא.

310 מראה מקומות שכתבו והזוהרו אותנו להיות נזהרים מן הערב רב - כנגד ש"י עולמות המוכנים לצדיקי האמת

ראה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג. עא. - זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ. עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. - זוהר ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. - זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלז, עא. רמו, עב. - זוהר דברים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. - תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא. עב. כז,

שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ונמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא ויליגא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן קרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכינתא. ובנדאי לא נשיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזוהר וכתבי מן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אור שכלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה (היכל הנקה קומנה פרשת עקב ז, י"ט - אור הזוהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מציל את העולם

ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט): אמר רבי אלכסנדרין כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנגאמר: "או יחזק במעוץ ועשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר כאילו בנה פלטרון של מעלה ושל מטה שנגאמר: "ואשים דברי בפי ובצל ידי כסיתיר לנטע שמים וליסד ארץ". רבי יוחנן אמר: אף מגן על כל העולם כולו שנגאמר: "ובצל ידי כסיתיר". ולוי אמר אף מקרב את הגאולה שנגאמר: "ולאמר לציון עמי אתה".

ועיין בספר "נפש החיים" (שער ד' פרק כ"ה), שרק על ידי עסק התורה לשמה זוכה לקיים העולם. ואין לך תורה לשמה יותר מלימוד הזוהר הקדוש, (עיין אור הזוהר).

זה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיון ושקידה ויגיעה גדולה לשמה. ורק בתורת ה' חפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטו רגלם ליחרב ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"ב):

חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי ג', כב, - ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. - של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, - ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ' ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג - ווי העמודים פ"ו. - הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. - ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמינסר, תיקונא תמינא ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. - ספר קנאת ה' צבקות ח"כ, - מאמר ויהי מקץ. - פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. - דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. - שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. - הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. - יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמרנא פ' תצא. - היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. - זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג, דף פו ע"ד. דף קע עב. - זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. - נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. - תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים

עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צז עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמוז, עב. - זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גווני עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. - תיקוני זוהר חדש: דף כז עא.

עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. - שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. - שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. - ספר הליקוט: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. - ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. - שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל.

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. - פירוש רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. - אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפיא: ח"ב סי' א'. - ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפראג. - עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פ"ב. - ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. - מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. - חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א'. ב', ה'. - מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. - מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עח, פ, צז, קי, קכ, קמד, קפז, קצח, רנא, רנב. - ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. - ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, - ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר

שהוא הכתר והראש של התורה. נאמר בו והיה כעץ שתול על פלגי מים. וזה עץ החיים שנאמר בו ועלהו לא יבול.

עכשו תשאלו איך יכולים לדבר על גדולי ישראל כף?

התשובה היא שבאמת יש לנו מהדור האחרון יותר ממאה גדולי ישראל האמתיים ממאה שנים האחרונים, ביניהם החפץ חיים והחזון איש זצ"ל, שכלם צוו לנו ללמד זוה"ק, ואלו שלא הולכים בדרכיהם הם הערב רב האמתיים¹⁰¹.

לכל אחד ישאלו בבית דין של מעלה מה עשית להצלת עם ישראל ולקרוב הגאולה?

ואם התקשרו אתנו שכלנו ביחד נפרסם את למוד הזוהר הקדוש כשישאלו אתכם בבית דין של מעלה מה עשית להצלת עם ישראל?

תענו, חלקנו זוהר הקדוש בכל מקום ומקום, והפצנו שעורים בזוה"ק בכל מקום שיכלנו, וזכינו לקיים בעשה טוב אמרם ז"ל (שבת דף נד עמוד ב'): כל [מי] שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה - נתפס על אנשי ביתו. באנשי עירו - נתפס על אנשי עירו. בכל העולם [כלו] - נתפס על כל העולם כלו¹⁰². וזכות הרבים יעמוד

ע' קנב, קנו, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. - שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד, זכרון צדיקים חודש אייר. - אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. - אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258.

לט. זוהר.

מ. החפץ חיים במכתבים (מכתב כ"ה) כותב וז"ל: כי כל תלמיד חכם בגדר 'צופה', במקום נביא להוכיח לעם דרך ד', וח"ו אם מתרשל בזה עוונו גדול למאד, ובימינו אלה מי שמופלג בתורה ובידו להוכיח נקרא תלמיד חכם לענין זה.

ועל הרבנים שבכל עיר ועיר שלא להתעצל בזה ולדחות הענין כלאחר יד כי עליו לדעת כי בנפשו הוא ויתבע חס ושלוש על זה, וכל הרוצה להנצל ממדת הדין הקשה עליו להוכיח ולזוז להמון ישראל ואז את נפשו הצייל, כי בודאי יטענו המון ישראל בעת שיובאו לדין על מעשיהם הרעים, שאינם אשמים בזה, מפני שהתלמידי חכמים והרבנים לא הוכיחו אותם על מעשיהם, ועל כן על הרבנים להוכיחם ולהורותם את הדרך הנכונה הטובה והישירה ואז את נפשם הציילו ממדת הדין הקשה וגם את המון ישראל יחזרו למוטב במדה

דף תרסו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ת, כב. - דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. - אשורי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפת. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשורי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפז. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. - חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. - דברות קודש. ויואל משה

דישראל, ועי"ז נפטרו כל אחד ואחד מלהשגיח כי העמידו גברי רברבי בחריקוהו והיינו רישך בקריא ורישא דרישיך בחמימי ומ"מ קרירי איכא, וכל זה בחלק חוקים ומצות, עכ"ל.

(שו"ת חת"ס חו"מ סימן קע"ז)

ואם תאמר מה לפחותי ערך כמונו לעסוק בתוכחות הלא ישיבו נגדינו טול קורה מבין עיניך, אך אין זו תשובה מספקת מפני שבספינה אחת יחדיו אנו נוסעים, מאחר שאם לא נמחה ניתפס בעוונות הדור, ולהציל נפשינו אנו צריכים וחייבים וכמו שכתב החפץ חיים בספר גדר עולם וז"ל: והנה ידוע כי יש על כל איש מישראל מ"ע מה"ת להוכיח בעמיתו כשנכשלין באיזה איסור כמו שנאמר הוכח תוכיח וגו' ועי"ז שמוכיחו הוא מציל את עצמו שלא יתפס באותו חטא דכשם שנפרע הקב"ה מעושי העון כן נפרע מאלה שהיה בידו למחות ולא מיחו (שבת נ"ה) מי שיש בידו למחות באנשי עירו ולא מיחה נתפס עבורם ומי שהיה בידו למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס בעון אנשי ביתו וגם ידוע דכל איסור שנעשה בפרהסיא הוא חמור הרבה יותר מבצנעא שנקרא מחלל ש"ש בפרהסיא ואז גם חיוב ההוכחה גדול ביותר שלא יאמרו הותר מצותי של הקב"ה ועל כן גם במנהג הרע הזה שעוברים בפרהסיא על עוונות חמורות כחילול שבת, טהרת המשפחה וכדומה כל איש שיראת השם נגע בלבבו חלילה לו לשתוק ושלא למחות בזה, ומי שיכולת בידו למנוע ולא מנע הלא יתפס גם הוא בחומר העון וכנ"ל, וכדאיתא כעין זה ג"כ בויקרא רבה (על הפסוק שה פזורה ישראל). ישראל נמשלו לשה מה דרכו של שה לוקה באחד מאיבריו וכולם מרגישיין [היינו כל הצאן דדרכן להמשך זה אחר זה וכשאחת לוקה באבריה ופסקה מליך עוד, כולם יעמדו באותו מקום] אף ישראל אחד חטא וכולם נענשים.

וכן תני רשב"י משל לבני אדם שהיו יושבים בספינה נטל אחד מהם קודח והתחיל וקדח תחתיו, אמרו לו חבריך למה אתה עושה כן, אמר להם מה איכפת לכם לא תחתי אני קודח, אמרו לו מפני שאתה מציף את הספינה וכו'. ע"כ. הרי את נפשינו אנו תובעים ורוצים להציל וכן את נפשות בני ביתינו היקרים לנו שאנו חסים עליהם בנפשינו להצילן, האם במצב כזה שטובעים בספינה בלב ים בגלל שהזולת קודח בזה חור שיין

מרובה, ויהי טוב לנו עי"ז בזה ובבא ונזכה לגאולה ולישועה במהרה. עכ"ל.

ואין לומר שלום עלי נפשי מאחר ובכל עיר ועדה יש בי"ד שנתמנו על ידי הקהל, ולכן אין החיוב מוטל על כל ישראל, ובפרט במקומות שיש רבנים ראשי הקהל אל נאמר שעליהם מוטל הדבר, כי על כל אדם מישראל החיוב למחות ולפגוע בעוברי עבירה ואסור להעלים עין מעוברי עבירה, דבר זה מוטל על כל ישראל, ובית דין שליחותם דכל ישראל עבדי ועל ידי זה נפטרו כל אחד ואחד מלהשגיח, אבל כשאין בית דין עושה שליחותם דישראל, שוב חלה החובה בזה על כל אחד מישראל כמ"ש החת"ס בתשובותיו וז"ל:

וקיום חוקים ומצות כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס מי שאינו מוחה ויש בידו למחות בכלל אשר לא יקים את דברי תורה הזאת כפי רמב"ן פ' תבוא עפ"י ספרי, ומ"ש אשר לא יקים זה ב"ד שלמטה לאו דוקא ב"ד אלא כל אדם מישראל קטן וגדול שם הוא, אם יש בידו לעשות, וכת' ואם העלם יעלימו עם הארץ בתתו מזרעו למולך משמע שהי' על ע"ה שלא יעלימו וע"ה איננו ב"ד, כדמוכח בפ' חטאות דע"ה בעשותה היינו הדיוט וב"ד היינו עיני העדה, וא"כ על כל ע"ה הטיל הכתוב שלא יעלימו, ומדכתב אח"כ והכרתי אותו למעט כל עולם, ש"מ שהי' להם ג"כ בכרת כמותו אלא שמיעט הכתוב והיקל עונשם מכרת חוץ מעונש שבועות שוא דחמיר טפי ויש עיין בדבר קצת מש"ס פ' שבועות הדיינין, מ"מ אמת נכון שאין בין ב"ד ובין כל שום איש מישראל שיכול למחות ולפגוע בעוברי עבירה ולא כלום, ואפילו תלמיד לפני רבו לא מיקרי אפקרותא לפגוע בהם ולהכות באגרוף רשע עד שתצא נפשו כנחמ' בן חכלי' ואכס ואמרטם ואמר יד אשלח בכס וב"ד שהזכירו בכל מקום לישנא בעלמא הוא ואורחא דמלתא שיש כח בידם כמו קטן אוכל נבילות ב"ד מצויין להפרישו, וכמו במילה ב"ד מצווי' למולו, ורמב"ם ס"ל בס' המצות אפי' דרבנן מה"ת ניהו מלא תסור, ע"כ פסק אפי' באיסור דרבנן ככה, כמ"ש פ"ו מהל' חמץ ומצה באוכל מצה בע"פ (ועי' תי"ט נזיר פ"ז משנה ג') ודברי חי' ר"ן חולין קל"ב תמוהים שכתב שיעור ההכאה ל"ט כמלקות דאורי' והוא תימא נחזור להנ"ל דבר זה מוטל על כל ישראל, וב"ד שליחותיהו דכל ישראל עבדי שנתמנו שלוחא

כתיב ובערת הרע מקרבך, ודע לך כי נפשי הצלת, והוא ברחמי יעביר גילולים מן הארץ וכו'. ויתמו חטאים מן הארץ ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ, עכ"ל.

וכן הוא הדבר בנידון דיין דברחובות העיר נושבים כל הרוחות הרעות והכל מקולקל ומושחת, אש בוער ולעינינו הפרוץ מרובה על העומד רח"ל, כל חלקה טובה נשחתת לאור היום, אוי לנו שכך נפלה בחלקינו, ולעינינו שכך רואות, האם כעת הוא הזמן לערוך חשבונות כגון אלו האם אנו פחותי ערך או ראויים אנו להוכיח בשער, אדרבא בזמן שהאש יוקד הקטן יאמר גדול אני, והחלש יאמר גבור אני, העיקר הוא בשעה זו להרבות כבוד שמים ולהרחיב גבולי הקדושה, כדי לעשות נחת רוח לבוראינו, שזה תכלית ומטרת יצירת האדם בעולם הזה.

והנה ידעתי גם ידעתי מך ערכי כי אין אני ראוי לעמוד במקום גדולים להוכיח במוסר תוכחת, ורבים יאמרו לנפשי אין כוונתו לשם שמים אלא לכבוד עצמו הוא דורש לקנות לו שם, ע"כ אציג לפניך משל נכבד שראיתי בספה"ק "אור לישרים" בשם הרב מו"ה יואל מוכיח זצ"ל, דהנה מנהג ישראל תורה הוא, שנוסעים מוכיחים מעיר לעיר להוכיח את ישראל, ורבים מהמון עם טועים ואין שומעין לדבריהם, מפני שהם לוקחים ממון בשביל הדרשה, ואומרים שתוכחתם אינו אלא קרדום לחפור בה ואין כוונתם לש"ש, ונשא עליהם משלו ויאמר, כי בעיר אחת קטנה, שלא הי' להם בתי אבני גזית כי אם בתי עצי היער, והגגות מכוסים בתבן, והי' שם איש ואשתו שהיו דרים בעלי' תחת הגג.

פעם אחת בלילה הלכה האשה לישן ועדיין היה בעלה ניעור והיה לו נר דלוק וטרם יכבה הנר גם הוא הלך לישן והניח הנר דלוק, צעקה אליו אשתו אולי חס ושלוש יפול ניצוץ אחד מהנר ותשרף כל הבית כולו, עודה מדברת עמו בא שומר העיר והכריז להזהיר העם להשגיח על האש והנרות שלא תגרום לידי שריפה חס ושלוש, אמרה האשה לבעלה, שמע נא וראה מה שהשומר מכריז להשגיח על הנר שלא יגרום לידי סכנה, והוא השיב לה, שוטה שבעולם, וכי סבורה את שבלב שלם הכריז השומר כן, הלא אני יודע שאינו מכריז אלא בשביל שהקהל נותנים לו ממון שיכריז כן, ואילו היו נותנים לו ממון שיכריז

בכלל לומר שמפאת פחיתת ערכינו אין אנו חייבים להתקומם נגדו רק נעמוד מנגד בלי מעש, הלא פתי הוא זה שאומר כן או אפילו חושב כן.

ועוד י"ל דשמעתי בשם הרה"ק מוה"ר צבי מרידניק זצ"ל בעת שכמה מכת המתחדשים רצו לייסד ברודניק בית ספר לפי רוח הזמן ונודע לו הדבר ברגע האחרונה קודם שנסע אז לדרכו, ועלה על הבימה וישא משלו ויאמר, איש עני ונבזה עבר פעם במסע נודויו דרך עיירה אחת וראה כי פרצה אש ואחזה בבית אחד, וירא כי אנשים עומדים שם בשלוות נפש ואינם מתעוררים להזעיק את אנשי העיר להציל את עצמם, ויחשוב בלבו אם יפתח פיו ויצעק להודיע לאנשי העיר על דבר שריפה הלא ילעיגו לי, מה לך שפל ונבזה בעסק השריפה, היש לך חלק ונחלה בעיר הזאת, ושוב החליט בדעתו יעבור עלי מה, אש בוער והאנשים בחזקת סכנה לא אוכל לעבור על כך בשקט, והתחיל לקרא בקול לעורר אנשי העיר מתרדמתם, וסיים כ"ק אאמו"ר בלבת קדשו, יהודים יקרים אש בוער הצילו את נפשותיכם - ואכן חפץ ה' בידו הצליח לבטל מזימות אנשי רשע.

חייבים להכנס במחלוקת כדי למחות בידי עוברי עבירה

מהר"ם חגי"ז בספרו אלה המצות מצוה תקמ"ז וז"ל: מצוה על כל יחיד ויחיד להוכיח את חבירו, אפילו קטן לגדול שרואה בו דבר שאינו הגון, חובה עלינו להסיר המכשול מלפניו, כי הוא ג"כ תחת סוג לאו שבכללות דלפני עור לא תתן מכשול וכו', דכל מחלוקת ופירוד שהוא לש"ש ולמחות בידי עוברי עבירה, אין זהו נקרא בעל מחלוקת, כאשר דמו ההמוניים הבהמיים אשר דרך ה' לא ידעו. ואת הישרה יעקשו, וזבכל עת וזמן שרוצים ללכת בשרירות לבם הרע תפסו להם הדרך שדרכו בו אנשי הענות, להכות בלשונם את הבא להועיל להם ולהסיר המכשול מפניהם ואומרים עליו שהוא בעל מחלוקת, ושהוא עובר ומתעבר על ריב לא לו וכו', וידעתי גם ידעתי מהיכן נשתרבו ונסתבך טעות זה בין שהם מחשבין שהם מבינים בכונת דבריו וכו', ולכן לכל פרט היוצא מכללן ורובן של ישראל אין לחוש אליו, דאפשר אם נחקור נמצא מי אביהם אפשר עדיין המה משארית הפליטה מהערב רב אשר תמיד היו לאבן נגף לבני ישראל וכו', וענין מכשול החטאים בנפשותם

לְכֻלָּם, שִׁיקִים בְּכֶם הַמְשַׁנָּה (מסכת אבות פֶּרֶק ה' מִשְׁנֵה י"ח) "כָּל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ. מִשָּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּים, זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּי בּוֹ".

בזוהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכ"ה ע"א וע"ב עד קכ"ו ע"א):

וַיִּשְׂרָאֵל אֶתְקַרְיָאוּ אָדָם, וּמִנִּין דְּאִית בְּהוֹן בְּעִירָא וְאָדָם. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (יחזקאל לד) וְאַתָּן צִיאֵי צִיאַן מְרַעִיתִי אָדָם אַתֶּם. וְאַתָּן צִיאֵי צִיאַן מְרַעִיתִי, אֵינּוֹן עַמֵּי הָאָרֶץ, מְבִין, מְסַטְרָא דְטוֹב. אָדָם אַתֶּם, תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים.

וּבְקַרְיָא דָּא נְמִי רְמִיז לֵיהּ, (תהלים פא) לוֹ עַמֵּי שׁוֹמְעֵי לִי יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּתַר דְּאָמַר עַמֵּי, אָמַאי קָאָמַר יִשְׂרָאֵל. אֵלָא עַמֵּי: עַמֵּי הָאָרֶץ. יִשְׂרָאֵל: תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים. וּבְגִינְיָהּוּ אַתְמַר (שמות יד) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים בְּיַד רָמָה.

בְּגִוּוֹנָא דְפְלִיג לֹוֹן קְדִישָׁא בְּרִיד הוּא בְּטוֹרָא דְסִינֵי, הָכִי פְלִיג לֹוֹן בְּפוֹרְקָנָא בְּתַרִּיתָא, דִּישְׂרָאֵל דְּאֶתְמַר בְּהוֹן, (שמות יג) וְחַמוּשִׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאָרֶץ מִצְרַיִם, מְסַטְרָא דְאֵילָנָא דְחַיִּי, דְּאֵינּוֹן חַמּוּשִׁין שְׁנִין דְּיוֹבְלָא, אַתְמַר בְּהוֹן, (שמות יט) הִמָּה יַעֲלוּ בְּהָר. וּבְהוֹן (שמות יד) וַיֹּסַע מִלֶּאדָּה הָאֱלֹהִים הַהוֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל. וְלוֹן אַתְמַר (שמות יט) וְאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל בְּנָפִי נְשָׂרִים, דְּאֵינּוֹן עֲנֵנִי כְּבוֹד. וְאָבָא אֶתְכֶם אֵלַי. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים בְּיַד רָמָה, הָכִי יִפִּיק לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, בְּכָל הַאי יְקָר.

וּבְגִוּוֹנָא דְאַתְמַר בְּעַמֵּי הָאָרֶץ מְסַטְרָא דְטוֹב, (שמות יט) וַיִּתְיַצְבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר. הָכִי יְהוֹן בְּמַפְקָנָא בְּתַרִּיתָא, תַּחוּת תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, בְּעַבְדָּא דְאֵזִיל לְרַגְלֵי דְסוּסֵיָא דְמָאֲרִיהּ. וּבְגִוּוֹנָא דְאָמַר לֹוֹן בְּתַחְתִּית הָהָר, אִם תִּקְבְּלוּ תוֹרַתִי מוֹטָב, וְאִם לֹא שָׁם תְּהֵא קְבוּרַתְכֶם. הָכִי יִמָּא בְּמַפְקָנָא פּוֹרְקָנָא בְּתַרִּיתָא, אִם תִּקְבְּלוּ עֲלֵיכוֹן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּמַפְקָנָא דְגְלוּתָא, כְּאָדָם דְּרָכִיב עַל סוּסֵיָא, וְעַבְדָּא דְמִשְׁמַשׁ לֵיהּ מוֹטָב. וְאִם לֹא תִפְּן תְּהֵא קְבוּרַתְכֶם, בְּגִלוּתָא.

וְעַרְב רַב בְּגִוּוֹנָא דְאַתְמַר בְּהוֹן, (שמות כ) וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּוּ וַיַּעֲמָדוּ מֵרְחוֹק. הָכִי יְהוֹן רְחִיקוֹן מִן פּוֹרְקָנָא, וְיַחְמוֹן לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, וְלַעֲמָא קְדִישָׁא בְּכָל הַאי יְקָר, וְאֵינּוֹן רְחִיקוֹן מִינְיָהּ. וְאֵי בְּעוֹ לְאַתְחַבְרָא בְּהַדְרֵיהּ מַה כְּתִיב בְּהוֹן, (שמות יט) לֹא תִגַּע בּוֹ יַד כִּי סָקוּל יִסְקַל אוֹ יִרְהַ יִירָה. בְּהַהוּא זְמַנָּא יִתְקִיִים בְּהוֹ בִישְׂרָאֵל, (דברים לב) יִי בְּרַד יִנְחֲנוּ וְאֵין עֲמוֹ אֵל גְּבַר, וְהָא אוּקְמוּהָ אֵין מְקַבְּלִין גְּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחָא. (שמואל א ב) וְרַשְׁעִים בַּחֲשָׁד יִדְמוּ, אֵינּוֹן עַרְב רַב. וּבְגִין דָּא אָמַר נְבִיאָה עֲלֵיהּוּ, (יחזקאל יג) וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ.

והניח לשרוף את ביתו באש, כך הדבר הזה שהמוכח מזהיר את העם, שיעזבו מעשיהם הרעים דאל"כ יפלו בגיהנם אשר שם ישרפו את גוויתיהם כמ"ש "נהנה יום בא בוער כתנור" וגו', והשוטים ידמו בשביל שהמוכח אינו מוכיח לשם שמים אין נותנים לב לדבריו עד שבאה השריפה עליהם, הלא אין לך שטות גדול מזה, עכת"ד ודפח"ח.

שיציתו העיר גם כן הי' מכריז, על כן אין אני פונה לדברו כלל, והלך לישן והניח הנר דלוק, וכאשר פתרה כן הי' ונפל הנר על השולחן ונדלק כל הבית ונעשה שריפה גדולה, וכמעט נשרף כל העיר ובקושי גדול הציל את נפשו ונפש אשתו ולא נשאר להם כי אם גווייתם. - ראו נא השוטה הזה, שבשביל שהשומר לא הכריז בלב שלם, לא רצה לשמוע לדבריו

אמר אליהו, רעיא מהימנא, הא שעתיא איהי לסלקא לעילא, באומא איהא אמת, דהא בגיגד אנה בעי לסלקא. דיהיב לי קדשא בריך הוא רשו, לאתגלייא לך בבית אסורים דילך, בקבורה דילך, ולמעבד עמך טיבו, דאנת מחולל בחובין דעמא. הך הוא דכתיב, (ישעיה נג) והוא מחולל מפשעינו.

אמר ליה רעיא מהימנא, באומא ערך בשמא דיהו"ה, לא תאחר בכל יכולתך, דהא אנה בצערא סגי. (שמות ב) ויפן בה וכה וירא כי אין איש, עוזר לי, לאפקא לי מהאי צערא, בהאי קבורה דאתמר עלי, (ישעיה נג) ויתן את הרשעים קברו, ולא אשתמודען בי, ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשיעיא, ככלב מת דפרח בינייהו, דחכמת סופרים תסרח בינייהו, בכל קרתא וקרתא, ובכל אתר דישראל מפורין בינייהו בין מלכוון. ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל, עאנא דקודשא בריך הוא, דאתמר בהו (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, ולית לון יכולת למעבד טיבו עם תלמידי חכמים.

ואנשי חיל ויראי חטא מסוככים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב בינייהו. ולא יתבין לון באתרין סגיין אלא דבר קצוב, דלא יהא תקומה לגפילו דלהון, ואפילו חיי שעה. וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא פיגונא, חשיבין ככלבים. (מיכה ד) בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לגבלי חרש בראש כל חוצות. דלא אשכחו אכסניא בינייהו.

ואינון ערב רב, אינון עתירין, בשלוה, בחדווא, בלא צערא, בלא יגונא כלל, גולנין מארי שוחד, דאינון דינין רישי עמא. (בראשית ו) כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר (איכה א) היו צריה לראש באומא ערך זמנא תניינא, בחי יי צבאות אלהי ישראל יושב הפרובים, דכל אלון מלין לא יפלו ממוקד, בכל יכולתך למללא בהון קמי קדשא בריך הוא, ולאחזאה דוחקא דלהון. (ע"כ רעיא מהימנא).

[לשון הקודש]

אדם אתם - תלמידי חכמים

וישראל נקראו אדם. ומנן שיש בהם בהמה ואדם? זהו שכתוב (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם. ואתן צאני צאן מרעיתי - הם עמי ארצות טובים מצד הטוב. אדם אתם - תלמידי חכמים. [הערת העורך: כל יהודי שלומד זוהר הקדוש נקרא תלמיד חכם ומי שלא לומד זוה"ק הוא עם הארץ ונקרא בהמה (אור הזוהר)].

בגלל ישראל - הם התלמידי חכמים נאמר ובני ישראל יצאים ביד רמה ובפסוק זה גם רמוז לו, (תהלים פא) לו עמי שומע לי ישראל וגו'. אחר שאמר עמי, למה אמר ישראל? אלא עמי - עמי הארצות. ישראל - תלמידי חכמים ובגללו נאמר (שמות יד) ובני ישראל יצאים ביד רמה.

בגאולה האחרונה, יוציא את התלמידי חכמים בכל הכבוד הזה כמו שחלקם הקדוש ברוך הוא בהר סיני, כך חלקם בגאולה האחרונה, שישאל ישראל שנאמר בהם (שם יג) וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים, מצד עץ החיים, שהם חמשים

שנות יובל, נאמר בהם (שם ט) המה יעלו בהר. ובהם (שם יד) ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל. ולהם נאמר (שם ט) ואשא אתכם על כנפי נשרים, שהם ענני כבוד, ואבא אתכם אלי. ובני ישראל יצאים ביד רמה, כך יוציא את התלמידי חכמים בכל הכבוד הזה.

**אם תקבלו תורתו - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. כך יהיה ביציאת
גאולה אחרונה שם תהא קבורתכם בגלות**

וכמו שנאמר בעמי הארץ מצד הטוב, (שם) ויתצבו בתחתית החר - כך יהיה ביציאה האחרונה תחת תלמידי חכמים, כעבד שהולך לרגלי סוס בעליו, וכמו שאמר להם בתחתית החר: אם תקבלו תורתו - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. כך יהיה ביציאת גאולה אחרונה: אם תקבלו עליכם תלמידי חכמים ביציאת הגלות, כאדם שרוכב על סוס ועבד שמשמשו - מוטב. ואם לא - שם תהא קבורתכם בגלות.

**וערב רב, יהיו רחוקים מן הגאולה, ויראו תלמידי חכמים והעם הקדוש בכל
הכבוד הזה, ורשעים בחשך ידמו - הם ערב רב**

וערב רב, כמו שנאמר בהם, (שמות כ) וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק. כך יהיו רחוקים מן הגאולה, ויראו תלמידי חכמים והעם הקדוש בכל הכבוד הזה, והם רחוקים מהם. ואם ירדו להתחבר אתם, מה כתוב בהם? (שם ט) לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה. באותו זמן יתקיים בישראל, (דברים לב) ה' ביד ינחנו ואין עמו אל נכר, והרי פרשוה, אין מקבילים גרים לימות המשיח. (שמואל א ב) ורשעים בחשך ידמו - הם ערב רב. ומשום זה אמר עליהם הנביא, (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו.

**אמר אליהו, רועה הנאמן, נתן לי הקדוש ברוך הוא רשות להתגלות לך,
ולעשות עמך טוב**

אמר אליהו, רועה הנאמן, הרי שעה היא לעלות למעלה, בשבועה אמר אתה, שהרי בגלגל אני רוצה לעלות. שנתן לי הקדוש ברוך הוא רשות להתגלות לך בבית האסורים שלך, בקבורתך, ולעשות עמך טוב, שאתה מחולל בחטאי העם. זהו שכתוב (ישעיה ג) והוא מחולל מפשעינו.

**אמר לו רועה הנאמן, בשבועה עליך בשם ה', אל תאחר בכל יכלתך, שהרי
אני בצער רב. ויפן כה וכה וירא פי אין איש, עוזר לי, להוציאני מצער זה**

אמר לו רועה הנאמן, בשבועה עליך בשם ה', אל תאחר בכל יכלתך, שהרי אני בצער רב. (שמות ב) ויפן כה וכה וירא פי אין איש, עוזר לי, להוציאני מצער זה, בקבורה זו שנאמר עלי, (ישעיה ג) ויתן את הרשעים קברו, ולא נודע בי, ואני חשוב בעיניהם, בין ערב רב הרשעים, ככלב מת שסרח ביניהם, שחכמת סופרים תסרח ביניהם בכל עיר ועיר ובכל מקום שישאל מפזרים ביניהם בין המלכים. וחרזו אותם ערב רב רועים על ישראל, צאן הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, ואין להם יכלת לעשות טוב עם תלמידי חכמים.

וְאִנְשֵׁי חֵיל וְיִרְאֵי חֹטָא מְסֻבְבִּים מְעִיר לְעִיר וְלֹא יְחֻנְנֻוּ, וּמְחַרְיִמִּים עָרְב רַב בִּינֵיהֶם. וְלֹא נוֹתְנִים לָהֶם בְּמִקְוֹמוֹת רַבִּים, אֲלֵא דְבַר קְצוּב, שְׁלֵא תִהְיֶה תְּקוּמָה לְנִפְלִיתָם, וְאִפְלוּ חֵיִי שְׁעָה, וְאוֹתָם עָרְב רַב הֵם עֲשִׂירִים בְּשִׁלּוּהָ, בְּשִׁמְחָהּ, בְּלִי צַעַר, בְּלֹא יְגוֹן כְּלָל, גְּזֻלָּנִים, בְּעֲלֵי שִׁחַד, שְׁהֵם דִּינֵינִים רְאִשֵׁי הָעַם

וְאִנְשֵׁי חֵיל וְיִרְאֵי חֹטָא מְסֻבְבִּים מְעִיר לְעִיר וְלֹא יְחֻנְנֻוּ, וּמְחַרְיִמִּים עָרְב רַב בִּינֵיהֶם. וְלֹא נוֹתְנִים לָהֶם בְּמִקְוֹמוֹת רַבִּים, אֲלֵא דְבַר קְצוּב, שְׁלֵא תִהְיֶה תְּקוּמָה לְנִפְלִיתָם, וְאִפְלוּ חֵיִי שְׁעָה. וְכָל הַחֲכָמִים וְאִנְשֵׁי חֵיל וְיִרְאֵי חֹטָא בְּדַחַק וְיְגוֹן, חֲשׁוּבִים כְּכֻלָּבִים, בְּנִים הַמְּסַלְאִים בְּפִזָּא אִיכָה נְחֻשְׁבוּ לְנִבְלֵי חֲרָשׁ בְּרֵאשׁ כָּל חוּצוֹת. שְׁלֵא מְצִאוּ אֲכֻסְנָה בִּינֵיהֶם.

וְאוֹתָם עָרְב רַב הֵם עֲשִׂירִים בְּשִׁלּוּהָ, בְּשִׁמְחָהּ, בְּלִי צַעַר, בְּלֹא יְגוֹן כְּלָל, גְּזֻלָּנִים, בְּעֲלֵי שִׁחַד, שְׁהֵם דִּינֵינִים רְאִשֵׁי הָעַם. (בראשית ז) כִּי מְלֶאכֶה הָאֶרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם. עֲלֵיהֶם נֹאמַר (איכה א) הִיוּ צָרִיחַ לְרֵאשׁ. בְּשִׁבּוּעָה עֲלֵיךְ פַּעַם שְׁנֵינָה, בְּחֵי ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים, שָׁקַל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֹא יָפְלוּ מִפִּיךָ, כָּל יְכַלְתְּךָ לְדַבֵּר אוֹתָם לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִהְרֹאוֹת אֶת הַדַּחַק שְׁלֵהֶם (עד כאן רעיא מהימנא).

עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנִתְמַסְר לְמַעַן הַגְּאוּלָּה, בּוֹאוּ וְנִשְׁמַע לְצוּי שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ ע"ה לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְלֹא לְחִכּוֹת לְמַחֵר [כִּי מַחֵר זֶה עֲצַת עֲמֶלֶק], רַק תִּכְרַף וּמִיד נִתְאַחַד וְנִתְחַזַּק וְנִתְקַדַּשׁ בְּתוֹרָה, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִלְמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּכָל יוֹם, וְאִם אַתָּה עוֹשֶׂה כֵּן, אֲשַׁרִּיד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא, וּבּוֹדַאי תִּכְרַף נִגְאָל, וְיֵהִי רְצוֹן שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת מִן הַזּוֹכִים הַמְּאֻשְׁרִים, שֶׁהַמְּשִׁיחַ בְּכּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ יַעֲיֵד עֲלֵינוּ – "בְּזִכְרוֹתֶיךָ הַגַּעֲתִי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יְקָרִים, תִּנְּנוּ לְמוֹד לְשֵׁם שְׁמַיִם, הַקְּרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגַרֵם לְפָדוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְלְמַדּוֹ בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְכַךְ נִלְךְ כְּלָנוּ כְּאֶחָד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר

אגרות הזהר

חלק ג'

בו נקבצו מכתבי ברכה וחזיק מגדולי
צדיקי וחכמי הורנו לחיב למוד הזהר
הקדוש בשיבות וכוללים, ובתלמודי
תורה, ובפרט בכלל חצות

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובכ"א
טבת תשע"ב לפ"ק

בו נקבעו מכתבי בְּרָכָה וְחֻזוֹק מְגִדוּלֵי צְדִיקֵי וְחַכְמֵי דוֹרֵנוּ לְחַיֵּב לְמוֹד
הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ בִּישִׁיבוֹת וְכוֹלָלִים, וּבִתְלֻמוֹדֵי תוֹרָה, וּבִפְרָט בְּכוֹלֵל חֲצוֹת

מכתב א'

קול קורא לקירוב הגאולה ברחמים

אחינו בית ישראל התבוננו וראו תהפוכות עולם מתרחשים לנגד עינינו וכדברי מרן
החפץ חיים זיע"א במשל הידוע כאשר בעל הבית רוצה לסגור את החנות או
מתרחשים דברים במהירות, כן מה שרואות עינינו הוא בודאי לרמז ולעורר את עם
ישראל – היכוננו לגאולה. וידוע שכמה פעמים כמעט וזכינו לגאולה, אך עוונותינו
מעכבים ועוד שאמרו צדיקים מוטב שיתעכב המשיח – ולא ייפגע שום יהודי. אלא
אנו מצווים לידבק במידת הקב"ה, ולראות לבלתי ידח ממנו נידח ולראות לקרב
הגאולה ברחמים.

מחכים אנו לאליהו הנביא זכור לטוב שיבוא ויבשרנו. בואו ונראה מה אמר (אליהו
זוטא פרק א) : לא חרב העולם העולם אלא בפשעה של תורה, ולא חרבה ארץ
ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני
פשעה של תורה, שנאמר: "בפשע יעקב כל זאת" (מיכה א. ה).

ומפורש בזוהר הקדוש שכל הגאולה תלויה אך ורק בלימוד תורת הסוד, וכתב האור
החיים הקדוש זי"ע דאין משה רבינו רוצה לגאול עם של בטלנים – ואלו
שלא לומדים זוהר הקדוש קראם הרעיא מהימנא שהם עמי ארצות. וכתב המקובל
האלקי רבי יצחק אלפיה זיע"א (בספרו "שיח יצחק" עמ' שכ"ד) כי עיקר נתינת התורה
לסודותיה. ובתיקוני זוהר (תיקון 7) כתוב דאלו שלא רוצים ללמוד סודות התורה הם
אלו שגורמים את כל הצרות רח"ל.

וזכינו מן שמיא על ידי הרמח"ל הקדוש שתיקן לנו ללמוד זוהר הקדוש בחבורה
ובאחדות, וגילה שרק לימוד זה מציל מן הפורענות, ובו ועל ידו ניגאל
ברחמים. וכבר יצאו כל גדולי ישראל הן בדור שעבר (משנת תרפ"א) וכן בדורנו אנו

(שנת תשס"ח) להתעורר ולהתחזק בלימוד הוזהר הקדוש בחבורה, שרק על ידי לימוד זה ניצל.

עתה באנו בקריאה קדושה – באו וטלו חלק בזכות המיוחדת של סיום ה"זוהר" על ידי לימוד ששה עמודים בלבד ובתוך מספר דקות (כשבע דקות) הנך מסיים את הוזהר. הכיצד? התוכנית ערוכה באופן של חלוקת הוזהר השלם הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות – תתק"ס, כלומר ב-32 אריזות כשבכל קופסא יש שלשים חוברות, וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו ונחשב לכל אחד ואחד כאילו הוא סיים את כל הוזהר הקדוש (כמובא ב"שדה חמד" מערכת מ' כלל קצ"ח).

ועל ידי שיקבעו ישראל הטהורים את לימודם בו ויאחזו ויתאחדו בלימוד זה בכל עיר ועיר ובכל בית מדרש ובית מדרש נזכה שיתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ט' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף". וכולנו נזכה לגאולה ברחמים בקרוב כמאמר הרעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי". אמן כן יהי רצון.

הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו בית שמש

בם"ד, וכבר ידוע שהגאולה תבא בזכות לימוד הוזהר ובזכות רשב"י, על כן כל אחד וכל כנישתא צריך ללמוד קבוע זוהר.

על החתום:
פרץ נסים

גם אנחנו מצטרפים לכל הנ"ל כי גם ילדים יכולים לגרוס בזוה"ק וזה יזכה את העולם ויכין אותו לקראת הגאולה.

באתי על החתום:
בנייהו יששכר שמואלי
ר"י היכלא דרשב"י - ירושלים

הדברים נשגבים עד למאד, ובמיוחד מי שקשור לרשב"י זיע"א יזכה לגאולה הכללית והפרטית, ולמפורסמות אין צריך ראייה.

על החתום
רזיאל אלול מו"ץ
בעיר בת ים רב בית המדרש אור החמה וראש כולל היכל הקודש

ב"ה גם לרבות הח"מ מבקש מאד מאד על כל הכתוב לעיל. וכידוע שבזוהר דא יפקון מגלותא ברחמים, אשר אנו מחכים בכל עת ובכל שעה ממש, וזכה, כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א שמשקיע כל כחו והונו להפיץ את לימוד הוזהר הקדוש, ומברכים אותו שיצליח לקרב הגאולה אמן.

מאיר שטרן
רב במרון

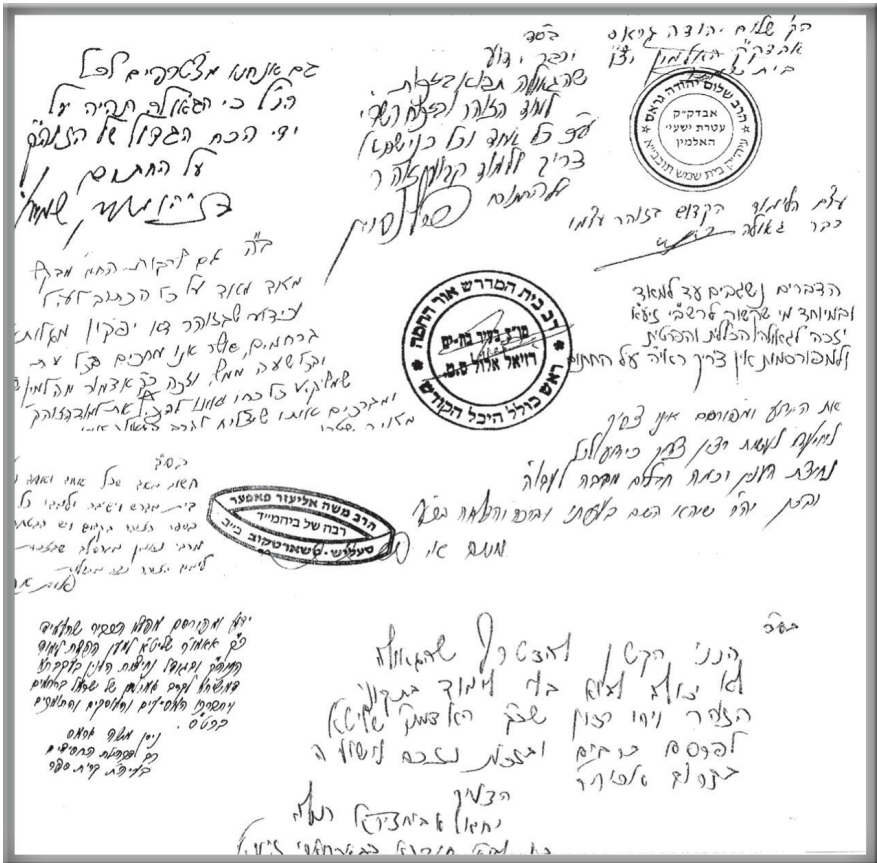
בס"ד, חשוב מאד שכל אחד ואחד וכל בית מדרש וישיבה ילמדו כל יום בספר הזוהר הקדוש, ויש הבטחה מרבי נחמן מברסלב שבזכות לימוד הזוהר נצא מהגלות.

שלום ארוש

הנני הקטן להצטרף שהגאולה לא יכולה לבוא בלי לימוד בתיקוני הזוהר, ויהי רצון שכ"ק האדמו"ר שליט"א לפרסם ברבים ובזכותו נזכה לישועה בקרוב, אכי"ר.

הצעיר יחיאל אביחצירא

בן לא"מ רבי יצחק אביחצירא זיע"א

מכתב ב'

מכתב ברכה וחיזוק מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר המקפל בעל "ים החכמה" שליט"א יצחק מאיר מארגנשטערן ראש ישיבת "תורת חכם", לתורת הנגלה והנסתר, פעיה"ק ירושלים תובב"א

לכבוד ידיד נפשי הגה"צ המפורסם מזכה הרבים הגדול שמצאתי, כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס מהאלמין שליט"א נשיא ומייסד מפעל הזוהר העולמי, אשר שם לו למטרה להכניס את הזוהר הקדוש בכל בית יהודי שיעסקו בתורת הרשב"י, ועל ידי כך יביאו את מלך המשיח ברחמים.

אחרי דרישת שלומכם הטוב באהבה רבה, הננו מקוים שהוד מעלתו הינו בכריאות השלמה, כן יעזור ה' וכה יוסיף שתוכלו עוד רבות בשנים לזכות את עם ישראל אמן ואמן !!! (מצוה גורת מצוה).

י'שמחו ה'שמים ו'תגל ה'ארץ. שמחתי ויגל לבי בראותי את המפעל הכביר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזהר העולמי" לזכות את הרבים במי עדן דברי הזהר הקדוש.

גם הוציא כבודו הספר פתח אליהו המבואר, וספר הסגולות על פתח אליהו ובו לקט מגדולי ישראל מכל החוגים הן מיוצאי המזרח והן מיוצאי אשכנז וליטא והן מגדולי האדמורי"ם ורבני קהילות החסידים על חשיבות אמירת התפילה הקדושה, פתח אליהו ומעלתה הנשגבה, וכמה יראת שמים מחדיר בעוסקים בה, וטובה מרובה המגעת ללומדיה, ואיך התפילות מתקבלים על ידי אמירתה בכל יום לפני התפילה, וביותר בימים הנוראים ובפרט ביום הקדוש יום הכיפורים, ואשריכם שזכיתם לכך לזכות את כלל ישראל שיתקבלו תפילותיהם לרחמים ולרצון.

גם זכיתם לההדיר ולהדפיס מחדש ספרי הזהר והתיקונים, ועוד הדפסתם את הספר הקדוש "תיקוני הזהר", וחלקן לשס"ה ימי השנה, למען יהגו בו הגורסים והלומדים דף ליום ויעלה להם לשנה תמימה. וכן את יזמתכם המבורכת לעודד שיעורי "אור הרשב"י" ללמוד הזוהר הקדוש בכל מקום וישוב.

וברצוני להוקירכם בעיקר על הדבר החדש שעשיתם שכל אב יוכל ללמוד עם בניו בכל יום במשך 20 דקות את ספר הזוהר ולגמור את כל הספר במשך שלוש שנים בעזר ה' על ידי שסידרתם 1062 שיעורים, שלומדים ומסבירים את הזוהר בלשון צחה ומובנת לכל, אין להאריך בגודל הסגולה של לימוד ספר הזוהר ובחדירת יראת שמים בכל העוסקים בה, ובוודאי אב הלומד עם בניו הקטנים בני שבע שנים ומעלה וודאי שאז נשמתם עוד מזוככת, ואז יכנס לתוכם מאמרי הזוהר, וודאי שיגדלו קדושים וטהורים, ויהיה להם הרבה כוח להתגבר על היצר וללמוד ולהתפלל בקדושה ובטהרה כשאיפת כל אחד.

ובן מה שהוצאתם את ספר "זוהר השבת" המיוחד לשולחן השבת לאבות ובנים, למען ילמד אב ובניו בכל סעודת שבת את דברי הזוהר הקשורים לשבת קודש, ועל ידי זה וודאי יתלהב הוא ובניו לשמור את השבת בכל פרטיה ודקדוקיה ["וכוונותיה"] וזה דבר טוב והגון, ובפרט שהוצאתם לאחרונה את הסט "זוהר חק לישראל היומי" שבדקה וחצי בכל יום יכולים ללמוד זוהר היומי ולהבין, ואחרון אחרון חביב מה שהגדלתם לעשות במבצע "מהפכת הזוהר העולמי", שכל אלו שלומדים מאמרים נבחרים מספר "זוהר השבת", נבחנים ומקבלים סט של "זוהר השבת" במתנה, ומתן שכרו בצידו שהרשב"י יושב ולומד עמו, וכך כל יהודי יכול לזכות בסט של זוהר השבת, חינם. אי אפשר להשיג השמחה הגדולה שכל רגע של לימוד הזוהר הקדוש יקר מאד בעיני ה'. כל רגע של לימוד, מציל את עם ישראל בפרטיות ובכלליות מגזרות קשות.

והננו קורא לכל מי שיראת ה' נוגע בלבבו שיכניס הברכה הזו לתוך ביתו ובוודאי יזכה לרוב נחת.

ואי אפשר שלא להזכיר את הדבר הגדול שכבודו מוציא לאור עולם את הספר החדש "זוהר תורה" שנדפס בשעתו על ידי המקובל ר' יודל ראזנבערג זצ"ל, ועתה מודפסים מחדש דפוס יפה ומשובח, עם כותרות ומראה מקומות באופן שכל אחד יכול ללמוד בו בדפוס יפה ומשובח ועשה אותו כמו ספר מוסר למען יוכל הקורא לרוץ בו ולהבין את גודל אהבתם של ראשונים אל הקב"ה וכו', וכן מלמדים את ה"זוהר תורה" ברבים.

ואפריון נמטייה להאי גברא רבא ויקירא הרב הגאון מעוז ומגדול מזכה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קודש הזהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברכו שחפץ השם בידו יצלח. תרב גדולתו, יפוצו מעינותיו חוצה להגדיל פרד"ס התורה ולהאדירה, ועוד יזכה להרבות בשנים בכריאות השלמה, ונזכה כולנו יחד מהרה לאור חדש על ציון תאיר במהרה אמן.

הק' יצחק מאיר מארגנשטערן

❖ מכתב ג' ❖

בס"ד,

הנה בימים אלו, כאשר החושך יכסה ארץ וערפל לאומים. וכל שבעים הזאבים, אומות העולם, עומדים עלינו לכלותינו, מי בהסתר ומי בהצהרות בגלוי, כולם התאחדו בעצה אחת להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים מטף ועד זקן, וזקוקים אנו לרחמי שמים מרובים להינצל מציפורניהם.

לא עת לחשות! על כן נצא בקריאה נרגשת, אחינו כל בית ישראל, די בכל אתר ואתר, חזקו ויאמץ לבבכם לחזות בנועם ד' ולבקר בהיכלו, הטו אזנכם לבת קול היוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת: 'אוי להם לבריות מעלבונה של תורה! לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה, ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה,

וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה, שנאמר: "בפשע יעקב כל זאת" (מיכה א, ה) (אלהיו זוטא פרק א).

וברעיא מהימנא (סוף פרשת בהר דף קיב) מאן דישתדל באורייתא למנדע ליה לקודשא בריך הוא. ובאינון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא בריך הוא, [תרגום ללשון הקודש]: מי שעוסק בתורה (כדי) לדעת את הקדוש ברוך הוא ובאלו הנסתרות שלו, נקרא בן להקדוש ברוך הוא. ובתקונים (זהר חדש דף קיח): פתח רבי שמעון ואמר וי לבני עלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין. דהא כמה רזין סתימין אית באורייתא ולא משגיחין בהון. דלא בעאן אלא למיכל תבן דאורייתא דאיהו פשט לבושא דאורייתא, ולא טעמין מן מחא מלגאו. [תרגום ללשון הקודש]: פתח רבי שמעון ואמר: אוי לבני העולם שהם אטומי הלב וסתומי עינים, שהרי כמה סודות סתומים יש בתורה, ואינם מסתכלים בהם, שאינם רוצים לאכל אלא תבן של התורה שהוא פשט (שהוא) לבוש התורה, ואינם טועמים מן המזח שבפנים. (ועיי'ע תקונים תקון מג דף פב.) ובתיקוני זוהר (תיקון 2) מובא דאלו שאינם רוצים ללמוד סודות התורה אוי להם שגורמים עניות וחרב וזזה והרג ואבדן בעולם רח"ל.

ובן אמרו חז"ל לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן !!! (רש"י דברי הימים ב' ל"א ד) – ובזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי המן? שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליונה. ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם נתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. נמצאנו למדים מדברי הזוהר הקדוש שעיקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה. ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט יא), כתב: שכחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל ביניה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה (גם יין גימטריא "סוד").

ובבר יצאו כל גדולי ישראל בארצנו הקדושה הן בדור שעבר (משנת תרפ"א) וכן בדורנו אנו (שנת תשס"ח) להתעורר ולהתחזק בלימוד הזוהר הקדוש ובפרט בחבורה, שרק על ידי לימוד זה ניצל. כמפורש בזוהר הקדוש שכל הגאולה תלויה אך ורק בלימוד תורת הסוד. וכן כתב האור החיים הקדוש זי"ע דאין משה רבינו רוצה לגאול עם של בטלנים – ואלו שאינם לומדים זוהר הקדוש קראם הרעיא מהימנא 'עמי ארצות'. והמקובל האלקי רבי יצחק אלפיה זי"ע א (בספרו "שיח יצחק" עמ' שכ"ד) כי עיקר נתינת התורה לסודותיה.

עורו נא והתעוררו נא ללימוד הזוהר הקדוש ויפה שעה אחת קודם. יתן החי אל ליבו להנהיג לימוד של שעה ביום לכל הפחות בלימוד הזוהר הקדוש, למען יהי' גלוי וידוע שאי אפשר להתקיים ולעמוד ללא שעה אחת של לימוד הזוהר הקדוש. יש קונה עולמו בשעה אחת, שעה שערכה לא תסולא בפז, שעה שתפעל גדולות ונצורות, שעה שאכן מכילה 60 דקות בעולם הזה, אבל לעולם הבא נחשבת כאלף שנה תורת הפשט ביום חול, כמו שכתב מהר"ש בוזגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הכסא מלך" דלימוד הזוהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סק"ב), וז"ל ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזוהר

הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד, יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. גם בתקון ל' כתב (הכסא מזד), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאלה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כוחה לקרב הגאלה.

ראה דברים נוראים וקדושים מה שכתב מרנא הר"יח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), וזה לשונו: כתבו המקבלים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכל"ק. העולה מדברי רבותינו הכסא מלך והר"יח הטוב זי"ע, דהלומד שעה זוהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלף שנה פשט ביום חול. ובנוסף על כך חידושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (לימוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הריוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוח (עיי"ש), על כן כאשר לומד ביסורים הכל כפול מאה, סך הכל לימוד זוהר הקדוש שעה בשבת שווה מאה מליון שנה תורה!!! ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשוב בלימוד הזוהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה הנך גורם נחת רוח להקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה"י".

ונזכיר את דברי רבינו רבי נחמן מברסלב זי"ע אשר ציוה לכל חסידיו לגמור כל שנה את כל הזוהר הקדוש, וכן הזהיר גדולים על הקטנים שאף הילדים צאן קדשים ילמדו זוהר, כמו שכתוב בזהר הקדוש (פרשת וירא דף קיח), קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות, וז"ל: אמר לון רבי שמעון לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא ולמנדע ביה קצין וחושבנין, ובההוא זמנא אתגליא לכלא. [תרגום ללשון הקודש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קציים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. ובספר המידות אות סו"ד (מבעל ליקוטי מוהר"ן זלה"ה) כתב: על ידי עיון בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות ולרפאות חולאת חזק, ובשיחות הר"ן (ק"ח, ועיי"ע שיחת הר"ן ז"ל סימן מ', ובשבחי הר"ן ז') כתב: ידוע שלימוד הזוהר מסוגל מאד מאד, ודע שע"י לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך, עכ"ל,

ועתה הקרה ד' לידי ספרי הרה"צ רבי שלום יהודה גראס האדמו"ר מהאלמין שליט"א, סט זוהר היומי המחולק [6 כרכים], וזוהר היומי המתרגום [10

כרכים], וזוהר היומי המתורגם [70 חלקים] אור הזוהר, השבת והזוהר [ה' כרכים], זוהר חק לישראל [ה' כרכים], מאורות הזוהר, זוהר המחולק 960 חלקים, תיקוני זוהר החדשי המחולק 29 חלקים, וכן ספרים בענינים שונים, שמירת המצוות כהלכתן 28 ספרים, קובץ ספרים בענייני כשרות קי"ח חלקים, ועוד ועוד, הנחלקים חנים לכל דורש ומבקש את ה', כתבים מאירים כספירים, דברים נאים ומתקבלים בשער בת רבים, ישמח לב מבקשי ד', וישבעו ויתענגו ויברכו עליהם ברכת הנהנין, שבניקל ניתן לסיים הזוהר במשך שנה תמימה, לפי החלוקה בספרים, והוא בהשגת יד של כל אחד ואחד, ובפרט הזוהר המתורגם שיכול ללמוד ולהבין הלימוד, אין לכם דבר גדול מזה, ואפילו ילדים קטנים יכולים ללמוד בספרים זוהר השבת וזוהר תורה, ועוד, לעומתו ברוך יאמרו על הטוב אשר שם לפניכם כשולחן ערוך, כל אחד לפי מדרגתו, ללמוד וללמד לשמור ולעשות, פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט, לכן אף ידי תיכון עמו, להנהיג שכל בית המדרש וכולל הנקרא על שם רבינו ז"ל מחוייבים ללמוד לכל הפחות שעה אחת זוהר ביום. וכן איש ישראל מחויב לעשות לנפשו ולא ימעיט משעה אחת אחת ביום בלימוד הזוהר הקדוש.

ואסיים בכרכה למעלת כבודו, עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו, להוסיף ולילך מחיל אל חיל, כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים, ובכל אשר תפנה תצליח, למען נזכה בקרוב ממש למה שאמרו משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, כי הזוהר הקדוש הוא כמו תיבת נח (זוהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא), ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתיבת נח שהוא הזוהר הקדוש, וינצלו מחבלי משיח, ובזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו בכוח למוד הזוהר הקדוש. חושו ואל תתממהו ונזכה במהרה לביאת משיח צדקינו בב"א.

בע"ה, ומלבד הדברים הנוראים דלעיל, לימוד הזוה"ק מחדיר יראת ה' שלמה וטהרה בלבות בני ישראל, והלומדים מרגישים שאין ספר קדוש כמו הזוהר הקדוש, שבכוחו לחזק יראת שמים ואמונה בהשארת הנפש, וכמה צריך לדאוג איך יהא מצבו בעזבו את עולם הזה, קדושת הזוהר הקדוש מטהרת את נשמות ישראל ודעת דקדושה, שידעו ישראל מה חובתם בעולם הזה, והוא דבקות בהשם יתברך וטהרת המחשבה ואהבת הקדוש ברוך הוא ותורתו הקדושה, על כן כולנו נתחזק מאוד לעזור לכ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א להפיץ לימוד הזוהר הקדוש, ובזה נקרב את גאולה הפרטית והכללית במהרה דידן אמן.

המבקש מאוד על כל הנ"ל

מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון

בס"ד, ב"ה הדברים האלו מעוררים מאוד מאוד ונותנים כח גדול לאדם להתגבר על יצרו ועל הנסיונות שמתחדשים בדור שלנו, יש הבטחה שעל ידי לימוד הזוהר יצאו מהגלות, וכי בזוהר דא יפקון מגלותא, ובוודאי שהכוונה שעל ידי לימוד הזוהר יקבלו כח לעשות תשובה שלמה ולהתקדש בקדושת הברית.

לבן הנני מבקש מכל מי שיכול לעזור ולעשות שירבו בלימוד הזוהר, וכל כולל חצות יתקנו תקנה ללמוד זוהר, כמו שאמר רבנו שבזכות אלו שקמים חצות יבוא משיח.

**בברכת התורה בזכות הרשב"י הקדוש
שלום ארוש**

מכתב ד'

ב"ה

**יומא דהילולא י"ח טבת תשע"ב הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבינו יעקב
אבוחצירא זיעוכי"א**

**לכבוד ידיד נפשי הצדיק הגאון מעוז ומגדול המקובל רבי שלום יהודה גראס
שליט"א מקים ומיסד ומנהל את מפעל הזוהר העולמי בגאון ובעוז.**

אחרי דרישת שלומכם הטוב באהבה רבה ובלב ונפש חפצה.

**מגלגלים זכות על ידי זכאי, מצוה גוררת מצוה והנה ה' גלגל שעל ידכם יפוצו
מעינותיו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי חוצה, יבואו טהורים
ויתעסקו בטהורים, בזכות שנלחמתם בעד טהרת וכשרות המאכלות, מקוואות,
תיקוני עירובין בכל העולם, וסת"ם, ועוד, זכיתם מן שמיא ואתם עוסקים בהפצת
הזוהר הקדוש דברי התנא האלוקי, שאתם מדפיסים את ספריו הקדושים ספרי הזוהר
והתיקונים ומחלקים בחינם מיליוני ספרים כדי שבכל בית יהודי יהיו ספרי הזוהר
והתיקונים ויהגו בהם יומם ולילה.**

**כמו כן הנכם הרי עוסקים בהסברה כמה נחוץ לדורנו לימוד הזוהר והנכם נוסעים
מצפונה של ארץ ישראל ועד לדרומה, בבתי כנסיות ובבתי מדרשות להקהיל
קהילות ולדרוש דרשות לסבר את אוזן אחינו בית ישראל על דבר המלך מלכו של
עולם להתקבץ ולהקהל ולעמוד על נפשם בלימוד הזוהר הקדוש למען גאולת
השכינה הקדושה, ולפדות נפשנו, ולהצילנו מרדת שחת, למען ייטב לך והארכת
ימים. וכן הינכם מוציאים לאור חדשים לבקרים ספרים בגודל מעלת לימוד הזוהר,
כמו ספר אור הזוהר, וכן מאורות הזוהר, ישועות הזוהר גדולי ישראל והזוהר ועוד
רבות כהנה וכהנה ספרים, כדי שגם מי שלא זכה לשמוע ולטעום מצוף דבש
אמרותיכם יוכל לעיין בספרים הללו, ויבין מתוכם גודל מעלת לימוד הזוהר, וידע
איך מסרו הצדיקים נפשם על זה, אמנם אכן אינו דומה שמיעה לראיה, אך גם בזה
זכו לחלק טוב ולדבק עם צדיקי ה'.**

**הנה אינה ה' לידי ובא אלי ספר פתח אליהו, וספרא דצניעותא, ואדרא רבה וזוטא,
ספרא אדרא דמשכנא וזוהר השבת ה"ח וזוהר חק לישראל ה"ח, ועוד
קונטרסים קטנים מהדורת כ"ס שיכולים לקיים עימם מצוות ובלכתך בדרך, וזה דבר**

טוב שמרבה גבול הקדושה מאוד, ובמקום שאין איש ישתדל להיות איש, ויהא כנגד המקצרים, ובזה מזרזים הגאולה, ומרבים שפע ורחמים על ישראל.

הרשב"י מנטיח שבדור של משיח אפילו תינוקות של בית רבן ידעו סודות התורה

רציתי לספר לכם שראיתי הספר "זוהר תורה" שהוציא המקובל הגה"צ רבי יודל ראזנבערג זי"ע וראיתו והנה זה דפוס ישן וקשה ללמוד מתוכו, וחשבתי מי הוא זה שיהיה לו הזכות להוציא לאור את הספר הזה לאור, כדי שיוכלו ללמדו עמו בחשק גדול, אך מלאכת הדפוס צריכה כתפיים רחבות לסבול עול החובות, וגם קשה מאוד להדפיס מחדש את כל הספר ולהגיהו, ושמועה טובה שמעתי לאחרונה שהינכם עוסקים בהדפסתו מחדש באותיות מחכימות ולחלקן ולהפיצו בישראל, ובחסידי שמים כבר יצא לאור זוהר תורה על כל ספר בראשית, מאוד שמח ליבי ויגל כבודי על זה, ומאוד נחוץ שיוכל כל אחד ללמוד ולהבין קטעים מזוהר הקדוש ראיתי ואחזה את עמלכם הרב והעבודה הקשה בההדרת הספר מחדש ובחלוקת קטעים ובעשיית כותרות כדי שיוכל כל אחד ואחד למצוא את מבוקשו ולטעום מעץ החיים, שבזה תתקיים נבואת הרשב"י שבדור של משיח אפילו תינוקות של בית רבן ידעו סודות התורה, למען ילמדו מנער ועד זקן מדן ועד באר שבע, ובכך נזכה ברצות ה' להיות כדורו של חזקיהו המלך (ב"ק י"ד) שביקש הקב"ה לעשותו משיח, ועליו נאמר הפסוק "חובל עול מפני שמן", פירוש חובל ונחרב עולו של סנחריב מפני השמן של חזקיהו בבית המדרש שלמדו תורה מדן ועד באר שבע, כן יזכה ה' על ידי כבודכם להרבות כבוד שמים וכבוד התורה, לאחוז בזכותיה דבר יוחאי למען יעתיר בעדינו שנזכה לגאולה השלימה בקרוב, "אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשָׁע בְּהַ' מִגֵּן עֲזָרָךָ וְאֲשֶׁר תִּרְבַּ גְּאֻלְתָּךְ וַיִּכְחָשׁוּ אֲיֹבִיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרָךְ",

(דברים פרק לג כט).

כל אחד שישתתף להרבות תורת הרשב"י

יעזור השם שיהיה לכם הרבה כוחות ושפע כסף וזהב תועפות לך, לממן את הפרוייקט החשוב הזה, להוציא מחשבתכם הטהורה לפועל ולברך על המוגמר, והנני מבקש מכבוד מעלתכם שבעת שתוציאו את כל הספר לאור, לזכותני להיות שותף במפעלכם הכביר להפיץ את תורת הרשב"י ולקיים "אֶחָלְקֶם בְּיַעֲקֹב וְאֶפְיָצֶם בְּיִשְׂרָאֵל", ויתקיים בכם הפסוק "יְהוֹדֶה אֶתָּה יְיָ וְדוֹנָה אֶתִּיךָ יְיָךְ בְּעֶרְףְּ אֲיֹבִיךָ יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אֲבִיךָ". כן יראו וכן יעשו כל אחד שישתתפו במפעל הכביר להרבות תורת הרשב"י ויזכו לימים שבהם תרבה הדעת כמים לים מכסים.

לראות להלוות לכל הפחות ולהפיץ ולהדפיס ספרי הקבלה הקדושים מגדולי וענקי ארץ גם אם אינם לומדים הספרים למה"פ להדפיסם לזיכוי הרבים

בספר הקדוש "הנהגות טהרת הקודש הקדמון" (אות כ"ט) כתב: ... בכך ראוי לעורר לבם של אלו האנשים העושים כן חלילה להם מעשות כדבר הזה שאם הוא לא זכה להנות מאורו, ילווה לאחרים ויהיה זה נהנה והוא לא חסר, ואדרבה שצדקתו

עומדת לעד כנודע (כתובות נ. וברשי"ט שם), וכן שאר ספרים ילווה וילווה אף אם בעצמו ג"כ לומד מהם, עם כל זה בזמן שהם פנויים ואינו צריך להם ילווה ויזכה לאחרים, כי סהדי במרומים שהרבה דברים טובים היה לי מהמנע לכתוב אותם כדמותם וכתבניתם, כאשר פתאום לקחה ממנו הספר באמצע הלימוד, או לפעמים ידעתי הדבר ששם מקומו בספר ההוא ולא יכלתי להשיגה ובקשתי את שאהבה נפשי ולא מצאתי, ואל ה' פי קראתי שלקנות ספרים לכבודו יזכינו, מעוז צור ישועתי, ועתה יערב לכם שיחתי, אם איזה דבר מתבניתו שניתי, וזה תמיד שאלתי ובקשתי, שתדינני אותי על צד היותר נוטה לכף זכותי, ובזה גם אתם תהיו נידונים לכף הזכות מה' יתברך שמו ויתעלה לעד ולעולמי עולמים.

אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא

ראו מה שכתב בתקונים (סוף תקון ו'), מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא פה י) וקראתם דרור בארץ וגומר. ובתקון ל' (בספר פסא מלך), וזה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן... כי גדול כחה לקרב הגאולה". ובתקון מ"ב (שם בכסא מלך), "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם כעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת כי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו...".
עד כאן. (ועי' עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי ח"ב דף ע"ד. ובשרת אפרקסטא דעניא סימן ע"ד).

כל סיום זוהר הקדוש הוא קירוב הגאולה

וחנה יודעים אנחנו כי רק בזכות למוד תורת הזוהר יצאו מן הגלות, וכדמפורסם מה שאיתא ברעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ואין צריך להאריך בזה כי וודאי למוד הזוהר הוא תיקון השכינה להוציא אותה מהגלות, ופשוט כי כל סיום זוהר הקדוש הוא קירוב הגאולה.

ולבן צריך לראות שיתרבו סיומי זוהר לאלפים ורבבות עד אין מספר, ואין ספק כי על ידי זה שמחלקים כל כך הרבה ספרי הזוהר בחינם ממש, ודואגים שזה יגיע לכל ישוב נידח, על ידי זה יתווספו סיומים הרבה לזוהר הקדוש, וזה יקרב את הגאולה.

ולמותר להאריך בדבר הסכנה הרובץ על ארצנו הקדושה, שמכל צד יש ערבים שרוצים... וארץ אירן שמצהירה בגלוי כי רצונה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן ברגע אחד על ידי פצצת אטום, ח"ו. ומה יציל אותנו מזה אם לא עוד סיומים ועוד סיומים של הזוהר הקדוש.

בכל הישיבות, כוללים, ובתלמודי תורה, תנהיגו שילמדו לפחות שעה ביום זוהר

לכן הנני קורא למען השכינה הקדושה, לכל הישיבות הקדושות בארץ ובגולה ובכוללים, ובכל בתלמודי תורה, [יכולים ללמוד בספרי "זוהר השבת" או "זוהר תורה" שמתורגם יפה מאוד ללשון הקודש], תנהיגו שילמדו לפחות שעה ביום זוהר (כמו שלומדים 97 ע"ג), וכך יוכל כל אחד לגמור בשנה את כל הזוהר הקדוש. חזקו ואמצו, כי מי שלא יעשהו מי יודע אם רק הוא מעכב את ההצלה, כמבואר בתקוני זוהר (תקון 7 ע"ג), "אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניויתא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא".

לא יעבור שנה מללמוד זוהר הקדוש כולו

ראה מה שכתב הרה"ק רבי חיים פלאגי (אות א), ולא יעבור שנה מללמוד זוהר הקדוש כולו, ומה טוב אם ישלימו ביום ל"ג בעומר, וכן הזוהר החדש, וטוב לך כל הימים. ואם לומדים שעה ביום, יכולים לעשות סיום כל הזוהר"ק בשנה אחת.

בני ישראל הם נקראים לשון הקודש ודאי

ובזוהר פרשת תרוומה (97 קכ"ט ע"א וע"ב) אמרו, שהשכינה מתחברת עם היהודי האומר בלשון הקודש, וזה לשונו: קדושה די בסופא, איהי תרגום, כמה דאוקימנא. ודא אפילו יחיד יכיל לומר לה, אינון מלי דתרגום. אבל מלין דלשון הקדש דקדושה, לאו אינון אלא בעשרה, בגין דלשון הקדש שכינתא מתחברא בהדיה. ובכל קדושה דשכינתא אתיא, לאו איהו אלא בעשרה. דכתיב, (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו', בני ישראל אינון לשון הקדש ודאי, ולא שאר עמין דאית לון לישן אחרא. [לשון הקודש]: הקדשה שבסוף היא תרגום, כמו שבארנו, וזה אפלו יחיד יוכל לומר אותה, אותם דברי התרגום. אבל דברי לשון הקדש של הקדשה אינם אלא בעשרה, כי השכינה מתחברת עם לשון הקדש [ומתחברת עם היהודי האומר בלשון הקודש (רמ"ק ורא"א)], ולכל קדשה שהשכינה באה, אין זה אלא בעשרה, שכתוב (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו'. בני ישראל הם לשון הקדש ודאי [שבני ישראל הם נקראים לשון הקודש ודאי (רמ"ק ורא"א)], ולא שאר עמין שיש להם לשון אחרת.

לשון הקודש - השכינה מתחברת בה

רואים מכאן, ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה" (ראה באריכות במכתב שכתב הצה"ק בעל השדי חמד בגדול מעלת לימוד זוהר הקדוש בלשון הקודש), וב"ה שזכינו שיצא לאור הזוהר בלשון הקודש בעשר כרכים, וי"ח כרכים, ושבעים כרכים בפורמט כיס, ותיקוני זוהר ואדרות, וכל אחד יכול ללמוד ויהיה שגור על לשונו, בקדושה יתירה בלשון הקודש, שמחברת אל השכינה הקדושה.

ואסיים בברכה גדול המעשה יותר מן העושה, ותזכו להרבות חיילים לתורת רבי שמעון בר יוחאי הקדוש ויפוצו מעינותיו חוצה, ועל ידי כך יבוא משיחנו "וְאָרוּ עִם עֲנַנֵי שָׁמַיָא" וברחמים גדולים אקבץ במהרה בימינו אמן.

שלום בנייהו

מוצאי ש"ק פרשת שמות כ' טבת תשע"ב, יומא דהלולא דצדיקיא רבינו היד החזקה הרמב"ם, ורבינו רבי יעקב אביחצירא זיע"א בעל "מחשוף הלבן".

ראיתי הדברים הנ"ל, ומכיר אני מקרוב האדמו"ר מהאלמין שליט"א, המוסר נפשו על הפצת הזוהר ולימודו בכל העולם בהדפסה וחלוקה בכל העולם, על כן גם אני הקטן מצטרף בחום לכל הנ"ל ולפעולות הרב שליט"א אמרינן, יישר כחו לזכות את עם בני ישראל עד דייתי ינון ואליה אני שולח אכיר.

כעתירת,

נסים פרץ

גם אנחנו מצטרפים לקריאה הקדושה של כבוד קדושת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, להפיץ ולחייב בכוללים כל יום ללמוד בזוה"ק, שזה הדבר שימנע מעם ישראל מחלות קשות, אסונות למיניהם, תאונות דרכים וכדומה, אין דבר בעולם שלא אפשר לפעול בו על ידי לימוד הזוהר הקדוש, כי לימוד זה עושה נחת רוח הגדול ביותר בשמים, כי בכוחו לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקליפות ולקרב את הגאולה, וכידוע כל עיכוב הגאולה הוא היות ואותם הנשמות דורשות להוציא אותם מתוך הקליפות וכן כל היסורים ר"ל שבאים מחמת זה, ועל ידי לימוד הזוה"ק יכול לברר ניצוצי הקדושה ולהמשיך ברכה וקדושה על עם ישראל.

ואפילו ילדים קטנים בת"ת תינוקות של בית רבן צריכים לעסוק בזוה"ק לא לפחד, ואפילו נשים צדקניות יגרסו בזוה"ק ויבא מזה רק טוב, והיה זה שלום אמן.

החותם לכבוד התורה הקדושה ורשב"י הקדוש,

בנייהו יששכר שמואלי,

ישיבת המקובלים, נהר שלום - ירושלים

בס"ד, א' ויגש נר ו' דחנוכה תשע"ב

לְכָבוֹד הַרְבֵּנִי הַמְּפָאָר שֶׁר בֵּית הַזֹּהַר מוֹרְנוּ שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיטָ"א מְיֻסָּד וּמְקִיָּם אֶת הַמְּפָעַל הַגָּדוֹל, מְפָעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי.

אַחֲרֵי דְרִישַׁת שְׁלוֹמְכֶם הַטוֹב בְּלֵב וְנַפֶּשׁ חֲפָצָה

מֵה יִפִּית וּמֵה נַעֲמֶת אֶהְבֶּה בְּתַעֲנוּגִים בְּיָמִים קְדוּשִׁים אֵלּוּ יָמֵי הַחֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים שְׁבוּ גְבֻרָה צַד הַקְּדוּשָׁה עַל צַד הַטְּמָאָה וְנִצְחוּ הַצְּדִיקִים אֶת הַרְשָׁעִים וְהַסֵּמ וְחִבְרִיו נְפֻלוּ מִטָּה מִטָּה וְנִתְגַּלָּה הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹהִית שְׁבָכָל לֵב בְּרַי שְׂרָאֵל.

וכמו בימים ההם כן בזמן הזה כל האורות והקדושות שירדו בימים ההם יורדים לקראתנו גם בזמנים שלנו, וכידוע בחנכה מתגלה האור הגנוז שפידוע רומז לתורת הנסתר ומה מאד תואמים ימי החנכה לגלות את אור הגנוז הזה ויתגלה לכל בני ישראל האור הגנוז וכך יזכו שבמהרה בימנו יגאלנו גאלת עולם כמו שגאל את אבותינו מצפני היינים ימ"ש וכן יגאלנו מהיינים ומהמתיינים דדורינו אנו במהרה.

וזה פשוט שכבודו יודע ששיטת בית הלל ביום הראשון מדליק א' מכאן ואילך מוסיף והולך דהינו כמו שפי' הצדיקים שצריכים להוסיף לרומם את צד הקדושה וכך צד הטמאה פול מאליו כן יעשה כבודו וכה יוסיף להוסיף עוד ועוד יהודים הלומדים וקוראים בספר הזהר וברור שצד הטמאה פול מאליו, וכמו שמורינו הרבי ר' אלימלך מליזענסק זיעוכי"א אמר, שלא יהיו כלל חבלי משיח בודאי ראה שלפני ביאת המשיח יהיה צדיק גדול שיפרסם את למווד הזהר שעל ידי זה ינצלו מחבלי משיח.

ועתה באנו בזה בקריאה של חבה לכל אחד ואחד מישראל הרוצה לראות את ביהמ"ק בתפארתה ביחודא שלים עם קוב"ה שיטה אנו לבת קול שיוצאת מהר חורב ואומרת "אוי להם לבריות מעלבוננו של תורה" ויש לרמוז שעלבון התורה על שאין מחשיבין את הזמן כראוי, וכמו שכבודו מחשב כל דקה שלומדים זהר יכולים להגיע לכמיליון ומליארדים שנים של תורה, וזהו אוי להם לבריות מעלבונה של תורה.

וכל אחד יתחיל להתבונן ולדעת לקנות הזהר הלזה ולגמר לפחות פעם בשנה בעצמו ויבחר לעצמו מהמסלולים שחבר כבודו וכך יתרבו לומדי הזהר ויתרבו סיומי הזהר וכך נצא כבר מהגלות ברחמים.

וכמו שאנו קוראים בחנכה בקריאת ההלל, "מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה", שכבר ישיב הקב"ה לירושלים את עקרת הבית, דהינו השכינה הקדושה ותשמח שם עם בניה בגאלת עולם, בקבוץ כל נדחי ישראל על ידי משיח צדקנו במהרה.

כל אחד ואחד יודע בודאי על ספר "זהר השבת" שהוצאתם ברב פאר והדר, דבר נאה ומתקבל ממש, בעצוב יפה שמכניס חשק לכל אב ללמד עם בניו את קטעי הזהר ששייכים לשבת, וודאי שאם לומדים זהר בשבת קודש יש לילדים יראת שמים וחשק כל השבוע ללמד ולהבין את הגלמוד במשך השבוע.

ועוד מה שהוצאתם כבר את כל הפרשיות של ספר בראשית במהדורא שקוראים לזה "זהר התורה" שאתם מדפיסים את ספרו של הגאון המקבל ר' יודל ראזנבערג זי"ע, במהדורא מפארת ומעצבת יפה וכל המראי מקומות כראוי, וכן מחלק לקטעים שיוכלו ללמד בנחת בישוב הדעת וכן בעשיית כותרות שפך אחד יוכל לחפש ולמצא בקלות את הנושא שהוא רוצה ללמד, זה דבר טוב ונכון. וכל אחד שמחפש ספר מוסר שיעורר אותו לאמונת ה' יתברך ולאהבתו ולדעת גדלת האבות וגדלת משה

רבנו והצדיקים, שירכש את הספר הזה וילמדו כמו ספר מוסר, וודאי יבוא ליראת ה'.

והנני לברכו שיוכל לברך במהרה על המגמר שיסיים בקרוב את כל הפרשיות כדי שמי שיח צדקנו יבוא במהרה ברחמים.

כה דברי העותר בעדכם ובעד מפעלכם ובעד כל כלל ישראל.

אשר לי

בס"ד

טבת תשע"ב

לכבוד ידידי מעוז ומגדול כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס מהאלמין שליט"א נשיא ומייסד מפעל הזוהר העולמי.

הנה זה היום התכבדתי בספר הנכבד שחיבר אשר נקרא "זוהר השבת" אשר יאמר בשולחן שבת מהזוהר הקדוש וגם הלכות ומדרשים וש"ס ומצאתיו גדוש בחכמה ופריו מתוק לחיכי, ובודאי שמי שילמד בו שבת בשבתו ישתנה כל שמירת השבת שלו לטובה ובודאי שיתקרב אל ה' ביתר שאת ביתר עז. והיות שבדורנו רבים הם המתדפקים על שערי חכמת האמת ונחוצים הם הספרים המבארים בצורה ידידותית וברורה ובלשון צחה את ההקדמות הנחוצות ואת המעשה אשר יעשה הרי ספר זה הוא חשוב וטוב לכל אחד שיהיה בביתו.

בהכירי מעט את פעלו העצום בהפצת הזוהר הקדוש הן בשיעורים והן בספרים רבים אחרים והן בשידורי רדיו המלהיבים את הלב בארץ ובעולם הריני לברך על המוגמר.

אשר על כן אמינא לרב איישר חיליה לאורייתא ותרב גדולתו ואשרי יולדתו ירבו כמותו בישראל ויפוצו מעיינותיו חוצה להגדיל תורה ולהאדירה ויתקיימו דברי הזוה"ק בחיבורא דא יפקו מן גלותא ברחמים, בלימוד והפצת פנימיות התורה הקדושה נזכה לגאולה השלימה בב"א.

הכו"ח לכבוד התורה ולומדיה

ארמוני משה ס"ט

בעמח"ס באתי לארמוני, פרי עץ ארמוני, גני ארמוני, ארמון על מכוני, ימין לארמוני, עטרה ליושנה, כגן רוח, גלי עמיקתא

בס"ד, כסלו תשע"ב לגאולת ישראל, אמן כן יהי רצון.

אשרי חלקו של הצדיק, החכם, החסיד, הנבון, כבוד האדמו"ר, רבנו שלום יאודה גראס, שליט"א הי"ו, שזכה, לזכות את עם ישראל, בלמידת הזוהר הקדוש, לקרב את גאולת ישראל, אמן כן יהי רצון, אמן ואמן.

בסייעתא דשמיא, הקב"ה החונן לאדם דעת, עבדכם הנאמן, עבד ה', יאודה כלפון, שחבר 14 ספרים, הנקראים "גלוי האור הגנוז לישראל" (העוסקים בפרוש הזהר והקבלה) לשם שמים.

הרשב"י עליו השלום, הבטיח לנו, בתורה ובהר הקדוש, שאף ורק, נצא מגלות ישמעאל, וגלות עשו, לארץ ישראל, שהיא מלכות שמים, ובגרסת והבנת התורה, והזהר הקדוש. השם יתברך, יעביר את עם ישראל, מדין לחסד, ולרחמים קרוב הגאולה.

בנות התורה שבכתב והתורה שבעל פה והזהר הקדוש שהם תפארת ומלכות, כל ה-10 ספירות (בכתב עשר ולא תשע, עשר ולא אחת עשרה) נגאל מן הגלות לארץ ישראל.

והמשפילים זיהירו "כזהר הרקיע" כך מתחילה התפלה לפני קריאה בזהר הקדוש, כפי שנהגו בקהלות מרוקו, כמו כן נהגו במרוקו שבכל עיר היתה חבורת הזהר, והיו מתכנסים 3 פעמים בשבוע, ומי שלא הגיע שלוש פעמים רצופות, היה נקנס בכך, שהיה עורך סעודה עם תבשילים לחברים ושתי ערק, ולמוד בר יוחאי לכל חברי חבורת הזהר, שמספרם יכול להגיע ל- 80 - 90 איש, כדי לכבד את הזהר הקדוש.

ובזאת התורה, ולמוד בזהר הקדוש, כמו שהבטיח רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום, יצאנו מגלות ישמעאל, שהוא יציאה מן סוד המזרח, לארץ ישראל הקדושה, שהיא אתחלתא דגאולה, וחלק גדול מעם ישראל, שיושב עדין בגלות עשו, כמו באמריקה, אנגליה וצרפת. ובעז"ה יזכו עם ישראל כלו, לעלות לארץ ישראל, שהוא סוד הגאולה, כמו שכתוב "בונה ירושלים ה'", ואחר כך, "נדחי ישראל יכנס". ואנחנו רואים את זה בעין הגשמית שלנו, אתחלתא דגאולה, לקראת הגאולה, בסוד השלמת הגאולה הנקראת ערב שבת של העולם, 228 שנים לגאולה של האלף השישי, שהיא ספירת יסוד של קבוץ גליות. שגאולה שהוא אלף השביעי של המלכות הנקראת שבת, הגאולה שהוא שבת לה', ככתוב "אם לא זכו בעתה, אם זכו אחישנה. ואם לא זכו בעתה, ועת זה המלכות, סוד השכינה הקדושה, שהיא בגלות עם עם ישראל, שנאמר: "ושב ה' אליהו את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אליהו". הקדוש ברוך הוא עצמו ישוב עם ישראל.

ותן דעתך למילה "ושב", הפונה, שהקדוש ברוך הוא ישוב עם עם ישראל לארץ ישראל. וזהו סוד גאולה.

וזה שאמר יעקב אבינו עליו השלום, שאמר לרועים, "לא עת האסף המקנה", שהם המקנה, עם ישראל שנקראים "צאני", "צאן מרעיתי". לכן מרמז שם, הגלות, שלא עת האסף המקנה. ועתה הגיע הזמן שהוא אחרית הימים, שהיא המלכות. ארץ ישראל שהיא השכינה הקדושה, תשוב עם בניה, עם ישראל. כמו שכתוב "ושב השם, את שבותך - זו הגאולה. ומה שצריך הוא קבוץ גליות בשלמות, וגם השכינה הקדושה תשוב עם ישראל למקומה, והמצב היום הוא שהבית של השכינה חרב, ובניה מפזרים בין העמים. וזה שכתוב "רחל מבכה על בניה מאנה להנחם".

וְרַחַל זֶה סוּד הַמְּלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְהִיא רוֹצֵה אֶת בְּנֵיהָ לְקַבֵּץ אוֹתָם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא סוּד הַמְּלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה תְּשׁוּב עִם יִשְׂרָאֵל, לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהִיא סוּד הַגְּאוּלָּה וּבְנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּקִרְבֵּי אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

וּבְזָכוֹת לַמּוֹד הַתּוֹרָה וְהַזְהָר הַקְּדוֹשׁ, אֲנַחְנוּ נִצָּא מֵהַגְּלוּת, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, וְאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּעֵינֵינוּ הַגְּשָׁמִיּוֹת, קְבוּץ גְּלוּיּוֹת, אֶתְחַלְתָּא דְגְּאוּלָּה, וּמִבְּקָשִׁים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲנִינָה. כְּמוֹ "צִאֲתָךְ מֵאַרְץ מִצְרַיִם הִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת", וְאֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת כְּמוֹ בְּמִצְרַיִם, הִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת שֶׁהֵם סוּד הַגְּאוּלָּה, אֲבָל בְּרַחֲמִים, שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַנִּקְרָא רַחֲמִים. וְתַתְּגֵלָה עֲלֵינוּ מְלָכוֹת שְׂד"י. וְמָה שֶׁהִיא הוּא שִׁיְהִיהָ: רֵאשִׁי תְּבוּת מִשָּׁה, לְתַקֵּן אָדָם: (א) אָדָם (ה) דָּוִד (ו) מְשִׁיחַ, כּוֹלֵם אָדָם הִרְאֵנוּ.

וְתוֹרַת יִשְׂרָאֵל, וְעַם יִשְׂרָאֵל וְאַרְץ יִשְׂרָאֵל כּוֹלֵם אֶחָד. בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל זֶהוּ הַגְּאוּלָּה, וְאֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲנִינָה עֲבוּר 822 שָׁנִים שֶׁנִּשְׁאַר מֵהַאֲלָף הַשִּׁישִׁי לְאֲלָף הַשְּׁבִיעִי.

שֶׁהַבְּנָה - יוֹסֵף רוֹצֵה לְפָגֵשׁ אֶת אֶחָיו, לְפָגֵשׁ אֶת אִמּוֹ רַחֵל. סוּד הַשְּׂכִינָה, שֶׁרַחֵל תְּשׁוּב עִם יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת שֶׁל עֲשׂוֹ.

וּכְבוֹד הָאֲדָמוֹר הַצְּדִיק, הַחֶכֶם וְהַנְּבוֹן, עוֹשֶׂה יָמִים וְלֵילוֹת, וְהוּא הָאֲדָמוֹר הַרֵב רַבִּי שְׁלוֹם יְאוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א הִי"ו, שְׁנוֹתָן אֶת שִׁישׁ לוֹ, וְאֶת שְׁאִין לוֹ, מְמוֹן, לְהַדְפִּיס אֶת סֵפֶר הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ, וְהַפְּרָד"ס לְזָכוֹת עִם יִשְׂרָאֵל. וּבְזָכוֹת קְרִיאָה בַּזְהָר הַקְּדוֹשׁ, הַבְּטִיחַ הַרְשָׁב"י עֲלָיו הַשְּׁלוֹם, וְהַחֲבָרִים שֶׁל רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי עֲלָיו הַשְּׁלוֹם, נִגְאָל מִן הַגְּלוּת לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהֵם תְּפָאֶרֶת וּמְלָכוֹת וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ שִׁיבְנָה בַּמְהִירוֹת בְּיָמֵינוּ אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

בַּס"ד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, עֲבַדְכֶם הִנָּאֵן לְהַקְבִּהוּ וְלַעֲם יִשְׂרָאֵל, וְלַתּוֹרַת יִשְׂרָאֵל, שֶׁחֶבֶר בַּס"ד 14 סְפָרֵי הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא פְּרוּשׁ הַזְהָר, שְׁבַעִים תְּקוּנֵי הַזְהָר, וּפְרוּשׁ לְאֲדָרָא רַבָּא, וְאֲדָרָא זוּטָא, וְהַמְקַבְּלִים, אֲנִשֵׁי הַעֲבוּדָה, שֶׁהֵם 14 סְפָרִים הַנִּקְרָאִים "גְּלוּי הָאוֹר הַגְּנוּז לְיִשְׂרָאֵל", 1008 עֲמוּדִים כֹּל סֵפֶר, עֶבֶד ה', עֲבַדְכֶם הִנָּאֵן לַתּוֹרָה שֶׁבְכָתָב וְתוֹרָה שֶׁבַעֲל פֶּה שֶׁהֵם תְּפָאֶרֶת וּמְלָכוֹת בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לְעַד אֲמֵן כִּי"ר.

הַיּוֹם יוֹם הַחֶסֶד, לְחַדֵּשׁ כְּסֵלוֹ שְׁנַת תְּשַׁע"ב לְגְּאוּלַּת יִשְׂרָאֵל אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן אֲמֵן וְאֲמֵן סְלָה.

עֶבֶד ה' יְאוּדָה כְּלֶפֶן הִי"ו.

הרב אברהם מרדכי יצחקי

רב מקומי מושב פרת
מושב פרת ד.ג. לב השרון

בסייעתא דשמיא, לחדש שבט, שנת "יצוה השם" ה'תש"ע, והיינו "קבלה" ה'תש"ע - גימטריא הזוה"ר הקדוש"ש.

המלצה וברכה, לכבוד תורתו הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס שליט"א האדמו"ר מהאלמין. מזכה הרבים, בית המדרש "עטרת ישעיה" ק"ק רמת בית שמש.

ישמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ויגל לבי בראותי את המפעל הכפיר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזהר העולמי" - לזכות את הרבים במי עך דברי הזהר הקדוש מתורת רבי שמעון בר יוחאי זכותו תעמד לנו ולכל בית ישראל אמן כן יהי רצון.

הנה נודע בשערים גדל מעלת וחשיבות למוד חכמת הקבלה, כמאמר רשב"י זיע"א בזהר הקדוש [בהעלתך קנ"ג]: "והמשפילים יבינו אינו מארי קבלה דאתמר בהון והמשפילים יזיירו כזהר הרקיע, אילין אינו דקא משתדליו בזהר דא דאתקרי ספר הזהר דאינו כתבת נח דמתכנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקיים כל הבן הילוד היארה תשליכהו ודא אורה דספרא דא". ודברי גאון עצנו המקבל האלהי רבי יוסף חיים בן איש חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "ישמע השומע ויבין המשפיל את אשר חקמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לנשת אל הקדוש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה", ועוד מפרשים דברי הרע"א מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י [זהר נשא, חלק ג' דף ככד:]: "והמשפילים יזיירו כזהר הרקיע, בהאי חבורא דילך, דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון, ובגין דעיתדין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי... וכו". והם דברי מורנו ורבינו קדוש ישראל הרש"ש זיע"א אשר מסר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א טרם עליית נשמתו לנגני מרומים. גם נודעו דברי חכמי הדורות במעלה הרבה של הלמוד בזהר הקדוש ותורת ח"ן שהם זכוף לנשמה, ואמרו כי כל ההשגה הראויה בתורה מתחילה בלמוד הזהר הקדוש וסתרי תורה ורק אחר כך יבין שמועה במה שיגלה. לפיכך הרבו לחזק לקרא בזהר הקדוש ואפלו בגי'רסא, ואף על פי שלא יבין נשמתו בודאי תבין לו, ובלבד שיאה ביראת שמים וטהרת הלב והגוף.

וברוך השם זכנו השם יתברך ללמד וללמד בספר הזהר הקדוש זה כמה שנים רבות, ובכל מוצאי שבת קדש זוכים להסתופף עם למעלה מחמש מאות לומדים קבועים בבית מדרשנו "דוד המלך" מושב פרת, מלבד שעורי ח"ן בלילות השבוע. עוד נודע מנהגנו בחבורא קדישא אשר מקבלים על עצמם מדי חדש בחדשו למוד דף ליום בכל חלקי הזהר הקדוש ובסמוך לראש חדש עורכים סיום ביומא טבא לרבנן ותלמידיהון.

ויברך זכה כבוד תורתו להפיץ בהמון את ספרו "אור הזהר" סובב ומקיף על מעלת הספר הקדוש, ומעלת הרשב"י זיע"א זכות הלמוד בו. ועוד הדפיס את הספר הקדוש "תקוני הזהר", ונחלקו לשס"ה ימי השנה, למען יגו בו הגורסים והלומדים דף ליום ויעלה להם לשנה תמימה. וכן את יזמתו הברוכה בעירוד שעורי "אור הרשב"י" ללמוד הזהר הקדוש בכל מקום וישוב, ומה שהיה לפני פחדשים כ-180 שעורים, עלה והתברר פיוס למנין למעלה מ-550 שעורים שהתקבלו בכל מקום. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הזהר" המחזקים ומקשרים את הלומדים להיות עם אחד. ועתה עלה ונתעלה להוסיף חילים ולהדפיס מהדורת הזהר הקדוש ולהפיצו בהמון בית ישראל.

"אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום". דבר גדול הוא לזכות הרבים בזהר הקדוש, וסגלתו רמה ועליונה לחזק לזכות המוני בית ישראל ולבטל גזרות. ונתפרסמו דברי מורנו ורבינו המקבל האלהי הרב מרדכי שרעבי זיע"א, כי למוד הזהר הקדוש וקבלה שעה אחת בשבת שנה ללמוד 75 שנים בימות החול! ומנין "הזהר הקדוש" הוא גימטריא "תורה חביבה", "בן דוד משיח צדקך", "ה' עליון על כל הארץ", "וייתבוננו חסדי ה'", "נמעשה ידינו כוננהו". ובפרט בשנה הזו - ה'תש"ע - כמנין "אור חדש על ציון". ישוטטו רבים ותרבה הדעת כמים לים מכסים בכל פ'רד"ס התורה.

ואפריין נמטייה להאי גברא רבא ויקריא הרב הגאון מעוז ומגדול מזכה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קדש הזהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברך מברך שחפץ השם בידו יצלה. תרב גדלתו, יפוצו מעינותיו חוצה להגדיל פ'רד"ס התורה ולהאדירה. ונזכה כלנו בסייעתא דשמיא שכל למודינו יהא להקים שכנינתא מגלותא בקרוב, אם הבנים שמחה, במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם מרדכי יצחקי - החונה פה פורת

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תּוֹרַתוֹ מִגֵּן לָנוּ

דְּרָשָׁה לְפִתְיַחַת כּוֹלֵל חֲצוֹת בְּמִירוֹן
י"א טבת תשע"ב

וְנוֹסֵף עָלָיו סֵפֶר שְׁמַחַת הַרְשָׁב"י

חֲזוֹק וְהַתְעוֹרְרוֹת לְלַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, בְּפָרֵט בְּהַתְקַבְּצוֹת בְּחֲצוֹת עַל
צִיּוֹן הַתְּנַא הָאֱלֹקִי הַרְשָׁב"י זי"ע מִכֹּ"ק אֲדַמּוֹ"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

וְנוֹסֵף עוֹד עָלָיו אֲגָרוֹת הַזֶּהר חֵלֶק ג

בּוֹ נִקְבְּצוּ מִכְתָּבֵי בְּרָכָה וְחֲזוֹק מִגְּדוּלֵי צְדִיקֵי וְחֲכָמֵי דוֹרֵנוּ לְחֵיב לַמּוֹד הַזֶּהר
הַקְּדוֹשׁ בִּישִׁיבוֹת וְכוּלְלִים, וּבְתַלְמוּדֵי תוֹרָה, וּבְפָרֵט בְּכוֹלֵל חֲצוֹת

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א
טבת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכלל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תְּכֵן הָעֵינַיִם

סַפֵּר "תּוֹרַתוֹ מִגֵּן לְנוֹ"..... ה

דְּרָשָׁה בְּמִירוֹן בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה י"א טַבַּת תּשׁע"ב - חֲזוֹק וְהִתְעוֹרְרוּת לְלִמּוּד סַפֵּר הַזֶּה

הַקְּדוֹשׁ, וּבִפְרָט עַל צִיּוֹן הַתְּנַא הָאֱלֹקִי הַרְשָׁב"י..... ה

יֵשׁ כָּאֵן הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וְחִבְרֵי הַכּוֹלֵל זֹכִים לְלַמֵּד מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּצִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל

הַרְשָׁב"י וְרַבֵּי אֱלֶעָזָר בְּרַבֵּי שְׁמַעוֹן..... ו

כָּל תְּלָמִיד חָכֵם שְׂאוֹמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בָּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁפְּתוּתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקָבֵר..... ו

אֲפִילוֹ בְּדוֹרְנוֹ הַפְּשוּט בְּכָל רֶגַע וּבְכָל מָקוֹם תּוֹכְלוּ לְהִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְלִזְכוּת

לִישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת..... ז

אִיד אֲפָשֶׁר לְתַקּוֹ, וְאִיד אֲפָשֶׁר לְהַפְּדֵי שְׁעָה אַחַת לְמֵאוֹת מְלִיוֹנֵי שְׁעוֹת שֶׁל תּוֹרָה?..... ח

כָּל הַלּוֹמֵד אַחַר חֻצוֹת לַיְלָה הַקָּב"ה מְשַׁקֵּיט אֶת הַמַּלְאָכִים וְכוֹלֵם מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלוֹ... ט

זְכוּת הַזוֹהָר הַקְּדוֹשׁ מְעַכֵּב מִלְּבוֹא עַל עַם יִשְׂרָאֵל ח"ו פְּצַצַת אָטוֹם..... י

עֲשָׂרִים שָׁנָה לִפְנֵי מַלְחַמַת הַעוֹלָם הַלֵּךְ בְּעַל הַסֵּלֶם לְכָל הַרְבֵּנִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְאָמַר

לָהֶם שֵׁישׁ גְּזִירָה גְּדוֹלָה שֶׁנִּחְתָּמָה עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר דְּבַרֵי הַרְמַח"ל שֶׁרַק לְמוֹד

הַזוֹהָר הַקְּדוֹשׁ יְכוּל לְהַצִּיל אוֹתָנוֹ מִן הַגְּזֵרוֹת הַרְעוּת..... י

הַסַּפּוֹר שֶׁסַּפֵּר הַגֵּה"צ הַמְּקַבֵּל רַבֵּי יְהוּדָה לִיב אֶשְׁלַג, אִיד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מִהִיטָלְעַר

ימ"ש, וְאִיד יְכוּלִים לְהַנְצִיל בְּזַמְנֵינוּ מִפְּצַצַת אָטוֹם!!!..... טו

בְּשֵׁתֵי שְׁעוֹת אֵלוֹ נִבְיָא אֶת הַמְּשִׁיחַ!!!..... יז

שֹׁכֵר הָאֱלֹף - אִם יִתְאַחַדוּ עַד אֱלֹף אֲנָשִׁים בְּיַחַד לְלַמֵּד זוֹהָר הַקְּדוֹשׁ שְׁתֵּי שְׁעוֹת בַּיּוֹם,

בְּיַחַד כּוֹלֵל הַרְשָׁב"י בְּמִירוֹן נִזְכָּה לְסִיִּם בְּכָל יוֹם אֱלֹף סִיּוּמֵי זוֹהָר..... יט

עַל יְדֵי לְמוֹד שְׁעָה אַחַת זֶהָר בְּשַׁבַּת קִדְשׁ אֲפָשֶׁר לְהַבִּיא הַגְּאֻלָּה שְׁלָמָה..... כא

דַּע שְׁמִי שֶׁנִּשְׁמַתוֹ טְהוֹרָה וְזָכָה, מְשִׁתוֹקֵק לְלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה!!!..... כג

אֵלוֹ שְׁלוֹמֵי דִּים זֶהָר..... כג

כְּשֶׁמְשִׁיחַ יְבוֹא, אֲבַרְכֶי כּוֹלֵל חֻצוֹת הַרְשָׁב"י וְכָל הַתּוֹמְכִים בָּהֶם יִהְיוּ הָרֵאשׁוֹנִים לְקַבֵּל

פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ..... כד

"בְּזְכוּתָהּ הַגַּעַתִּי! לֵךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֻאֲלַת הָעָם!"..... כה

סַפֵּר "שְׁמַחַת הַרְשָׁב"י"..... כז

בְּדַקָּה אַחַת נְאֻמְרוֹת כְּמֵאוֹת מֵלִים..... כז

שְׁבַשְׁנֵיָה אַחַת בְּלִבָּד זֹכִים לְכֹ-28.000 שָׁנָה תּוֹרָה..... כז

מֵאָה וְחֲמִשׁ מִלְיוֹן מֵאָה עֲשָׂרִים אֱלֹף מֵלִים תּוֹרָה..... כז

- תקבל את השָׁכָר כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד..... **כה**
- נהייתָ העֵשִׂיר הַכִּי הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמִצְוֹת, מוֹלְטֵי זֵילִיזוֹנֵר!..... **כה**
- עקר נְתִינַת הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְאֵלוּ שְׁלוֹמֵי־מֵדִים אֶת סוּדוֹתֶיהָ..... **כה**
- צָרִיךְ שְׁיִתְעַסְקוּ יִשְׂרָאֵל בֵּינָהּ שֶׁל תּוֹרָה..... **כה**
- בְּיָדֵינוּ הַדְּבָר לְהַחִישׁ אֶת הַגְּאוּלָּה וְלִזְכּוֹת לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּקִרְבֵּי בְּרַחֲמִים, כּוֹלְנוּ חֲפָצֵי חַיִּים, כּוֹלְנוּ לּוֹמְדִים זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה!!!..... **כט**
- צָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתֵת מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁיִגְאָלְנוּ..... **כט**
- מֵתוּד הַקְּדֻמָּה לְסֵפֶר "פְּתַח אֱלֹהֵי הַמְּבֹאֵר"..... **כט**
- "אֲגוּרוֹת הַזֹּהַר" חֵלֶק ג**..... **לג**
- מְכַתֵּב א'** - קוֹל קוֹרָא לְקִרְבֵּי הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים..... **לג**
- מְכַתֵּב ב'** - מְכַתֵּב בְּרִכָּה וְחִיזוּק מֵאֵת הַגְּאוּלָּה הַמְּקַבֵּל בְּעַל "יָם הַחֲכָמָה" יִצְחָק מְאִיר מֵאֲרֻגְנֵי שְׁטֵטְעֵרן שְׁלִיט"א..... **לו**
- מְכַתֵּב ג'**..... **לו**
- מְכַתֵּב ד'**..... **מא**
- הַרְשֵׁב"י מְבַטֵּיחַ שְׁבָדוֹר שֶׁל מְשִׁיחַ אֲפִילוֹ תִשָּׁב"ר יִדְעוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה..... **מב**
- כָּל אֶחָד שְׁיִשְׁתַּתֵּף לְהִרְבּוֹת תּוֹרַת הַרְשֵׁב"י..... **מב**
- לְרֵאוֹת לְהַלְוֹת לְכָל הַפְּחוֹת וְלְהַפְּיִץ וְלְהַדְפִּיס סִפְרֵי הַקְּבֻלָּה הַקְּדוּשִׁים מְגֻדְלֵי וְעַנְקֵי אֶרֶץ, גַּם אִם אֵינָם לּוֹמְדִים הַסִּפְרִים לַכֹּהֵ"פ לְהַדְפִּיס לְזִכּוֹי הַרְבִּים..... **מב**
- אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וְלְהַבִּין אֲפִלוּ פְרוֹשׁ מְאֹמֵר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְקוּן לְמַעֲלָה בְשָׁעָה אַחַת מֵה שְׁלֹשׁ יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפְּשֻׁט שֶׁנָּה תְּמִימָה, וּמְבֹטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא מִבְּנֵי הַיִּכְלָא דְּמִלְכָא, וְיִהְיֶה מְרוֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְרִיקְעָא..... **מג**
- כָּל סִיּוּם זֹהַר הַקְּדוּשָׁה הוּא קִרְבֵּי הַגְּאוּלָּה..... **מג**
- בְּכָל הַיְשִׁיבוֹת, כּוֹלָלִים, וּבְתַלְמוּדֵי תּוֹרָה, תִּנְהַיְגוּ שְׁיִלְמְדוּ לְפָחוֹת שָׁעָה בַּיּוֹם זֹהַר... **מד**
- לֹא יַעֲבוֹר שָׁנָה מִלְּמַד זֹהַר הַקְּדוּשָׁה כָּלוּ..... **מד**
- בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם נִקְרָאִים לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ וְנֵדָאֵי..... **מד**
- לְשׁוֹן הַקְּדוּשָׁה - הַשְּׂכִינָה מִתְחַבֵּרֶת בָּהּ..... **מד**
- מְכַתֵּבִים נוֹסְפִים**..... **מד**

ספר תורתו מגן לנו

דרשה במירון בחצות הלילה – י"א טבת תשע"ב

חזוק והתעוררות ללמוד ספר הזהר הקדוש
ובפרט על עיון התנא האלקי הרשב"י ז"ע
מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו, ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא
שלים בשם כל ישראל.

ויחי נועם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו. בשם
ה' נעשה ונצליח.

ברוכים הבאים בשם ה'!

ברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, תלמידי חכמים ועסקנים ומזכי
הרבים שארגנו את הקבוץ הגדול הזה, וכל הקהל הקדוש הזה בני
הכולל שלומדים בכולל חצות וזוכים להשתטח בכל יום על ציון קודש הקדשים
במירון שליט"א.

אנחנו מקנים שקדוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה במקום הקדוש הזה, יביא
בעזרת השם במהרה את הקבוץ גליות כמו שהכטיח הרשב"י בספרא דא
יפקון מגלותא ברחמי בביאת משיח צדקינו בב"א.

מהמור והיה עולה על ידיו ועל רגליו, וכל
הדרך היה נועה כבהמה וצועק, היכו אני השפל
נכנס, למקום אש שלהבת קודשא בריך הוא,
וכל פמליא של מעלה הקא, וכל נשמות
הצדיקים שמה, ובגת ההילולא היה שמח
שמחה גדולה, ע"ן שם (רבי שמואל העליר גאב"ד צפת
בסוף סדר מלכים).

א. הקדוש ברוך הוא וכל פמליא של מעלה וכל
נשמות הצדיקים נמצאים במרון בל"ג בעמר
בגת ההילולא קדישא של רשב"י: הרב הקדוש
רבי חיים בן עטר, האור החיים, זכותו יגו עלינו,
היה פעם אָחד בהילולא פה עיר הקדש צפת
תבנה ותכוננו, וכשעלה למרון והגיע לתחתית
הקר שעולים לציון הרבי שמעון בן יוחאי, נרד

כתוב בתיקוני זוהר (תיקון ו'), שהקב"ה משרה שכינתו על ציוני הצדיקים, ועלינו לידע שיש כאן השראת השכינה, וחברי הכולל זוכים ללמוד מידי יום ביומו בציונו הקדוש של הרשב"י ורבי אלעזר ברבי שמעון זי"ע, ולעשות נחת רוח לנשמתם הקדושה.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צז ע"א): ... אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובכות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובכות בקברי.

ועל אחת כמה וכמה שצריך ללמוד את תורת הרשב"י על ציונו הקדוש שהוא בעל המימרא, ולעשות לו נחת רוח, ואי אפשר לתאר כמה גדול כח הלומד זהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

נְעוֹת בְּקֶבֶר כְּאֵלוֹ אֲנִי חַי. וְרַשִׁי שֶׁם בְּבִכּוּרוֹת זֶה לְשׁוֹנוֹ: וְהִנָּהּ הוּא לֹא שְׂדוּמָה פְּחִי. רַבֵּינוּ גְרָשׁוּם שֶׁם דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הִזָּה וְשִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא. וְאִמְרַתִּי לְפָרֵשׁ תִּכֶּן שֶׁל "שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת", מֵהוּ הַמְשַׁמְעוֹת וּמֵה הִנָּאָה יוֹצֵא לוֹ וְלָנוּ עַל יְדֵי זֶה, כִּי אָנוּ בְּאֵיִם לְהַרְשֵׁב"י וּמְבַקְשִׁים כָּל אֶחָד בְּבִקְשָׁתוֹ הַרוּחָנִית וְהַגְּשָׁמִית. שְׁשִׁנְיָהּ אֶחָד, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר זֶה בְּלִי זֶה, וּבְמֵה נִתְבָּרָה לְפָנֵי הַרְשֵׁב"י שִׁיְתַפְּלֵל וְיַעֲתִיר בְּעֲדָנוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִמְלֵא בְּקִשְׁתָּנוּ, זֶה עַל יְדֵי שְׁאֲנוּ לּוֹמְדִים תּוֹרָתוֹ בְּבִקְשָׁתוֹ "לְמַדּוֹ תּוֹרָתִי" (גְּשׁוּ יו"ד) וְעוֹשִׂים לוֹ נַחַת רוּחַ, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְחַזֵּר לָנוּ נַחַת רוּחַ וּמְתַפְּלֵל בְּעֲדָנוּ, וְכּוֹחַ גְּדוֹל, כְּמוֹ שְׁאֵמֵר עַל עַצְמוֹ: וְכּוֹלְנֵי לְפָטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדִּין. וְכַמְבָּאֵר בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (תַּלְמֵךְ ג' דף קכ"ח) זֶה לְשׁוֹנוֹ: אָנוּ קְיָיְמִי עֲלֵמִיו, דְּעֲלָמָא מִתְבָּרַךְ בְּגִינּוּ.

ב. ופירש על זה בספר יערות דבש (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי וזהו העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר, עכ"ל (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

ג. מתוך מכתבו של המרא דאתרא של מירון הגאון הצדיק רבי מאיר שטרן שליט"א: ביבמות (צז). בכורות (לא): דְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מְשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, כָּל תַּלְמִיד חֻקֵּם שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפּוּי בְּעוֹלָם הַזֶּה שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר. וְרַשִׁי שֶׁם בִּיבְמוֹת זֶה לְשׁוֹנוֹ, שִׁיָּהָ שִׁפְתֵי

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע ובכל מקום תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

פְּתוּב בַּמִּשְׁנָה בְּאֲבוֹת (פרק ג א): "עֲקָבְיָא בֶן מְהֻלְלָא אָמַר, הִסְתַּפַּל בְּשֵׁלֶשֶׁה דְּבָרִים וְאִין אָתָּה כָּא לִידֵי עֲבָרָה. דַּע, מֵאִין בָּאת, וְלֵאן אָתָּה הוּלָף, וְלִפְנֵי מִי אָתָּה עֲתִיד לְתַן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא."

אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא [העליון] **פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו**, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

ד. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל, שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים, שפעם אחת היה שמד **ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקנין, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.**

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא:

א. המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה, זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – **ב.** והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו (הגאון מהר"ח"א איסטרולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב; וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק

בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהר"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון הצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, **והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.**

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטו) בענין **כותל המערבי, סוד לוז:** באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. **כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי.**]

ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא **בא מעולם העליון לאותו מקום** כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: **שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בהווא עלמא, פקיד להווא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקייא אחרנין, לחדתא בהווא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקייא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין הווא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.** תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר **פנו מקום פנו מקום** לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא

שואלים המפרשים, מה זה דין ומה זה חשבון? ומבארים, דין זה על העברה וחשבון זה על זמן העברה שהיה יכול לעשות מצוה וללמד תורה.

ידועים דברי חז"ל הקדושים (יומא דף 9 ע"ב): תשובה מיראה מהפכת זדונות לשגגות, ותשובה מאהבה זדונותיו נהפכים לזכיות. והעצה היחידה להנצל מהחשבון היא תשובה מאהבה, ואחד מיסודי התשובה זה קבלה לעתיד.

מורי ורבותי!!! איך אפשר לתקן, ואיך אפשר להפך שעה אחת למאות מליני שעות של תורה? וכמה יתרצה תשובתנו לתשובה מאהבה? ומה נקבל על עצמנו כדי לזכות בדין וחשבון?

"על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: פי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן: (במדבר כ"א - כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המשלים וגו' המשלים אלו המשלים ביצרים בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד הפסדה תבנה ותכונן אם אתה עושה כן תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא, עכ"ל. וכל מי שעיניו בראשו ועדין בר דעה, ירוץ ויחטף ויאחז באילן החיים האמתיים.

בזוה"ק כתוב שכל יהודי חייב לחדש חידושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חידשה, ואם לא חידש נמצאת בבושה גדולה, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שווה שנה כדברי הכסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמחה למיליון שנה כדברי האורחות צדיקים, וביסורים כפול מאה כדאיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריווחו, וגם צער

ומיהו העשיר האמיתי, זה ששמח בחלק ולימוד התורה ובה מכפיל את תורתו באלף. וידוע דברי הא"ר החי שיעקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה, ועל ידה זוכים לכל המעלות וההשגות בסייעתא דשמיא.

ו. כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה (פרק א): וידוע דאיתא באבות דרבי נתן, דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות (פירוש רש"י בסנהדרין צז ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם,

ה. סיפור מסוחר יהודי מוכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, ניצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת. וסיפר לי על כך. אמרתי לו שכשלושים בשמחה, זה שווה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זוהר בשבת.

בואו וראו מוחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשירות גדולה כזה, ומקיים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים במסכת אבות (פרק ד' משנה א'): בן זומא אומר... אִיזְהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִיחַ בְּחֻלְקוֹ, שְׂנֵאָמַר (תהלים קכח), "יִגְיַע כְּפִידָּהּ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֶיהָ וְטוֹב לָהּ. אֲשֶׁרֶיהָ, בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְטוֹב לָהּ, לְעוֹלָם הַבָּא".

ואנו מתפללים בכל יום: "וְיִתֵּן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ",

כבישת היצר נחשב ליסורים, ובפרט אלו חברי הכולל שלומדים כל הלילה, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי.

באו וראו היוצא מחשבון זה: שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מיליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חידושים בתורה, וזהו בוודאי חידושים אמיתיים ותורה לשמה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

אמרו חז"ל (אבות פרק ה' יח), "כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו", "חטא" מלשון חטא ועבירה, וגם מלשון חיסרון כמו: "וְהֵייתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים" (מלכים א' פרק א' פסוק כא), פירוש: חסרים.

ובמה נתקן את העבירה? במה נשלים את החיסרון? כתוב בפסוק (ירמיה פרק י"ג י"ז) "בְּמִסְתָּרַיִם תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי גֹהַ וְדָמַעַתְּ דָּמָעַ וְתִרְדַּעַ עֵינַי דְּמָעָה כִּי נִשְׁבַּח עֲדָר ה'." ודרשו חז"ל (חגיגה דף ה' ע"ב): אמר רב שמואל בר אינאי משמיה דרב מקום יש לו להקדוש ברוך הוא ומסתרים שמו מאי מפני גוה אמר רב שמואל בר יצחק מפני גאותן של ישראל שניטלה מהם ונתנה לעובדי כוכבים רב שמואל בר נחמני אמר מפני גאותה של מלכות שמים, עכ"ל. וכתוב בזה"ק (חלק ב דף מ"ו ע"א, ובאדרא) כל הלומד אחר חצות לילה הקב"ה משקיט את המלאכים וכולם מקשיבים לקולו, וזה לשון הזוהר הקדוש: אבל בפלגות ליליא קודשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא, וכדין בעי ליה לבר נש למיקם ולמלעי באורייתא, והא אתמר דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן כלהו צייתין לקליה, הדא הוא דכתיב (שיר השירים פרק ח' י"א) "הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלְךָ הַשְּׂמִיעֵנִי. וְהָא

נעלם. וכשעלה עמוד השחר באה הכלה מעוטרת מכמה שירות ותושבחות וכמה מיני תודה, כלולה ממעלה וממטה, ויושבת בחיק דודה. וכשרואה אותה באותה התיקון הטוב, מצוה לכתוב בספר כל בני ביתו העומדים בבית ה' בלילות ומושך עליהם חוט של חסד. ומאותו החוט נכתר אותו צדיק בכתר המלך, ויראים ממנו עליונים ותחתונים, ואין בעלי הדין שולטים עליו, לפי שהוא רשום בסימן המלך וניכר שהוא מבני ביתו, ולפיכך אין דנין אותו. והנזהר בזה מעיד על עצמו שהנשמה הקדושה מאירה בו, ומאבתו ביוצרו מתעורר לעבודתו. ובשביל שהיא שעה רצויה היה מזהיר הנביא ואומר (איכה ב, יט) "קומי רוני בלילה לראש אשמורות", וכתב (ישעיה כו, ט) "נפשי איתך בלילה". וצריך לזהר שלא יפסיק משיתחיל עד שיתפלל עם הנץ החמה, עכ"ל.

ה. וברש"י (שם): **היושבת בגנים** – הקב"ה אומר לכנסת ישראל את הנפוצה בגולה רועה בגנים של

ומשארית עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקים למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר, בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

ז. וכתב השל"ה הקדוש (מסכת חולין פרק דרך חיים תוכחת מוסר כ"ב): וכשקול רנה של תורה עולה מלמטה, מחריש הקב"ה כל צבא מעלה ומקשיב הקול ההוא, וכנסת ישראל וכל צבא המלאכים מקשיבים הקול ההוא, כענין שכתוב (שה"ש ח, יג), "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני". וכשהקב"ה מושך חוט של חסד על כנסת ישראל, נוטלים חלקם כל המתחברים עמה בלילה. ולפי שהיה דוד יודע דבר זה, אמר "חצות לילה אקום להודות לך" וגו' (תהלים קיט, סב), וכתב (תהלים נז, ט) "עורה כבודי" וגו', ודרשו רז"ל אני מעיר את השחר ואין השחר מעיר אותי, לפי שלא היה ישן אלא כשינת הסוס, והוא סוד

אוקמוה היושבת בגנים דא כנסת ישראל, דאיהי משבחת ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא בליליא, זכאה חולקיה מאן דאשתתף בהדה, לשבחא ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא.

ובכתבי האר"י מובא (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני" ראשי תיבות: ח'בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות, על פסוק "והנה נער בוכה ותחמול עליו" וגו', והבן זה.

אחי ורעי בואו נתאחד בדבר גדול וקדוש זה!

מדברים כאן על דבר שמקרב את הגאולה ומביא את המשיח, וזכות הזוהר הקדוש מעכב מלבוא על עם ישראל ח"ו פפצת אטום. - אין זמן יותר!!!

ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנתתמה על כלל ישראל, שחלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, ואמר דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעות רח"ל.

בעסק התורה שבעל פה] ובאינון רזין דאתגליין על ידך, [ובאלו הסודות שנתגלו על ידך, וימתקו המים. [דהיינו] כמלח דממתקת בשרא, הכי יתמתקו ברזייתא דאתגליין על ידך, כל אינון קושין ומחלוקות, [כמלח הממתקת את הבשר, כך יתמתקו ויתיישבו בכח הסודות שנתגלו על ידך כל אלו הקושיות והמחלוקת, כי יש כמה מאמרי חז"ל שאינן מתיישבים אלא על דרך הסוד, דמיין מירון דאורייתא דבעל פה, [כי מים המרים של התורה שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם מר בתורה מחמת הקושיות, אתהדרו מתקן מי אורייתא, [על ידי הסודות חוזרים להיות מי התורה מתוקים].

ויסורין דילך, [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער שמגיע להעוסקים בתורה, ברזין אלן דאתגליין על ידך, יהון לך מתיקו, [בסודות האלו שמתגלים על ידך יהיו לך מתוקים, כי על ידי הסוד ישיגו את מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות היסורים ישמח בהם, ויהדרון לך כל דחקין דילך, כחלמין דעברין. [ויחזרו לך כל הצרות שעברו עליך כמו חלומות שעוברים ואינם], וחל"ם, בהיפוך אתון מל"ח. דממתקת ית בשרא. [ומלת חל"ם בהיפוך האותיות היא

אחרים ויושבת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. "חברים מקשיבים לקולך" - מלאכי השרת חבריך בני אלקים דוגמתך מקשיבים ובאים לשמוע קולך בבתי כנסיות, "השמיעני" - ואחר כך יקדישו הם שנאמר (איוב ל"ח) "בן יחד כוכבי בוקר" אלו ישראל, ואחר כך "ויריעו כל בני אלקים".

ט.

על ידי למוד הזהר הקדוש מתמתקים היסורים בזוהר נשא (דף ק"ג): [ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופירש לו מה שכתוב "שם שם לו חק ומשפט" באופן אחר, ואמר] ורעיא מהימנא, [שנשמתי מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור, תמן אתקיים בך, [שם בגלות נתקיים בך, מה שכתוב] שם שם לו חק ומשפט [היינו התלבשות התורה העליונה בששה סדרי משנה שבמט"ט, שיש בהם קושיא ומחלוקת ומרירות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה, וישם נסהו. [ומפרש] ובהאי עץ הדעת טוב ורע, דאיהו איסור והיתר. [ובעץ הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין איסור והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא ששה סדרי משנה שמצד מלאך מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם

עַל כֵּן הֶעֱצָה הַיָּא, שְׁכַל רַב וְרֵאשׁ יִשְׁיָבָה יֵאמֶר, שְׁכַל יְהוּדֵי צְרִיף לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ.

וְשִׁבַע מִמְלָכוֹתָא. [שנאספים בו שנים בעיר ושבעה מן המלכות, דהיינו מכל המדינה, ולְזַמְנִין [ולפעמים כשאין זכות בדור, אז רק] אַחַד מְעִיר, וְשָׁנִים מִמְשַׁפָּחָה. [כלומר מעטים יהיו הזוכים להבין את ספר הזוהר, דְּבַהוּן [כי באלו שיזכו להבין את ספר הזוהר] יִתְקַיֵּם [מה שכתוב] (שמות א כב) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד [היינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא, הַיְאֹרָה תְּשְׁלִיכוּהוּ. [דורש האור"ה נוטריקון אור ה', (ועוד יש לומר היאור"ה כמו ליאור"ה דהא אחרונה כל בתחילתה, (רש"י עה"פ הבאים מצרימה), ולהיאור"ה נוטריקון ליהי אור"ה זה אור"ה הגנוז בתורה, ומתגלה בספר זוהר הקדוש] וְדָא אֹרְהָ דְסַפְרָא דָא, [זהו האור של ספר הזה שיזכו לראות באורו] וְכֹלְאָ עַל סִיבָה דִּילָךְ. [והכל הוא על סיבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

יִרְבַּעַם הַשְּׁתַדְל וְעַסְק עִם הַשְּׁקִיצִים שְׁהֵם עִמִּי הָאֲרִיץ בְּשִׁבִיל הַמְמוֹן שְׁלָהֶם וְלֹא הַשְּׁתַדְל לְהַחֲזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה – זוֹהִי סִבַּת אֲרִיכַת הַגְּלוּת [וזה שאמר] וּמֵאֵן גְּרִים דָּא. [ומי גרם את אריכות הגלות,] עוֹרָב [דהיינו ירבעם שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם כעורב, (ועוד דהוא כעורב שלא נאמן בשליחותו)] דָּאֲנָת תְּהָא בְּהוּא זְמַנָּא, כִּיּוֹנָה. [כי אתה רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא כיונה של נח שעשתה שליחותה בנאמנות] דְּשְׁלִיחַ אַחְרָא דְאֲקָרִי בְּשִׁמְךָ, [כי שליח אחר דהיינו ירבעם הנקרא בשמך (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקליפת השום) (ועוד שהיה מלך ישראל וכמשה רבינו שנאמר בו ויהי בישורון מלך)] כְּעוֹרָב דְּאִשְׁתַּלַּח בְּקַדְמִיתָא, וְלֹא אֲתַהֲדֵר בְּשְׁלִיחוּתָא, [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחילה מן התיבה ולא חזר בשליחותו, כי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה, אלא] דְּאִשְׁתַּדְל בְּשְׁקִיצִים, דְּאֲתַמֵּר בְּהוּ, [במסכת פסחים דף מט ע"ב] עִמִּי הָאֲרִיץ שְׁלָךְ. [שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקץ,] בְּגִין מְמוֹנָא דְלָהוּ, [בשביל הממון שלהם שנתנו לו,] וְלֹא אִשְׁתַּדְל בְּשְׁלִיחוּתֵיהּ לְאֲהֲדָרָא לְצַדִּיקֵינָא בְּתִיבְתָא. [ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה,] כְּאִילוּ לֹא עֲבִיד שְׁלִיחוּתָא

מל"ח הממתקת את הברש,] אֹפִי יִסוּרִין מְמַתְקִים. [כך היסורים שממתקים כמלח יהיו כמו חלום,] כְּמָה דְּאֹקְמוּהָ. [כמו שביארו החכמים (עין מסכת ברכות דף ה' ע"א)].

בְּרוּר הַסִּיגִים – הַרְשָׁעִים מִיִּשְׂרָאֵל

וְלִרְשָׁעִים מִתְהַדְרוּ יִסוּרִין מִלַּח סְדוּמִית, [ולרשעים יחזרו היסורים כמו מלח סדומית,] דְּאִיהִי מְסִמָּא אֶת הָעֵינִים, [שהוא מעורר את העינים, כי לא ישיגו את מעלות היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם ויצאו מכלל ישראל,] לְקִיּוּמָא בְּהוּ [לקיים בהם מה שכתוב] [איוב יא כ'] וְעֵינֵי רְשָׁעִים תִּכְלְיֶנָּה. [ולא יזכו לראות בטוב ה', וענין זה יעשה הקב"ה לנסות בהם את ישראל לראות היעמדו באמונתו, ועל ידי זה יתבררו ויתלבנו].

וְאִינוּן [דף קנ"ג ע"ב] עֲרַב רַב רְשָׁעֵינָא, [ואותם הערב רב הרשעים,] דִּיִּתְקַיֵּם בְּהוּ בְּהוּא זְמַנָּא, [שיתקיים קודם ביאת המשיח מה שכתוב] (דניאל יב י') יִתְבַּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים. [כי אז יהיה בירור הגמור של כל הבחינות שיש בישראל, ומפרש] יִתְלַבְּנוּ אִינוּן מְאִירֵי מִשְׁנָה. [אלו הם בעלי משנה שיתבררו על ידי לימוד התורה,] וְיִצְרְפוּ: אִינוּן זְרַעָא קְדִישָׁא דְשָׂאֵר עֵמָא. [אלו הם זרע קודש של שאר העם שיתבררו על ידי מצות ומעשים טובים וצדקה,] הִדָּא הוּא דְקְתִיב, [זהו שכתוב] (זכריה יג ט') וְצַרְפְּתִים כְּצֹרֶף אֶת הַכֶּסֶף. [דהיינו על ידי הכסף שנותנים לצדקה,] וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אִינוּן עֲרַב רַב. [אלו הם הערב רב שיצאו מכלל ישראל].

הַעוֹסְקִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ יִזְכּוּ לְהִיכָנֵס בְּתִיבַת נַח – וְלְהַנְצִיל מִמְלַחְמַת גּוֹג וּמְגוּג

[ומה שכתוב] (דניאל יב) וְהַמְשַׁכִּילִים יִבִּינוּ, אִינוּן מְאִירֵי קְבֻלָּה, [אלו הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה,] דְּאֲתַמֵּר בְּהוּן [שנאמר בהם] (דניאל יב ג') וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ קְזֹהַר הַרְקִיעַ. [והיינו] אֵלִין אִינוּן דְּקָא מְשַׁתְּדְלִין בְּזוֹהַר דָּא, דְּאֲקָרִי סַפֵּר הַזוֹהַר, [אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, כלומר שמייגים עצמם להבין את עומק דבריו,] דְּאִיהוּ קְתִיבַת נַח, [שהוא כתיבת נח, כמו שתיבת נח לא זכו להכנס בה אלא מעט, כך לא יזכו להכנס בהבנת ספר הזוהר אלא מעט, וזה שאמר] דְּמִתְכַּנְשִׁין בְּהַ שְׁנִים מְעִיר,

וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ! - אַחַר כֵּן פָּרְצָה מְלַחְמָה גְּדוֹלָה וְהָרְגוּ 6-7 מַלְיוֹן יְהוּדִים, כְּעֵת
אֲנִי שׂוֹאֵל אֶת אוֹתָהּ הַשְּׂאֵלָה שְׁמַקְשָׁה הַגְּמָרָא בְּמַסְכַּת שֵׁבֶת (נח) מִי הָרַג אוֹתָם?

עירותיהם של ישראל, יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך הארץ. הם לא עשו כן אלא כיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד רץ לכרמו ולזיתו, וכשעשו בגבעת בנימין דברים מכוערים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל עולם כולה, ונפלו מהם ע"ב אלף. ומי הרג אותם, סנהדרי גדולה ופנחס עמהם.

וז"ל מדרש רבה (איכה דף נ"ב ע"א): "וממקדשי תחלו", באותו שעה קפצה קטיגוריה לפני כסא כבוד, אמרה לפניו, רבון העולמים, איזה מהן נהרג על שמך, איזה מהן נפצע מוחו על שמך, איזה מהן נתן נפשו על שמך.

והנה הב"ח (חלק ח"מ סי' ט') הקשה, מדוע מימות שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקינא לעשות כמעשיו ולילך בדרכיו לסבב בכל שנה, גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תירוצים על קושיא זו, אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תירוץ זה.

והיוצא לנו עכ"פ מזה הוא, שאם יש דרך לסבב גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל, להדריכם ולנהלם ועל דרך זה לא יהיה שייך תירוץ הנ"ל [שהרי לא מנהיג ולא נביא אתה, ומי שמך לאיש ומי שלח עבורך, ומי קראך לבוא לכאן, אטו ראשי שבטי ישראל אתה, הלא גם לנו יש רב ומנהיג, ואין אנו צריכים לך] **בודאי בלי שום ספק שרמי' עליו לסבב ולילך כדרך שעשה שמואל, כמו שאמר יחזקאל "צופה 'נתתיך, [וראה להלן מה שהבאנו מהחפץ חיים זצ"ל, דכל רב בישראל נקרא 'צופה' (המעתיק)] וכל ישראל ערבים זה בזה, מכש"כ בדור היתום הזה לעת עתה בעוה"ר אשר נתקיים בכמה מקומות אזלת יד, ואמרו חכמינו ז"ל נתמעטו התלמידים ופירש"י (חלק דף צ"ז תלמידים כאלו נתמעטו המחזיקין ידי ישראל להחזיר למוטב) ואם לא יעשה כן בודאי הוא עתיד ליתן את הדין עבור שהוא בכלל עצומים כל הרוגיה הגיע להוראה ואינו מורה, כי עיני ראו ולא זר, לא פעם אחת ושתיים ושלש אלא פעמים אין מספר, שדברתי עם בני אדם כאלו עד שכמעט לא היה**

דמאריה. [ולכן נחשב לו כאילו לא עשה שליחות קונו בשביל מה שנשלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על ידו].

[ויש להקשות, מדוע אמר כאילו לא עביד, הרי ממש לא עשה שליחותו, ולמה אמר כאילו?]

ויש לומר, שרומז לרבנים שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת כוונתם הוא רק לחמדת הממון, ואילו העיקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאוג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר "כאילו" דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא איכפת להם מכלל ישראל ומצער השכינה הקדושה (עיין אור הזוהר בשם המרח"ו והרמח"ל).

תְּקִיִּים רָזָא דְיוֹנָה, [ובך משה רעיא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא], **דְּעֵאל בְּעֵמְקִין דְּתַהוּמֵי יַמָּא**, [שנכנס בעמקי תהום הים], **הָכִי תִיעוּל אֲנִי בְּעֵמְקֵי דְּתַהוּמֵי אוּרִייתָא**, [כך תיכנס אתה בעומקי תהומות התורה], **הָדָא הוּא דְּכְתִיב**, [זה שאמר יונה הנביא] **וַתְּשַׁלְּכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִבַּב יַמִּים**. [הרומז על ים התורה] (מתוק מדב"ש).

י. הנה אמרו חז"ל (שבת דף נ"ה ע"א): אמרה מידת הדין לפני הקב"ה, רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו, הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו, רבש"ע היה בידם למחות ולא מיחו. אמר לו, גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם. אמרה לפניו, רבש"ע אם לפניך גלוי להם מי גלוי, וכתוב "ויחלו באנשים הזקנים", תנו ר' יוסף, אלו בני אדם שמקיימין את התורה כולה מא' ועד תי"ו.

עיין ילקוט שופטים (רמז ס"ח) וז"ל: ו"כל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב, כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידיו", אם תאמר אותם ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו, היו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושוע ופנחס בן אלעזר עמהם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגביהו בגדיהם למעלה מארכובותיהם ויחזרו בכל

יְדוּעַ מֵאֲמַר חוֹלָל (שְׁבַת 97 ב"ה עמוד א') אֲמָרָה מִדַּת הַדִּין לְפָנֵי הַקַּב"ה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מֵה נִשְׁתַּנּוּ אֵלּוּ מְאֹלָו. אֲמַר לוֹ הִלְלוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים וְהִלְלוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים. אֲמָרָה לְפָנֵינוּ רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִיָּה בְיָדָם לְמַחֹת וְלֹא מַחֹי"א, וְאִכְמ"ל.

בוראו (אינו ר"ל קרבן ממש אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בהיכל ה' ומספר שם גדול זכותם) הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלכי צדק" זה מיכאל ראש שומרי שערי צדק, "מלך שלם" זה ירושלים של מעלה, "הוציא לחם ויין" שהקדים ויצא לקראתו ואמר לו שלום בואך, עכ"ל. וגם בעוה"ז יזכה שימשך עליו חוט של חסד עבור זה וממילא ימצא חן בעיני הכל, כדאמרין בתמיד (דף כ"ח:).

החובה להזהיר את אחרים

פוק חזי מה שכתב בספר יסוד ויורש העבודה (שער ז' פ"ד) וז"ל: ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל כולו יצא להזהיר אחרים גם כן, ואשרי חלקו למי שמשדל לזכות הרבים בזה, עד כאן לשונו.

ובספר חובת הלבבות שער אהבת השם (פרק ו') וזהו לשון קדשו: "וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה, ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלקים", עד כאן לשונו. ואמרין בסנהדרין (דף צ"ט: ועי"ע ב"מ פה: סנהדרין יט:): כל המלמד בן חברו תורה, מעלה עליו הכתוב כאלו עשאו, שנאמר "ואת הנפש אשר עשו בחרן".

איתא בזוהר חדש (דף ס"ב): כרוזא כריז בכל יומא, זכאין אינון דמשתדלין באורייתא ואינון דמזכין להון לאחרנין ואינון דמעבירין על מדותיהן. ובזה יקיים ג"כ הפסוק ד'ואהבת את ה' אלקיך" שפירושו ג"כ שתאהב אותו על בריותיו כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה', כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטוונו על זה, ראה מה שכתב ההפ"ץ חיים הק"ז ע"ע: החובה להצלת נפשות ישראל

בוריוות - מואהבת את ה' אלקיך

כתוב בתורה "ואהבת את ד' אלקיך", וכתוב הרמב"ם, שמצוה זו כוללת שניה קוראים לבני

ניכר בהם שום צורות צלם ישראלי ולבסוף כשנכנסתי עמהם בדברים דברי רכים וכבושים ורכים [כמו שצותה תורה (בפ' וארא) "ויצום" אל "בני ישראל, פירש רש"י, להנהיגם בנחת]. זלגו עיניהם דמעות ואמרו או לנו שמימינו לא עוררו אותנו על דברים כאלו. ומעתה נעשה ונשמע ומקבלים עלינו לעשות כל מה שתאמר אלינו, ואנו נותנים לך אלף תודות על שטרחת את עצמך להאיר עינינו ולהורות אותנו הדרך אשר נלך בה, עכ"ל.

יא. הדבר של עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומיתנו אברהם ע"ה בקרבו את הבריות תחת כנפי השכינה וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכ"ם הלכה ג') וז"ל: "... והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר ויקרא שם בשם ד' אל עולם וכיון שהיו העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירוהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפי' ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלויים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם", עכ"ל. הרי שאברהם אבינו ע"ה כבר חיבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי כך שה' אל עולם.

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה

איתא בזוהר חדש פרשת לך וז"ל: ואמר ר' אבהו, בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה, מנ"ל, ממה דכתיב "ומלכי צדק מלך שלם". תני ר' חייא רבה, בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים יוצא מן הגוף, מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני

הקדושה ולקיום המצוות, ואם לא יעשו ככה יתבקשו מהם נפשות האובדות, ועל זה רמז הנביא יחזקאל לד"ב "בן אדם הנבא וכו' את הנחלות לא חזקתם וכו'" (שם).

והודעת להם את הדרך - רוב החוטאים בזמננו
(בזמן הח"ח) רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם

ובאמת אפילו החוטאים בזמננו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו, רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם, והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו, ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה, וכמו שכתוב "והודעת להם את הדרך אשר ילכו" בה (שם).

גודל החיוב בזה מטעם לא תעמוד

והדבר דומה למי שרואה את חבירו טובע בנהר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו "לא תעמוד על דם רעך", ואם אין בכחו להצילו בעצמו מחויב לשכור אנשים להציל ואם נתעצל בזה עובר בלאו דלא תעמוד וכו' (כמו"ש בחומ"ת תכ"ו), או אם רואה לחבירו שנחלה במחלה עצומה ומרוב חלישת דעתו רוצה לאכול דברים הגורמים מיתנו בוודאי מחויב בכל כחו למנוע מזה, וכמו כן כשאנו רואים אנשים שמרוב חלישת דעתם וגודל טרדותם בהבלי הזמן נשתכח מהם תורת ה' וגודל חיוב קיום מצותיו ועי"ז באים לעבור על דברים שיגמרו לכות נפשם מארץ החיים בודאי אסור לנו להתעצל מלזרזם לקיים את דברי ד' כדי שלא יחול עליהם חרון אף ד' כי הקב"ה מאריך אפיה אבל לבסוף גבי דיליה (שם).

מדין ערבות כמה צריך להשתדל בזה

הנה ידוע שבעת שקבלנו התורה מאת ד' לא על עצמנו בלבד קבלנו כי אם שנקיים כל מה שיהיה ביכולתנו לחזק קיום התורה אצל שאר בני ישראל וכולנו ערבים זה לזה, כמ"ש "הנסתרות לד' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו" וכו' וכפירש"י, לכן הדין שכל אחד מישראל יכול להוציא את חבירו אפילו הוא בעצמו יצא כגון קידוש ותקיעת שופר.

ועתה נתבונן, אם ראובן נעשה ערב לשמעון אחיו, על כמה אלפים כתרים, ורואה ששמעון רוצה ליקח איזה עסק והוא מכיר מכבר את

אדם כולם ולעבודתו יתעלה ולהאמין בו, כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחיו ותרבה בהם ותקרא בני אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי זו"ל: "ואהבת את ד' אלקיך", אהבה על הבריות כאברהם אביך שנאמר "את הנפש אשר עשו בחרן".

הנך רואה בעליל שהזריזות איש את חבירו לקיום דת ד' הוא עצם המצוה של אהבת ד' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב.

והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פירצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה, מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם (חזו"ד להח"ח זצ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש ישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה "כי תפגע שור אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו", וכתוב בפרשת תצא "לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים וההתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך". וכתוב הרמב"ן, ש"נדחים" מורה שהרחיקו לברוח, ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך, וכל שכן כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"השב תשיבם", דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בעניננו, אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובדות לידיעה הבורא ועבודתו (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמון על ידי הדרשה ברבים יתבקשו הנפשות האובדות

והנה נמצאים מבעלי תורה ויראי השם שד' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכחם לרפאות שבר עמנו, והחויב עליהם לקרא בגרון וכשופר להרים קולם לדרוש ברבים להציל ההמון ממים הזדונים מאנשי רשע ממתעים וממדיחים שלוחי דסט"א ולהשריש בלבם אמונת השם יתברך ולחזק לבם בצוק העתים לחזקם ללימוד תורה

גַּם כָּאן הָיָה בְיָדָם לומר לַצַּבֹּר לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְנִתְעַצְלוּ וְלֹא אָמְרוּ, וְכִתְבֹתִי עַל הָעֵינַן הַזֶּה סֵפֶר שְׁלֹם "מִצְוֹת הַתּוֹכְחָה".

וַיְדוּעַ הַסְּפוֹר, אֵיךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מִהֵיטֵלְעַר ימ"ש, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהַנְצִיל בְּזַמְנֵינוּ מִפְּצַצַת אָטוֹם!!!

רַב אֶחָד סֵפֶר לִי שִׁשְׁמַע מֵהַגַּה"צ הַמְּקַבֵּל רַבִּי יְהוּדָה לֵיב אֶשְׁלַג זְצוּקֵלֶה"ה בַּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר הַסְּלֵם עַל הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ.

לעשות דבר טוב וצדק ולתקן מכשולים, אז דחו הדבר מיום אל יום וזה שאמר "לין בה" אבל במעשה המצוה שבאה אליהם המצוה על דבר רע זרזו עצמם לעשות אותה תיכף ומיד וזה שאמר "ועתה מרצחים" על כן הגיעו עד מדרגה התחתונה, כי מצוה הבאה ליד האדם צריך לזרז בה ולקיימה תיכף כמ"ש מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה (רפואת הנפש בשם ר"י לאנדא).

הַתְּעוּרָרוּ לְהִתְחַזֵּק בְּלִמּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ

יִשְׂרָאֵל ה'טְהוֹרִים וְאֶחֱיוֹ ה'נְבוֹנִים, יִדְעוּ וְיִתְבּוֹנְנוּ לְעֵסֶק בְּלִמּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ שְׂכִידוּעַ מִטְהַר אֶת הַנְּשִׁמָּה וּמְסַגֵּל לָךְ בְּרָכָה וְטוֹבָה כְּמוֹ שְׂכִתֵּב הַחֵיד"א זֶה"ה בְּסִפְרוֹ "מִזְרָה בְּאֶצְבַּע" (ב, מד) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "לִימּוּד סֵפֶר הַזוֹהַר מְרוֹמֵם עַל כָּל לִימּוּד, בְּשֵׁגֶם לֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר וְאֵף שִׁיטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ, וְהוּא תִיקוֹן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה..." עַכ"ל זֶה"ה. **עַל כֵּן הַתְּעוּרָרוּ לְהִתְחַזֵּק בְּלִמּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ** כְּמוֹ שְׂכִתֵּב (תְּהֵלִים קיט) "עֵת לַעֲשׂוֹת לָהּ" הַפְּרוֹ תוֹרַתְךָ", (ובאורי: כְּשֶׁהֶעֱבַר רַב מְפִירִים אֶת הַתּוֹרָה מוֹטֵל עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת עֵת וְזָמַן לְכַבֵּד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִתְדַא קב"ה וּשְׂכִינָתָהּ), מְשׁוּם שֶׁזָּהוּ זְמַן הַגְּאוּלָּה, וְכִדּוּעַ כָּל הַגְּאוּלָּה תְּלוּיָה בְּלִימּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ, וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ (וה"ח ח"ב מ:) עַל דּוֹר: "זְכוּ דַרְדְּרָא דָא קָמֵי עֲלָמָא עַד דִּיִּיתִי מִלְכָּא מְשִׁיחָא" וְכִדּוּעַ שְׂבִיכוֹת לִימּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְהֶאֱדָרוֹת? פִּקּוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִים וְעוֹד לֹא יִצְטָרְכוּ לְנִסְיוֹן. כִּמ"ש בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבִתְקוּנָתוֹ.

וּבִתְקוּן ו' אֵיתָא: "וְכִמָּה גְּנִי נִשְׂא לְתֵתָא וְתִפְרָגְסוֹן מֵהָיָ חִיבּוּרָא דִּילָךְ כַּד יִתְגַּלִּי לְתֵתָא בְּדָא בְּתַרְגָּא בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִיגְיָה וְקָרָאת דְּרוּר בְּאֶרֶץ וְגו'". וּבְפִרְשֵׁת נִשְׂא אָמֵר רַעֲיָא מֵהִימְנָא בְּסִפְרָא דָא וְפִקּוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי".

העסק ההוא כי הוא רע ומר ויפסיד בזה כל מעותיו, כמה מההשתדלות היה ראובן עושה למנוע את שמעון אחיו מהעסק הרע שעל"ז יחזור החוב אליו, וכן בעניננו צריך האדם לידע דאם יכול למנוע את חבריו מאיזה עון על ידי תוכחה וכדומה או את אנשי עירו והוא מתעצל בזה יתפש באותו עון.

בַּחֲפְצֵי שָׁמַיִם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ עֲצוֹת וְתַחֲבוּלוֹת כַּחֲפְצֵי עֲצֻמוֹ

ואל יחשוב האדם שיפטור עצמו במה שלא החזיק בקיום התורה מפני שלא היו דבריו עושין רושם, כי חפצי שמים צריך לחשוב עכ"פ כחפצי עצמו ובחפצי עצמו ידוע אפילו עסקו הולך בענין רע אינו מתיימש ממנו אלא הולך ליודעים ומבינים ושואל בעצתם ועושה תחבולות לתקן עסקו, והקב"ה עוזר לו, ומצוי הדבר שלבסוף ירויח מהעסק, ואף בזה אלו היה חפצי שמים שקולים וחשובים אצלו כרצונו, היה מחפש עצות ותחבולות איך להקים הדת שלא יתמוטט, ובודאי היה הקב"ה ממציא לו עצה ועזר, וזה שאמר בכל דרכיך דעה וכו', ר"ל באותן הדרכים שאתה מתנהג בעניני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז הקב"ה יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ידך (ע"כ תוכן דברי החפץ חיים בספר חומת הדת).

אִסוּר לְדַחוֹת הַצֵּלָה הַכֹּלֵל מִיּוֹם הַדְּרוּחִים נִקְרָאִים בְּשֵׁם מְרִצְחִים

"איכה היתה לזונה קרי' נאמנה", הכוונה אפשר לומר כי ישע"י הנביא תמה ואמר, איך ועל ידי מה הגיע עיר קדשנו ירושלים עיר הנאמנה להיות כזונה, על זה אמר "צדיק לין בה" שבעת שהגיע

הנה"צ רבי יהודה ליב אשג"ל ראה שמלחמת היטלער ימ"ש פּרצה על העולם, וּפּחדו מאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ח"ו.

על כן אמר: היות ורפי שמעון בן יוחאי כותב בזהר הקדוש, בספרא דא יפקון מגלותא"י, התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

וכמו שאנו זקוקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בודאי נצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הבד"ץ עדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א פהבטחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרג היומי, הנדפס בי"ב כרכים לי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' בכסלו תשס"ט עד כ"ב טבת - ולמספרם בין 27 בדצמבר 2008 ל-18 בינואר 2009]. וחזרו מליון אנשים לבייתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

אחר שבוע היה כתוב, בעתון חדש, בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הַנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום]. - וגם

השבוע בלי הפסק].
למוד הזוהר הקדוש צילא דמהימנותא כספה כְּתוּב בְּתַהֲלִים (פּרָק ק"מ ח') ה"ה א'אד-נ"י ע"ז ישיעתי סְכָתָה לְרֵאשֵׁי בְּיּוֹם נְשָׁק. וּבִירוּשְׁלַמִּי (יבמות דף ע"ח) אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקובלים, דהסכך של הסכה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו כן הזוהר הקדוש שלמוּדוּ בבחינת בינה, נחשב לסכך וצילא דמהימנותא, ומסכך ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג (בדי ערבות).

יב. "ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש" בגימטריא 1679 כמנין "בסוכות תשבו שבעה ימים". [וענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צייתה עלינו "בסוכות תשבו שבעת ימים", כך חייבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל

במלחמת "עופרת יצוקה" היו נסים גדולים מאד פידוע. וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים.

ובזכות זה, יתקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כלנו את ה"זוהר המחלק" דבר יום ביומו (ד' הימים בזה), ובפרט היום שנדפס הזוהר הקדוש עם תרגום 10 כרכים עם אותיות גדולות שכל אחד יכול בקל ללמוד ולסיים את כל הזוהר הקדוש בשנה אחת, אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סיעתא דשמיא, כמו שכתוב בזוהר הקדוש "כד בעי בר נש לאתדכיא כמה אנון דמזמנין ליה", והפרוש, כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו, שהשם יתברך שולח לו מלאכים קדושים ללוות אותו ולסייע בעדו.

ולומדי הזוהר נקראים מזכי הרבים הכי גדולים בעולם שהם מטהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל, ומצילים את עם ישראל מפל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בוודאי כחם רב ועצום וברכתם עושה פרות ותפלתם נשמעת.

מורי ורבותי קהל קדוש! עד מתי תהא שכינתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאלנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו אליהו הנביא והרשב"י זיע"א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקירוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תיכף ומיד.

העצה הפשוטה היא: שהכולל הזה יביא את המשיח, שנעשה סיום כל ספר הזוהר בכל יום ויום, וזה קל מאוד, אם יש לנו 26 אברכים יכולים לסיים בכל שבוע על ידי שכל אברך ילמוד שתי שעות ביום שבע ימים ויש לנו כל שבוע סיום הזוהר הקדוש, והשני שעות אלו ילמדו מחצות שתי שעות 2-12 שהן השעות הכי היקרות והחשובות בשמים, וכן כל אחד בכל העולם כולו יוכלו להצטרף ללומדי חצות אלו בכל העולם כולו, וכל אחד שמצטרף יעזור בצדקה הגונה להצדיקים האברכים האלו הלומדים ומתקשרים להרשב"י פנים אל פנים, בצינונו הקדוש.

אחים יקרים! כולנו ביחד יכולים להביא אותו, תיכף ומיד בעזרת השם. א. באחדות, ואהבת ישראל. ב. עלינו להרבות מיליוני שעות תורה. ג. ולזכות לכל זה, יכולים רק בלימוד זוהר הקדוש.

בשתי שעות אלו נביא את המשיח!!!

רבותי, יש לנו כאן ברוך ה' קידוש השם גדול ונורא! כולם מתאספים למען הרבות כבוד שמים!!! כאשר כל אחד בכל העולם כולו יתרמו להאברכים וכשיהיה לנו די כסף ניקח 50 אברכים ונעשה סיום מידי יום ביומו, בעזרהי"ת עד שכל אחינו בני ישראל יהיה שותפים למעל הסיום הזוהר העולמי בציון הרשב"י הקדוש במירון עתה מוכן איך בזיכוי הרבים לא יבואו לידי חיסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאולה האחרונה תבוא רק בזכות ובכוח התורה הקדושה, וכתבו המקובלים שהעצה היחידה להינצל ממלחמת גוג ומגוג" היא, ללמוד תורת הסוד ולימוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותיכף ומיד מגיע המשיח.

הזוהר הקדוש מארמית, אלא אדרבא, תועלת גדולה ראה בכך לרוב המון העם. גם מצא לנכון לקצר בסגנון הזוהר הקדוש – למען יקל יותר להבין את תוכן דברי הזוהר הקדוש.

יש לציין כי חיבורו החשוב "מקור חכמה" שהופיע לראשונה בשנת ה' אלפים שס"ט – זכה להסכמות נלהבות ממצוקי ארץ, ביניהם בעל השל"ה הקדוש ובעל הלב"ש, זכותם תגן עלינו, אף מחבר הספר "שבחי האר"י", רבי שלמה שלומל, כותב באגרת למחבר: "באתי להודיעו כי אותיותיו, אותיות קדושות פורחות, הגיעוני, וחבלים פרחו בניעמים בשמעי את שמע חכמתך, מוצא מחקר תעלמות חכמה הסתומים והחתומים בספר הזוהר: מי ידמה לך אביר בכל המון ישראל" כשהוא מרעיף עוד שבחים על המחבר, "רבי ישכר בער".

בין גדולי ישראל האחרונים שהעתיקו בספריהם קטעים מן הזוהר הקדוש, תוך תרגומם ללשון הקודש, אנו מוצאים את ה"חפץ חיים" זיע"א ובפרט בספרו נדחי ישראל.

מגדולי מתרגמי הזוהר הקדוש היה רבי יהודה רזנברג זצ"ל מורשא, אשר חיבר את הספר "זוהר התורה" על כל חמשה חומשי תורה, ועוד על חלקי הנ"ד, בו העתיק הרבה מנגלות הזוהר הקדוש על סדרי הפרשיות והעמיד זה בצד זה את לשון הזוהר ואת תרגומו.

מתוך מכתב בעל ה"שדי חמד" צוק"ל:

א. החשש שמא נכתב הזוהר בלשון הקודש כדי להסתירו אינו נראה כלל, להיפך, הזוהר הקדוש הוא מקור יסודות האמונה שלנו, ואיזה

יג. בעל ה"שדי חמד" מביא כי יש דעה ש"ספר הבהיר" הינו תרגום של הזוהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש... ומוסיף וכותב הגאון הנ"ל, **שמכל מקום אין ספק כי היה קיים בזמן הרב הקדוש ר' חיים ויטאל ספר זוהר בלשון הקודש.** שכן בפירושו על זוהר בראשית (דף ל"ה ע"ב) הזכיר רבי חיים דברים מן הזוהר תוך ציון מקודם: "זוהר לשון הקדש". כמו כן כמה גדולים תירגמו חלקים ניכרים מן הזוהר הקדוש ללשון הקודש והידוע והמיוחד הוא הגאון המקובל רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג – בעל הפירוש "אמרי בינה" על הזוהר הקדוש, שחי בזמנו של ר' חיים ויטאל – אשר חיבר ספר מופלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקודש כל אשר מצאה ידו בזוהר הקדוש ביאורים על התורה בדרך הפשוט, תוך שהוא מצמיד לכל פסוק ופסוק מן התורה, מקום מוצא דברי ביאור הכתוב הוא בזוהר" – כלשונו כהקדמתו.

רבי ישכר בער בהקדמתו מגלה את הסיבה שהניעתו לשנות מהלשון המקורית של הזוהר הקדוש ללשון הקודש, וז"ל: "מאחר שאין תועלת בהבאת דבריו [של הזוהר] בלשונו כהויותו וצורתו... באשר שכל דברי לשון הזוהר הם סתומים וחתומים לרוב המון בני העולם... בכך אמרתי להעמיד חיבורי זה בלשון קצר וצח, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתנו הקדושה... כאשר כל דברי הזוהר יהיו בעזר ה' יתברך פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקוראים בו".

הרי שלא מצא הגאון הנ"ל שום פסול בתרגום

שִׁבְרֵי הָאֱלֹהִים

ואם יתאחדו עד אלף אנשים ביחד ללמוד זוהר הקדוש שתי שעות ביום, ביחד כולל הרשב"י במידון נזכה לסיים בכל יום אלף סיומי זוהר

"אלף סיומי זוהר" בגימטריא 455 כמנין "טוב וחסד ירדפוני" [שכל הזוכה לארגן ולסיים אלף סיומים של הזוהר הקדוש, ובאחדות ישראל אפשר בקל לזכות לכך, מובטח לו ש"אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חי"].

"אלף סיומי זוהר במידון" בגימטריא 763 כמנין: "בריאות והצלחה" - שנזכה לבריאת הגוף והנפש. וכמנין "הגביע החמישי בפסח לאליהו הנביא" - שנזכה לביאת אליהו הנביא ומשיח. וכמנין: "החיים הטובים ביותר": שנזכה לחיים טובים. וכמנין: "הצלחה ובריאות" - שנזכה להצלחה ובריאות. וכמנין: "לא היתה שוא" - שאם היו מסיימים אלף סיומים לא היתה שואה כמו שאמרו הביד"ץ בשנת תרפ"א וכן הצה"ק בעל הסולם זצ"ל. וכמנין: "שמור נא עלינו" - שהשם יתברך ישמור עלינו. וכמנין: "שנת אהבה" - השם יתברך יאהב אותנו וישלח לנו את הגאולה.

אחרא שמוכן להם. הרי שלא רק מותר לתרגם את הזוהר ללשון הקודש, אלא דווקא מעליותא היא לתרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, כי בימינו המון העם אינו מבין ארמית, ואדורבא, קדושה יתירה בלשון הקודש. שמחבורת היא אל השכינה הקדושה.

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש (ותנעל דלת התירוצים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בביאת בן דוד משיחנו, מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עז" והדר לאלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי צורנו חלקינו, יזכינו בחיינו, ל-יְנַחֵה עָלֵינוּ רוּחַ הַיְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבְיָמֵינוּ רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה רוּחַ יְדַעַת וְיִרְאַת הַיְהוָה: (ישעיה פרק י"א ב). וְיִקְיָם בְּנוֹ וְנִבְאָת הַנְּבִיא מִלְאָכָי: "הֲנֵי שִׁלַּח מְלָאכֵי וּפְנֵה דְרָךְ לְפָנֵי וּפְתָאִים יְבֹא אֶל הַיְכָלוֹ הָאֵדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמְלַאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים הִנֵּה בָּא אִמֵּר ה' צְבָקוֹת" (מלאכי פרק ג' א), וְיָרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, עַל גְּאוּלְתֵינוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ בְּגִאֲלוֹת עוֹלָמִים בְּבֵּא.

כוונה תוכל להיות בזה להסתיר יסודות האמונה מן העולם! ואדורבא - הלא אין דבר שיוצרך להשריש אותו בלב, בכל מיני התחזקות, כמו האמונה! - ב. הלא כבר היה מעולם זוהר מתורגם ללשון הקודש. - ג. הלא גדולי ישראל חיברו פירושים על הזוהר הקדוש, "על פי קבלה עמוקה", וזאת דווקא כדי לגלות את הזוהר לעולם. - ד. לא היה שום טעם כמוס בכתובת הזוהר הקדוש מארמית דווקא, דלשון הארמית אין קדושה יותר מללשון הקודש. ארמית שימשה דווקא כשפת חולין בימי חז"ל, וכמה דברים שבקדושה הותקנו בשפה זו, רק בשביל שיובנו לכל כגון "כל חמירא" - שכל איש ואישה יבינו לבטל בלב את החמץ, ואמירת קדיש - בשביל שכל יתום יבין את פירוש המילים ויכון בהם, שיועיל לטובת נשמת המת. וכל זה לדידהו, אבל לדידן בודאי מוטב היה שספר הזוהר יחובר בלשון הקודש המובן לנו יותר..., ובפרשת תרומה מביא [הזוהר] ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", ואילו לשון ארמית היא לשון הסטרא אחרא, ולכך תיקנו לומר קדיש כלשון הסטרא אחרא, כדי שבכך ישבר כח הסטרא

"ביאת המשיח בזכות הזוהר" בגימטריא 1434 כמנין: "לקראת בואו של משיח" [שוזיה ההכנה הטובה ביותר לבואו של המשיח - לימוד הזוהר].

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח לך" - זכאה חולקיהוון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מְרַנָּא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" פרשת שמות שנה שניה, כתב וזה לשונו: כתבו המקבילים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל. ק. ובאורו על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלה שנים, שנאמר "כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול" וגו' - ושבת קודש היא מעין עולם הבא - זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של השי"ת ויתעלה, אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלה ידות, לערך ימי החול (מצא חן במדבר).

רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקרביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שוה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל". ופסק הגה"ק הכף החיים (קניה סק"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה.

ובכבר דבר בקדשו מהר"ש בונגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הפסא מלך", דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והוא פסקו בכף החיים (סיפון קניה סק"ב), וז"ל ה"כסא מלך" (תקנו מ"ג): "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא".

גם בתקון ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה".

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מנהג) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ובספורים כפול מאה, סך הכל לימוד זהר הקדוש שעה בשבת שנה מאה מליון שנה תורה!!! ושנה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשב בלימוד הזוהר הקדוש בשבת, בכל שנה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה'".

צא ולמד: שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קדש, יותר מאלף שנים פשוט ביום חל. "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון".

הבה ונתבונן: כאשר לומדים זהר הקדוש שש שעות בשבת קדש, מתקן את כל ששת אלפים השנים של העולם. אם פולנו נתאחד באהבה ונלמד זהר הקדוש יבוא העולם לתקונו השלם.

על ידי למוד שעה אחת זהר בשבת קדש אפשר להביא הנאלה שלמה

בספר ישעיה (פרק ט' פסוק כ"ב) נאמר: "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה".

וצריך באור, מה כונת הפסוק ש"הקטן יהיה לאלף", איך יכול להיות שכן אדם קטן יזכה להיות לאלף והצעיר לגוי עצום? - ונפרש בהקדם את פסוק כ"א, שאמר: "ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", דהנה איך יכול להיות "ועמך כלם צדיקים" וכו', הלא הקדוש ברוך הוא נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל אתו מלחמה כבדה, וקשה מאד לנצח אותו, ומי יימר דהוי צדיק? - ולבאר זאת נקדים דברי המפרשים: בתרגום יונתן על ישעיה (פרק ט' פסוק כב): "דועיר בהון יהי לאלפא ודחלש לעם תקיף אגא ה' בזמנה איתינה". ובמלבי"ם שם: "הקטן יהיה לאלף" - ברבוי הכמות, "והצעיר" - בכח "יהיה לגוי עצום" - ברבוי האיכות בכח ועצמה, והגם שאני מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה אני ה' בעתה אחישנה - בבא העת המיעד אעשה הדבר בוריוות (כי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתי, עכ"ל.

והבאור הוא, על פי דברי הפן איש חי והכפא מלך זי"ע בענין למוד בשבת קדש, שעל ידי שילמד בשבת קדש שעה אחת זהר, זה כמו שלמד אלף שנים, ואם לומד שש שעות בשבת, נחשב כמו שלמד ששת אלפים שנה כנגד ימי בריאת העולם. ועל ידי כך נזכה ל"אני ה' בעתה אחישנה" - בבא העת המיעד אעשה הדבר בוריוות כמו שכתב המלבי"ם. ובהו יבארו הפסוקים "ועמך כלם צדיקים", שאם כלנו נתאחד ונלמד וגם לגרס בזהר הקדוש, נזכה להיות צדיקים, "לעולם יירשו ארץ" ונזכה לירשת הארץ, "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", שהקב"ה יוכל להתפאר אתנו במה שזכינו בלמוד של שש שעות לקים את כל הבריאה ששת אלפים שנה, ועל ידי כן נזכה למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה", ושאלנו איך יכול להיות שהקטן, אפלו ילד קטן, פשוטו כמשמעו, יהיה לאלף, והצעיר לגוי עצום? ועתה מתבאר: שעל ידי שילמד שעה אחת בזהר הקדוש בשבת קדש, שנחשב כפול אלף - וכך כל אחד יחשב לאלף.

עוד מצאנו ענין למוד הזוהר הקדוש במשך שש שעות וסגלתו, (בספר אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתב די אהד מתלמידי), וז"ל: "ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה".

ועוד מצאנו ענין למוד שש שעות זוהר הקדוש (באגרת הרמח"ל): ... והגאון ר"י באסאן רבו של רבינו שאל את רבינו לבאר לו סוד הענין שיהיה כח כזה להסטרך

אחרא נגד התורה, ורבינו השיב לו בבאור מספיק סוד כל הענין, וכן כותב לו רבינו, כי הוא ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה, ותקן בישיבה שלו שילמדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים. ועוד הוסיפו בלמוד התמידי של הזהר הקדוש ללמד כל היום כלו ועוד שש שעות בלילה, חוץ מן הלילות ממוצאי יום כפור וכו', וכן הוסיפו שלא לפסק מן הלמוד של הזהר אפלו בזמן הלמוד הכללי של כבוד מורנו הרב רבי משה חיים (זללה"ה) (גרים משה משפט הבה"ת אות ט). פלאי פלאות: מכאן יכולים להבין את גדל הכח של יהודי פשוט הלוקח על עצמו ללמד זהר הקדוש בשבת קדש שש שעות, שבכך הוא מחזיק את כל הבריאה כלה, מיום בריאת העולם עד ביאת המשיח שיתגלה בב"א. מכאן יכולים להבין איזה כח גדול יש בזהר הקדוש שמתקן את כל העולם כלו. האם נוכל לשער גדל העצמה של למוד כזה? האם נוכל לאמדם את כחו הרב? האם נוכל לדמין מה קורה ברקיע בעת למוד הזהר הקדוש? הרי זה אש להבת שלהבת שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם כלו, ומביא אותו לדרגות עליונות וסיעתא דשמיא בכל.

ובגלל זה כתב החפץ חיים, שעל למוד הזהר אין שום הגבלות ... (החפץ חיים). ברוך ה' שיש היום זוהר הקדוש במהדורה מיוחדת עם תרגום ללשון הקודש במחיר מסובסד, וכך כל אחד יכול תיכף להתחיל ללמוד ולהבין זוהר הקדוש, שעל זה אמר בעל הכסא מלך: "אם יבין מאמר אחד, עולה לו ללימוד שנה תמימה, ובזה יזכה להיות מבני עליה היושבים ראשונה במלכות".

"לימוד הזוהר הקדוש בשבת" בגימטריא 1432 כמנין: "רק בריאות ואושר". הלומד זוהר הקדוש בשבת יזכה לרק בריאות ואושר, "אך טוב

התופס חלק מן האחדות כאלו תופס כלו כו' (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו חתנת פסים פרשת קדושים).

כתוב בתהילים (פרק ק"ז מ"ג) **"מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה'",** יש לרמז מ"י בבחינת חמישים שערי בינה, כמבואר בתיקוני זוהר, שהעוסק בתורת מ"י – לימוד הזוהר בבחינת בינה – הוא הנקרא חכם, **וישמר אל"ה** ראשי תיבות: **לימוד א'מרות הזוהר,** הוא יזכה **לויבתבוננו** מלשון **"יסובבנהו יבוננהו"** כמו שביאר התרגום: **"נטרינון כבבת עיניהון"** מלשון שמירה, **חסדי ה'** שחסדי ה' ישמרוהו כבבת העין ויזכה שיהא עליו תמיד עינא פקוחא הוא עינא דלא נאים כנאמר **"הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל"** (כדאיתא באידרא רבא קכ"ט ע"ב). עיניו דרישא תנוורא, משתגיןן משאר עיניו, לית כסותא על עינא. ולית גבינין על עינא. מאי טעמא. דכתיב הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל. ישראל דלעילא. (תהלים קכ"א) וכתוב אשר עיניו (ירמיה לב) וכתוב

יד. הדוחה חלק הנסתר של התורה, דוחה כלה, ונענש: קל התורה כלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחדות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה כלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות כאלו דוחה כלו. ומכל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה כלה לא נקרא חכם רק למדו, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. זה שכתוב העורך בלילה, הינו שהוא געור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פידוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריא ר"ה, הינו ברזי התורה וסודותיה, שהיו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחדות כלו ומתחבב בנפשו, מה שאינו כן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי

וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית ה' לְאֶרֶץ יְמִים" (תהילים כ"ג ו'), שבזכות שנשב בבית ה' לאורך ימים שהוא שבת קודש מעין עולם הבא, נזכה ל-"אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי".

"כמו אלף שנה תורה" בגימטריא 1143 כמנין: "אריכות ימים ושנים". כל הלומד זוהר הקדוש בשבת קודש זוכה לאריכות ימים ושנים בעולם הזה ובעולם הבא.

"רבי שמעון בר יוחאי רבי אלעזר" בגימטריא 1435 כמנין: "ישראל יגאלו בזכות אבות". [כמו שכתוב בגמרא סוכה (דף מ"ה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן, עכ"ל. ובזכות הנדבקים בתורת הרשב"י זי"ע נגאל במהרה ברחמים].

דע שמי שנשמטו טהורה וזכה, משתוקק ללמוד הקדוש הזה!!!

אלו שלומדים זהר... מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח. (דגל סחנה אפרים שמיני)

אלו שלומדים זהר... מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים.

(מקדש סלף לתקוני זהר)

אלו שלומדים זהר... זוכים ומזכים את הרבים. (זוהר)

אלו שלומדים זהר... מצילים את עם ישראל מאסונות. (זוהר)

אלו שלומדים זהר... בשבת מקבלים שכר על שעה אחת: אלף שנה תורה. בשמחה: מליון שנה. בצער: מאה מליון שנה תורה.

(הרי"ח הטוב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אבדר"ג).

אלו שלומדים זהר... בחול: שעה אחת כמו שנה שלימה. בשמחה: אלף שנה, בצער: מאה אלף שנה. (הרי"ח הטוב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אבדר"ג)

אלו שלומדים זהר... ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי הזה: "בזכותך הגעתי לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג ומגוג כמו בתבת נח. (תקוני זהר סוף דף ע"ב עמוד ד')

אלו שלומדים זהר... מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבע חבורות ללמוד הזהר בפרט לעת פזאת אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד

הקדוש הזה המסגל לביאת משיח צדקנו כאשר דבר בקדשו אליהו הנביא זכור לטוב לרעי'א מהימנ'א דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלות'א וביה יפקון מן גלות'א. והשם יחיש ג'אלתנו בביאת משיח צדקנו בעגלא ובזמן קריב במהרה בימינו אמן. (הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

אלו שלומדים זהר... נצולים מכל פגעים רעים. (תקוני הזהר, כגו הירק הקדמת המספר) ומבטלים כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות (רבני ירושלים, שנת תרפ"א). וממשיכין שפע ואור על כל העולמות, כן השפעות פשטיות, בני חיי מזוני.

(בינו הקדוש יצחק אטיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

אלו שלומדים זהר... על ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שיהיה חטאיכם כשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז פשג ילבינו.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו וגו' עלינו, סימן ח' דף נ"א עמוד א')

אלו שלומדים זהר... הגאלה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד הקבלה.

(הגאון מוילנא, ספר אגבן שלמה)

אלו שלומדים זהר... על ידיהם יצאו מן הגלות. (רבי שמעון בר יוחאי, הזהר, נשא)

כשמישיח יבוא, אברכי בולל חצות הרשב"י וכל התומכים בהם יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו

ב"ה שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכנזים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש, וחשבו שזה ענין רק למקובלים ונסתרים, ועכשיו כמעט יום יום מטלפנים אלי יהודים מירושלים בני ברק, ובתוכם גם אברכים מופלגים, שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לזכות להכניס הבושם הזה אל ביתם וללמוד ולסיים, ושוב ללמוד בזוהר הקדוש.

ורק אלו שלומדים זוהר הקדוש נקראו בשם 'חכם', ואילו במקומות אחרים נקראו רק בשם 'רבי'? כל זה בא מדבקותם בלימוד הזוהר הקדוש!!! וכתוב בספרים הקדושים, שרק מי שלומד תורת הסוד נקרא בשם 'חכם', וברוך ה' שרואים היום שפשוטי העם סיימו כבר כמה פעמים את הזוהר הקדוש ולא הולכים לישון כל לילה לפני שלומדים זוהר הקדוש, וכל זה מכוח אמונתם התמימה והטהורה. וכל הברכות והישועות ניסים ונפלאות בזכות הלימוד הקדוש הזה, כי הרשב"י ז"ע

בתורה ולגאולה שלימה בב"א.

רישא חוורא, דלא בעא מידי. (ס"א נטירו).

טז. כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניו.

טז. כתוב בתורה (דברים כ"ח ב'): "ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך" האל"ה ראשי תיבות: א'נו ל'ומדי ה'זוהר ה'קדוש, ביאור: כאשר נידבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י ז"ע בלימוד הזוהר הקדוש, ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזוהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הכתובות

כוחו רב ועצום עד כדי שאמרו עליו בזוהר הקדוש, אילו לא ניתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דיינו, שממנו תתגלה ותאיר לעולם התורה (זוהר פרשת פנחס דף רמ"א).

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י – ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות", שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

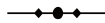
"בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בכוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו וכאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

ובוודאי כשמשיח יבוא, אלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים, לקבל פניו, ומשיח יאמר להם יישר כוחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תיקונו השלם.

הלוואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת!".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

כמה שעות לפני תפילת הנץ, ולפני שהלכה לישון לחשה באוזן בנה התינוק (הוא רבי יהודה זצ"ל), תבכה בשתיים בלילה שאני אוכל ללמוד זוהר הקדוש בלילה, וכן היה שהוא בכה באותה שעה שביקשה.

ז. סופר על האמא הצדיקת של ראש הישיבה רבי יהודה צדקה זצ"ל, שהיתה בת אחותו של הבן איש חי זי"ע, וזכתה גם לשמש אותו בצעירותה, הייתה גומרת כל שנה את כל הזוהר הקדוש, וקמה בכל לילה ללמוד זוהר הקדוש

ספר סוד הגאולה

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש תקונו מ"ג
(תיקו"ז דף פ"ב)

והוא אחד משבעים תקונים
שכתב התנא האלקי מאור העולם
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ובפרט
אם יאמר אותו
לאחר התפלה.

ואלו הן המעלות
לכל אדם מישראל
שיקרא תקונו זה מדי יום

ירום מנולו - יצליח בכל דרכיו - שלום בית - ציונים הגונים - יזכה לשפע
רוחני וגשמי - יזכה לקראת שמים - זוכה ומתקן רוחו ונשמתו - כחות הטמאה
מתרחקים ממנו - כל אויביו יפלו תחמויו - לא יראה מיתת בניו - ינצל מענש
הגלגולים - יזכה לאריכות ימים ושלום - יזכה לעולם הבא - ועל ידו מתקרב
הגאולה ברחמים גדולים
(סוד ה' דיון קדישין).

יוצא לאור על ידי
"מפעל הזוהר העולמי"
סניף בת-ים י"ד (052-7651911)
מור השוון תשע"ג
מחלק בתנם לזוני הרבים

תורת התורה
יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
נחל כניש 24/8 בית שמש
טל: 0548436784
תשרי תשע"ג - מחלק בתנם לזוני הרבים

סֵפֶר שְׁמַחַת הַרְשֵׁב"י

והוא חדושים נפלאים והוספות לערכה של שעה

בו יבאר חשיבות כל שְׁנִיָּה ושְׁנִיָּה בחיים של היהודי, וכמה שמחה ואשר ועשר
יש לגורסי ולומדי זוהר הקדוש, ואתם המשיח ישמח וירקד

בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים

אמר החפץ חיים. "בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים! בשעה, כתריסר אלף. ולמוד
תורה כנגד כולם יוצא שכל דבור תורה נכפל ב-613, עתה כל שעה שנה ערך
ליותר משבע מליון מצוות, [7,356,000] בשעור תורה אחד שבו 'שומע כעונה'...".
ואם בשעתים, הרי החשבון עולה לכדי ארבע עשרה מליון. ארבע שעות, עשרים
ושמונה מליון.

שבשְׁנִיָּה אחת בלבד זוכים לב-28.000 שנה תורה

וה"בן איש חי" כתב בשם המקבילים, ששכר למוד התורה בשבת פי אלף מיום חול.
הוי אמר, שדקה אחת של למוד בשבת, אמרה על פרשת השבוע בשלחן
השבת, שכרה כלמוד רצוף של שש עשרה וחצי שעות ביום חול, ושוות ערך למאה
עשרים ושתיים וחצי מליון מצוות! - וצריך להוסיף בלמוד התורה הקדושה ובפרט
תורת הרשב"י בלימוד זוהר הקדוש, שבשְׁנִיָּה אחת בלבד זוכים לב-28.000 שנה
תורה [הביאור: מאה מליון שנה תורה לחלק לששים, שנה 1,666,666 כלומר מליון
ושני שליש, לחלק לששים שניות, שנה בשְׁנִיָּה אחת 27,777.777 כלומר כעשרים
ושמונה אלף שנה תורה, בנוסף כל מילה תורה נכפל בשש מאות שלש עשרה,
ובשְׁנִיָּה אחת אפשר לומר שלש מלים תורה, לפיכך יוצא כחמשים מליון מצות
בשְׁנִיָּה אחת].

מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה

צא וחשב מה שאמר האורחות צדיקים, שעל מצנה בשמחה מקבילים פי אלף,
ותשמח רק מכף, ועוד דברי הפסא מלך ששעה לימוד זוהר הקדוש הוא לשְׁנִיָּה,
בוודאי כל השבת תלמד זוהר הקדוש כדי להכריע את הכף לטובה, שכל שעה יעלה
למליון שנה תורה, ובודאי היצר לא יתן לך מנוחה, ואז תתגבר עליו, ותוסיף בזה

עוד כפול מאה, כמו שכתוב באבות דרבי נתן, ויהיה לה מליון שנה תורה, רק רגע, הרי בכל דקה אומרים מאתיים מלים תורה, כפול 60 דקות, זה 12,000 מלים תורה בשעה, שמוכפלות באלף, ועוד פעם באלף, ועוד פעם במאה, והכל בערך של שנה, רגע, בואו חשבון: כמה שעות יש בשנה? נכפיל 24 שעות ביום כפול 365 יום בשנה, שנה 8,760 שעות כפול 12,000 מלים תורה שיש בכל שעה, שנה מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה (105,120,000), וכל מילה תורה מכפלת ב-613 כי תלמוד תורה כנגד כולם, והחשבון הוא: 105,120,000 כפול 613 שנה 64,438,560,000 [כשישים וארבע וחצי מליארד מצוות], וזה רק בשעה לימוד זוהר הקדוש ביום חול.

תקבל את השקר כנגד כל אחד

וזה עוד לפני המאה מליון שהכפלנו, כלומר, כפול אלף בשבת, ועוד כפול אלף בשמחה, ובהתגברות על הצער עוד כפול מאה, עוד לא גמרנו!!! חשב עוד רגע! אם בבית הכנסת שלך תלמד במניין, שוב יכפל באלף, כי כל מה שנותנים משמים נותנים באלף (זוהר פרשת וצא), והרי השכינה שורה במניין, ואם אתה תארגן את השיעור, הרי כנגד כל אחד תקבל את השקר!!!

נהיית העשיר הכי הגדול בעולם במצוות, מולטי זיליונר

אתה יודע מה? גם אם לא שמעו לך, אבל אתה השתדלת לקבץ את המניין, גם תקבל את אותו שקר, ולא עוד, אלא שכל העוונות שלך ימחקו [נדברי המהרח"ו שער הגלגולים, הגר"א משלי, ואוהב ישראל פרשת קרח], נו! יש עוד מה לחשוב? האם תשב בחבוק ידיים? הרי נהיית העשיר הכי הגדול בעולם במצוות, מולטי זיליונר!!! הרי אתה צריך לשיר ולרקד כל היום וכל הלילה כמו בשמחת בית השואבה שלא ישנו כל השבוע מרב שמחה (סכה ד נא ע"ב): תנו רבנן, מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו.

עקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה

אמרו חז"ל, לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י דברי הימים ב' לא ד) - ובזהר הקדוש (פרשת בשלח 91 טו), כתוב מה מיחד באוכלי המן? שפאשר אכלו את המן היה מתברך במעים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליונה. ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם נתנה התורה להסתפל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. רואים מהזוהר הקדוש שעקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

צריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה

ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט יא) כתב: שכחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה (גם יו גימטריא "סוד").

בְּיַדְיֵנו הַדְּבַר לְהַחִישׁ אֶת הַגְּאוּלְיָה וְלִזְכּוֹת לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּקֶרֶב בְּרַחֲמִים.
כּוֹלְנוּ חֲפְצֵי חַיִּים!!! כּוֹלְנוּ לּוֹמְדִים זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה!!!

חֲרֵי בְּרָדָי תִּתְעוֹרֵר וְתִקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדִים, כִּי אֵין לָךְ עֲצָה טוֹבָה מִזֶּה, לְזִכּוֹת לְחַיִּים טוֹבִים וּמְאֻשְׁרִים, רַק אַל תִּשְׁכַּח שְׁצַרְיָךְ לְכוּן עַל הַכֹּל, וּלְבַקֵּשׁ לְמַעַנְךָ אֱלוֹקִים חַיִּים, כְּלוּמַר, שְׁפַל הַטּוֹבוֹת שְׂאֵתָה צְרִיךְ זֶה לְכַבּוֹד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, כְּדֵי שְׂתוּכַל לְעַבּוֹד אֶת ה' בְּשִׂמְחָה, וְתִתְפַּלֵּל לְמַעַן כְּבוֹד שָׁמַיִם, לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִגְאֹלָהּ הַשְּׁלָמָה, וְאָז תִּקְבַּל תְּפִלָּתְךָ בְּרָצוֹן וּבְאַהֲבָה. - כּוֹלְנוּ לְשַׁעֲרֵי תוֹרָה!!! כּוֹלְנוּ חֲפְצֵי חַיִּים!!! כּוֹלְנוּ לּוֹמְדִים זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה!!!

צְרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לִתֵּת מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיגְאֹלְנוּ

וַיְהִי רָצוֹן שִׁיעֲרָה הַשֵּׁם עָלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה, וְנִזְכָּה לְטַהֵר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל כַּחַנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ, כְּמוֹ שֶׁהֲרַעֲיָא מְהִימְנָא מְצוּהָ אוֹתָנוּ לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ דְּנוּקָא, שְׂתוֹרַת הַרְשָׁב"י מְאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצְרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לִתֵּת מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיגְאֹלְנוּ (זוהר פנחס ריש) עַד שִׁישַׁלַּח לָנוּ מְשִׁיחָנוּ וַיִּקְבֹּץ נִדְחָנוּ וַיְבַנֶּה בֵּית תְּפִאֲרָתָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

מִתוֹךְ הַקְּדָמָה לְסִפּוּר "פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְּבַאֵר"

בְּסִפּוּר הַזֶּה תִּרְגַּמְנוּ וּפְרִשְׁנוּ אֶת הַתְּפִלָּה פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ, וְעוֹד כַּמָּה תְּפִלוֹת וּמְאֻמְרִים שֶׁל הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ, שְׁנֵהוּג בְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל לּוֹמַר לְפָנֵי כָל תְּפִלָּה. וּבִזְכוּת זֶה יִתְקַבְּלוּ הַתְּפִלוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ הַמְּלוּבָּן רַבֵּי יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא (בְּגִידֵי הַשָּׂרָד עַל הַגָּדָה שֶׁל פּוֹס), וְהָאֲרִיךְ בְּשִׁבְחוֹ הַחֵיד"א וְהֵבִין אִישׁ חַי זְכוּתָם יְגוֹן עָלֵינוּ אָמֵן, וּבְלִי לְמוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְפָנֵי הַתְּפִלָּה אִי אֶפְשָׁר שְׂתִתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ. - וּבִשְׂוֵאהּ הָאֵימָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן שְׂרָדוּ לְחַיִּים אֱלוֹ שְׁהִיוּ רְגִילִים לְאָמְרוּ כָּל יוֹם בְּעַל פֶּה קִדְּם הַתְּפִלָּה, וְרָאוּ בְּעֵלִיל שְׁכַחוּ גְדוּל מְאֹד (עֲדוּת בִּיעֻקֵּב). - וּבְכַמָּה דְקוֹת שְׂאוּמֵר תְּפִלוֹת אֱלוֹ יוֹכֵל לְהַפִּיךְ הַכֹּל לְטוֹבָה וְלַהֲיוֹת מְבַנֵּי עָלֵיהָ, לְזִכּוֹת ל'"עֵין לֹא רָאתָה אֱלֹקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲבָה לוֹ", וַיִּטְהַר נִשְׁמָתוֹ וַיִּזְכֶּה לְמַעֲלוֹת עֲלִיוֹנוֹת כְּפִדּוּעַ מִדְּבַרֵי הָאֲרִיז"ל.

וְכָל אֶחָד יַעֲוֹרֵר אֶת חֲבֵרוֹ שִׂיאֵמֵר תְּפִלוֹת אֱלוֹ, וְזֶה רַק כַּמָּה דְקוֹת בְּיוֹם, וְעַל יָדֵי זֶה יִזְכֶּה לְתַעֲנוּגֵי גֵן עֵדֵן וְעוֹלָמוֹת הַנְּצִחַ, וַיְבִין אֶת כָּל דְּרָכֵי ה' יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, וַיִּזְכֶּה לְשִׁכַר הַגְּדוּל עַל כָּל דְּקָה וְדָקָה שְׂאוּמֵר וְלוֹמֵד תְּפִלוֹת אֱלוֹ, שְׂהַלּוּמֵד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ שְׂעָה אַחַת בַּחוּל כְּמוֹ מְאָה אֶלֶף שְׁנֵה תוֹרָה, וּבְשִׁבְתָּ, כְּמוֹ מְאָה מִלְיוֹן שְׁנֵה תוֹרָה (כֶּסֶס מְלֹךְ הַרִי"ח הַטּוֹב. אוֹרְחוֹת צַדִּיקִים. אֲבוֹת דְּרַבֵּי נְתוּ), וּבְלַמּוֹד כְּעֶשֶׂר דְקוֹת יַעֲלֶה לוֹ: בַּחוּל כֶּ-17 אֶלֶף שְׁנֵה תוֹרָה, וּבְשִׁבְתָּ: יִזְכֶּה לְכֶ-17 מִלְיוֹן שְׁנֵה תוֹרָה.

וּבְרַנְעַ אַחַת אֵתָה יוֹכֵל לְזִכּוֹת לְעוֹלָמוֹת נְצִחַ! "עֵין לֹא רָאתָה" עַל יָדֵי שְׂתִזְכֶּה לְחִבְרָךְ, כָּל הַשְּׁכָר הוֹלֵךְ גַּם אֲלִיךָ. וְכַאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ "פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ" נִזְכֶּה שְׂיַבֵּא אֱלֹהֵינוּ וַיְבַשֵּׁר אֶת בֵּיאַת הַגּוֹאֵל. וְכָל הַלּוֹמֵד שְׂעָה זֹה"ק בְּשִׁבְתָּ עוֹלָה לוֹ לְמְאָה מִלְיוֹן שְׁנֵה תוֹרָה, וְאִם תִּכְפִּיל בְּכָל שְׁבָתוֹת הַשְּׁנָה וַיְמִים טוֹבִים, לְכָל יְמֵי חַיָּו,

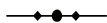
תגיע ל-640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל-6 טריליון ו-400 מליארד שנה תורה. - ובזהר הקדוש (9 ויצא קס"א) כתוב, שכל מה שנותנים משמים הוא באֵלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריא, אתה מכפיל כל מנין יהודים באֵלף. תגיע ל-6 זיליון ו-400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בנודאות! ויזכה לאריכות ימים, בזה ובכא.

ובחלוקת הספר הזה אתה מזכה את כל ישראל, וכתב הגר"א במשלי (י"ב, י"ד), גודל הזכות שיש למזכה הרבים ומוכיח את חברו, שאם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו. (ועיין בשער הגלגלים להרח"ו הקדמה כ, ובאוהב ישראל פ' קרח) ובזהר (9' תרוקה קכ"ט ע"א), אָמרו: שצריך האדם למרדף בְּתַר חֵיבֵיָא וּלְמַזְכָּה לְהוּ כְּמֵאן דְרָדִיף בְּתַר חֵייו עד כאן לשונו. ובלי שום ספק אם כל היהודים מצער ועד זקן ובפריט תינוקות של בית רבן בהבל פיהם הטהור יאמרו תפלות אלו כל יום, נזכה לפתח את השער לאלהיו הנביא זכור לטוב שיבוא ויבשרנו, ותכף יבוא משיח צדקנו ויגאלנו, ברחמים במהרה בימינו אמן כן יהי רצון. - ועל ידי קונטרס זו שיהיה יד הכל ממשמשין בה, יזכו ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים. והוא יסוד גדול שבו ימצאו אדמורי"ם רבנים, מגידי שעור וראשי ישיבות, מלמדים ומחנכים ילדי ישראל הטהורים, וכל איש ישראל, את הדרך אשר ילכו בה, ואת המעשה אשר יעשו.

בא וראה לפי דברי הבאר מים חיים פרשת תצוה (כתב יד 97 כ"ד), כל המזכה את הרבים מוכפל זכותו במאות ואלפים לבד מהחשבון הנזכר לעיל.

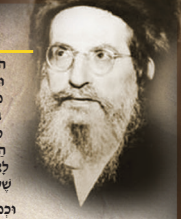
וז"ל: גם יאמר על מאמר רז"ל "בתוך כל אחד ואחד" כי אמרו ז"ל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו, וענין זכות הרבים תלוי בו הוא על דרך משל, שבאו עשרה אנשים להתפלל יחד, ולקדש שמו בקדוש מצוה, ולברך שמו בברכו הנאמר בעשרה, אז לבד מזה שכל אחד עושה מצותו שבא למקום קדושה לברך שמו יתברך ברבים, ולבד זה גם מזכה את התשעה שעמו ואז זכות הרבים תלוי בו גם כן להיות בו זכות עשרה עושה מצוה.

והנה לפי מאמר חז"ל בסוטה בענין הערבות, האיך שכל אחד ואחד מישראל נעשה ערב בעדו ובעד חברו ובעד כל הערבות של ששים רבוא שעליו, אם כן כל שכן במדה טובה כשאדם זוכה בזכות אלו עשרה זוכה ככל עשרה זכותים אשר לחברו, ואז עולה זכות כל אחד ואחד לזכות מאה, וזה רמזו רז"ל "מה ה' אלקיך שואל מעמך" שדרשו אל תקרי מה אלא מאה, כי ה' אלקיך נאמר על השעה שישראל מקבלים עליהם עול מלכותו, ומקדשים ומברכים שמו בעולם, ואין אומרים דבר שבקדושה בפחות מעשרה, אז יעשה החשבון של כל אחד לחשבון מאה, ואמר הקרא מאה זכותים יש לך בשעה שה' אלקיך, וזה רמז כי אתה תשלם לאיש כמעשהו, פרוש לפי הפעולה שפעל אם זכה הרבים בזה הפעולה, אז זכות הרבים תלוי בו ועולה זכותו למאות ולאלפים.

הנה"צ המקביל רבי יהודה ליב אשלג זוקללה"ה
נצל מחבר ספר המלח על הוורר הקדוש

הנה"צ רבי יהודה ליב אשלג זצ"ל ראה שלמותה היטלרי מייש פרצה על העולם, ופחדו מאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמדו להרוג ולאבד את כל היהודים מנעו ועד זמן ט"ו נשיים ח"ו. על כן אמר: היות רובי שמעון בן יוחאי כותב בזה הקדוש, בספרא דא יפקון מלוחא, התחיל לתרגם הוורר בלשון הקדוש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הוורר הקדוש, ואמר שביים שיצא לאור הספר תראשון על הוורר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הפרך הראשון מספר הוורר, אז היה לו להרשע מפלה וגמירה המלחמה של היטלרי ימיש, ולא העליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

וכמו שאנו זוקקים לחמישי שמיא, ויש כמעט אלף בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הוורר הקדוש בכל יום יום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר על הוורר בשנה אחת, בנצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הד"ץ עדה החרדית בירושלים, ע"ה בשנת תרפ"ח כהבטחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הוורר העולמי" סימו את ספר הוורר הקדוש לפי סדר הפרך הימני, הנדפס ב"ב כרכים ל"ב בח' ח' השנה, באותו היום מושב נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בצויה, בח'ש טבת לפני ג' שנים (מל' כסלו עד ח' טבת) - למספרם בין 27 בדצמבר 2008 (ל' בכסלו תשס"ט) - אחר שבוע 18-19 בינואר 2009, (וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות) - אחר שבוע היה כתוב, בעתון חדש, בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הגרבים היו זריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לפרך 26-30 מעת לכתב גרילי הפסק, וכך כן שבגמר הקדוש ללמוד היום, ואחר כך נודע לנו חס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הוורר הקדוש באותו היום מושב נגמרה המלחמה. (והגיע ק"ו אחד קרוב למקום של שנתה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה סך גדול שלא קרה כלום), וגם בעופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד כידוע, וראינו בנינו את הסיים הגולים, שקרו על ידי חפצת ספרו הוורר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק פשעוסיקים בהפצת הוורר הקדוש יש כבר נסים גלויים.

בידני הדבר!

בבחינו לסיים את כל ספר הוורר הקדוש ואפילו מספר פעמים, וכך נמנע את האסון בואר"ת לקרב את אוקלה בחסד וברחמים... וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרש"י ז"ל: "בזה הקדוש (פרשת וזאת ע"ה ק"ד), "בהאי חבויא דילך דזיהו ספר הוורר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים:

בזכות החברו שלך, ספר הוורר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים ולא צער חבלי משיח!

הקב"ה הקדיש לנו רופאה למכה ושלח לנו את רש"י ז"ל להצילנו מכל גזרות קשות רעות, עוררו ישנים מתרוממתים, עם ישראל זקוק להציל מהגמול הנורא! וזאת אפשר רק על ידי: "תיבת נח" שהוא "הוורר הקדוש"

בטלו גזרות קשות

הרמח"ל ז"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעש ישראל, אלא בלמוד "הוורר הקדוש" בדפן ללא הפסק, שבכח "הוורר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב בגמלה ברחמים: כמו כן, בנוסף למפעלה הנפלאה של קרוב האלה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הוורר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כמותו בצורה מפני כל צרה ורחמיא ליצלן.

ובניו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לבדקה ז"ע, בעל "המסלת ישרים" ועוד, תקן בשיבתו סדר למוד מיוחד של גירסת ספר הוורר הקדוש במשמורת ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה בתקנה הראשונה בשיבתו, וכוננו על משלתי הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהילות קדש להציל מרשות זו וטמנו שונאיהם, ובזאת היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישלימו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלמלא תניש חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יחם את העצה הזאת ויהיה לו יכונת, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל". ומי לנו גדול כהרמח"ל ז"ע אשר היה בקי עצום בכל ממנו התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעש ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הוורר בדפן ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הוורר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגמלה ברחמים.

(אגרת הרמח"ל - מאורות הוורר).

קריאה קדושה

ב"ה, החיים והשלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמו"רים, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השעורים הדף יומי ובשלחן ערוך יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקדש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרש"י ז"ע ולקרב הגאולה, כמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המוטלת על כל אחד ואחד ללמוד הוורר הקדוש.

הקול קול יעקב - אין חכם של ישראל אלא בפייה

הנביא ישעיהו אומר: (פרק מ"א ד"ד-ט"ו) אל תירא תולעת יעקב וכו'; ובר"ד"ק ב"אר: "... מה תולעת זו אינה מפה את הארזים אלא בפה, והיא רכה ומכה את הקשה, כך ישראל כל חכם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם זקנים כארזים וגמטילים בהם שצאמר ארז בלבנון.

בידנינו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המכה הראשונה!

לומדי הוורר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

צה"ל מתכוננים להחזיר "מכה שניה" לארץ על ידי צוללת אחת אומרת שכבר השלימו עם העבודה, ששתיה זו ארץ שתלת את "מפנה הראשונה" - הצעה ברענית למיערל (ח"ו), (והצעה משער שזה עלול לגבות כמליון נפש ורחמיא ליצלן).

המדינה כבר השלימה עם המצב!

אנחנו לא עשנו שלימים עם המצב הזה! ונהפוך הוא: אשר ישלח ה' יהודים המה בשונאיהם! אנחנו נתן את "המכה הראשונה!"

"נקתלו יהודים בעירם בכל מדינות המלך"...

ללמוד הוורר הקדוש ואיש לא עמד לפניכם כי נפל פחדם על כל העמים". אחריו יוכלו מידי יום ביומו לסיים את כל ספר הוורר הקדוש ואפילו מספר פעמים, ונקמו ונצח את האסון ונקבו את האוקלה בחסד וברחמים.

דיוגו שהיה "רבי יהודה ליב אשלג (בעל הקסלם) זוקל" זעק רבות על הרוב העולם הממשמש ובא. בשנות השלושים הוא התריע על כך בקול גדול (בכתביו משנת תרצ"ג-1933 מצוי המשפט "כבר זעקתי על קץ העולם", הוא התריע על השואה העמקת להתרחש על ארצנו ועל הסכנה הגדולה הצפויה לעם היהודי. הוא הכריז על הצורך בלמוד ספר הוורר בשיבות מולך, ולשם כך אין נפש עם רבנים ואדמו"רים, בבקשה שישידו למוד בספר הוורר בשיבותיהם, אך הם לא שיע לבקשותיהם, הוא טען כי "נתנים זמן מן השמים - עשרים שנה.

לכן, אנו לא צריכים להיות חכמים גדולים, כדי לתפס ח"ו מהקדמו להרחיש, שי לנו נסיון עבר כואב אבל של לנו תרופה - יש את התורה הקדושה. בידנינו עצה המקבלים והוטרול לנו הוא רק להתעורר וללמוד הוורר - ודוע הספר, אך ארץ ישראל נעלה מהיטלרי ימיש, ואין יוכלים להציל בזמנינו מפצצת אטום!!!

הפרך הראשון של ספר הוורר [עם פירוש הקסלם] הציל את ארץ ישראל!

כיצד נוכל ליישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד! - אל תגידו לא: "דענו! שלא תאמרו לא יכלנו!"

מי לה' אילי!

מסלול היעול: אם יש בידכם להשפיע על 1000 אנשים שיומדים בסביבתכם באופן קבוע (כגון ישיבות כוללים בני נסיונות, קהלות הקדש, אפשר לצרף כמה ביהוד) ללמוד על פי סדר את היום מחלק ל-354 ימים לשנה, למוד 6-7 דפים לאחד, אך כ-12 דקות-אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הוורר הקדוש בבת אחת, ב-12 דקות בלבד - ויובלו בשנה אחת לעשות 1000 סימוי וזר הקדוש מסלול זהב אם יש בידכם להשפיע על 500 אנשים וכו' - למוד 12 דפים לאחד, אך כ-24 דקות אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הוורר הקדוש בבת אחת, ב-24 דקות בלבד - ויובלו בשנה אחת לעשות 1000 סימוי וזר הקדוש.

[על ידי שיקבועו ישראל הטוהרים את למוד הוורר, יתאחדו בלימוד זה בכל יור ובכל בית המדרש ונזכה שיתקיים בנו דברי הנביא ישעיהו וירקו סג) "הקסן לראך"

[לפנינו קסמה לפסולתה ברחמים בקרוב כמאמר הרע"א מרימנא] בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אמן כן יהיה רצון

להשתתפות בהפצת לימוד הוורר הקדוש ולמסלולים נוספים ניתן להתקשר למפעל הוורר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, סל: 054-8436784

הרב אברהם מרדכי יצחקי
רב מקומי מושב פרת
מושב פרת ד.ג. לב השרון

בסיעתא דשמיא, לחדש שבט, שנת "יצוה השם" ה'תש"ע, והיינו "קבלה
התש"ע" – גימטריא הזוה"ר הקדו"ש.

המלצה וברכה, לכבוד תורתו הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס
שליט"א האדמו"ר מהאלמין, מזכה הרבים, בית המדרש "עטרת ישעיה"
ק"ק רמת בית שמש.

שמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ויגל לבי בראותי את המפעל הכביר
אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזהר העולמי" – לזכות את הרבים
במי עדן דברי הזהר הקדוש מתורת רבי שמעון בר יוחאי, זכותו תעמד לנו
ולכל בית ישראל אמן כן יהי רצון.

הנה נודע בשערים גדל מעלת וחישיבות למוד חכמת הקבלה, כמאמר
רשב"י זיע"א בזהר הקדוש [בהעלתך קנ"ג]: "והמשפילים יבינו אינון מארי
קבלה דאתמר בהון והמשפילים זיהירו כזהר הרקיע, אילין אינון דקא
משתדלין בזהר דא דאתקרי ספר הזהר דאינו כתבת נח דמתכונשין בה
שנים מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקיים כל הין הילוד היארה תשליכהו
ודא אורה דספרא דא". ודברי גאון עזנו המקבל האלהי רבי יוסף חיים בן
איש חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "ישמע השומע ויבין המשפיל
את אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל
הקדש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה", ועוד
מפרשים דברי הרע"א מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י [זהר נשא, חלק
ג' דף קכד:]: "והמשפילים זיהירו כזהר הרקיע, בהאי חבורא דילך, דאיהו
ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון, ובגין
דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, פקון ביה מן
גלותא ברחמי... וכו'. והם דברי מורנו ורבנו קדוש ישראל הרש"ש זיע"א
אשר מסר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א טרם עלית נשמתו לגנזי מרומים.
גם נודעו דברי חכמי הדורות במעלה הרבה של הלמוד בזהר הקדוש ותורת
ח"ן שהם זכוף לנשמה, ואמרו כי כל ההשגה הראויה בתורה מתחילה
בלמוד הזהר הקדוש וסתרי תורה ורק אחר כך יבין שמועה במה שיגלה.
לפיכך הרבו לחזק לקרא בזהר הקדוש ואפלו בגירסא, ואף על פי שלא יבין
נשמתו בודאי תבין לו, ובלבד שיהא ביראת שמים וטהרת הלב והגוף.

וּבְרוּךְ הַשֵּׁם זָכְנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְלַמַּד וּלְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ זֶה כַּמָּה שָׁנִים רַבּוֹת, וּבְכָל מוֹצָאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ זֹכִים לְהִסְתַּוְּפֵף עִם לְמַעְלָה מִחֲמַשׁ מֵאוֹת לּוֹמְדִים קְבוּעִים בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ "דְּוֹד הַמֶּלֶךְ" מוֹשֵׁב פֶּרֶת, מְלַבֵּד שְׁעוּרֵי ח"ן בְּלִילוֹת הַשָּׁבוּעַ. עוֹד נוֹדַע מִנְהַגְנוּ בַחֲבוּרָא קְדִישָׁא אֲשֶׁר מְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֻדְשׁוֹ לְמוֹד דְּף לְיוֹם בְּכָל חֻלְקֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וּבְסוּמוֹף לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ עוֹרְכִים סִיּוּם בְּיוֹמָא טָבָא לְרַבָּנָן וְתַלְמִידֵיהוֹן.

וּכְבָר זָכָה כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ לְהַפִּיץ בְּהַמּוֹן אֶת סֵפֶרוֹ "אוֹר הַזֶּהר" סוֹבֵב וּמְקִיף עַל מַעְלַת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ, וּמַעְלַת הַרְשָׁב"י זִיע"א וְזִכּוֹת הַלְמוּד בּוֹ. וְעוֹד הַדְּפִיס אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "תְּקוּנֵי הַזֶּהר", וְחֻלְקוֹ לְשֵׁס"ה יְמֵי הַשָּׁנָה, לְמַעַן יִהְיֶה בּוֹ הַגּוֹרְסִים וְהַלּוֹמְדִים דְּף לְיוֹם וַיַּעֲלֶה לָהֶם לְשָׁנָה תְּמִימָה. וְכֵן אֶת יְזַמְתּוֹ הַבְּרוּכָה בְּעִידוּד שְׁעוּרֵי "אוֹר הַרְשָׁב"י" לְלַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל מְקוֹם וַיֵּשׁוּב, וּמָה שֶׁהָיָה לְפָנָי כְּחֻדְשִׁים כ־180 שְׁעוּרִים, עָלָה וְהִתְרַבָּה כִּיּוֹם לְמַנְיָן לְמַעְלָה מ־550 שְׁעוּרִים שֶׁהִתְקַבְּלוּ בְּכָל מְקוֹם. וְהַדְּבָרִים מִתְּפָרְסִים בְּעֵלוּנֵי "אוֹר הַזֶּהר" הַמְּחַזְקִים וּמְקַשְׂרִים אֶת הַלּוֹמְדִים לְהִיּוֹת עִם אַחַד. וְעַתָּה עָלָה וְנִתְעַלָּה לְהוֹסִיף חִלְיִים וְלְהַדְּפִיס מִהַדוֹרֵת הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וְלְהַפִּיצוֹ בְּהַמּוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל.

"אֲשֶׁרִי אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי לְשַׁקֵּד עַל דְּלִתוּתֵי יוֹם יוֹם". דָּבָר גָּדוֹל הוּא לְזִכּוֹת הַרְבִּים בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, וּסְגָלָתוֹ רְמָה וְעֵלְיוֹנָה לְחִזְק לְכַבּוֹת הַמוֹנֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל גְּזֵרוֹת. וְנִתְּפָרְסְמוּ דְבָרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹהִי הַרֵב מְרֻדְכֵי שְׁרַעֲבֵי זִיע"א, כִּי לְמוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וּמְקַבְּלָה שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת שְׁוֹה לְלַמּוֹד 75 שָׁנִים בִּימּוֹת הַחֹל! וּמַנְיָן "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ" הוּא גִימְטְרִיא "תּוֹרָה חֲבִיבָה", "בֵּן דְּוֹד מְשִׁיחַ צְדָקָה", "ה' עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ", "וַיִּתְּבוּנְנוּ חֲסָדֵי ה'", "וּמַעֲשֵׂה יְדִינּוּ כּוֹנְנֵהוּ". וּבְפָרְט בְּשָׁנָה הַזֹּ – ה"תש"ע – כְּמַנְיָן "אוֹר חֹדֶשׁ עַל צִיּוֹן". יִשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתַרְבָּה הַדַּעַת כַּמִּים לְיָם מְכַסִּים בְּכָל פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה.

וְאַפְרִיּוֹן נְמַטְיָה לְהֵאֵי גְבָרָא רַבָּא וַיְקִירָא הַרֵב הַגָּאוֹן מְעוֹז וּמְגֹדוֹל מִזְכָּה הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֹתָהּ נִפְשׁוּ לְפַעַל גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת מִזִּיּוֹ קֹדֶשׁ הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְעַם קְדוֹשׁ. וְאַמִּינָא אִישֶׁר חִילָה לְאוּרִיתָא בְּאֲשֶׁר הַשֵּׁם אֲתוּ. וְהִנְנוּ לְבָרָךְ מְבָרָךְ שְׁחַפֵּץ הַשֵּׁם בְּיָדוֹ יַצְלַח. תִּרְבַּ גְּדֻלָּתוֹ, יִפּוּצוּ מַעְיָנוֹתָיו חוּצָה לְהַגְדִּיל פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה וְלְהַאֲדִירָה.

וְנִזְכָּה כְּלָנוּ בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא שְׁכָל לְמוֹדֵינוּ יְהֵא לְהַקִּים שְׁכִינְתָא מְגֻלוֹתָא בְּקֻרֹב, אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

בְּבִרְכַת הַתּוֹרָה:

אַבְרָהָם מְרֻדְכֵי יַצְחָקִי – הַחוּנָה פַּה פּוֹרְתָא

סֵפֶר בְּדַרְכֵי הַזֶּהָר

וּבּוֹ חֲמִשָּׁה סְפָרִים נִפְתָּחִים

א. מְלַמְּדִים וְהַזְהָר

ב. סוּד הַזֶּהָר

ג. הַשְׂכִּינָה וְהַזְהָר

ד. מְתִיקוֹת הַזֶּהָר

ה. דְּרָכֵי הַרְשָׁב"י

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
ז' אדר ב', יומא דהלולא דמשה רבינו ע"ה
תשע"א לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

מקראי אור - סדר ועימוד

052-7615936

תוכן הענינים

- א. דרשה בבית שמש חשון תשע"א חזוק והתעוררות למלמדים ללמוד ספר הזהר הקדוש, ובפרט לנערים קטנים, כמבואר בזוהר הקדוש, מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א..... א
- ב. דרשה מכבוד קדושת אדמו"ר מהאלמין שליט"א ביומא דהילולא של המקובל האלוקי צי"ס רבי מרדכי שרעבי זיע"א, ראש לעדת המכונים מקים ומיסד ישיבת נהר שלום בירושלים עיר הקדש, אצל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א, אור לכ' מר חשון תשע"א..... ח
- ג. דרשה מאת כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א בקבר רחל, ט"ו כסליו תשע"א, וסיום כל ספר הזוהר, וסיום משניות, ביומא דהילולא של מחבר המשניות רבינו הקדוש רבי יהודה הנשיא זיע"א..... כ
- ד. דרשה ליומא דהילולא של הצדיק הקדוש רבי דנאל פריש זצ"ל, י"ד שבט תשע"א..... כז
- ה. דרשה לסיים השישי בזוהר הקדוש [בשלש שנים] בעיר התורה אלעד ערב ראש חדש שבט, תשע"א לפ"ק..... מא

ספר מלמדים וזהר

דרשה בבית שמש חשוון תשע"א

חזוק והתעוררות למלמדים ללמוד ספר הזהר הקדוש, ובפרט לנערים קטנים, במבואר בזהר הקדוש, מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

ברוכים הבאים בשם ה'.

ברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומלמדי תינוקות מזפי הרבים פכוכבים לעולם ועד, וכל הקהל הקדוש הזה.

אודה ה' מאד בפני, ובתוך רבים אהללנו, אשריה לה' כי גמל עלי.

בראשית אפתח בדברי הגמרא בבא מציעא (דף פ"ה ע"א): אמר רב יהודה אמר רב ואמרי לה אמר רבי חי'א בר אבא אמר רבי יוחנן, ואמרי לה אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן, כל המלמד את בן חברו תורה זוכה ויושב בישיבה של מעלה שנאמר (ירמיהו פרק ט"ו י"ט) "אם תשוב ואשיבך לפני תעמד", וכל המלמד את בן עם הארץ תורה אפילו הקדוש ברוך הוא גוזר גזרה, מבטלה בשבילו, שנאמר "ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה".

אמר רבי פרנך אמר רבי יוחנן כל שהוא תלמיד חכם, ובנו תלמיד חכם, ובן בנו תלמיד חכם, שוב אין תורה פוסקת מזרעו לעולם שנאמר, (ישעיהו פרק נ"ט כ"א) "ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי

אשר שמתי בפיו לא ימושו מפיו, ומפי זרעך, ומפי זרע זרעך, אמר ה' מעתה ועד עולם". מאי אמר ה', אמר הקדוש ברוך הוא, אני ערב לך בדבר זה! מאי מעתה ועד עולם, אמר רבי ירמיהו מכאן ואילך תורה מחזרת על אכסניא שלה.

ברוך ה' זכיתי שעוד נכד, גמר את הא'-ב' ואת העברי אותיות התורה הקדושה.

ידוע הספור מהגר"א זכר צדיק לברכה (שנכדי זכה להיות מצאצאיו) שכבד ביותר את הרבי שלמדו אותיות א'-ב' ועברי, ואמר שהוא בודאי למדו תורת אמת מה שאין כן בשאר רבותיו.

הבעל התניא זכותו יגן עלינו אמר: שצריכים ללמד עם הילדים א'-ב' עם נקודות קמץ א'-א, קמץ ב'-ב, ולהשגיח שהילדים יגידו את העברי ברור, שמכל מילה נברא מלאך, והמלאכים מגנים על הילדים עם אבותיהם, ומלמדיהם.

וכידוע קדשת האותיות והנקודות שהם למשה מיני, וכמוכא בזהר ובתקוני זהר בכמה מקומות, ולא רק האותיות ונקודות עצמן אלא אפילו שמותיהם, וכמוכא שם ששמות הנקודות הם ראשי תבות שמות מלאכים וכו'...

ועל כן עלי לתן תודה למלמד שלמד את הילדים א'-ב' ועברי.

ובפרט כעת שזכה להתחיל חמש ויקרא שהוא פרשת הקרבנות, ואי אפשר לשער גדל מעלת למוד הקרבנות, ובפרט של תינוקות של בית רבן, ואזכיר רק בקצור על מעלת הקרבנות מהמוכא בזהר הקדוש פרשת נח, שאם נח היה מביא קרבן לפני המבול היה השם יתברך מוחל לכל העברות ולא היה מביא מבול לעולם, ואחר שנח יצא מן התבה וראה העולם שמים, עמד וצעק רבונו של עולם מדתך רחום וחנון, איפה הרחמנות שלך שחרכת ומחקת עולם גדול כזה של 10 דורות?

אמר לו הקדוש ברוך הוא רציא שטיא היה לך להקריב קרבנות לפני המבול, ומאריך שם בגדל מעלת משה רבינו שמסר עצמו על כלל ישראל.

וכתוב בספר הקדוש אגרא דפרקא, (אות קכ"א), שהתורה של תינוקות של בית רבן נקראת תורה לשמה, ותורה לשמה נקראת תורת אמת, כמבואר במלאכי (ב', ו' - ז') "תורת אמת היתה בפיהו, ועולה לא נמצא בשפתיו, בשלום ובמישור הלך אתי, ורבים השיב מעון". כי שפתי פהן ישמרו דעת, ותורה יבקשו מפיהו, כי מלאך ה' צבאות הוא.

ומהנביא מלאכי למדו חכמינו זכרונם לברכה במסכת חגיגה (דף ט"ו ב'):
אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב כי שפתי פהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא אם דומה הרב למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו, ואם לאו אל יבקשו תורה מפיהו. והשאלה ידועה, מי זוכה לראות מלאכים בדורנו, ומנין ידע אם הרב דומה למלאך ה'?

ומובא מהרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, בספר "אמרי פנחס השלם" (דף ק"ז), וזה לשונו: "צריך מלמד (לתלמידים) ללמד זהר, שהוא בחינת עץ החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית", עד כאן לשונו. (ואני שמעתי שזה מקבל עוד מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו). כי הזהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באפן שיוכל להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו, עד כאן לשונו (חכם הרזים).

[אמר הפעתיק: אב השולח את בנו אצל מלמד ללמד תורה, עליו לברר אם המלמד של בנו לומד זוהר, דאם אינו לומד, אז מי יודע איזה נשמה ימשיך המלמד לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי למוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים].

עכשו מתרצת הקשיא דזה שהגמרא אומרת שצריך מלמד שדומה למלאך ה' הינו מלמד כזה שבלמודו יוכל להמשיך מלאכים קדושים, וזה יהיה אם יזכה להדבק בתורת הרשב"י זכותו יגן עלינו.

וּכְמוֹ שְׁכַתְבַּת הַבֶּן אִישׁ חַי (בְּדְרוּשִׁים פְּרֻשַׁת מִטּוֹת ד"ה הַחֲלִצוּ מֵאֲתַכֶּם) בְּשֵׁם הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, בְּעוֹבְדָא דְבַעַל מְדַרְשׁ שְׁמוּאֵל שְׁכַל אָדָם הָאוֹחֵז בְּמֵדָה טוֹבָה שְׁהִיָּה צְדִיק מְצַדִּיקִים הָרָאוּשׁוּנִים אוֹחֵז בָּהּ מְאֹד, יִזְכֶּה שְׁתַּתְּעַבֵּר נַפְשׁ אוֹתוֹ צְדִיק אֲתוֹ לְעוֹזְרוֹ. לְכֵן כְּשָׁבָא הָרַב בַּעַל מְדַרְשׁ שְׁמוּאֵל אֶצֶל רַבְּנֵי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, קָם מִפְּנֵי וְאָמַר לוֹ, לֹא מִפְּנֵיךְ קָמְתִי אֲלֵא מִפְּנֵי רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יְאִיר שָׁבָא עִמָּךְ, בְּשִׁבִיל שְׁעֲשִׂית אוֹתוֹ הַיּוֹם מִצְוֶה שְׁהִיָּה נֹזֶהֶר בָּהּ רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יְאִיר מְאֹד, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

כְּתַב הָרַב הַקְּדוּשׁ מְקַאמָאֲרָנָא: יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׁבוֹרְחִים מִלְּמַד רְזִין שֶׁל מֶרֶן הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְסֵפֶר הַזְּהוּרָה, אֲשֶׁר הֵם חֲיִינוּ, וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הִרְעֵ וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הֵיוּ שׁוֹקְדִים כָּל יְמֵיהֶם לְלִמּוּד סֵפֶר הַזְּהוּרָה וְכַתְבֵי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, בְּלוּל עִם חֲסִידוֹת שֶׁל מֶרֶן הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְהֵיוּ מְבַטְלִים כָּל גְּזֵרוֹת רְעוֹת... וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּדוֹר הִרְעֵ הַזֶּה שְׁהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הֵיוּ לוֹמְדִים עִם תִּינוּק בֶּן תַּשַּׁע שָׁנִים סֵפֶר הַזְּהוּרָה וְתִיקוּנֵים וְלִהְיוֹת בָּהּ, וְהִיָּה יִרְאֵתוֹ קוֹדֶמֶת לְחֻכְמָתוֹ וְיִתְקִים.

הָאֲדָמוּ"ר הַגָּאוֹן מוֹרְנוּ הָרַב ר' שְׁמוּאֵל טוֹבִיאַס אֵב בֵּית דִּין דְּקַהֲלָה קְדוּשָׁה שְׁטַפְנֶשֶׁט זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ הִיָּה אוֹמֵר: מַה שְׁאוּמְרִים לֹא לְלַמֵּד יֵלֵד [זֶהֱרָה] מְקוּרוֹ מֵהַמְשַׁפִּילִים רַחֲמָנָא לְצִלוֹ.

עַל כֵּן כְּדֵי לְזַכּוֹת לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י שְׁתַּסִּיעֵנוּ, נִלְמַד כְּלָנוּ זֶהֱרָה הַקְּדוּשׁ. אֵב לְלַמֵּד עִם בְּנוֹ, מְחַנֵּךְ עִם חֲנִיכּוֹ, וּמְלַמֵּד עִם תַּלְמִידוֹ, שְׁהָרִי אִם אֵין גְּדִיִּים אֵין תִּישִׁים, כִּף יַחְדָּר תַּלְמוּדִים מְנַעְרוֹתֶם, לְתַלְמוּדֵי תוֹרָה, וְלִישִׁבוֹת וְלִכּוֹלְלִים, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת מְבַנֵּי עֲלֵיהָ כְּמוֹ שְׁכַתְבַּת בְּכֶסֶף מְלֶךְ בְּהַקְּדָמָה לְבִאוּרוֹ עַל תִּיקוּנֵי זֶהֱרָה.

וּכְמוֹ שְׁאָמַר הַרְשָׁב"י בְּזֶהֱרָה הַקְּדוּשׁ (פְּרֻשַׁת וִירָא דָף קיח.): אָמַר לוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן לִית רְעוּתָא דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדָא דִּיתְגַּלִּי כָּל כִּף לְעַלְמָא, וְכַד יְהֵא קָרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא אֶפִּילוֹ רַבִּי דְעַלְמָא זְמִינִין לְאַשְׁכַּחא טְמִירִין דְחֻכְמָתָא וְלִמְנַדַּע בֵּיהּ קַצִּין וְחוּשְׁבָנִין, וּבִהְהוּא זְמַנָּא אֲתַגְלִיא לְכַלְא.

[תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כף, וכשיהיה קרוב לימות המשיח אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

בואו ונראה הזכויות הגדולות שיכול מלמד לזכות פשולומד עם הילדים רק כמה דקות זוהר ביום, ואפילו אינו לומד זוהר בפנים, רק מספר איזה ספורי מעשיות מספר הזהר בכל יום, או איזה ענין שלמד בזוהר של החק לישראל שסדר רבינו הקדוש רבי חיים וויטאל זכותו יגן עלינו, וכך יחדיר בילדים יראת שמים, [והרשב"י יחזיק לו טובה על כמו שהבאנו לעיל "וכשיהיה קרוב לימות המשיח אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל", ואם המלמד לא ילמד עם הילדים, אז מי ילמד? ואיך יתקיים דברי הרשב"י זכותו יגן עלינו, ורק כאשר המלמדים ילמדו עם תלמידיהם זוהר הקדוש יגן על כל משפחתם ויפסקו כל האסונות הנוראים ומקרי היתומים והאלמנות רחמנא ליצלן – כמו שראינו בעיננו בבית כנסת אחד לערך 70 ילדים אמרו קדיש ביחד רחמנא ליצלן, ויפסקו לבוא בכל יום המכתבים של ועד הרבנים וקפות של צדקה – "עוד 14 יתומים" וכו', והפרנסה תהיה מצויה ולא יהיו עוד עניים ואביונים] והמנהל אם הוא ירא שמים בודאי יחזיק לו טובה על זה, שלומד זוהר עם הילדים, ומכניס בהם יראת שמים, ועל ידי כמה דקות של תורת הנסתר בכל יום יפתח לבם ויזכו לתורת הנגלה [וכן שמענו בדרשה מהגאון הצדיק המקבל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקבלים נהר שלום, ירושלים, שכן אמר המקבל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זכותו יגן עלינו] ובקרוב ידפיסו קונטרסים לנערים עם תמונות, ועל ידי זה נתעוררנו גם כן ומקוים בעזרת ה' להכין מאמרי זוהר עם ספורי מעשיות למלמדים – מי שיכול לעזור לנו אנו מוכנים לקבל עזרה ביעוץ ובכסף.

בשנה הקודמת שוחחתי עם מחתני כ"ק מרן רבי יוסף צבי האדמו"ר מדושינסקי שליט"א על ענין למוד הזהר של אביו [מחתני] הגאון

הקדוש מֶרֶן רַבִּי יִשְׂרָאֵל מִשֶּׁה זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה גַאב"ד הָעֵדָה הַחֲרָדִית
בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ תִּבְנֶה וּתְכוּנֶן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן:

וּסְפָר לִי שְׂאֲבִיו הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה הִיָּה לּוֹמֵד כָּל לַיִל שֶׁבֶת
זֶהר הַקְּדוֹשׁ עַל פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וּכְשֶׁשְׂאֲלַתִּי אוֹתוֹ עַל זְקֵנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ מֶרֶן רַבִּי יוֹסֵף צָבִי זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה גַאב"ד הָעֵדָה הַחֲרָדִית, עָנָה
לִי כִּי כָּל סִפְרָיו מְלֵאִים עִם זֶהר הַקְּדוֹשׁ, וְאֵין שְׂאֵלָה עַל זֶה, וּבִפְרָט שְׂאֲבִיו
זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה לְמַד, כִּי רָאָה זֹאת אֶצֶל אָבִיו זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה.

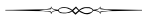
וּנְסִיִּים בְּמָה דְאִיתָא בְּמַסְכַּת קְדוּשִׁין (דף ל' ע"א): אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי
כָּל הַמְּלַמֵּד אֶת בֶּן בְּנוֹ תוֹרָה מְעַלָּה עֲלָיו הַכְּתוּב כְּאִילוֹ קִבְּלָהּ מִהַר
סִינֵי שְׂנַאמַר, "וְהוֹדַעְתֶּם לְבַנְיָד וּלְבַנְיָד בְּנִיָּד" (דְּבָרִים ד, ט) וְסָמִיךְ לִיָּה "יוֹם
אֲשֶׁר עֲמַדְתָּ לְפָנַי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֵב" (דְּבָרִים ד, י). [רַבִּי חֵיָא בַר אַבָּא
אֲשֶׁפְחִיָה לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי דְשָׂדֵי דִיסְנָא (סְדִין) אַרִישִׁיָה וְקָא מְמַטִּי לִיָּה
לִינוּקָא לְבִי כְּנִישְׁתָּא אָמַר לוֹ מֵאֵי כּוּלִי הָאֵי אָמַר לוֹ מִי זוּטַר מֵאֵי דְכְּתִיב
"וְהוֹדַעְתֶּם לְבַנְיָד" וְסָמִיךְ לִיָּה "יוֹם אֲשֶׁר עֲמַדְתָּ לְפָנַי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֵב"
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה בְּמַסְכַּת יְבָמוֹת (דף ס"ב ע"ב): בְּנֵי בָנִים הָרִי
הֵם כְּבָנִים. נִכְד בְּגִימְטְרִיָּה = 74. זֶה בְּנֵי = גִּימְטְרִיָּה = 74. וּבִזְהָ נִרְמַז שְׁבַנְיָ
בָּנִים הָרִי הֵם כְּבָנִים.

וּבְרוּךְ ה' שְׂזַכִּיתִי שְׂנַכְדֵי כְּבַנְיָ לּוֹמֵד בְּתַלְמוּד תוֹרָה קְדוּשָׁה זוֹ שֶׁהַרְבִּי זְכוּתוֹ
יִגַּן עֲלֵינוּ הִיָּה לּוֹמֵד תְּמִידִים כְּסֻדְרָם זֶהר הַקְּדוֹשׁ, וּבִזְהָ הַמְּשִׁיךְ לְכָל
הַתַּלְמוּד תוֹרָה קְדוּשָׁה כְּקִבְּלַת הַתוֹרָה בְּהַר סִינֵי כְּמוֹ שֶׁהִזְהַר בְּפְרֻשַׁת
בְּהַעֲלֵתְךָ (דף קנב). קְרִי לְעוֹסְקִים בְּחֲכָמַת הָאֵמֶת אֵינוֹן דְּהוּוּ קִיָּמִי בְּטוֹרָא
דְּסִינֵי. וּבְאֵר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַמְּקַבֵּל הָאֱלוּקֵי רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה זְכוּתוֹ יִגַּן
עֲלֵינוּ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְנִרְאָה לִי בְּבֵאוֹר כּוֹנֵנוֹ כִּי בְּתַחֲלָה כְּשֶׁיִּצְאוּ יִשְׂרָאֵל לְקִרְאֵת
הָאֱלֹקִים הָיוּ מִתְּצַבִּים בְּתַחֲתִית הַהָר וְאַחַר כֵּךְ נֶאֱמַר: "וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ
וַיַּעֲמְדוּ מֵרַחֵק" (שְׁמוֹת כ, יד), כִּי הָיוּ יִרְאִים פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
וַיָּמוּתוּ. וְהִיָּה מִקְצַת מֵהָעָם שֶׁהָיוּ שְׂשִׁים וּשְׁמֹחִים לְקִרְאֵת הַשְּׂכִינָה וְלֹא רָצוּ
לְזוּז מִמְּקוֹמָם הִרְאֵשׁוֹן לְעַמֵּד מֵרַחֵק אֶפִּילוֹ אִם יָמוּתוּ מִמֶּשׁ, וְעֲלֵיהֶם הוּא
מֵה שְׂכָתוֹב בְּזֶהר הַנִּזְכָּר "אֵינוֹן דְּקִיָּמוּ בְּטוֹרָא דְּסִינֵי", כְּלוּמַר וְלֹא נָעוּ וְעַמְדוּ

מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, לכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

ו**כתב בשער יששכר** (מאמר גל עיני אות י"ח): "אשרי העם הם לומדיך ואשרי העומדים על סודך", לכאורה קשה דכיון שהמה "לומדיך" לומדי זהר הקדוש, וכו' איך קראום בלשון עם שהוא מדרגה פחותה כנודע וכו', אך מזה הוא נראה שגם איש פשוט שלא קדש עצמו כל כך במעלות הראויות ללמוד, מפל מקום יקרב אל החכמה ההיא בפרט בסוף יומיא אליו שבזה תליא התקרבות הגאלה במהרה בימינו אמן, עד כאן לשונו.

וב**זכות המלמדים הצדיקים שמלמדים צאן קדשים יעזר השם יתברך שנזכה לגדל ולחנף בנינו על דרך הסלולה לנו מדור דור, ונזכה לפני חיי ומזוני, ישועות ורפואות, ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו, מתוך שמחה ונחת ותשובה שלמה, בהתגלות כבוד מלכותו בביאת משיח בן דוד במהרה ידין אמן.**

ספר סוד הזהר

דְּרָשָׁה מְכַבֵּד קֹדֶשֶׁת אֲדָמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א בְּיוֹמָא דְּהִילּוּלָא שֶׁל
הַמְּקַבֵּל הָאֱלוּקֵי צְדִיק יְסוּד עוֹלָם רַבִּי מְרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ,
רֵאשׁ לְעֵדֶת הַמְּכֻוֹנִים מְקִים וּמִיֶּסֶד יְשִׁיבֵת נְהַר שְׁלוֹם בִּירוּשָׁלַיִם עִיר
הַקֹּדֶשׁ, אֶצֶל הָרֶב בְּנֵיהוּ יִשְׁשֻׁכָּר שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א, אֹזֶר לְכִי מֵרַחֲשׁוֹן
תְּשַׁע"א לַפ"ק

מִפְתַּח הָעֲנִינִים

- א. על ידי למוד זהר הקדוש, מהפך מַמְדַת הַדִּין לַמְדַת הַרַחֲמִים.
- ב. הזכוי הרבים הכי גדול, שְׁכָל אֶחָד יִלְמַד זֶהֶר הַקֹּדֶשׁ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, חַק
וְלֹא יַעֲבוֹר.
- ג. בֵּית יְהוּדֵי נִקְרָא רַק אִם לּוֹמְדִים שֶׁם זֶהֶר הַקֹּדֶשׁ.
- ד. בְּיַד כָּל אֶחָד לְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה.
- ה. הַגְּאֻלָּה קְרוּבָה, וּמַגִּיעָה בְּמַהֲרָה בְּרַחֲמִים, בְּדַבּוּק חֲבָרִים בְּלִמּוּד זֶהֶר
הַקֹּדֶשׁ.
- ו. מִזְכֵּי הַרְבִּים, הֵם הַיְחֻסָּנִים הַכִּי גְדוֹלִים בְּשָׂמַיִם.
- ז. יְהוּדֵי פְּשוּט בְּשַׁעָה לִמּוּד זֶהֶר הַקֹּדֶשׁ נֶחֱשֵׁב כְּעֶשְׂרֵת אֲלָפִים אֲבָרְכִים
הַלּוֹמְדִים 10 שָׁעוֹת בְּיוֹם תּוֹרַת הַנִּגְלָה.
- ח. מַעֲלַת לִמּוּד זֶהֶר הַקֹּדֶשׁ בְּשִׂמְחָה, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ.
- ט. הַלּוֹמֵד זֶהֶר הַקֹּדֶשׁ מֵתְדַבֵּק בְּנִשְׁמַת הַרֶשֶׁב"י וְגַם זוֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ.
- י. לְזְכוּת לְשִׁדּוּכִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים עַל יְדֵי הַרֶשֶׁב"י זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ.
- יא. כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְהִיּוֹת מַל"ו צְדִיקִים שְׁעֲלֵיהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד.

בְּרוּכִים הֵבְאִים בְּשֵׁם ה'.

בְּרֵשׁוֹת, הַגְּאוֹן הַגְּדוֹל הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה, הָרֶב בְּנֵיהוּ יִשְׁשֻׁכָּר
שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א, בְּנוֹ שֶׁל הַמְּקַבֵּל הַצְּדִיק רַבִּי שְׁלוֹם שְׁמוּאֵלִי

שליט"א, מתלמידיו המבֹהקים של מורינו הרב מרדכי שרעבי זכותו יגן עלינו, וברשות כל הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזפי הרבים שארגנו את הקבוץ הגדול הזה, וכל הקהל הקדוש הזה.

אנו מיחלים ומצפים, שקדוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה, יביא בעזרת השם במהרה, את הקבוץ גליות בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

פותחים בכבוד אכסניה, ובהזדמנות זו אני רוצה להפיר טובה, למזכה הרבים, ראש הישיבה הקדושה נהר שלום תכב"ץ, הגאון הצדיק המקבל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א, הפועל בכחות נפלאים לפרסם את תורת הרשב"י הקדוש, בשעורים נפלאים אשר בכל הארץ יצא קולם, ובפרט בהדפסת ספרי הזהר הקדוש, ואגרות, ושאר ספרים, בכל מיני אופנים, ובפורמט פיס ללמוד בדרכים, לבלתי ידח ממנו נדח, וליקר הרגעים, כמו שנאמר "לרגעים תבחננו". על פועלם ומסירות נפשם, למען ישמעו וילמדו כל ישראל את למוד הזהר הקדוש, שלא יהיה בית יהודי שאין בו למוד זהר הקדוש, ועל ידי זה מקרבים לבם של ישראל לאביהם שבשמים, בארץ ובעולם כלו, וממנו ישקו העדרים וכל הצמאים ממנו שותים, ובזה יתעוררו כל ישראל לשוב לאבינו שבשמים.

בואו, התחברו לרבי שמעון בר יוחאי, זכותו יגן עלינו.

היום הוא יומא דהילולא של קדוש ה' המקבל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זכותו יגן עלינו, ומן הראוי ללמוד מדרכיו אשר זרז את כל היהודים ללמוד זהר הקדוש בכל יום.

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, פלשון הזהר הקדוש (סוף פרשת "שלח-לך") – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

ואמר רבנו מרדכי שרעבי זכותו יגן עלינו: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה בימות החול. ושעה אחת

של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום השבת במשך שעה, שיה ללמוד שבעים וחמש שנה בימות החל". ופסק הגאון הקדוש הפך החיים (קנ"ה סקי"ב), דלמוד הזהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר, ושוגה בו שגיאות הרבה, הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא, פדכתיב: "ודגלו עלי אהבה", ופרשו חכמינו זכרונם לברכה, "ודלוגו עלי אהבה, עד כאן לשונו.

וכבר דבר בקדשו, מהר"ש בוזגלו זכותו יגן עלינו, מאור עינינו, בעל "הכסא מלך", דלמוד הזהר הקדוש שעה אחת עולה לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב), וזה לשון ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת, מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלפא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

גם בתקון ל' כתב (הכסא מלך), וזה לשונו: פמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם פמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאלה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה, מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאלה.

ומרנא הריח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה) כתב, וזה לשונו: כתבו המקבלים זכרונם לברכה, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול, עד כאן לשון קדשו. ובאורו על פי מאמר חכמינו זכרונם לברכה, דיזמו של הקדוש ברוך הוא אלף שנים, שנאמר כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, כיומו של הקדוש ברוך הוא. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של השם יתברך ויתעלה, אשר

על כן, כל פעולה קדושה בשבת קודש, עולה אלה ידות, לערף ימי החול.
(מצא חן במדבר).

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והריח הטוב, זכותם יגן עלינו, דהלומד
שעה זהר הקדוש בשבת קודש, פלומד אלה שנה פשט ביום חול.
ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה
לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה [וכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על
כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר דלמוד (וכל מצוה)
הנעשה בשמחה ערפו כפול אלה, נמצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש
ובשמחה תורת הרשב"י "הזהר הקדוש" עולה שעה אחת לערף של מליון
שנה, (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי
ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרוח, אל תשוב לך
בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה ברוח (עין שם), על
כן כאשר לומד ביסורים הכל כפול מאה, סך הכל למוד זהר הקדוש שעה
בשבת שנה מאה מליון שנה תורה!!! ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה!!! צא
וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה משמח את הקדוש ברוך
הוא ומקים את הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'".

הנני רוצה להודות לה' יתברך, שהפעם זכני לומר דרשה לאנשים צדיקים
כאלו, שזכו לשמוע תורה מפי הקדוש ברוך הוא, ורגליהם עמדו
על הר סיני, אשר לא כל אחד זוכה לזה, כפי שנראה תכף את דברי
הזהר הקדוש.

רבותי! פדברי פן הוא!!! מי שבא לכאן, הוא רוצה לשמוע דבר ה', ואוהב
ללמוד זהר הקדוש, ועליו קורא הזהר הקדוש: "אינון דהוו קיימי
בטורא דסיני".

זזה לשון הזהר בפרשת בהעלתך (דף קנ"ב): חכימין עבדי דמלכא עלאה,
[החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני,
[אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא
אורייתא ממש וכו', [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל

התורה ממש, כלומר שייודעים שבספורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והפונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה], עד כאן לשונו. [ונכתב בצדו, אמר המעתיק: משמע, אותם שאינם לומדים סודות התורה, לא עמדו על הר סיני]. ולזמנא דאתי, זמינן לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא, [ולעתיד לבוא, הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, פי אחר תחית המתים, עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה] (הבאור מהפרוש מתוק מדבש).

וכך כתב הרב המקבל האלקי הגאון הצדיק רבי יהודה פתיה (יאודה משה ישועה פתיה) זכר צדיק לברכה, אשר הרשב"י זכותו יגן עלינו התגלה [בחלום לרבי אברהם עדס זכותו יגן עלינו] וזרז ובקש שינדפס את ספרו יין הרקח שעל האדרות הקדושות. וזה לשונו: ונראה לי בבאור פונתו כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתיצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם וינעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים, פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת העם שהיו ששים ושמיים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "אינון דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, לכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

אמר הרב הקדוש מקאמארנא: יש הרבה שוטים שבורחים מללמד רזין של מרן האר"י וספר הזהר, אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדים כל ימיהם ללמוד ספר הזהר וכתבי האר"י ז"ל, בלול עם חסידות של מרן הבעל שם טוב, והיו מבטלים כל גזרות רעות... ולו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו לומדים עם תינוק בן תשע שנים, ספר הזהר ותיקונים ולהגות בה, והיה יראתו קודמת לחכמתו ויתקיים.

וְכַתּוּב בְּזוֹהַר (בְּרֵאשִׁית כ"ח עמוד ב'): וּבְגִין דָּא מְשָׁה לָא מִית וְאָדָם אֲתִקְרִי אִיהוּ. וּבְגִינִיה אֲתִמֵּר בְּגִלוּתָא בְּתִרְאָה, וְלֹאֲדָם לֹא מְצָא עֶזְרָא אֲלֵא כְּלָהוּ כְּנִגְדּוֹ. וְכֵן עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אֲתִמֵּר בֵּיה וְלֹאֲדָם לֹא מְצָא עֶזְרָא דְאֲפִיק שְׂכִינְתִּיה מִן גְּלוּתָא, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב (שְׁמוֹת ב') "וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ." וּמְשָׁה אִיהוּ בְּדִיוֹקְנִיה מִמָּשׁ, דְאֲתִמֵּר בֵּיה "לֹא מְצָא עֶזְרָא כְּנִגְדּוֹ".

[בְּאֹר: וְלִכְּן מְשָׁה לֹא מֵת, וְהוּא נִקְרָא אָדָם, וּבְגִלְלוֹ נֹאמֵר בְּגִלוּת הָאֲחֵרוֹנָה, וְלֹאֲדָם לֹא מְצָא עֶזְרָא, אֲלֵא כָּלָם כְּנִגְדּוֹ. וְכֵן נֹאמֵר בְּעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, וְלֹאֲדָם לֹא מְצָא עֶזְרָא, שְׂוִיצִיא שְׂכִינָה מֵהַגְּלוּת. זֶהוּ שְׁפָתוּב (שְׁמוֹת ב') "וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ." וּמְשָׁה הוּא בְּדַמּוּתוֹ מִמָּשׁ, שְׁנֹאמֵר בּוֹ לֹא מְצָא עֶזְרָא כְּנִגְדּוֹ].

וּבְאֹר בְּמִקְדָּשׁ מֶלֶךְ: וּמִמְשִׁיךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאי לְבָאֵר, שֶׁהִבְחִינָה שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אֵינָה זֶזָה מִן הַשְּׂכִינָה בְּגִלוּת, וְעַל זֶה נֹאמֵר בְּגִלוּת הָאֲחֵרוֹנָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא מְצָא תְּלִמִּידֵי חֻכְמִים שֶׁיְהִיוּ עֶזְרָא לְמֹשֶׁה בְּגִלוּת, אֲלֵא כָּלָם נִחְשָׁבִים כְּאֵלוֹ הֵם כְּנִגְדּוֹ, לְפִי שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, לְסִיעַ לְתַקּוּן הַשְּׂכִינָה. וְנֹאמֵר בּוֹ, וְלֹאֲדָם לֹא מְצָא עֶזְרָא כְּנִגְדּוֹ, פְּרוּשׁ לֹא מְצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִי שֶׁיַּעֲזֹר לְזַעִיר אֲנַפִּין, לְהוֹצִיא אֶת שְׂכִינְתּוֹ מִן הַגְּלוּת.

וּבְזוֹהַר פְּרָשַׁת בְּהַעֲלוֹתֶךָ (חֶלֶק ג' דף קנ"ג), כְּתוּב: וְאֵינוֹן עָרַב רַב רְשִׁיעִיא, וְכוּ', הִדָּא הוּא דְכִתִּיב, (זְכַרְיָה י"ג ט') "וַיִּצְרַפְּתִים כְּצַרְף אֶת הַכֶּסֶף", "וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, "אֵינוֹן עָרַב רַב. "וְהַמְשַׁכְּלִים יְבִינוּ" (דְּנִיאֵל שָׁם) אֵינוֹן מְאָרִי קַבְּלָה, [בְּאֹר: וּמָה שְׁפָתוּב בְּדְנִיאֵל וְהַמְשַׁכְּלִים יְבִינוּ, אֵלוֹ הֵם בְּעֲלֵי הַקַּבְּלָה הָעוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְכֵן לּוֹמְדֵי הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ] דְאֲתִמֵּר בְּהוֹן (שָׁם פְּסוּק ג') "וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ". אֲלֵין אֵינוֹן דְקָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזוֹהַר דָּא, דְאֲקָרִי סֵפֶר הַזְהַר [בְּאֹר: אֵלוֹ הֵם שְׁעוֹסְקִים בְּאֹר הַזֶּה, הַנִּקְרָא סֵפֶר הַזְהַר, הֵן הַלּוֹמְדִים בְּעַצְמָם, וּבּוֹדָאֵי הַמְּזַפִּים לְאַחֲרִים שְׁיִלְמְדוּ], דְאִיהוּ כְּתִיבַת נַח [בְּאֹר: שֶׁהַזְהַר הַקְּדוֹשׁ נִקְרָא תִיבַת נַח שְׁמֻצִיל מִכָּל הַפְּרַעַנְיּוֹת וְכִמוֹ שְׁבַתְבַת נַח רַק מִי שֶׁהָאֲמִין נִצַּל, כִּף רַק מִי שֶׁיֵּאֲמִין וַיִּלְמַד אֶת הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ יִנְצַל].

הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי, הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ, רַבֵּינוּ יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא, זְכַר צַדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא (בְּסִפְרוֹ גִּנּוּי הַמֶּלֶךְ דְּף קפ"ה) אוֹמֵר,

בשם רבי שמעון בר יוחאי הקדוש, דמי שלא למד תורת אמת, שהם סודות התורה, טוב לו שלא נברא, דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו. והרב יהודה פתיה, זכותו יגן עלינו אומר, בשם רבי חיים ויטאל זכותו יגן עלינו, שכתב בתחלת שער המצוות: ואם לא עשה פן, הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה, שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות, וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר, עד כאן לשונו. ועוד אמר הרב יהודה פתיה, זכותו יגן עלינו, שעוד בשעת הלוייה פאשר בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.

הרב הקדוש מקאמארנא כתב בספרו "היכל הברכה": בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק, הוא משפה ולחוץ, פדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וכדכתיב בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין, וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב, הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא לשכינתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר, וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, עד כאן לשונו. (היכל הברכה קאמארנא פרשת עקב ז', י"ט; אור הזהר פרק י').

כתב האור החיים הקדוש (פרשת בחקתי כ"ו י"ב), דרק למוד תורה לשמה מציל מהיצר, ועל תורה לשמה נאמר, תורה מגינא ומצלא.

ובספר "נפש החיים" (שער ד' פרק כ"ה) כתב באריכות, שרק על ידי עסק התורה לשמה זוכה לקיים העולם. ואין לנו תורה לשמה יותר מלמוד הזהר הקדוש, (עין אור הזהר).

משה רבנו והרשב"י אומרים, כי הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח, ואלו שילמדו ינצלו מחבלי משיח, והרמח"ל הקדוש אומר לנו, שרק בזה

תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאלתו, בכח וסגלת למוד הזהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח לתבה הזאת וננצל.

וכבר גילה לנו הרש"ש הקדוש, בשכבו על ערש דוי סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיהו יצחק זכותו יגן עלינו אמן: "יודע אני, שבזכות הזהר הקדוש, וכתבי הקבלה, יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלוי גאלתנו, וביאת משיח צדקינו"... "ותורת הסוד מה היא עליה?" (ספר הרש"ש עמ' 158), מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקימן. "ותורת הסוד מה היא עליה!?"... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כלו – ברוחניות ובגשמיות.

המצב בארץ ישראל (ובעולם כלו) מעורר דאגה, הלב נקרע, וכל עין תזל ותדמע, מגדל הצרות הפרטיות והכלליות, רחמנא לצלן. וידוע מאמר חכמינו זכרונם לברכה, "מיום שחרב בית המקדש, אין לך יום שקללתו מרבה מחברו" וכל הישוב עומד בסכנה נוראה, רחמנא לצלן "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים" (רמז לשבעים אמות). וכמדמה שכבר הגענו למאמר דוד המלך עליו השלום "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות החרבות, ואין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים, ולקוות ל"סכתה לראשי ביום נשק" (תהלים פרק ק"מ), וכמו שאמרו בירושלמי (במות ע"ח עמוד א') דבר אחר' ביום נשק, זה נשקו של גוג.

אך יש לנו עצה אחת יעוצה "למוד תורה לשמה, ולמוד הזהר הקדוש בשמחה, אשר בכחו לעצר כל פרענות, ולהשפיע כל הברכות ברוחניות

א. תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פרק א'). וכמו שאמר המגיד למרן הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזיו סתימין דלא ידע יתהון בר נש. (מגיד מישרים פרשת בא) - ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עיינין דלא מסתכלין ברזי דאורייתא. (זהר חלק א' דף כ"ח). - אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן

ובגשמיות, וכידוע, תקנת הרמח"ל זכותו יגן עלינו, ללמד הזהר הקדוש ברציפות, שמציל מן הפרענות, ומביא הגאולה (עין ספר אור הזהר פרק ה', וכן הובא בספר "תורתו מגן לנו").

מורי ורבותי! להוי ידוע! שכל המסימים את ספר הזהר הקדוש בבחינת "כנישתא חדא" (זהר הקדוש) הם בבחינת "אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגברים" (שיר השירים ד', ד). עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שלטי הגברים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה במהרה בימינו אמן.

מִרְן הַחֶפֶץ חַיִּים זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ הִיָּה אוֹמֵר (הובא בספר מאיר עיני ישראל פרק ו' בשם נכדו רבי אברהם הכהן): כִּי פִּסְגַת הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים וְקִיּוּם רְצוֹן ה' יִתְבָּרַךְ הוּא, לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגַת זִכּוּי הַרְבִּים, וּבְזֶה תִּבְחַן מֵדַת הַתְּמַסְרוֹתוֹ שֶׁל הָאָדָם לְמַעַן כְּבוֹד ה' בְּעוֹלָם.

על האדם לדעת! כי רצון אבינו שבשמים הוא, לזכות את כל בניו בלמוד התורה הקדושה, וקיום מצוותיה, ועל ידי זכות הרבים, זוכה האדם לסיצתא דשמיא, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (אבות פרק ה' משנה י"ח), "כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו וזכות הרבים תלוי בו", עד כאן דבריו הקדושים.

מורי ורבותי! אחים יקרים! בואו ונתאחד פלנו, ונפעל, שכל יהודי ויהודי, ללמד זוהר הקדוש בכל יום, ולארגן בכל בית המדרש וכולל, שילמדו זוהר הקדוש, וכל אחד יחלק בכל מקום ספרי התעוררות ללמוד הזהר הקדוש, ועתה, "שערי תרוצים" ננעלו, וכלם מקימים בשמחה את רצון השם יתברך, כי אפשר לקבל בחינם את הספרים, הן ספרי התעוררות, והן תקוני זוהר, כאן בישיבה הקדושה, וכן אצלנו, בארגון מפעל הזהר העולמי בבית שמש.

לאשתדל בחקמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחקמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' ב'ישה, וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. (תקוני זוהר תקונו ל').

על כן, את אחי אנכי מבקש, בואו לעזרת ה' בגבורים, והחלש יאמר גבור
אני, וצריכים מתנדבים באמץ רוח, ובעזות דקדושה, לחלק ספרים
על הזהר הקדוש, בכל האוטובוסים, וברפבות, ובכל מקומות העבודה, כדי
שלכל יהודי יהיה חלק בזהר הקדוש, עד שיתקיים הפסוק "ומלאה הארץ דעה
את ה' כמים לים מכסים".

אנו צריכים ליחד מחשבתנו לאדון הכל, ולאחד את כל הפחות, ולאחד את
כל כלל ישראל, כי רק על ידי למוד הזהר הקדוש נגאל, וכדברי כל
הצדיקים גדולי הדורות, דכל סגלת הגאולה תלויה בלמוד הזהר הקדוש,
דוקא בו ולא בזולתו. ובפרט בדורנו, שירדו לעולם נשמות דור המבול ודור
ההפלה, והערב רב, הם עצמם המבול השוטף את העולם (כדאייתא בתקוני
זוהר תקון כ"א דף נ"ה, א', ובבאור הגר"א, וכן ב"מתוק מדבש", עין שם ותרוה צמאד)
ומכרחים לעשות מסירות נפש למען השכינה הקדושה לתמכה ולסעדה,

ב. הערה מבעל הלשם הונא בספר דברי יעקב תכ"ט.
ג. וקול זעקת הזהר הקדוש (בראשית כ"ח עמוד א' ועמוד ב') חודרת לבבות ומעוררת
הנשמות: עוד פתח ואמר. "ויצר ה' אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף
השמים". ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עיינין דלא מסתכלין בריזי דאורייתא
ולא דעינין. דודאי חית השדה ועוף השמים אנון עמי הארץ. ואפילו באלין דאנון נפש
חיה לא אשתכח עזר בהון (בגלותא) לשכינתא בגלותא ולא למשה דאיהו עמה. דבכל זמנא
דגלת שכינתא לא זז מנה.

[באור: עוד פתח רבי שמעון ואמר, "ויצר ה' אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל
עוף השמים". אוי לעולם שהם אטומי לב וסתומי עינים שלא מסתכלים בסודות התורה
ולא יודעים. שודאי חית השדה ועוף השמים הם עמי הארץ, ואפילו באלו, שהם נפש חיה,
לא נמצא בהם עזר לשכינה בגלות, ולא למשה שהוא עמה, שבכל זמן שגלתה שכינה,
לא זז ממנה].

ובאר במקדש מלך: שכאן רבי שמעון בר יוחאי אומר ווי לעולם שלא מתבוננים ללמוד
סודות התורה, ובדאי שעמי הארצות לא עוזרים לשכינה בגלות, אלא אפילו התלמידי
חכמים שיש להם נשמה קדושה הנקראת נפש חיה, ועוסקים בתורה ומצוות, עם כל זאת
לא נמצא עזר וסיוע על ידי מעשיהם הטובים, לעזר לשכינה בגלות, וכן למשה רבנו
הנמצא עמה בגלות. כידוע שכל פעם שגלתה השכינה לא זז משה ממנה, והטעם שאינם
מסיעים לתקון השכינה הוא לפי שאינם עוסקים בסודות התורה, כידוע שעל ידי סודות
התורה שאדם לומד עושה תקון גדול לשכינה בגלות.

אמר רבי אלעזר, והא מאן יהיב עובדא דאדם בישראל ובמשה. אמר ליה ברי ואנת אמרת

וכמו משה רבינו עליו השלום שמסר עצמו על כלל ישראל ואמר "ואם אין מחני נא" (ועין בתקוני זהר שם), ובכל יום כל יהודי קורא קריאת שמע פעמים ביום (ולדעת האר"י זכרוננו לברכה ארבע פעמים ביום) ומסר עצמו למען שמו באהבה, ומקבל על עצמו ארבע מיתות בית דין, ובודאי צריך להוכיח שמתכוון באמת, וכמו שאמר הגאון הקדוש רבי ישראל סלנטר זכותו יגן עלינו, שאדם ממליך את השם יתברך על שבעה רקיעים והארץ, על ארבע רוחות העולם, ממש על כל העולם כלו, ורק על עצמו שוכח להמליך את ה' יתברך שזה העקר.

הכי וכי לא אוליפת (ישעיהו מו) "מגיד מראשית אחרית". אמר ליה הכי הוא ודאי. [באור: אמר רבי אלעזר, והרי מי נתן מעשה של אדם בישראל ובמשה? אמר לו: בני, ואתה אמתת כף? וכי לא למדת (ישעיהו מו) "מגיד מראשית אחרית"! אמר לו, כף הוא ודאי].

ובגין דא משה לא מית ואדם אתקרי איהו. ובגיניה אתמר בגלותא בתראה ולאדם לא מצא עזר אלא כלהו כנגדו. וכן עמודא דאמצעייתא אתמר ביה ולאדם לא מצא עזר דאפיק שכינתיה מן גלותא דא הוא דכתיב (שמות ב) "ויפן כה וכה וירא כי אין איש". ומשה איהו בדיוקניה ממש דאתמר ביה לא מצא עזר כנגדו.

[באור: ולכן משה לא מת, והוא נקרא אדם, ובגללו נאמר בגלות האחרונה ולאדם לא מצא עזר, אלא כלם כנגדו. וכן נאמר בעמוד האמצעי ולאדם לא מצא עזר שיוציא שכינה מהגלות. זהו שכתוב (שמות ב) "ויפן כה וכה וירא כי אין איש". ומשה הוא בדמותו ממש, שנאמר בו לא מצא עזר כנגדו].

ובאר במקדש מלך: וממשיך רבי שמעון בר יוחאי לבאר שהבחינה של משה רבנו אינה זזה מן השכינה בגלות, ועל זה נאמר בגלות האחרונה שהקדוש ברוך הוא לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה בגלות, אלא כלם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה לסייע לתקון השכינה. ונאמר בו ולאדם לא מצא עזר כנגדו פרוש לא מצא הקדוש ברוך הוא מי שיעזר לזעיר אנפין להוציא את שכינתו מן הגלות.

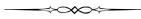
בההוא זמןא "ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם". ה' אלהים - אבא ואמא. תרדמה דא גלותא דאתמר ביה (בראשית ט"ו) "ותרדמה נפלה על אברם". ארמי ליה על משה וישן. לית שינה אלא גלותא.

[באור: באותו זמן "ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם", ה' אלהים - אבא ואמא. תרדמה - זו הגלות, שנאמר בה (בראשית ט"ו) "ותרדמה נפלה על אברם". הפילו על משה וישן. אין שנה אלא גלות]. ובאר במקדש מלך שהגלות נקראת שנה לפי שעקר הגלות נגרם על ידי הסתלקות המוחין (ועין מתוק מדבש שם).

על כן! בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו
 זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה,
 וטוב לך לעולם הבא, ובודאי תכף נגאל, כדאיתא בזוהר רעיא מהימנא
 פרשת נשא (דף קכ"ד, ב'): דבגיניה "וקראתם דרור בארץ", ובזכותיה יתקיים
 "ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר". וכלנו כאחד נזכה, שיתקיים בנו נבואת
 הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור".

ויהי רצון שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו
 יעיד עלינו "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם
 שמים, הקדישו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח
 ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ולמדו בכל יום זוהר הקדוש, וכך גלף כלנו
 כאחד יחד, לקבל את אור פני מלך המשיח.

"ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים", במהרה בימינו אמן.

ספר השכינה והזהר

דְּרָשָׁה מֵאֵת כ"ק אֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א בְּקֶבֶר רַחֵל, ט"ו כִּסְלִיו תשע"א, וְסִיּוּם כָּל סֵפֶר הַזֶּהוּר, וְסִיּוּם מִשְׁנֵיּוֹת, בְּיוֹמָא דְהִילּוּלָא שֶׁל מְחַבֵּר הַמִּשְׁנֵיּוֹת רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא זִיע"א, עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהוּר הָעוֹלָמִי" - שְׁעַל יְדֵי "חֲבֵרָה מְזַפֵּי הַרְבִּים הָעוֹלָמִי" מִסוּדוֹ שֶׁל הַגֵּה"צ רַבִּי שְׁלום יְהוּדָה גְּרָאָם כ"ק מְרֵן אֲדָמוּ"ר שְׁלִיט"א בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'.

נִתְאַסְפְּנוּ בְּקֶבֶר רַחֵל מִקּוּם הַתְּפִילָּה וְהַנְּעוּגוּעִים שֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת סִיּוּם זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וְסִיּוּם מִשְׁנֵיּוֹת. שְׁעַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהוּר הַקְּדוֹשׁ הַבְּטִיחוּ לָנוּ מִשֶּׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא וְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא וְהַרְשַׁב"י "בְּדָא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא", וַיִּתְקִים בָּנוּ בְּמַהֲרָה מַה שְּׂאֲמַר הַנְּבִיא יְרַמְיָהוּ (פָּרָק ל"א, י"ד ט"ז): "כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנוּ. כֹּה אָמַר ה' מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפְעֻלְתְּךָ נְאֻם ה' וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב. וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ נְאֻם ה' וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם". כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ הַמַּלְבִּי"ם, "יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ" - יֵשׁ תִּקְוָה עַל אַחֲרִית הַיָּמִים בְּעַת קֵץ שְׂאֵז "וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם" - רְצָה לוֹמַר הַגַּם שֶׁהֵם עֲצָמָם לֹא יִשָּׁבוּ, הַבָּנִים שְׁלֵהֶם שֶׁהֵם הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן, יִשָּׁבוּ לְגְבוּלָם.

בְּרוּךְ ה' יֵשׁ לָנוּ כְּבֹר כָּאֵן בְּקֶבֶר רַחֵל יְשִׁיבָה שְׁלוֹמֵדִים זֶהוּר הַקְּדוֹשׁ כְּשִׁיטַת הַרְמַח"ל (רַבְּנוּ חַיִּים לוֹצְאָטוּ), מְהַנְּץ חַמְמָה עַד הַשְּׁקִיעָה, וּבְכָל זֹאת אָנִי חוֹשֵׁב שְׁזוֹ הַפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה שִׁישׁ שְׂמַחָה כְּזוֹ, סִיּוּם מִשְׁנֵיּוֹת וְסִיּוּם הַזֶּהוּר הַקְּדוֹשׁ בְּיַחַד, בְּקֶבֶר רַחֵל. [אוֹלֵי הַחֲסִידִים עָשׂוּ פַעַם שְׂמַחָה פֹּה]. תְּמִיד בָּאוּ וּבָאִים כָּאֵן לְהַתְּפַלֵּל, לְבַכּוֹת. רַחֵל אֲמָנוּ הִיא בּוֹדְדָת, כָּל הָאֲמָהוּת מְלַבְּדָה נִקְבְּרוּ בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְּלָה. וְאֵילוּ בְּקַבּוּרַת רַחֵל כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ל"ה, כ'): "עַד הַיּוֹם הַזֶּה". מַהוּ הַפְּרוּשׁ שֶׁל "עַד הַיּוֹם הַזֶּה" - זוֹ הוּא גִסָּח שְׁלֹא כְּתוּב אֲצֵל

אף אחד?! כתוב בתרגום יונתן: עד המשיח. עד היום - עד המשיח. במקום של בשורת גאולה ישנה בדידות גדולה.

"בבכי יבאו ובתחנונים אבילים" (ירמיהו ל"א). כל מה שכתוב בפרק זה שיך לנבואה על רחל אמנו. הכל שיך לברכה המיוחדת שנאמרה "ושבו בנים לגבולם". כאן, בקבר רחל, מקום של תפילה ותחנונים. וכל מה שהיה געגועים של כלל ישראל בענין הגאולה הוא הכל מרחל אמנו.

אנו רואים בפרשת ויחי (פראשית מ"ח) שיעקב אבינו נראה כמצטדק לפני יוסף בנו: "ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ פנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם". וכתב שם רש"י: "ואקברה שם" - ולא הולכתיה אפילו לבית לחם להכניסה לארץ, וידעתי שיש בלבך עלי [תרעמת], אבל דע לך שעל פי הדבור קברתיה שם שתהא לעזרה לבניה כשיגלה אותם נבוזראדן, והיו עוברים דרך שם, יצאת רחל על קברה ובוכה ומבקשת עליהם רחמים, שנאמר (ירמיהו ל"א, י"ד): "קול ברמה נשמע... רחל מבכה על בניה וגו'", והקדוש ברוך הוא משיבה (ירמיהו ל"א, ט"ו): "יש שכר לפעלתך נאם ה'... ושבנו בנים לגבולם".

נבקש מאמינו רחל עליה השלום שתלך ותודיע למשה רבנו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו זכותם יגן עלינו, שברוך ה' זכינו שיש כבר אלפים שיעורים של אחינו בני ישראל שלומדים זהר הקדוש, והם הבטיחו לנו "בדא יפקון מן גלותא", ואנו מחכים כבר להבטחתם, לביאת המשיח ובנין בית המקדש, כמבואר בדברי חכמינו זכרונם לברכה שהיתה לך אמנו רחל זכות מיוחדת - להיות סמוך לבית המקדש. חלק מבית המקדש היה בנוי בחלקו של יהודה וחלק היה בנוי בחלקו של בנימין. ולגבי שילה כתוב שהיה בחלקו של יוסף. ובמסכת זבחים (דף קי"ח עמוד ב') הגמרא אומרת שהסנהדרין הם בחלקו של יוסף. ושכינה תמיד בחלקו של בנימין. לכן אנו מבקשים ממך אמנו רחל שבזכות למוד וסיום הזהר הקדוש אצלך נזכה כבר למה שנאמר בירמיהו (ל"א, י"ד): "קול ברמה נשמע... רחל מבכה על בניה וגו'", והקב"ה משיבה (ירמיהו ל"א, ט"ו): "יש שכר לפעלתך נאם ה'... ושבנו בנים לגבולם".

בואו ונקבל על עצמינו כל אחד ואחד מאתנו לעשות פעולה גדולה ולעזר לרחל אמנו שמבכה על בניה ונזפה לסוף הפסוק "ושבו בנים לגבולם".

ידועים דברי הגר"א במשלי (י"ב, י"ד), שמבאר גדל הזכות שיש למזכי הרבים ולמוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל המוכיח את כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע מקבל ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידועת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה..". -
עתה הכל בידך - אתה יכול לחלק ספר "ערפה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום. וכל הלומד שעה זוהר הקדוש בשבת עולה לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה יום טוב, לכל ימי חיו, תגיע ל-640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שעור לעשר יהודים, תגיע ל-6 טריליון ו-400 מליארד שנה תורה. - ובזוהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א) כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באף, ועוד פידוע כל עשרה ביה שכינתא שריא, אתה מכפיל כל מגן יהודים באף. תגיע ל-6 זיליון ו-400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גדל השכר הנצחי שיש לך מכך בודאות!!! [לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 054-8436784, "מפעל הזוהר העולמי"].

אנו מודים לכל מי שיש לו חלק בלמוד הקדוש הזה ובפרט להרב מרדכי אלפיה שליט"א ולישיבת "יאיר נתיב" מיסודו של המקבל האלוקי המלוב"ן רבי יצחק אלפיה זכותו יגן עלינו בנן של קדושים ומקבלים תלמידי הרש"ש הקדוש בישיבת בית א-ל תובב"א, שפעל רבות לזכות את הרבים ולהציל את כלל ישראל מגזרות קשות (והיה בידידות מפלאה עם המקבל הצדיק הנסתר ראש הל"ו רבי מנחם מנשה זכותו יגן עלינו בעל "אהבת חיים", שכן אמר עליו בעל ההלואה הצדיק רבי מרדכי שרעבי זכותו יגן עלינו), ובזמן מלחמת העולם השנייה ובזמן שכל יושבי ארץ הקדש היו בפחד גדול, הלך להתפלל ולעשות תקונים על קברי צדיקים.

מורי ורבותי!!! אנו מיחלים ומצפים שמקדוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה, שהתארגנו להתחיל ולסיים הזוהר הקדוש

ומשניות בסיעתא דשמיא אצל ציונה של אמנו רחל עליה השלום, יביא לנו השם יתברך במהרה את הקבוץ גליות השלם בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

ונתחיל בתפילה וכלם יאמרו יחד: "רבונו של עולם אלהי הצבאות יושב הכרובים, הנה באתי כהיום להשתטח ולהתפלל על קבר רחל אמנו אשר הבטחת לנו שפזכותה ושבו בנים לגבולם, לכן אפיל תחנתי לפניך, שתשמע לקול בכיותיה כמו שנאמר (ירמיהו ל"א, י"ד): "קול ברמה נשמע... רחל מבכה על בניה וגו'" והקדוש ברוך הוא משיבה (ירמיהו ל"א, ט"ו): "יש שָׁכַר לַפְעֻלְתָּךְ נָאם ה'... וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם".

וכן תאזין ותקשיב ברחמיך הרבים גם את תפילתי ואת תחנתי אשר הנני מתפלל פה על קברה...". ובזכות תפילת רבים תחוש לגאלנו ברחמים.

אנא מלך מלא רחמים, הנני באתי היום להשתטח על קבר רחל אמנו. שתזכני בזכות מעשיה הטובים שעשתה כל ימיה ולמען זכותה וצדקתה ותפלתה שזכרת להבהיותה עקרה ותפתח את רחמה, כמה שנאמר, "ויזכר אלהים את רחל, וישמע אליה אלהים, ויפתח את רחמה" (בראשית ל, כ"ב). ולמען צדקת לבבה אשר עשתה עם אחותה לאה, שמסרה לה הסימנים כדי שלא תבוש מרמאות לבן אביה, כן תזכור לנו זכותה וצדקתה עלי ועל כל עמך ישראל, שתקבל את תפלתנו ותאזין שועתנו מה שאנחנו מבקשים מלפניך, ותמלא משאלות לבבנו לטובה, ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, והטה אזנך ושמע, פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה, כי היינו לעג וקלס בגויים, ואומרים אין תוחלת ותקנה. ואם לא למעננו, למענך פעל, עד מתי יהיה ענך בשבי ותפארתך ביד צר. והנה כאשר קבלנו על ידי חכמינו זכרונם לברכה, שאבינו יעקב שקבר את רחל אמנו בדרך ולא הביאה לבית לחם, הנה על פי הדבור. כדי שתהיה לעזרה לבניה, כשהגלה אותם נבוזראדן והיו עובדים דרך שם, יצאה רחל אמנו מקברה ובקשה עליהם רחמים, כמו שנאמר: "קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה פי איננו". ואתה ה' אלהינו, השבת לה, כמו שנאמר: "כה אמר ה', מנעי קולך מבכי,

ועיניך, מדמעה, כי יש שכר לפעלתך נאם ה', ושבנו מארץ אויב, ויש תקוה לאחרייתך, נאם ה', ושבנו בנים לגבולם" (ירמיהו, ל"א, י"ד - ט"ז). מה נאמר מה נדבר, אם על גלות ראשון שהיה רק לשבעים שנה הרעישה רחל אמנו את העולם, מה תאמר עתה בגלות המר והנמהר הזה אשר למעלה מאלף ותשע מאות שנה שאנחנו בגולה אחר גולה, מפזרים ונדחים בארבע כנפות הארץ, תחת על מלכים ושרים, ואנחנו שפלים ונבזים וכקוצים פסוחים אנו בעיניהם, ובכל יום, קללתו מרבה מחברו, ועקר פונתם, לעמוד על נפשנו להעביר דת תורתנו הקדושה, ולא יזכר להם שם ישראל עוד, גם על תנוקות של בית רבן נתנו עיניהם האיד להעבירם מאמונתם המחזקת להם מאבותיהם, מה תאמרי רחל אמנו, איך תוכלי לנוח בקברך, הקיצו התעוררו לישני חבורן ומשה רעיא מהימנא וכל אבותינו הקדושים, ואלהיו הנביא ורבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו זכותם יגן עלינו. עמדו נא, התיצבו נא, חלי פני כבודו יתברך בעד שארית פליטת עמך בית ישראל, הנאנחים והנאנקים, בדודים ושדודים, שפלים ונבזים, נתונים בסתר המדרגה, עד מתי אלהים יחרף צר, ינאץ אויב שמך לנצח, עד מתי רשעים יעלזו. ובניך בוז יבזו, עד מתי לא תרחם על ישראל עמך ועל ארצך ועל ירושלים עירך ועל ציון משפן כבודך, הנה זאת תורת הבית. ההיכל והר הבית היה לשמיר ושית. "עלה כלו קמשנים. פסו פניו חרלים", "שועלים הלכו בו" (ואיבינו פלילים, ובאו בו פריצים ויחללוהו, בבית תפילה, כל ערל וטמא נותן תפילה). והעיר הקדושה רבת המעלות עיר אלהים סלה, הנה היא עתה שמא ושאיה, ואם אנחנו בעונותינו ועונות אבותינו גרמנו את כל אלה, הלא אתה בעל הרחמים, הלעולמים תזנח ותאנף לנצח, "אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה". לכן באנו לפניך בכפיפת קומה ובהכנעת רוח ובשפלות הנפש ובשבירת לב. שתזכר לנו זכות אבותינו הקדושים וזכות הצדקנית רחל אמנו, ותכפר לנו על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך, ותעזרנו לשוב בתשובה שלמה לפניך, ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים על האדמה אדמת הקדש. ותסיר מאתנו כל המניעות המבלבלים אותנו מעבודת הקדש. בכדי שנוכל ללמוד וללמד, לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך ומצוותיך בכונה שלמה ורצויה,

בלי שום טרדה והסר ממני ומכל עמך בית ישראל כל מיני חולי (ובפרט מהחולה...פב"פ). ותן לנו פח ובריאות הגוף, שנוכל לעבוד אותך יומם ולילה בלי רפיון, ותן לנו פרנסה טובה וגשמים בעתם, שתהא השנה הזאת מברכת בכל מיני תבואות וכל מיני פרות, וכל מני ירקות, ותן ספוקנו לכל אחד ואחד די מחסרו, ולא יחסר לנו כל טוב כל ימי חינו, וזכנו לגדל את בנינו (ובפרט... פב"פ. ומי שיש לו בנים בחוזה לארץ, יאמר: ותזכנו לשמוע בשורות טובות מבני וכו'. ויפרט כל אחד מקרוביו ומידעיו). שתצליח להם בכל מעשה ידיהם. והנני בלי נדר נותן שמן למאור לעלוי נשמת רחל אמנו, ונשמת רבי מאיר בעל הנס, ונשמות כל הצדיקים והחסידים (ולהצלחת בני פב"פ וכו'), שייאריכו ימיהם ושנותיהם, ולא ימות שום אחד מבניהם בחיי אביהם ואמם. ויזכו לבנים צדיקים וכשרים בכל מדות. ותזמין להם זוג פשר וראוי להם, ולא יראה ולא ישמע שום שמץ פסול בזרענו ומשפחתנו, ונזכה לראותם יחד בקבוץ גליות וגאליה שלמה, בעגלא ובזמן קריב, אמן סלה, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגאלי.

נגיד ביחד תהלים פרק ק"ל:

א. שיר המעלות ממצמקים קראתך ה'. ב. אדני, שמעה בקולי תהינה אָנִיךָ, קשבות לקול, תחנוני. ג. אם עונות תשמר יה אדני, מי יעמד. ד. פי עמך הסליחה למען, תורא. ה. קויתי ה', קוּתָה נִפְשִׁי וּלְדַבְרוּ הוֹחֲלֵתִי. ו. נִפְשִׁי לֹאֲדָנִי מִשְׁמָרִים לִבְקָר, שְׁמָרִים לִבְקָר. ז. יחל ישראל, אל ה' פי עם ה' החסד והרבה עמו פדות. ח. והוא, יפדה את ישראל מכל, עונתי. עד כאן.

על כן בואו ונתמסר למען הגאליה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובודאי תכף נגאל, כדאיתא בזהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכ"ד, ב): דבגיניה "וקראתם דרור בארץ", ובזכותיה יתקים "ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמוּ אֵל נֹכַר". וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו וקראתם דרור".

ויהי רצון שנוזקה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ותלמדו בכל יום זוהר הקדוש וכך נלך כלנו כאחד יחד לקבל את פני משיח צדקנו. ויהי רצון שיקים בנו בקרוב, ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים, במהרה בימינו אמן.

ספר מתיקות הזהר

**דְרָשָׁה לְיוֹמָא דְהִילּוּלָא שְׁל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי דְנָאֵל פְּרִישׁ זְכָר
צַדִּיק לְבִרְכָה י"ד שֶׁבֶט תשע"א לפ"ק**

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים, רֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, וּמִזְכֵּי הַרְבִּים הַמְקַרְבִּים
אֶת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבִּינוּ שְׁבַשְׁמִים עַל יְדֵי לְמוֹד הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ
ה' עֲלֵיכֶם יַחֲיוּ, שְׂאֲרָגְנוּ אֶת הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וּבְרִשׁוֹת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ
הַזֶּה, ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסֵּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבָרֵךְ אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר
דָּבַר לָכֶם, אָמֵן.

אָנּוּ מֵיַחֲלִים וּמִצָּפִים שְׁעַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ הַשֵּׁם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מֵהַקְּבוּץ
הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, נִזְכָּה לְבִרְכָת: "וְקִבְּצֵנוּ יַחַד מֵהֵרָה מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ
לְאַרְצֵנוּ", בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צַדִּיקֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

נְתַאסְפְּנוּ הַיּוֹם לְיוֹמָא דְהִילּוּלָא שְׁל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי דְנָאֵל פְּרִישׁ זְכָר
צַדִּיק לְבִרְכָה בְּעַל מַחְבֵּר פְּרוּשׁ מְתוּק מְדַבֵּשׁ עַל הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ,
וְעוֹד סְפָרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים, אֲשֶׁר זְכִיתִי גַם כֵּן לְעֶזֶר לוֹ בְּכַמְהָ מֵהַסְפָּרִים
הַנִּזְכָּרִים לְמַעַלָּה (וְהַדְפָּסְתִּי גַם כֵּן מִכְּתָב עִם הָעֲרוֹת שְׁקִבְלָתִי מִמְּנוֹד).

ד. ראה מכתבו של הרב דניאל פריש:

ברוך ה', ב' מרחשון תשל"ט.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סְלָה לְכַבּוֹד יְדִידֵינוּ הַרְבֵּ הַגְּאוּן זֹכָה וּמְזֻכָּה, וְרַבִּים הַשֵּׁיב מְעוּוֹן עַל יְדֵי
חֲבוּרָיו הַנְּחַמְדִּים וְהַיְקָרִים וְכו' כְּבוֹד קִדְשֵׁי מוֹרְנוּ הַרְבֵּ ר' שְׁלוֹם יוֹדָא גְּרָאס שְׁלִיט"א.

אַחֲרֵי דְרִישַׁת שְׁלוֹמְכֶם הַטּוֹב הַיּוֹם קִבְּלָתִי חֲבִילַת סְפָרֵי וּפְתַחְתִּיו וְהַאִירוּ לִפְנֵי עֵינַי שְׁבַעַת
סְפָרִים קְדוּשִׁים שְׁמֻלָּאִים זִיו וְזֹהָר לְהַאִיר עַל פְּנֵי תַבַּל בְּכָל עֵינַיִם הַצָּרִיכִים בְּדַק, תַּקּוֹן
וְזִהִירוֹת. יְעֶזֶר ה' יִתְבָּרֵךְ שְׁיִתְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם עַל יְדוֹ וְיִזְכָּה עוֹד לְהוֹצִיא יָקָר מֵזוּלָּל לְהַאִיר
עֵינַי עוֹרִים וְלִפְקַח עֵינַי הַרוֹצִים לִידַע וּלְהַבִּין פְּרָצוֹת הַדּוֹר.

פְּתַחְתִּי סְפָרוֹ הַחֲשׁוּב מִנוּחַת שְׁלוֹם חֶלֶק ז' וּפְתַחְתִּי בְּפִתַח הַשַּׁעַר וְרֵאשֵׁי שְׁבַטְעוֹת הָעֵתִיק
בְּקֻטֵּעַ הָרֵאשׁוֹן מִס"ח ת"ק - וְצָרִיף לִזְמַר תְּק"ל, וְשֵׁם בַּע"ב מְבִיא בְּשֵׁם הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ
בְּאֶדְרָא שְׁבַזְמָן שְׁבִית הַמְקַדֵּשׁ קָיָם וְכו' וּמְסִים וְכַבֵּר וּמוֹבָא בְּשֵׁם הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ בְּסִפְרַת בְּרִית

בראשית אספר שהיינו ידידים גדולים להבדיל בין חיים לחיים, והוא עזר לי בכמה דברים גדולים, וגם כן עזרתי לו בהרבה ענינים.

ואי אפשר לספר ברבים הדברים שהיו בינו לבני, כמו שאמרתי פעם לפרש מה שאנו אומרים בהושענא רבא: הושענא דביר המצנע.

ופרשתי, דהנה כתיב "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע". ואפשר לומר הכונה, דטרם ביאת המשיח לא יוכלו בני אדם לדבר דבורי קודש למען כבוד שמו יתברך, רק בצנעה, וכששני בני אדם מדברים ביניהם בסוד ואיש אחר רוצה לשמוע מה הם מדברים, צריך לנטות אָזנו היטב לשמוע מה שמדברים.

וזהו שאמר הכתוב "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו", שידברו כל כף בצנעה מחמת גדל הבושה בימים ההם לדבר דבורים שבקדשה בריש גלי, ויהיה כל כף בצנעה, עד שכביכול "ויקשב ה' וישמע", שהקדוש ברוך הוא כביכול יטה אָזנו לשמוע מה שמדברים רמז שבזמן הזה בעוונותינו הרבים אין איש שם על לב לדבר דבורים קדושים ועל כן מתבישים שניהם ומדברים על זה בצנעה.

וזה שאנו מבקשים הושענא דביר המצנע, פרוש הושע אותנו במצבנו שאנו עומדים בו, דהדבור הוא מצנע ומכסה מאזני בני אדם, וכשרוצים לדבר

עולם וכו' וזה טעות כי בספר ברית עולם סי' תק"ל מביא מימרא זאת מהקדמת ספר החשוב לב אריה בשם רבותינו זכרונם לברכה עין שם, ומצוה לתקן במהדורה הבאה, פרגע אין הזמן לעיני בכל הספרים היקרים, וכל שפן איני בר הכי להעיר עליהם. רק זאת אכתב שהאירו הספרים ביתי ושמתתי עליהם מאד, והיה מן הראוי לשלם מחירו משלם, רק כפי שמכיר כבודו אותנו קשה לשלח מכאן...

הנה קבלתי ספריו: א) נפש ישעיה, ב) מנחת יהודה, ג) מנחת שלום, ד) אפית מצות השלם, ה) אכילת מצות בישראל, ו) זבח זבחי צדק, ז) אהלי ישראל - דבר משה, וזכפי שראיתי בשער הספרים שחבר עוד ספר חנוף ישראל סבא, ומדריך לצניעות, גדולי ישראל, מזוזת שלום, קדשת בנות ישראל וכו', אשר כל אלה לא ראיתי עד הנה, והיה לי למשיב נפש לרכשם ואם אפשר לשלחם, אשלח מספרי ימי בחרות וספר קדשה וצניעות שחברנו בסייעוּתא דשמאי.

כך דברי ידידו דורש שלומו הטוב באהבה רבה ונפש חפצה

דגאל פריש

דבורים קדושים צריכים להצניע את הדבורים מפני המלעיגים והמסטינים שמתרבים בעת הזאת, ועל כן מתחננים הושע נא.

ובדרך הזה היה עובד את עבודתו הקדושה תורת הסוד בהצנע לכת, דביר המצנע עד שזכה לערוך את הזהר הקדוש בפרוש נפלא ויפה עד שכל יהודי פשוט יכול כבר להבין לכל הפחות כפי השגתו, עד שאם יפתח פתח כפתחו של מחט וילמד רק קצת בפרושו היפה יפתחו לו פתח כפתחו של אולם^ה.

מי יכול לתאר גדל זכותו בשמים, זכה רבים וזכה, בדור הזה דור ביאת המשיח נתרבו על ידו מאות אלפים לומדי זהר הקדוש, וכידוע מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן. פי כל קיום העולם תלוי בלמוד הזהר הקדוש.

ובזהר הקדוש פרשת יתרו (פ"ט עמוד ב'): אמר ליה, [רבי שמעון לרבי יודאי] חיידי, לית עלמא אלא לאינון חבריא, דמשתדלי באורייתא [חיידי, לא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה] וידעין סתימי אורייתא [ויודעים הסודות שבתורה].

מדברי רבי שמעון אלו מוכח, שלא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה, ולומדים סודות התורה, ומקדשים עצמם בלמוד הסוד בשבת קודש.

ובתקוני זהר (תקון תשעה עשר דף ל"ח עמוד א' – והבאור מדברי מתוק מדבש בקצור נמרץ): ומי שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו

ה. כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (ערוכו נ"ג) אמר רבי יוחנן, לכן של ראשונים כפתחו של אולם, ושל אחרונים כפתחו של היכל, ואנו כמלא נקב מחט סדקית. והינו, כל מה שזכו הראשונים לתורה וגדלה, רק מחמת שלבם היה פתוח יותר, ואם לבנו יהא פתוח כאולם גם כן נוכל לזכות ולהשיג. אך אנו שלבנו פתוח כנקב מחט סדקית, משום כך השגתנו פחותה. ולפי פתיחת הלב כן המשכת החכמה לאדם, כי הכל תלוי בלב כי בו משפן הנשמה וכל האיברים נגררים אחריו, וכן כתב רבי אברהם אבן עזרא (שמות ח' י"ח), דהלב הוא מלך על כל הגוף, ולכן ברא ה' את לב האדם באמצע הגוף, כמו המלכים שקובעים את משכנם באמצע ארץ ממלכתם.

החזיר את העולם לתהו ובהו... ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשטה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, [שתי התורות] הוא ג"ן סדרים, [תורה שבכתב הוא ג"ן פרשיות] שנאמר בו גן נעול אחותי כלה, גן נעול מצד של ס' סתומה, ו' הוא נעול בששת ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת כדי שלא תהיה פנועל דלת בפני לוי, שנאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

ובאלו שלא מלויים אותה [בשביל כבוד השכינה] ולא מוסיפים [בשבת השכינה פתוחה ויכולים לבא וללות ולקבל] לשבתות ולמים טובים, היא סתומה להם, [תוספת נשמה יתירה – השכינה סתומה להם מלהאיר להם מקדשת השבת] ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וזו תוספת נשמה יתרה, [ברוחניות ובגשמיות] והיא תוספת של רוח קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתרה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר בממון, מסתלק ממנו ונשאר עני יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא נשמת כל חי, ונשאר יום השבת עני ושכינה יבשה, כך נמנעות ממנו ברכות, והוא מדה כנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז "וכגנה זרועיה תצמיח". אף כך גם אצמיח הטובה שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן נשמות יתרות שזורעים ממנו, וישמחו את ישראל

ו. ומאן דמנע רזא דעקרא דתרי תורות, כאלו אהדר עלמא לתהו ובהו... ואלין אינון דאמרין דלא אורייתא אלא כפשטה, ולית בה רזא אחרא, ואינון דו פרצופין, איהו ג"ן סדרים דאתמר בה (שיר ד' י"ב) "גן נעול אחותי כלה, גן נעול..." מסטרא דס' סתומה, ו' איהו נעול בשית יומי דשבוע, הדא הוא דכתיב (חזקאל מ"ו א') "הינה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח", ובשבת בגין דלא תהא פנועל דלת בפני לווי, דאתמר בהו לוו עלי ואני פורע, איהי פתיחא לגבייהו דאינון נשמתי תירין.

ז. ובאלין דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולמים טובים, איהי סתימא להון, ובגין דא כל המוסיף מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא יתירא, ואיהי תוספת רוחא דקדושה, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נשמה יתירה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר בממוןא אסתלק מניה, ואשתאר עני יבש, כמה דאיהו (דף ל"ח ע"ב) מנע מלעילא נשמתא יתירה דאיהו נשמת כל חי, ואשתאר יום השבת עני ושכינתא יבשה, הכי אתמנע ברקאן מניה, ואיהו מדה כנגד מדה, וכל מאן דאוסף בשבת, אז "וכגנה זרועיה תצמיח" (ישעיהו ס"א י"א). אוף הכי נמי אצמיח טובה דיליה, ומאן זרועיה דשכינתא לעילא, אינון נשמות יתירות דזרעין מניה, ויחדון לון לישראל לתתא מזיו כבודיה.

למטה מזיו כבודה. ועין עוד בבאור מתוק מדבש, שם, שכידוע צריך להוסיף במאכל ובמשתה לכבוד שבת קודש כך גם צריך להוסיף בלמוד התורה הקדושה בשבת, ועל זה מזהיר הזוהר הקדוש, עין שם דבריו. ולפי דברי קדשו, בשבת קודש מכרח ללמוד זוהר, דאין לך הוספה בלמוד התורה כמו למוד הזוהר בשבת.

הבה נתחזק בלמוד הזוהר הקדוש בכל יום ויום ובפרט בלמוד בשבת קודש, שנחשב למאה מליון שנה תורה.

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזוהר הקדוש (סוף פרשת "שלח-לך") – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מרנא הריח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה) כתב, וזה לשונו: פתבו המקבלים זכרונם לברכה, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול, עד כאן לשון קדשו. רבנו מרדכי שרעבי זכותו יגן עלינו התבטא פעם באזני מקרבייו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שוה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל". ופסק הגאון הקדוש הפך החיים (קנ"ה סקי"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה. וכבר דבר בקדשו מהר"ש בויזגלו זכותו יגן עלינו, מאור עינינו, בעל "הכסא מלך", דלמוד הזוהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב), וזה לשון ה"כסא מלך" (תקון מ"ג), כי למוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. גם בתקון ל' כתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא פי הם מעכבים הגאולה

רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול פחה לקרב הגאלה. העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והריח הטוב זכותם יגן עלינו, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, פלומד אלף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה [וכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה ברוח (עין שם), על כן כאשר לומד ביסורים הפל כפול מאה, סף הכל למוד זוהר הקדוש שעה בשבת שנה מאה מליון שנה תורה!!! ושניה אחת שנה כ-28.000 שנה תורה!!!, צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה הגד משמח את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'".

ומדברי הזוהר הקדוש מבואר: מי שלא רוצה ללמוד זוהר מחזיר את העולם לתהו ובהו, ולא יכול לזכות לנשמה יתירה, ובפרט בשבת קודש חיב ללמוד זוהר הקדוש, ורק מי שלומד זוהר הוא זוכה לתוספת נשמה יתירה ותוספת קדושה, ואם נמנע, רחמנא ליצלן מפסיד חכמתו וממונו וברכות מלמעלה, מי הפתי שיפסיד את חייו בעולם הזה ובעולם הבא.

על מחנה יראי השם להתאחד לכבוד השכינה ללמוד וללמד זהר הקדוש, ויתקיים דברי הרשב"י עליו השלום, "בדא יפקון מן גלותא" במהרה בימינו אמן.

ועל כן התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ואחזו באילן החיים ללמוד ועל זוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", וכאשר ילמדו

ויעסקו כלם בתורה תכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה. ובהרר רעיא מהימנא פֿרשת נשא (דף קכד, ב) אמרו: דבגיניה "ויקראתם דרור בארץ", ובזכותיה יתקים בנו הפסוק "ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נִכְר".

וידוע מהספרים הקדושים שהנשמה נמצאת כאן כדאיתא בגמרא (שבת דף קנ"ג עמוד א') "אחים בהספידא דהתם קאימנא", שהנפטר נמצא בשעת ההספד. ועוד מפרשים דהתם קאימנא, כלומר שבעולם האמת הוא עומד במדרגתו, ורוצה לעלות מעלה מעלה ולזה מצפה לתורה ומעשים טובים ששולחים לו מהעולם הזה.

על כן צריכים אנו להתחזק בדרכיו הקדושים ולקים רצונו שכל יהודי ילמד זוהר הקדוש כמו שכתוב בספרו שערי זוהר (שער שיש פרק ח' דף רל"ב-ג) בשם ספר דמשק אליעזר שכתב: שמעתי מאבי מורי בעל הזוהר חי ששמע מפה קדוש החוזה מלובלין זכותו יגן עלינו שרצונו הטוב היה שיהיה

ח. בספר אור תורה - לקוטים: עוד מבואר בכמה מקומות בדבריהם, שעקר ביאת משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ח, א) מאי דכתיב, (הושע פרק ח' י) "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים", ותניא כל פסוק הזה בלשון ארמי נאמר, אי תנו, "עתה כלהו אקבצם", ואם מעט מהם, "יחלו ממשא מלך ושרים". ואמרו שם מאי דכתיב, (דברים לג, א) "אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך", אפילו בשעה שאתה מחבב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם וכו', וכמו שאמרו כל הנתן עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות וכו' (אבות פרק יג משנה ה). כי בזמן שקולו של יעקב וכו', אין הידים ידי עשו וכו' (בראשית רבא פרשה סה, טז). ובפרק חלק (צח ב) שאלו תלמידיו את רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסק בתורה ובגמילות חסדים וכו', עד כאן לשונו. וכל המזכה את הרבים בלמוד הזוהר הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמילות חסדים באפן הכי נעלה ומקים ומציל את כל העולם כלו, ומתקשר לנשמת הרשב"י זכותו יגן עלינו, וכמו שכתב הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם אור טמיר ונעלם, קדש הקדושים המלובן, מרא דרזין, מרן רבינו יעקב אבוחצירא זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) וזה לשונו: גדולה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים, עד כאן לשונו. וכמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה, (ספה דף מ"ה ע"ב), אמר רבי חזקיהו, אמר רבי ירמיהו משום רבי שמעון בר יוחאי, יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי ועד עכשיו. ואלמלי אלעזר בני עמי, מיום שנברא העולם ועד עכשיו. ואלמלי יותם בן גזיהו עמנו, מיום שנברא העולם ועד העולם. (אמר) [ואמר] רבי חזקיהו אמר רבי ירמיהו משום רבי שמעון בר יוחאי, ראיתי בני עליה והם מועטים, אם אלף הם, אני ובני מהם, אם מאה הם, אני ובני מהם, אם שנים הם, אני ובני הם.

איש אחד בעולם שיפרש דברי הזהר הקדוש על פשט פשוט, וכן שמעתי בעצמי מהרב הצדיק הגאון רבי צבי מליסקא שחשקה נפשו לראות בעיניו איזה פרוש על הזהר הקדוש שיהיה על פשט פשוט, עין שם. ומשמיא קא זכו ליה לקים רצון צדיקים הקדושים זכותו יגן עלינו.

ולזאת במעמד הקדוש הזה ביומא דהילולא חובה להפיר חשיבות הפנוס הזה, ולדעת כי בינינו מצויה עתה נשמתו הזכה, ומבקשת לעשות עוד ועוד דברים קדושים לטובת נשמתו זכותו יגן עלינו, ומשמים זכו אותי להיות חלק במפעל הקדוש של הפצת הזהר הקדוש והדפסנו את הזהר ששה כרכים ב-77 ועל ידי זה זכו הרבה יהודים להכניס את הזהר הקדוש בביתם וללמוד בו, זאת אומרת שהיו אלפי יהודים בלי זהר הקדוש בביתם וכן אלפי פתי מדרשות שלא היה להם זהר הקדוש, והיות שהדפסנו במחיר פחות מעלות הקרן רצו הרבה תורמים לנדב לבתי כנסיות וישיבות את סט הזהר הקדוש, כמו שכל אחד יכול לראות כמעט בכל בית הפנסת שנמצא שם הזהר הקדוש, והתלהבו לנדב כדי שלא יהיה בית בישראל שלא ילמדו זהר הקדוש (וזו משתי סבות: א. שזה סכום קטן גם למנדבים. ב. שרואים כזה מסירות נפש שמוכרים פחות ממחיר הקרן אז הם מקבלים חשק גם לעשות במסירות נפש).

ועכשו התכנית שלי הוא כדלהלן שלכבוד יומא דהילולא, שידפיסו את כל הסט מתוק מדבש בכריכה קלה שיוזיל את הוצאות הדפוס כדי לזכות שכל עם ישראל יגנו וילמדו בזהר הקדוש עם הפרוש הנפלא מתוק מדבש ובלי נדר אני מוכן לקנות 300 סטים הראשונים כדי לזכות את עם ישראל בכל העולם כלו, כי המשיח כבר מחפה עלינו, ובפרט השנה בשנת תשע"א שהיא שנת הגאולה [ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע – ועת צרה" גימטריה תשע"א 771, וכן גימטריה ביאת משיח] מכרחים אנו לעשות דבר נפלא להצלת עם ישראל כמו שכתבו הרמח"ל והשל"ה הקדוש ור' חיים ויטאל הקדוש והרש"ש הקדוש זכותם יגן עלינו שרק בלמוד הזהר הקדוש נגאל ברחמים, וגם לפי דברי הרמב"ם שרק על ידי תשובה יגאלו ואם לאו חס וחלילה מעמיד עליהם מלך קשה כהמן, אבל כבר חדש לנו רבי שמעון בר יוחאי את הזהר הקדוש שכל ההוגה בו חוזר בתשובה מיד, ולא צריך

לא יסורים ולא גזרות קשות ורעות רחמנא ליצלן, וכל מי שיש לו שכל מייד
יכנס לתבת נח.

וכלנו צריכים אתערותא דלתתא להתעורר לקנות הרבה סטים להזיל את
מחיר ההדפסה שלא יהיה בית בישראל בלי זהר הקדוש, ולהכניס
את רבי שמעון בר יוחאי אצל כל יהודי פי על ידי אתערותא דלתתא
מעוררים את ההשפעות העליונות כמו שכתוב בזוהר הקדוש פרשת לך לך:
(דף ע"ז:). וזהו תרגום הזהר: ובשעה שיצאו מה כתוב? ללכת ארצה כנען.
שרצונם היה ללכת לשם. מכאן למדנו, כל מי שמתעורר להטהר, מסייעים
אותו. בא ראה שכך הוא, שכיון שכתוב ללכת ארצה כנען, מייד – ויאמר
ה' אל אברם לך לך. ועד שהוא התעורר בתחלה, לא כתוב לך לך.

בא ראה, הדבר שלמעלה לא מתעורר עד שמתעורר למטה בראשונה על
מה שישרה עליו אותו שלמעלה. וסוד הדבר - האור השחר אינו נאחז
באור הלכן עד שהיא מתעוררת בראשונה. כיון שהיא מתעוררת בראשונה,
מייד שורה עליה האור הלכן.

ועל זה כתוב (שם פ"ג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל, כדי
שלא יפסק האור הלכן מן העולם לעולמים. וכן (ישעיהו ס"ב) "המזכרים
את ה' אל דמי לכם", כדי לעורר למטה במה שתשרה ההתעוררות שלמעלה.
וכן כיון שמעיר אדם התעוררות [טובה] בראשונה, אז מתעוררת התעוררות

מ. ובשעתא דנפקו מה כתיב ללכת ארצה כנען. דרעותא דלהון הוה למיהר תמן. מכאן
אוליפנא כל מאן דאתער לאתדכאה מסייעין ליה. תא חזי, דהכי הוא דכיון דכתיב ללכת
ארצה כנען מייד ויאמר ה' אל אברם לך לך, ועד דאיהו לא אתער בקדמיתא לא כתיב
לך לך.

תא חזי, מלה דלעילא לא אתער עד דאתער לתתא בקדמיתא על מה דתשרי ההיא
דלעילא, ורזא דמלה, נהורא אוקמא לא אתאחיד בנהורא חנורא עד דאיהי אתערית
בקדמיתא, כיון דאיהי אתערית בקדמיתא, מייד נהורא חנורא שרייא עליה.
ועל דא כתיב (תהלים פג) "אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל". בגין דלא יתפסק
נהורא חנורא מעלמא לעלמין. וכן (ישעיהו ס"ב) "המזכרים את ה' אל דמי לכם". בגין
לאתער לתתא במה דישרי אתערותא דלעילא. וכן כיון דאתער בר נש אתערותא
בקדמיתא כדיו אתער אתערותא דלעילא. תא חזי, כיון דכתיב ויצאו אתם מאור כשדים
וגו' מייד ויאמר ה' אל אברם וגו'.

שְׁלֹמֶעֱלָה. בא ראה, כִּי־וְיָצְאוּ אִתְּם מְאוּר כְּשָׂדִים וְגו', מִיָּד - וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם וְגו'.

כַּד בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַתְדַכְיָא כַּמָּה אֲנֹנִן דְּמִזְמַנִּין לִיה

צְרִיכִים לְדַעַת שְׁכַל דְּבַר טוֹב, וּבַפְּרָט דְּבַר כְּזֶה שְׁכַל הָעוֹלָם וְכַל הַגְּאוּלָּה תְלוּיָה בְזֶה, יִשְׁנֵן הַרְבֵּה מְנִיעוֹת, אֲבָל עִם רְצוֹן חֲזַק יְכוּלִים לְעַבֵּר הַכֹּל, וְיְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְכֹל מֵה שְׁרוּצִים בְּאֵמֶת עִם סִייעָתָא דְשְׂמִיָּא, כְּמוֹ שְׁכַתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ (מִקְזָ קצ"ה): "דְּבִאֲרַחָא דְבְעֵי בַר נֶשׁ לְמִיָּהךְ, בְּהֵוֹא אֲרַחָא מְדַבְרִין לִיה מִמֶּשׁ, כַּד בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַתְדַכְיָא, כַּמָּה אֲנֹנִן דְּמִסִּיעִין לִיה", וּפְרוּשׁ בְּמִתּוֹק מְדַבֵּשׁ דְּבַדְרָךְ שְׂאֲדָם רוּצָה לְלַכֵּת, בְּאוֹתוֹ הַדְרָךְ מִמֶּשׁ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ, אֲדָם הַבָּא לְהַטְהֵר, כַּמָּה הֵם הַמְסִיעִין אוֹתוֹ, שְׁהֵשֵׁם יְתַבְרָךְ שוֹלַח לוֹ מְלֶאכִים קְדוּשִׁים לְלוֹוֹת אוֹתוֹ וּלְסִיעַ בְּעָדוֹ.

וְעוֹד כְּבַר הַבְּטִיחַ הַשֵּׁם יְתַבְרָךְ עַל יְדֵי יְרְמִיָּהוּ הַנְּבִיא (פָּרָק ט"ו י"ט), "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל כְּפִי תִהְיֶה", וּפְרָשׁ רַש"י "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" - אִם תּוֹצִיא אֲדָם הַגּוֹן מֵאֲדָם רַשָּׁע שְׁתַּחֲזִירֵנוּ לְמוּטָב. "כְּפִי תִהְיֶה" - שְׂאֲנִי גּוֹזֵר גְּזֵרָה וְאַתָּה מְבַטְלָהּ.

וְלוֹמְדֵי הַזוֹהַר נִקְרָאִים מְזַכֵּי הַרְבֵּים הַכִּי גְדוּלִים בְּעוֹלָם שְׁהֵם מְטַהֲרִים נַשְׁמָתָם וְנִשְׁמַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּמְצִילִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת וּבַגְּשְׁמִיּוֹת, בּוֹדְאֵי כַּחַם רַב וְעֲצוּם וּבְרַכְתֶּם עוֹשֶׂה פְרוֹת וּתְפִלְתֶם נִשְׁמַעַת.

יְהוּדִים יְקָרִים: עֲתָה אֲנִי נֹזְקִים לְרַחֲמֵי שְׂמִיָּא גְדוּלִים, יֵשׁ כְּמַעַט אֶחָד וְחֻצֵי מְלִיּוֹן עַרְבִים שְׁכַלָם רוּצִים לְחַסֵּל אֶת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה מְלִיּוֹן הַיְהוּדִים, לָכֵן אֲנִי בְטוֹחִים שְׂאֵם יִלְמְדוּ אֶת הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם רַק 12 דְּקוֹת, וְיִגְמְרוּ כָּל הַזוֹהַר בְּשָׁנָה אֶחָת, בּוֹדְאֵי יִנְצְלוּ מִחֲבַלֵי מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁהַבְּטִיחַ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי שְׁבַסְפָּרָא דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא.

וְאִיתָא בְּמִסְכַּת עֵרוּבִין (דָּף נ"ד עמוד א'): אָמַר לִיה שְׁמוּאֵל לְרַב יְהוּדָה, שִׁינְגָא, פִּתַח פּוּמִיָּךְ קָרִי, פִּתַח פּוּמִיָּךְ תְּנִי, כִּי הֵיכִי דְתַתְקִים בִּיךְ וְתוֹרִיךְ חֵי, שְׁנַאֲמַר כִּי חֵיִים הֵם לְמַצְאֵיהֶם וּלְכָל בְּשָׂרוֹ מְרַפָּא אֶל תְּקָרִי

למצאיהם אלא למוציאיהם בפה, אמר ליה שמואל לרב יהודה שיננא חטף ואכול חטף ושתי, דעלמא דאזלינן מיניה פהלולא דמי, אמר ליה רב לרב המנונא בני אם יש לך, [כסף] היטב לך [תתענג] שאין בשאול תענוג ואין למות התמהמה, ואם תאמר אניח לבני חק בשאול מי יגיד לך, בני האדם דומים לעשבי השדה הללו נוצצין והללו נובלין.

ופרש רש"י שם: חטף אכול - אם יש לך ממון להנות עצמך, אל תמתין עד למחר שמא תמות ושוב אין לך הנאה: דעלמא דאזלינן מיניה - גרסינן: פהלולא דמי - היום ישנו ולמחר איננו, דומה לחפה שהולכת מהר: אם יש לך - ממון: ואין למות התמהמה - עכוב, כי פתאום האדם מת: חק - מזון: מי יגיד לך - אם נשאר בידם, שמא יאבדוהו: הללו נוצצין - כלומר כשהן גדלין גדילה פרנסתן ועושרן עמהן, ואינך צריך להדאג עליהן: והללו נובלין - מתים, לשון והעלה נבל.

וכבר אמר הנביא נחום (פרק ב' י') בזו כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבוד מכל כלי חמדה.

ובגמרא בבא בתרא (דף יא עמוד א'): תנו רבנן, מעשה במונבז המלך שבזבז אוצרותיו ואוצרות אבותיו בשני בצרת, וחברו עליו אחיו ובית אביו. אמרו לו, אבותיך גנזו (אוצרות) והוסיפו על של אבותם, ואתה (בזבזת) אוצרותיך ואוצרות אבותיך? אמר להם, אבותי גנזו (אוצרות) למטה, ואני גנזתי (אוצרות) למעלה, שנאמר, (תהלים פ"ה) "אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף". אבותי גנזו במקום שהיד שולטת בו, ואני גנזתי במקום שאין היד שולטת בו, שנאמר, (שם פ"ט) "צדק ומשפט מכון כסאך". אבותי גנזו דבר שאין עושה פירות, ואני גנזתי דבר שעושה פירות שנאמר, (ישעיהו ג) "אמרו צדיק כי טוב, כי פרי מעלליהם יאכלו". אבותי גנזו אוצרות ממון ואני גנזתי [אוצרות] נפשות, שנאמר, (משלי י"א) "פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם". אבותי גנזו לאחרים, ואני גנזתי לעצמי, שנאמר, (דברים כ"ד) "ולך תהיה צדקה". אבותי גנזו לעולם הזה, ואני גנזתי לעולם הבא, שנאמר, (ישעיהו נ"ח) "אז יבקע פשח אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך, כבוד ה' יאספק". זכוי הרבים היא ההנאה הגדולה שאפשר לעשות

בממון שעושה פרות ופרי פרות לדורות, ופרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא.

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל, ה' יצילנו, ואין איש יודע מה ילד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות, ה' ישמרנו. בודאי צריכים להתחזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו). ופדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק. ורואים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן.

כבר הגענו למה שאמר הנביא בעמוס (פרק ח' י"א- י"ב): "הנה ימים באים נאם ה' אלקים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה', ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו".

במציאות אנו רואים זאת שמכל קצוות הארץ דורשים ומבקשים שולחים פקסים ומתקשרים לבקש את דבר ה', לבקש ספרי זוהר קונטרסים, הצמאון הולך וגדל לשמוע את דבר ה'.

ואם יש בדורנו כל כף הרבה אנשים שסימו זוהר הקדוש אלפי פעמים, זה בודאי בזכות הבטחתו של הרשב"י עליו השלום, שהכין רפואה למכה, והכין לנו את הזוהר הקדוש כדי שנוכל להתחזק באמונה ולזכות ליראת שמים בדור האחרון, ועל ידי למוד הזהר נזכה לחזר בתשובה שלמה, כי בלי זהר הקדוש אי אפשר לזכות ליראת שמים, כמו שכתבו כל הצדיקים תלמידי בעל שם טוב ועוד.

יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים עוברים, חולפים ביעף... מוסיפים לעצמם מאות שנים של תורה הנלמדת בישיבות הקדושות ש"ס ופוסקים, תלמוד בבלי ומפרשים, אין לנו השגות בחשבונות שמים, ואין לנו צל צלו של משג

בהנהגת קודשא בריך הוא, ובכל זאת הזמן תובע: מחלות, עני, תאוונות, שרפות, קאסמים, עצירת גשמים, איום גרעיני רחמנא ליצלן.

אנא אנו באים!?

נחפשה דרכינו ונחקורה, על מה ולמה כל יום שעובר גרוע מחברתה? מדוע התורה הנלמדת, כביכול, אינה מגינה ומצילה מכל הפגעים הרעים. איך זה שהשכינה בוכה ומייללת והגאולה לא מגיעה?

אמר רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו (תיקוני זהר, תיקון מ"ג): "ועוד מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה). - מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין יבין...), בודאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב ובעל פה, ונחשב לו, כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!!!". - וכן פותב הרשב"י הקדוש (תיקוני זוהר, תיקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביושב, ולא משתדלים בלמוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

כדי להינצל מכל הפרענויות המתרגשות ובאות ולזכות לגאולה השלמה ברחמים יש צורך בלמוד פנימיות התורה, זוהר הקדוש.

ומסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן. כי כל קיום העולם תלוי בלמוד הזהר הקדוש.

הגר"א במשלי (י"ב, י"ד), מבאר גודל הזכות שיש למזכרי הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

ואם ברצונך לזכות לעולמות לנצח! "עין לא ראתה.. ולקרב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערפה של שעה", המעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב.

ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, כי כל הלומד שעה זוהר הקדוש בשבת עולה לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויום טוב, לכל ימי חייו, [ימי שנותינו בהם שבעים] תגיע ל 640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור למנין יהודים שילמדו בזוהר הקדוש תגיע לסכום אגדי של מליארדי שנים תורה.

ובזוהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א) כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלה, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלה. תגיע למספר שקשה מאד לחשב 6 זיליון ו 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיזקפו לזכותך בנדאות!!!

חזינן השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

והלואי שנזכה בשבוע הזה, פרשה זו, בה נגאלו ישראל ממצרים להבטחה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" ונזכה כלנו יחד לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן

ספר דרכי הרשב"י

דְרָשָׁה לְפִיּוּם הַשִּׁישִׁי בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ [בְּשָׁלֹשׁ שָׁנִים] בְּעִיר הַתּוֹרָה
אֶלְעָד עָרֵב רֹאשׁ הַדָּשׁ שְׁבֻט, תַּשְׁע"א לַפ"ק

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ,
לְיַחְדָּא שְׁם י' ה' בּו' ה' בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לְאוּקְמָא
שְׁכִינְתָא מֵעַפְרָא, לְעֵלוּי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא
הַזֶּה, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה
יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ.

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים, רֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וּמִזְכֵּי הַרְבִּים, הַמְקַרְבִּים אֶת אַחֲינוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבִּינוּ שְׁבַשְׁמִים, ה' עֲלֵיכֶם יְחִיו, שְׂאֲרָגְנוּ אֶת
הַהֲתַאֲסָפוֹת הַזֹּאת, וּבְרִשׁוֹת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסַּף
עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דָּבַר לָכֶם, אָמֵן.

אַנְחֵנוּ מִיַּחְלִים וּמִצָּפִים שְׁמַקְדוֹשׁ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מִהַקְּבוּץ
הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, נִזְכָּה לְבִרְכַּת: "וְקִבְצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ
לְאַרְצֵנוּ", בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדֻקֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

אוֹדָה ה' מְאֹד בְּפִי, וּבַתּוֹךְ רַבִּים אֶהְלֵלְנוּ, בְּרוּךְ שֶׁחֲחִינוּ וְקִיְמָנוּ וְהַגִּיעֵנוּ
לְזִמְן הַזֶּה שֶׁל סִיּוּם הַזֶּהר זֶה הַפְּעַם הַשְּׁשִׁית בְּרוּךְ ה', אֵין אָנוּ יְכוֹלִים
לְתַאֵר אֶת הַשְּׂמַחָה הַגְּדוֹלָה בְּשָׂמִים, כְּשֶׁהַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה מְלָאכִים
וּשְׂרָפִים, מִתְאַסְפִים וּבָאִים וּמְקַלְסִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאוּמְרִים לְפָנָיו
שְׁבַחוּ שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל שְׂמַשְׁבַּחִים לְבוֹרְאֵם בְּאַמִּירַת הַזֶּהר וּבְסִיּוּמוֹ, כְּפִי שְׂאָנוּ
רוֹאִים בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּפִרְשֵׁתֵינוּ, פֶּרֶשֶׁת בֵּא (פֶּרֶק י"ב, כ"ו – כ"ח), וְזֶה תַרְגוּמוֹ
בְּלָשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ:

"וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מַה הָעֵבֶדָה הַזֹּאת לָכֶם. וְאָמַרְתֶּם זִכַּח פֶּסַח הוּא לָהּ אֲשֶׁר פִּסְחִי עַל בְּתִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם

י. ספר הזהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא. והמשכילים זְהִירוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, אֵלָיו אֵינּוֹן דָּקָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֹהֵר דָּא, דְּאֶקְרִי סֵפֶר הַזֹּהֵר, דְּאִיהוּ כְּתַבְתָּ נַח, דְּמִתְכַנְשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם מְעִיר, וְשִׁבְעַ מִמְּלֻכוֹתָא. וְלִזְמַנִּין אֶחָד מְעִיר, וְשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה. דְּבַהוֹן יִתְקִים (שְׁמוֹת א') "כָּל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאֵרָה תִּשְׁלִיכֵהוּ". וְדָא אוּרָה דְּסִפְרָא דָּא. (זהר חלק ג' דף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מֵהֵימְנָא). הַרְמוּח"ל [ר'בִּנּוּ מ'שָׁה ח'יִים ל'וֹצֵאטוּ הַקְדוּשׁ] מְגַלָּה, בְּסִפְרָא הַזֹּהֵר נִצָּא מֵהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים.

דְּדוּעַ מַה שְׁנִכְתַּב בְּזֹהֵר הַקְדוּשׁ, שְׁבָאֲמַצְעוֹת סֵפֶר הַזֹּהֵר אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְצֵאת מֵהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים, דְּהֵינּוּ לְלֵא יְסוּרֵי חֻבְלֵי מְשִׁיחַ. הַרְמוּח"ל בְּסִפְרוֹ "אֲדִיר בְּמֵרוֹם" מְסַבֵּר אֶת פְּנִימִיּוֹת הַדְּבָרִים הַלְלוּ שֶׁל כַּח הַזֹּהֵר. הַעוֹלָה מְדַבְּרִיו: כְּדָאִי מֵאֵד דְּוֹקָא עֲכָשׁוּ לְדַבְּק בְּקִרְיַאת סֵפֶר הַזֹּהֵר הַקְדוּשׁ (כְּדוּעַ, אֶמְרוּ הַמְקַבְּלִים שֶׁסֵּפֶר הַזֹּהֵר פּוֹעֵל גַּם אִם לֹא מְבִינִים אֶת הַמְלִים שְׁקוֹרָאִים).

לְהַלּוֹ חֶלֶק מֵהַדְּבָרִים שְׁמַבִּיא הַרְמוּח"ל: "תְּנִיָּא אֶמְר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרַיָּא עַד אֵימַת גַּתִּיב בְּקִיָּמָא דְּחַד סַמְכָא" (בְּפִתִּיחָה לְאֲדָרָא). הַגְּאֵלָה מוֹכְנָה, וְהִישׁוּעָה תְּלוּי בְּדִינוֹ: מִן הַתְּקוּנִים הַגְּדוֹלִים שְׁנִתְקַנּוּ בְּעוֹלָם הֵיךְ סֵפֶר הַזֹּהֵר, כְּאֲשֶׁר נֶאֱמַר שְׁבַחְיו בְּכַמְהַ מְקוֹמוֹת מְמוּנָה עֲצוּמוֹ, כִּי הוּא לְגַאֲלָה הוֹכֵחַ, וְלְהַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל. וְיִתְבָּאֵר בּוֹ דְּבַר זֶה בְּכַמְהַ מְקוֹמוֹת בְּרַעֲיָא מֵהֵימְנָא, וּבִתְקוּנִים כְּמַה וְכַמְהַ פְּעֻמִּים, וְגַם בְּפֶרֶשֶׁת נִשְׂא (קכ"ד): "וּבְגִין דַּעֲתִידִיו יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מֵאֵילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֹּהֵר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי" (ומִשׁוּם שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מַעֲץ הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֹּהֵר הַזֶּה, יִצְאוּ בְּזַכּוּתוֹ מֵהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים).

וְהַעֲנִין הַזֶּה תְּלוּי הוּא בְּעַקְרֵים גְּדוֹלִים מְעַקְרֵי הַחֲכָמָה, וּמִשְׁרָשׁ בְּעַמְקֵי הַהֲנַהֲגָה, אֲשֶׁר הֵכִין וּפְעַל הָאֲדוֹן הִיחִיד עַל עַמּוֹ וְעַל נַחֲלָתוֹ, לְנַחֲתָם הַדְּרָף אֲשֶׁר יִגִּיעוּ בּוֹ אֵל רַב טוֹב הַמְּכַוֵּן בְּרֵאשִׁית הַמְּחַשְׁבָּה. וְצִרְיָ שְׁתַּדַּע כְּמַה חֶסְרוֹ יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָם, וּמַה תְּקוּנִים צְרִיכִים הֵם לָהֶם לְהַחְזִירָם לְקַדְמוּתָם. וּבַחֲשֵׁב הַמְשׁוֹרֵר (דוּד הַמְּלֹךְ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם) עַל הַעֲנִין הַזֶּה, וְהַבִּין הַחֶסְרוֹנוֹת הַגְּדוֹלִים הָאֵלָה, הֵיךְ מֵתְאוּנָן וְאוֹמֵר: "אוֹתִיתִינוּ לֹא רְאִינוּ, אֵין עוֹד נְבִיא" וְכו' (תְּהִלִּים ע"ד, ט'). כִּי בְּאֵמַת חֲכָמָה רַבָּה וְיִקְרִיא אֲבָדָה מִיִּשְׂרָאֵל, וְחֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבַרְכָּה אֶמְרוּ "מִיּוֹם שְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שָׂרוּ חֲכָמֵיָא לְמַהְוֵי כְּסִפְרֵיָא" כו' (סוֹטָה מ"ט). וְהֵיךְ הַמְשׁוֹרֵר מִתְפַּלֵּל עַל זֹאת וְאוֹמֵר: "עַד מַתִּי אֱלֹהִים יִחַרְף צַר" וְכו' (שֵׁם ע"ד, י'). וּבְפִסּוּקִים אֵלָה נִכְלָלִים סוּדוֹת גְּדוֹלִים מֵאֵד בְּעִנְיָן הַזֶּה, שְׁמַע וְהַבֵּן...

בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי עֲשֶׂתָה עֲנִין הַתְּכָה, וְכִלְנוּ נִבְרַח לְתַכָּה הַזֹּאת וְנִנְצַל: וְנִמְצָא שְׁבַרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי עֲשֶׂתָה עֲנִין הַתְּכָה, שְׁבִסוּדָה נַעֲשֶׂה הַזֹּהֵר, אֲשֶׁר בּוֹ נִכְלָלוּ כָּל הַשְּׁשִׁים רְבוּא נְשַׁמְתִּין, כְּמִזְכֵּר בְּתְקוּנִים, וְאֵז נַחֲשָׁב זֶה לְבַרְיָחָה כְּלָלִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁבִסוּף הֵימִים לֹא יִצְטָרֵף אֵלָא יְצִיאָה, וְזֶהוּ שְׁנַאֲמַר (שְׁעִיחָה נ"ב, י"ב): "כִּי לֹא בַחֲפִזוֹן תִּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן כִּי הֲלוֹךְ לְפָנֵיכֶם ה' וּמֵאֲסַפְכֶם אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל"...

כָּל מִי שִׁיתְדַּבֵּק בְּזֹהֵר הַקְדוּשׁ בּוֹרַח מִן הַסְטֵרָא אַחְרָא, וְיִנְצַל מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ: וְהָאֵמַת, כִּי סֵפֶר הַזֹּהֵר נִשְׂאֵר אַחְרָיו (אַחְרֵי רִשְׁבִּי) לְבַרְכָּה, שְׁכָל מִי שִׁיתְדַּבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׁבוּרַח מִן

הסטרָא אַחְרָא, עד שלא יצטרף לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעך מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח.

סוד הענין "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב": והענין: כי חבלי משיח לא היו צריכים, אלא כמו חבוט הקבר הצריך להפריד מן האדם הזהמא שנדבק בו, כן היו צריכים החבליים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל [את] זהמת הגלות, כדי שיוכלו לברח כנזכר למעלה, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד [מאמר חכמינו זכרונם לברכה] "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין צ"ז:), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוף תגברת הסטרָא אַחְרָא אינו יכול לתקן התקונו הצריך. וצריך שהסטרָא אַחְרָא תשאָר כפותה וקשורה תחת ישראל כנזכר למעלה.

ולכן צריך להם שתי הפעולות: **לצאת מן הקלפות ההם בדרך בריחה, כי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה. ואחר כך שיצאו ממש מן הקלפות בידי רמה, שהקלפות תשאָרנה כפחותות תחתם.**

אך כיון שנדבק בהם הזהמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבליים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה. ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרָא אַחְרָא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עליתיה להתאחז ולילק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ו, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדברה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה.

לכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדברה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענין התבה קיים ועומד לכל מי שייזמן אליו, דהענין: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרָא אַחְרָא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה.

והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: **שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא** [בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח].

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, בקלות ובפרוטות ממש, בפרט בזכות מזכי הרבים של מפעל הזהר העולמי, ונראה שזו פונת הדברים שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, לכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר.

וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור לקריאה בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכחו שאדם יקציב לעצמו אפלו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה

ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו. וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו". וברעיא מהימנא, (פרשת בא מ'): מצוה"י אחר זו לספר בשבח יציאת מצרים, שהיא חובה על בן אדם לדבר בשבח זה לעולמים. כך בארנו, כל אדם שמדבר ביציאת מצרים ובאותו ספור שמח בשמחה, עתיד הוא לשמח בשכינה בעולם הבא שהוא שמחת הכל, שהרי הוא אדם ששמח באדונו, והקדוש ברוך הוא שמח באותו ספור.

באותה שעה כנס הקדוש ברוך הוא את כל הפמליא שלו, ואמר להם: לכו שמעו את ספור השבח שלי שמדברים הבנים שלי ושמחים בגאולתי. אז כלם מתפנסים, ובאים ומתחברים עם ישראל, ושומעים ספור השבח

בענין כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות.

יא. וברעיא מהימנא: פקודא בתר דא, לספר בשבחא דיציאת מצרים, דאיהו חיובא על בר נש, לאשתעי בהאי שבחא לעלמין. הכי אוקימנא, כל בר נש דאשתעי ביציאת מצרים, ובהוא ספור חדי בחדוה, זמין איהו למחדי בשכינתא לעלמא דאתי דהוא חדו מכלא, דהאי איהו בר נש דחדי במריה, וקודשא ברין הוא חדי בהוא ספור. ביה שענתא, פניש קדשא ברין הוא לכל פמליא דיליה, ואמר לון, זילו ושמעו ספורא דשבחא דילי, דקא משתעו בני, וחדאן בפורקני. כדיון קלהו מתכנשין, ואתיין ומתחברין בהדיהו דישראל, ושמעו ספורא דשבחא, דקא חדאן בחדוה דפורקנא דמריהו, כדיון אתיין ואודו ליה לקודשא ברין הוא, על כל אינון נסין וגבורין ואודאן ליה על עמא קדישא דאית ליה בארעא, דחדאן בחדוה דפורקנא דמריהו.

כדיו אתוסף ליה חילא וגבורתא לעילא, וישראל בהוא ספורא ייבגי חילא למאריהו, כמלכא, דאתוסף חילא וגבורתא, כד משבחין גבורתיה, ואודו ליה, וכלהו דחליו מקמיה, ואסתלק יקריה על כלהו. ובגין כה, אית לשבחא ולאשתעי בספור דא (דף מ"א עמוד א') כמה דאתמר. כגוונא דא, חובה איהו על בר נש, לאשתעי תדיר קמי קדשא ברין הוא, ולפרסומי ניסא בכל אינון ניסין דעבד.

ואי תימא, אמאי איהו חובתא, והא קדשא ברין הוא ידע כלא, כל מה דהוה, ויהוי לבתר דנא, אמאי פרסומא דא קמיה, על מה דאיהו עבד, ואיהו ידע. אלא ודאי אצטריך בר נש לפרסומי ניסא, ולאשתעי קמיה בכל מה דאיהו עבד, בגין דאינון מליו סלקיו, וכל פמליא דלעילא מתכנשין, וחקאן לון, ואודאן כלהו לקודשא ברין הוא, ואסתלק יקריה עליהו עילא ותתא.

ששמחים בחדות גאלת אדונם. אז באים ומודים לקדוש ברוך הוא על כל אותם נסים וגבורות, ומודים לו על העם הקדוש, שיש לו בארץ ששמחים בשמחת הגאולה של אדונם.

אז מתוסף לו כח וגבורה למעלה, וישראל באותו ספור נותנים כח לרבונם, כמו מלך שמוסיף כח וגבורה כשמשבחים גבורתו ומודים לו, וכלם פוחדים מפניו, ומתעלה כבודו על כלם. לכן יש לשבח ולדבר בספור זה כמו שנאמר. חובה על בן אדם לדבר תמיד לפני הקדוש ברוך הוא ולפרסם את הנס, בכל אותם נסים שעשה.

ואם תאמר, למה זה חובה? והרי הקדוש ברוך הוא יודע הכל, כל מה שהיה ושיהיה לאחר מכן? מדוע פרסום זה לפניו, על מה שהוא עושה, והוא יודע? אלא ודאי צריך אדם לפרסם את הנס ולדבר לפניו בכל מה שהוא עשה, משום שאותם דברים עולים, וכל הפמליא של מעלה מתפנסת, ורואים אותם ומודים כלם לקדוש ברוך הוא, ומתעלה כבודו עליהם למעלה ולמטה.

ולפי שראינו שצריכים לפרסם הנס, על בן אנו מפרסמים הנס, שברוך ה' בדורנו באלף השישי מימיים בפעם השישית זוהר הקדוש. וכבר אמר אחד מן הצדיקים שבדור עקבתא דמשיחא, יהיה קשה להאמין בהקדוש ברוך הוא, כמו לטפס על קיר חלק, ואמר על כך, שכמו במבחן של אליהו בהר הכרמל, גם הפעם תרד אש מן השמים, אך הפעם תרד לצדם של נביאי הבעל, ורק מעוט יחזיקו באמונה... וכן להחזיק באמונה יהיה קשה כמו לטפס על קיר חלק...

ואם יש בדורנו כל כך הרבה אנשים שסימו זוהר הקדוש, ודאי שהוא נס, בזכותו של רשב"י עליו השלום, וצריכים לפרסמו עוד ועוד, שרשב"י הכין רפואה למכה, והכין לנו את הזוהר הקדוש כדי שנוכל להתחזק באמונה ולזכות ליראת שמים, והעקר לחזור בתשובה שלימה גם לרחוקים ביותר כידוע.

ועל כן, נשבח לאדון הכל, ונפרסם ברבים כבודו, על כך שזכינו ברוך ה', בארצנו הקדושה, למאות שעורים הנלמדים בזוהר הקדוש, לעשרות

אלפים הלומדים ומסיימים זוהר הקדוש, ולרבות המשתוקקים לחסות בצל הרשב"י וללמוד תורתו, וכבר הופץ הקונטרס "ערכה של שעה" כ- 200.000 עותקים, והטלפונים במשוב חוזרים ומספרים על הגדל והעצמה שמוסיפים בכל יום, מאות הלומדים זוהר בפרט בשבת קודש, ספורים על אנשים שנעשו לבעלי תשובה גמורים בזכות הזהר הקדוש ובכחו של רשב"י, אנשים פשוטים הנמשכים דרך הלמוד ומתעלים עוד ועוד לדרגות גבוהות ונעלות, טועמים ורואים פי טוב, מתענגים על למודם, ומתקרבים אל ה', נסים ונפלאות, ישועות ונחמות, בזכות הזהר הקדוש.

ונספר לכם ספור אחד. שארע עם אחד שיצא לתרבות רעה, ועזב את הדת לגמרי, לא שמר שבת ולא כלום, עד שאפילו כפה לא חבש על ראשו, התחתן עם גויה, והגיע לדיוטא תחתונה. לאחר שראה את הזהר שמסודר בחק לישראל על יום ראשון פרשת שמות, ושם כתוב חמרת האסור שעבר, הכיר וראה מה עשה, מיד התחרט על מעשיו, קם ונסע לפתל ובכה שם כש'לש שעות שה' ימחל לו, כי לא ידע את חמר הענין. התפלל והתנדד, עד שהרגיש עלפון חושים ממש, הרים טלפון לחברו (שכבר חזר בתשובה בעבר), ובקש ממנו, שיבוא לפתל לעזור לו, חברו בא, ונסעו יחד לטבל במוצא, כך התחיל תהליך החזרה בתשובה, עזב את אשתו הגויה, ואת החיים הגוים, והיום חובש כפה ומגבעת על ראשו, פאותיו ארכות, התחתן עם אשה כשרה, וביתו מלא ילדים לומדי תורה הקדושה. כל אלו מכחו של הרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, וזו רק דגמא אחת.

ונזכיר שוב מפרשתינו פרשת בא, שואל הבן הרשע "מה העבודה הזאת לכם?"

כך גם נמצא אנשים השואלים: מה לכם ולזוהר?

מה לכם לעסק בנסתרות?

"ואמרתם זבח פסח הוא לה" ועל כך נדבר עוד מעט ונבאר את הענין בהרחבה.

דעו, כי כל מי שלא לומד זוהר, לא עמדו רגליו על הר סיני, כמבואר בזוהר פְּרֻשָׁת בְּהַעֲלֵתָּהּ, בְּלִמּוּד זוהר הַקְּדוֹשׁ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם, מִמְּשִׁיךְ עָלָיו קְדוּשָׁה כְּקַבְּלַת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּזוהר פְּרֻשָׁת בְּהַעֲלֵתָּהּ (דף קנ"ב.), דְּקָרִי לְעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת אֵינוֹן דְּהוּוּ קִיִּימִי בְּטוֹרָא דְסִינַי. וּבְאֵר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַמְּקַבֵּל הָאֱלוֹקִי רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיחַ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְנִרְאֶה לִי בְּבִאוֹר כּוֹנְנָתוֹ כִּי בַתְּחִלָּה כְּשִׁיבְאוֹ יִשְׂרָאֵל לְקִרְאָת הָאֱלֹקִים, הָיוּ מִתְּיַצְּבִים בְּתַחֲתִית הַהָר, וְאַחַר כֵּךְ נֶאֱמַר: "וַיֵּרָא הָעַם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמִדוּ מֵרַחֵק", כִּי הָיוּ יִרְאִים פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וַיָּמוּתוּ. וְהָיָה מִקְצַת מֵהָעַם שֶׁהָיוּ שׁוֹשִׁים וְשׁוֹמְחִים לְקִרְאָת הַשְּׂמִינָה וְלֹא רָצוּ לְיוֹז מִמְּקוֹמָם הִרְאִשׁוֹן לְעַמּוּד מֵרַחֵק אֲפִילוֹ אִם יָמוּתוּ מִמֶּשׁ, וְעַלֵּיהֶם הוּא מָה שְׁכָתוּב בְּזוהר הַנִּזְכָּר "אֵינוֹן דְּקִיִּימוּ בְּטוֹרָא דְסִינַי", כְּלוֹמַר וְלֹא נָעוּ וְעַמְדוֹ מֵרַחֵק אֲלֵא עַמְדוֹ בְּטוֹרָא דְסִינַי מִתְּחִלָּה וְעַד סוּף, לְכֵן הֵם זוֹכִים לְחֻכְמַת הָאֱמֶת. וְאוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת אֲשֶׁר נָעוּ עִם הָעַם וְעַמְדוֹ מֵרַחֵק, כֵּן הֵם עוֹשִׂים גַּם עִתָּה שְׁנִסִּים וְעוֹמְדִים מֵרַחֵק לְחֻכְמַת הָאֱמֶת, מִירְאָתָם פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת.

וְאִם רוֹצִים לְזַכּוֹת לִיצִיאַת מִצְרַיִם לִיצִיאָה מִן הַגְּלוּת "וְאִמְרַתֶּם זִבַּח פֶּסַח הוּא לָהּ". וְאִמְרַתֶּם זִבַּח הַקֶּרֶבֶן שְׁלָנוּ הוּא לֹמַר פֶּסַח כְּשֶׁנִּחְלַק אֶת הַמִּילָה נִקְבַּל פֶּה סַח הַקֶּרֶבֶן שְׁלָנוּ הוּא לֹמַר בְּפֶה לָהּ שְׂבָחִים לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאִמְרַת הַזוהר.

כְּאוֹר לְעֵינַיִם הוּא, בְּאוֹרוֹ שֶׁל הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ, שְׁכָתוּב עַל כֵּךְ: "הִנֵּה מִבְּאֵר מִכָּאֵן, שְׁחִבּוֹר הַזוהר הִיָּה עֵתִיד לְהִיּוֹת גְּנוּז וְכו' עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הַאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, שָׂאז יִתְגַּלֶּה לְתַחֲתוֹנִים, וּבְזִכּוֹת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אַז תִּמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׂאִמַר וּבְגִינָה "וְשָׂבַתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכו', כִּדִּי שְׂבָזְכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁם שְׂלֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהִצְרִיךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הַגְּאֻלָּה הָעֵתִידָה לֹא יִהְיֶה עַד שְׁיִזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רָצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי הַזֹּכָה בֵּה" (עֲשֶׂרָה מֵאֲמֵרוֹת מֵאֵמֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לוחות הַבְּרִית).

זבח פסח שלנו בדורנו הוא תוספת הקדושה שנזכה לה כמו שהיה נאמר
 ["ואמרתם"] זוהר הקדוש.

כבר הגענו למה שאמר הנביא בעמוס (פרק ח' י"א- י"ב): "הנה ימים באים
 ואם ה' אלוקים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים
 כי אם לשמע את דברי ה', ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש
 את דבר ה' ולא ימצאו".

אנו רואים זאת במציאות, שמפל קצוות תבל, דורשים ומבקשים, שולחים
 פקסים, ומתקשרים לבקש את דבר ה', לבקש ספרי זוהר קונטרסים,
 הצמאון הולך וגדל לשמוע את דבר ה'.

אם כן, יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם
 הולכים ומסתיימים עוברים, חולפים ביעף... מוסיפים לעצמם מאות
 שנים של תורה הנלמדת בישיבות הקדושות ש"ס ופוסקים, תלמוד בבלי
 ומפרשים, אין לנו השגות בחשבונות שמים, ואין לנו צל צלו של משג
 בהנהגת קודשא בריך הוא, ובכל זאת הזמן תובע: מחלות, עני, תאונות,
 שרפות, קאסמים, עצירת גשמים, איום גרעיני רחמנא ליצלן.

אנא אנו באים!?

נחפשה דרכינו ונחקורה, על מה ולמה כל יום שעובר גרוע מחברתה? מדוע
 התורה הנלמדת, כביכול, אינה מגינה ומצילה מפל הפגעים הרעים.
 איך זה שהשכינה בוכה ומיללת והגאלה לא מגיעה?

אמר רבי שמעון בר יוחאי זכותו גן עלינו (תקוני זהר, תקון מ"ג): "יעוד מי
 שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה). - מתורה
 שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט
 בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין יבין...), בודאי
 הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא
 בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב ושבעל פה, ונחשב לו, פאילו החזיר
 את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!!!". - וכן פותב

הרשב"י הקדוש (תקוני זוהר, תקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביובש, ולא משתדלים בלמוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

כדי להנצל מפל הפרענויות המתרגשות ובאות, ולזכות לגאולה השלמה ברחמים, יש צורך בלמוד פנימיות התורה, זוהר הקדוש.

ומסגלים, הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש, לבטל כל גזרות קשות, ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן. כי כל קיום העולם תלוי בלמוד הזהר הקדוש.

ובזהר הקדוש פרשת יתרו (פ"ט עמוד ב'): אמר ליה, [רבי שמעון לרבי יודאי] חייך, לית עלמא אלא לאינון חברייא, דמשתדלי באורייתא [חייך, לא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה] וידעין סתימי אורייתא. [ויודעים הסודות שבתורה].

רואים מהזהר, שלא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה, ולומדים סודות התורה, ומקדשים עצמם בלמוד הסוד בשבת קודש.

ובתקוני זוהר (תקון תשעה עשר דף ל"ח עמוד א'): ומי שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו..., ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשטה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, [שתי התורות] הוא ג"ן סדרים, [תורה שבכתב הוא ג"ן פרשיות] שנאמר בו גן נעול אחותי כלה, גן נעול מצד שלם סתומה, ו' הוא נעול בששת ימי המעשה וכיום השבת פתח, ובשבת כדי שלא תהיה כנוצל דלת בפני לווים, שנאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

ובאלווי שלא מלוים אותה [בשביל כבוד השכינה], ולא מוסיפים [בשבת השכינה פתוחה ויכולים לבא וללות ולקבל] לשבתות ולימים

יב. ובאלו דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולימים טובים, איהי סתימא להון, ובגין דא כל המוסיף מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא יתירא, ואיהי תוספת רוחא דקדשה, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נשמה יתירה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר בממונא אסתלק מניה, ואשתאר עני יבש, כמה דאיהו (דף ל"ח

טובים, היא סתומה להם, [תוספת נשמה יתרה השכינה סתומה להם מלהאיר להם מקדשת השבת] ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וזו תוספת נשמה יתרה, [ברוחניות ובגשמיות] והיא תוספת של רוח קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתרה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר בממון, מסתלק ממנו, ונשאר עני יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא נשמת כל חי, ונשאר יום השבת עני ושכינה יבשה, כך נמנעות ממנו ברכות, והוא מדה כנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח. אף כך גם אצמיח הטובה שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן נשמות יתרות שזרעים ממנו, וישמחו את ישראל למטה מזיו כבודה. ועין עוד בבאור מתוק מדבש, שם, שבאר שכמו שצריך להוסיף במאכל ובמשטה לכבוד שבת קודש, כך גם צריך להוסיף בלמוד התורה הקדושה בשבת, ועל זה מזהיר הזהר הקדוש, עין שם דבריו. ולפי זה בשבת קודש מוכרח ללמוד זוהר, דאין לך הוספה בלמוד התורה כמו ללמוד הזהר בשבת שנחשב למאה מליון שנה תורה.

הבה נתחזק בלמוד הזהר הקדוש בכל יום ויום ובפרט בלמוד בשבת קודש. רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות, על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש (סוף פרשת "שלח-לך") – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מְרַנָּא הַרִיחַ הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" (פרשת שמות, שנה שניה), כתב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתָבוּ הַמְּקַבְּלִים זְכוּרָנָם לְבִרְכָּהּ, דְּגִדּוּל פֶּעַל הַנַּעֲשֶׂה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֲלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנַּעֲשֶׂה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחֹל, עַד כַּאֵן לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ. רַבְּנוּ מֵרִדְכֵי שְׂרַעְבֵי, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, הַתְּבַטָּא פְּעַם

עמוד ב') מנע מלעילא נשמתא יתירה דאיהו נשמת כל חי, ואשתאר יום השבת עני ושכינתא יבשה, הכי אתמנע ברכאן מניה, ואיהו מדה כנגד מדה, וכל מאן דאוסף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח (ישעיהו ס"א י"א). אוף הכי נמי אצמיח טובה דיליה, ומאן זרועיה דשכינתא לעילא, אינון נשמות יתירות דזרעין מניה, ויחדון לון לישראל לתתא מזיו כבודה.

באזני מקרביו, ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שוה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שוה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל". ופסק הגאון הקדוש הפך החיים (קנ"ה סקי"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב "ודגלו עלי אהבה" ופרשו חכמינו זכרונם לברכה "ודלוגו" עלי אהבה, עד כאן לשונו. וכבר דבר בקדשו מהר"ש בויגלו זכותו יגן עלינו מאור עינינו בעל "הפסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב), וזה לשון ה"פסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת, מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא, מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך, היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. גם בתקון ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול פחה לקרב הגאולה. העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והריח הטוב זכותם יגן עלינו: דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי זכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה [וכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה). המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף, נמצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה ברוח (עין שם), על כן כאשר לומד ביסורים

הכל כפול מאה, סך הכל למוד זוהר הקדוש שעה בשבת שנה מאה מליון שנה תורה!!! ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה!!! צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה, הנך משמח את הקדוש ברוך הוא, ומקיים את הפסוק: "ועתה יגדל נא כח ה'".

ומדברי הזהר הקדוש מבואר, מי שלא רוצה ללמוד זוהר, מחזיר עולם לתהו ובהו, ולא יכול לזכות לנשמה יתירה, ובפרט בשבת קודש חיב ללמוד זוהר הקדוש, ורק מי שלומד זוהר הוא זוכה לתוספת נשמה יתירה ותוספת קדושה, ואם נמנע, רחמנא ליצלן מפסיד חכמתו וממונו וברכות מלמעלה, מי הפתי שיפסיד את חייו בעולם הזה ובעולם הבא.

מורי ורבותי!!! על מחנה יראי השם להתאחד לכבוד השכינה ללמוד וללמד זהר הקדוש, ויתקיים דברי הרשב"י עליו השלום "בדא יפקון מן גלותא" במהרה בימינו אמן.

ועל כן התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ואחזו באילן החיים ללמוד הזהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו כלם בתורה, תכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה. ובזהר רעיא

יג. בספר אור תורה - לקוטים: עוד מבאר בכמה מקומות בדבריהם, שעקר ביאת משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ח, עמוד א') מאי דכתיב, "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים" (הושע ח', י'), ויתגיא כל פסוק הזה בלשון ארמי נאמר, אי תנו, "עתה כלהו אקבצם", ואם מעט מהם, "ויחלו ממשא מלך ושרים". ואמרו שם מאי דכתיב, "אף חבב עמים כל קדשיו בידך" (דברים לג, ג'), אפלו בשעה שאתה מחבב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם וכו', וכמו שאמרו כל הנותן עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות וכו' (אבות פרק י"ג משנה ה'), כי בזמן שקולו של יעקב וכו', אין הידים ידי עשו וכו' (בראשית רבא פרשה ס"ה, ט"ז), ובפרק חלק (צ"ח עמוד ב') שאלו תלמידיו את רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסק בתורה ובגמילות חסדים וכו', עד כאן לשונו. וכל המזכה את הרבים בלמוד הזהר הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמילות חסדים באפן הכי נעלה ומציל את כל העולם כלו, ומתקשר לנשמת הרשב"י זכותו יגן עלינו, וכמו שכתב הגאון הקדוש צדיק ויסוד עולם אור טמיר ונגלים, קדש הקדושים המלוב, וכו', מרא דרזין, מרו רבנו יעקב אבוחצירא זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) וזה לשונו: גדולה זכות רבי

מהימנא פֿרשת נשא (דף קכ"ד, עמוד ב') אָמרו: דבגיניה "וקראתם דרור באַרץ", ובזכותיה יתקיים "ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עִמּוֹ אַל נִכָּר".

וְכַאן עֲבוּדְתוֹ שֶׁל הַזְקֵן וְהַכְּסִיל, הַיֵּצֵר הָרַע, הַמַּצֵּר צְעָדֵינוּ וְשֵׁם כָּל כַּחוּתָיו לְבַל נִזְכֶּה לְגַאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, הוּא מְכִין טַעֲנוּתָיו בְּטוֹב טַעַם כְּדֵי שְׁלֵא נִזְכֶּה לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְהוּא כְּנַחֵשׁ עֲרֻמוּמִי, מִבֵּין שְׁפֹאֲשֵׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִדְבְּקוּ בְּתוֹרַת הַרְשָׁב"י, הוּא יִקְבֵּל אֶת סוּפוֹ, וְעַל כֵּן הוּא חוֹזֵר וּמְבַהֵיר, אֲסוּר לְלַמּוּד זוּהַר לִפְנֵי שְׂמִסְיָמִים ש"ס וּפּוֹסְקִים, קוֹדֵם יִמְלֵא כְּרֶסוֹ בִּש"ס וּבְפּוֹסְקִים וְרַק אַחַר כֵּךְ יִפְנֶה לְלַמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה.

כְּתוּב בְּסֵפֶר הַקְּנֵה הַקְּדוֹשׁ, אֲפֹשֶׁר לְאָדָם, שִׁיְהִיָּה בְּקֵי בִּש"ס וּפּוֹסְקִים, וּבִאֲוֹתוֹ זְמַן הוּא עִם הָאָרֶץ גָּמוּר! כִּיצַד?

כְּדֵי לְלַמּוּד ש"ס וּפּוֹסְקִים מַעִיד הַרְמַב"ם זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ, כִּי אֲפִילוּ יִלְמַד שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לֹא יִסְפִּיקוּ לוֹ, וְעַל זֶה נֶאֱמַר לֹא עָלֶיךָ הַמְּלֶאכֶה לְגַמְרֵ! וּכְבָר עֲנֵה הַבַּבְּא סֵאלֵי הַקְּדוֹשׁ, "קֹדֵם יִלְמַד קִבְּלָה וְזוּהַר, וְרַק אַז ש"ס וּפּוֹסְקִים" (בְּתִשׁוּבְתוֹ לְרַב מְרַדְכֵי אֲלִיָּהוּ זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּה), וְכֵן כָּתַב הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מוֹיִלְנָא: "יִתְחִיל בְּסוּד קוֹדֵם, כִּי בְּלֵי הַסוּד אֵי אֲפֹשֶׁר לְדַעַת אֶת הַפֶּשֶׁט" (סְדוּר הַגַּר"א). וְכֵן כָּתַב רַבְּנוּ חַיִּים וִיטָאֵל הַקְּדוֹשׁ, תְּלַמִּידוֹ שֶׁל הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ (הַקְּדָמָה לַעֲזַר חַיִּים) כִּי קֹדֵם יִלְמַד זוּהַר וְקִבְּלָה, כִּי גָמְרָא בְּלֵי זוּהַר וְקִבְּלָה, כְּעוֹר הַמְּגוּשׁ בְּקִיר. וְכֵן כּוֹתֵב הָאֲר"י אֲשֶׁלֶּג (הַקְּדָמָה לְפָנִים מְסִבִּירוֹת), וְכֵן הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ (תְּקוּנֵי זוּהַר תְּקוּן מ"ג), וְכָתַב הַמַּהֲר"ן (שִׁיחֹת הַר"ן), אֵין הַדְּבָר נִכּוֹן כִּי אֵלוֹ סִפְרֵי חֲכָמָה, וְהַהֲפָךְ הוּא הַנִּכּוֹן, כִּי חוֹבָה בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים לְהַחֲזִיק וּלְלַמּוּד חֲכָמָה זֹאת (זוּהַר וְקִבְּלָה) וְכֵן כָּתַב מֶרֶן הַחִיד"א זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ (מוֹרָה

שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאי בְּעוֹלָם הָעָלְיוֹן יוֹתֵר מִכָּל הַצְּדִיקִים. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. וְכִמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָּה, (סְפָה דֵף מ"ה עֲמוּד ב'). וְאָמַר חֲזַקְיָהוּ אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָהוּ מִשׁוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי יְכוּל אֲנִי לְפָטֵר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה וְאֶלְמְלִי אֲלִיעֶזֶר בְּנֵי עַמִּי מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְעַד עַכְשָׁיו וְאֶלְמְלִי יוֹתֵם בֶּן עֲזַרְיָהוּ עִמָּנוּ מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם עַד סוּפוֹ וְאָמַר חֲזַקְיָהוּ אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָהוּ מִשׁוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי רָאִיתִי בְּנֵי עֲלִיָּה וְהוּ מוֹעֲטִין אִם אֶלְפֵי הוּ אֲנִי וּבְנֵי מֶהוּ, אִם מֵאָה הֵם אֲנִי וּבְנֵי מֶהוּ, אִם שְׁנַיִם הוּ אֲנִי וּבְנֵי הוּ.

באצבע להחיד"א אות מ'): "תקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תקוני זוהר בכל יום". וכבר כתב החפץ חיים זכותו יגן עלינו, שחובה על הבחורים ללמוד זוהר פרשת השבוע כל שבת, וכן למד הנוצר חסד הקדוש זוהר עם ילדים בני תשע שנים, כנגד המינוח! וכן כתב הפן איש חי הקדוש, זכותו יגן עלינו (הקדמה לספר בניהו): "קיימו וקבלו היהודים, קהל עדת ישראל, להחזיק בלמוד הקדוש של התיקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן". פותב רבנו האר"י הקדוש (ספר עץ חיים, למורנו הר' חיים ויטאל הקדוש) וכן כותב הרב משה קורדובירו הקדוש זכותו יגן עלינו (פרדס רמונים) כי הנשמות בדור הזה, הן מבחינת הנשמות הנמוכות ביותר בכל הדורות (עקבתא דמשיחא), ועל פן אין לנשמות בדור הזה תקון אמתי אלא על ידי אור הזהר בלבד, כי ידוע כי הפלים והאורות ירדו בסדר הפוך זה מזה, ואין כאן המקום להאריך (זוהר בעל הסלם, פתיחה לחכמת הקבלה [כ"ד], שערי אורה ר' יוסף גיקטיליא זכותו יגן עלינו).

כתוב בגמרא על בית המקדש, "אמרו כל דור שאינו נבנה בימיו, מעלין עליו כאילו הוא נחרב בימיו" (ירושלמי יומא א, ה). אם פן איך יבנה בית המקדש מחדש? על זה אומר שלמה המלך עליו השלום, "בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן: ובדעת חדרים ימלאו" (משלי כ"ד, ג-ד). ופשוט הוא כי זהו כנגד הספירות חכמה בינה ודעת שפן רק בחכמה (למוד זוהר ופנימיות התורה) יבנה בית (הבית השלישי) הן ברוחניות והן בגשמיות. וידוע כי בית המקדש נבנה פלו על פי החכמה (פנימיות התורה והקבלה) אשר שלמה המלך למד היטב, ואשר נמסרה למשה רבנו מפי הגבורה על מנת להקים את המשכן. וכן ידע זאת דוד המלך עליו השלום, אשר בנה את מערת המכפלה על פי אותה חכמה (פנימיות התורה והקבלה), ואין כאן המקום להאריך.

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל ה' יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות, ה' ישמרנו. בודאי צריכים להתחזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים,

(אף אם הלמוד ללא הבנה כלל פידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחקה. ורואים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן.

לכן, כל אחד ואחד צריך להשתדל מידי יום ביומו, לקרוא ולקרא בזהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקרוב הגאולה, לכן החלטנו להדפיס קונטרסים המחלקים ל-54 שבתות השנה, כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בנקל, ובשבת ילמד עם בני ביתו, הקטנים עם הגדולים, (וכבר הדפסנו את ספר זוהר השבת) זקנים עם נערים. ומי שמעונן לעזור לקבץ יהיה שתף לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן.

הגר"א במשלי (י"ב, י"ד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ולמוכיח את חברו. שאם חברו שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע מקבל ממנו את חלק הגיהנום שלו.

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה..". ולקרב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערכה של שעה", המעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב.

ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, כי כל הלומד שעה זוהר הקדוש בשבת עולה לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויום טוב, לכל ימי חייו, [ימי שנותינו בהם שבעים] תגיע ל- 640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור למנן יהודים שילמדו בזהר הקדוש תגיע לסכום אגדי של מליארדי שנים תורה.

ובזהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א). כתוב, שכל מה שנותנים משמים הוא באלה, ועוד פידוע "כל עשרה ביה שכינה שריה", אתה מכפיל כל מנן יהודים באלה. תגיע למספר שקשה מאד לחשב 6 זיליון ו - 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיזקפו לזכותך בנדאות!!!

חזינן השתא, עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל, ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא, לאוקמא שכינתא מעפרא.

והלואי שנזכה בשבוע הזה, פרשה זו, בה התחילה גאלת מצרים כימי צאתך מארץ מצרים יראנו נפלאות ונזכה כלנו יחד לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

והננו בזה לברך את רב בית המדרש על שהטריח את עצמו והשתדל למען הזהר הקדוש בכל לבבו ומאודו בראותו את אחד מראשי ישיבות שאמר ברב טפשותו הגדולה והרחבה, והוא עוד אומר שכן הוא דעת תורה שכאלו חס וחלילה אסור ללמד זוהר הקדוש, ועוד אמר כן בשם שר התורה הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א, ופרסם את הדבר בעתון "השבוע" ובראות רב דבית המדרש דפה מה שכתוב שם, הלך בעצמו אל הגאון ר' חיים קניבסקי שליט"א.

ועכשו אקרא את המכתב שכתב לי המרא דאתרא הגאון הצדיק רבי אברהם בוגנים שליט"א.

יום א' וישוב, לסדר ויאמר צדקה ממני, תשע"א לפ"ק, פה אלעד תבנה ותכונן. לכבוד כבוד קדשת האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים, חד בדרא, מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר הקונטרס "ערפה של שעה" ודאי יעזר להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגאון ר' חיים קניבסקי שליט"א שכביכול אמר חלילה וחס שאין לבחורים ללמד זוהר הקדוש חס וחלילה, וקמתי ועליתי ונכנסתי אל הקדש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה הלשון: נחרדתי לשמוע שכך פסק הרב!! ואמר לי בזה הלשון: הרבה דברים אומרים בשמי, מה לך להתרגש, חס וחלילה שאמר כן, אלא

אדרבה מקבלני ממרן החזון איש זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא, שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזהר הקדוש וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עד כאן לשון קדשו.

ואמרתי לכתב זאת למורי ורבי האדמו"ר כדי לחזק ידיו.

בכרפת התורה

א"ש ב"ר ציון בוגנים

מורה צדק פה עיר הקדש אלעד תבנה ותכונן

גב וזאת למודעי, כי אני מקרב מאד לאדוננו עטרת ראשנו האדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא, ורבות פעמים דברתי עמו בענין השיעור שאנחנו מוסרים לבעלי בתים ואברכים יראים בזהר הקדוש, והתעצתי עמו עד היכן מתר ללמד, ואמר לי כמה פעמים, זה עושה רעש גדול בשמים וודאי מביא לקדוש ה' וקרוב הגאולה, תמשיכו בזה!

גב עתה הגיע אלי עוד 6 קרטונים של החוברות ששלח האדמו"ר, וכבר בבקר נתתי זאת לחסיד ברסלב אחד שמחלק ספרים בצמתים, ובשני ימים חלק הכל בצמת רעננה צפון ואין ספק שזה גורם מודעות גדולה ללמוד הזהר הקדוש.

י"ש כחכם ומוקירם

א"ש ב"ר ציון בוגנים

והנה עוד מכתב שכתב לי המרא דאתרא:

בס"ד א' כסלו תשע"א פה אלעד תבנה ותכונן, ולסדר ויזרע יצחק....
ויברכהו ה'.

לכבוד כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א.

אחרי דרישת שלומו הטוב באהבה רבה, וכבוד תורתו ישגא לעד.

הנה באתי במגלת ספר, להוקיר ולהודות ולהעריך את יקרת מעלת כבודו, על הוצאת הקונטרס החשוב והעצום ספר "ערפה של שעה", על מעלת למוד הזהר הקדוש, וזה ימים אחדים אחרי שחלקנו כאן בעירנו אלעד תבנה ותכונן בכל הבתים בתבות הדאר את הקונטרס, וכבר קבלתי הרבה טלפונים של אנשים שהתחזקו מאד מאד, והתחילו בלמוד הזהר הקדוש. ועוד מעשה שקרה היום, כשחפתי בתחנת האוטובוס, לפתע נגש אלי אברך ליטאי ואומר לי, אני רוצה לחלק למוד הזהר הקדוש אם אני מוכן להשתתף, ושאלתי אותו למה התעורר לזה, וספר לי שחלקו לו בתבת הדאר קונטרס, ומיד הראה לי אותו, והתחלתי לבכות ממש מרב התרגשות, והכל זה הזכיות של כבוד קדשת האדמו"ר, ושל אותם גבירים שזכו לעזר מנדבת לבם לענין חשוב זה, שכידיע עלה הרבה כסף.

ואחותם בברכה, יהי רצון, שזכות התנא האלקי אדוננו, רבי שמעון בר יוחאי, יגן עליכם באלף המגן, רפואות וישועות, ועל ידכם יתגלה כבוד ה' בעולם במהרה בימינו.

פן דברי הצעיר
אי"ש ב"ר ציון בוגנים

והנה עוד מכתב:

בסייעתא דשמיא, כסלו תשע"א, פה אלעד תבנה ותכונן,

לכבוד כבוד קדשת האדמו"ר הצדיק הגדול מהאלמין שליט"א,

באתי להעיד לכבודו על גודל המעלה הגדולה שנעשה פה בעירנו אלעד אשר לא יאמן כי יספר, שישדנו שעור כל יום חמישי בלמוד ספר הזהר הקדוש ומשתתפים בו למעלה מארבעים בעלי בתים יראי שמים ואברכים תלמידי חכמים. והכל בזכות הספרים שכבודו שלח והפיץ, וזה עשה התעוררות גדולה בקרב האנשים וממש התקיימה נבואת התנא הקדוש רשב"י זיע"א שאפילו ילדים משתתפים בשיעור ומבינים את דברי המוסר הנלהבים, וודאי שמפעל אדיר זה עולה הון תועפות ואשרי מי שמסיע לכבודו, שזכות התנא רבי שמעון בר יוחאי זיע"א יגן עליו באלף המגן בני חיי ומזוני רויחי וכל משאלות לבו לטובה. ויהי רצון שיזפה כבודו להפיץ עוד רבות בשנים בבריאות איתנא ונהורא מעליא, אמן פן יהי רצון.

פן דברי הצעיר
אי"ש ב"ר ציון בוגנים
מונה צדק פה באלעד תבנה ותכונן ורב קהלת "זכור לאברהם"
ראש כולל "אהבת ציון"

והננו בזה לברך אותו שבזכות הדבר הגדול אשר עשה יהיה לו כל טוב סלה, וכל הרפואות וישועות ונחמות, וכל הנחת, ויזכה להיות מבני היכלא דמלפא מהיושבים ראשונה במלכות.

והננו בזה לצאת עם "קול קורא" שראש הישיבה הנזכר למעלה יתחרט על דבריו ויעשה בשיבתו "סדר מיחד" ללמוד "זהר הקדוש" ואם לא, הרי כל בחור הלומד בשיבתו צריך תכף ומיד לעזב את ישיבתו, שהרי הוא בודאי מה"ערב רב", וכן כל ראש ישיבה שאינו מסכים שילמדו בשיבתו "זהר הקדוש" הנו גם כן מהערב רב.

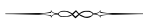
וה' יתברך יעזר שיתקיים כבר "וכל הרשעה פלה כעשן בעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ" אמן כן יהי רצון.

הננו בזה להפיר טובה להודות ולהלל להאי גברא רבא יקירא ר' פרוספר גרו יאיר שנדב בזה את כל הוצאות הסעודה שהננו עושים לכבוד התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, לכבוד הסיום שזכינו לסיום היום בפעם השישית, את ספרו ספר הזהר הקדוש, וברור שהוא מקשר נפשו בנפש הצדיק, ומובטחני שהצדיק בודאי ימליץ טוב בעדו למעלה.

והנה כאשר מצאנו שכשאדם גורם לבן אדם אחד ללמד זוהר הקדוש כמה גדול ורב הוא שכרו עד לאין שעור וערך, קל וחמר להאי גברא שגורם לעוד ועוד אנשים שילמדו זוהר הקדוש בודאי שאי אפשר לנו כולל לחקור גודל שכרו בעולם הזה ובעולם הבא.

ובודאי זכות הרבים תלוי בו, וזכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי תלוי בו, ומשהו מיחד שאנו יכולים לתת לו, זה סט זוהר הקדוש שהדפסנו לאחרונה ב-8000 עותקים ונשאר סך הכל 100 עותקים ואת הספר היקר הזה אנו מעניקים לו חנם אין כסף, בעבור שנדבה ריחו אותו להכין הסעודה הגדולה הזו.

והננו לברכו בכל הברכות התלויות בתורה הקדושה, ובודאי בזכות הסעודה הזו יזכה להיות מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכות, ובודאי הוא גורם להתגלות משיח צדקנו שיהיה בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן.

אברהם ישעיהו בוגנים מו"צ ורב קהילת "זכור לאברהם" פעילות אלעד ת"ו.

אברהם ישעיהו בוגנים

זכור בך מין האדם והוא מן שיטא
הרבי רבי שלום יצחק גיבס.

שלום ישא אודו, אחי בך אבא שלום, ודיבר רבנו אורן יגים וטנ"ק.
הנני מצרף לך זכרון עם טימנת חזרה עם ארץ הולדתו הרבנית. ששה מוציא מידים
הרשעה צילן דמסופת סיום הצורך שלמה בקהילתו פה אלעד ת"ו
צדד דבר בואו של בך האגודת שיטא גרם לך שהתחברו מולו של אלשים
הסגרת הס"ו. והצטו בקרב רב רבדים היוצאים מן פה החרו שביח דמלת
ומתן ע"מגו הצורך ופסת קשוקו במו שמויק חדד למעט מלמד שלום
ומולו יום השיצור שלט קשוקו ש יום תמיש' בדין תלפת זזה פי 4 ויות
מנה שמה למעט מ 4 שנים בדר, וזרד ^{הר"י} מאקריבס ודג'י דימ קיאלו
ע"י גיסת צורך דבר יום בילוו ופסת קשוקו מלמד שמוקדת הקדושה
צדד של שמה" שמתן זי האגודת לחוק פה האגודת דבס דימ זר, פלס
ומעט נצרות.

ואם יפשה זקנת בתימה ובתן לשלום זי בנה דיסקים שמוקדת הדתה [שמועס]
שלמד שיטא דימ' מלמד שדימ' למעט צוד בנה אנשים דלנן.
וזקנד את פלאולה ושלמד השם מלמד לאוכל מן הצדקים ומן הפסקים דלחיק
וקפסת שדמ' רואים מלמד מוצט עצמים מן השלום עם רבון ה' שמה את
עצמו ושלמד לאולה במו שפשוו כ"כ עמס ... אלימ' אך עניאי ... וט

בא"ש ז"ב צלחין פמן תדיא
א"ש די ציון קובלן
משמש בקולס פה קהילת
"זכור לאברהם"

ספר סוד הגאולה

"בראשית תמו" תקון מ"ג
מתקוני זוהר השלם והמבאר

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של תקון מ"ג (תיקור ז' דף פ"ב)
משבעים תקונים, לתנאי האלקי מאור העולם
רבי שמעון בר יוחאי זע"א

וכל האומר בכל יום
זוהר להארת הנשמה,
לתקון הברית, ולכל הישועות.
הנה הסגולה הזו מנחת לפניכם,
למען תהגו בה בכל עת.

יוצא לאור על ידי "מפעל זוהר העולמי"
נחל לביש 24/8 בית שמש
טל: 0548436784

תשרי תשע"ג - מחלקת בחנם לזכוי הרבים

ספר
התורה
העתיקה

זֶה תִּשְׁעַר לְהַצְדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ

ספר

הַשְּׂפָעוֹת הַרְשָׁב"י

חֲלָקִים נִבְחָרִים מְדַרְשָׁה

עֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים תִּשְׁע"א

י"ג מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים

מִכֶּ"ק אֲדָמו"ר יִמְהַלְמִין שְׁלִיט"א

כְּבִיהַמ"ד עֶטְרַת יִשְׁעִיהַּ הָאֱלֹמִין - בֵּית שְׂמֶשׁ

לְזָכוֹת לְשֹׁפַע רוּחָנִי וְגִשְׁמֵי וְלַעֲזוּרַת רַחֲמֵי שְׂמִים עַל יְדֵי הַתְּחַכְּרוֹת לְתַנְא

הָאֱלֹקֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זי"ע

יצא לאור מחדש על ידי

מפעל הזוהר העולמי

נחל לכיש 24/8 עיה"ת בית שמש תובב"א

חודש חשוון תשע"ג

הוצאת:

”מפעל הזוהר העולמי”

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

שע”י ”חברה מזכי הרבים העולמי” מפעל עולמי להצלת הדת

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מיסודו של הגה”צ רבי שלום יהודה גראס
כ”ק מרן אדמו”ר מהאלמין שליט”א

תוכן הענינים

- חלקים נבחרים מדרשה ערב יום הכפורים תשע”א י”ג מדות של רחמים מכ”ק אדמו”ר מהאלמין שליט”א בביהמ”ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש לזכות לשפע רוחני וגשמי ולעורר רחמי שמים על ידי התחברות לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי”ע ..... **א**
- ערכה של שעה ..... **ג**
- החלש יאמר גבור אני ..... **ו**
- בחמש מאות ש”ח נביא את המשיח!!! ..... **ז**
- התעוררות ללמוד מוסר והתחזקות בלמוד הזוהר הקדוש בימים אלו ..... **י**
- צריכים לעסק גם בחלק הנסתר ..... **יא**
- הגאון הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבינו יהודה פתיה זי”ע מחבר הרבה ספרים בנגלה ובנסתר ..... **יא**
- הרשב”י בא מעולם העליון לתן הספמה על ספר הקדוש יין הרקח ..... **יב**
- כל אחד ילמד את האדרות בכל חודש אלו עד יום הכפורים ..... **יב**
- התעוררות ללמוד חכמת הקבלה – ואלו שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני . **יג**
- לית אתר פנימאה בכל אינון פאינון דידעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבקה בהו בכל יומא . **יג**
- מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בו להקדוש ברוך הוא ..... **יד**
- וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתשלם מעסק רזי התורה ..... **טו**
- ”בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!” ..... **טז**

סֵפֶר
הַשְּׁפָעוֹת הַרְשָׁב"י

חלקים נבחרים מדרשה ערב יום הכפורים תשע"א י"ג מדות של רחמים מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין - בית שמש לזכות לשפע רוחני ונשמי ולעורר רחמי שמים על ידי התחברות לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע ברוכים הבאים בשם ה'.

ברשות הרבנים הגאונים הצדיקים, ומזפי הרבים המקרבים את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים ה' עליהם יחיו, שארגנו את הקבוץ הזה, וברשות כל הקהל הקדוש הזה, יוסף ה' עליכם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם, אמן.

אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול והנורא הזה היוצא מהקבוץ הקדוש הזה, נזכה לברפת: "וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו בב"א.

פתוב במשנה באבות (פרק ג א): "עקביא בן מהללאל אומר, הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע, מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון... ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון, לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא."

שואלים המפרשים, מה זה 'דין' ומה זה 'חשבון'? ומבארים, דין זה על העברה וחשבון זה על זמן העברה שהיה יכול לעשות מצוה וללמוד תורה.

ידועים דברי חז"ל הקדושים: (יומא דף פ"ו ע"ב) על ידי תשובה מיראה זדונות נעשים לו כשגגות, ועל ידי תשובה מאהבה זדונות

נעשות לו זכויות. והעצה היחידה להנצל מהחשבון היא תשובה מאהבה, ואחד מיסודי התשובה זה קבלה לעתיד.

מורי ורבותי!!! איך אפשר לתקן, ואיך אפשר להפוך שעה אחת למאות מליוני שעות של תורה? ובמה תתרצה תשובתנו לתשובה מאהבה? ומה נקבל על עצמנו כדי לזכות בדין וחשבון?

"על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכוונן עיר סיחון": "כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן": (במדבר כ"א - כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המשלים וגו' המשלים אלו המושלים ביצרים בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה^[א] ושכר עברה כנגד הפסדה. תבנה ותכוונן אם אתה עושה כן, תבנה בעולם הזה ותכוונן לעולם הבא, עכ"ל.

לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת (מיכה פרק א' פסוק ה')... (אלהיו זוטא פ"א, מחב"ר אות ה') ועל כן צריך האדם להשתדל מאד בכל מאמצי כוחו לצוד הזמן מהבלי העולם הזה ולעסק בו בתורה בכל מה שאפשר לו כמו המציל אבנים טובות ומרגליות מזוטו של ים, וכמ"ש הנחמדים מזהב

[א] ספור מסוחר יהודי מכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, נצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת. וספר לי על כך. אמרתי לו שששלומודים בשמחה, זה שנה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זהר בשבת.

בואו וראו מחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשרות גדולה כזו, ומקים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים במסכת אבות (פרק ד' משנה א'): בן זומא אומר... איזהו עשיר השמח בחלקו, שנאמר (תהלים קכח), גיע כפיד כי תאכל אשריך וטוב לך. אשריך, בעולם הזה. וטוב לך, לעולם הבא. ואננו מתפללים בכל יום: "ותן חלקנו בתורתך", ומיהו העשיר האמתי זה ששמח בחלק ולמוד התורה ובזה מכפיל את תורתו באלף, וידוע דברי האר"י החי שעקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה, ועל ידה זוכים לכל המעלות וההשגות בסיעתא דשמיא.

ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים, (תהילים פרק י"ט, י"א), (כף החיים סימן קנ"ו סקי"א).

על כן כל מי שענינו בראשו ועדין בר דעה, ירוץ ויחטף ויאחז באילן החיים האמתיים.

כתב הפך החיים (ס' קנ"ה סקי"ב): מצוה פריה ורביה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מוליד ואמרו חז"ל ודלא מוסיף יסף, וצריך שיחדש בכל יום מה שלא חדש מקדמת דנא, ובזה יאירו ימיו לעולם הבא (בשם אור צדיקים אות י"ג), וכתב מרנא הבן חי זי"ע (חלק דרושים פרשת משפטים ד"ה אם אדוניו יתן לו), וז"ל: כי חדושי תורה בחלק הנסתר נקראים בנים וחדושי תורה בחלק הנגלה נקראים בנות, עפ"ל. ויוצא לפי דבריהם הקדושים דכדי לצאת ידי חובת פריה ורביה בתורה חייב לחדש גם בנגלה וגם בנסתר ומי יאמר זפיתי ויצאתי ידי חובתי.

ובזוה"ק (פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א) כתוב שקל יהודי חייב לחדש חדושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדש נמצאת בבושה גדולה.

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ערך חדוש), כתב: רק שיעמל בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרוץ בתנ"ך ובש"ס או לפרש פרושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואח"כ כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים עפ"ל. הראת לדעת דהלומד זוה"ק יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בוודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה.

בואו חשבון!!! - מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר בין בימות החול ובין בשבת קודש.

ערכה של שנה

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החול, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" - זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מְרָא הַרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" פָּרְשֵׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה, כָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כָּתְבוּ הַמְּקַבְּלִים ז"ל: דְּגִדּוֹל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחֹל, עַכְל"ק. וּבְאִוְרוֹ עַל פִּי מֵאֲמַר חֲז"ל, דְּיֹמְוֵי שֶׁל הַקֶּבֶ"ה אֶלֶף שָׁנִים, שְׁנֵאֲמַר כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל וְגו' – וְשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא – זֹאת אוֹמֵרֶת, כְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה. אִם כֵּן בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הַכֹּל בְּעֶרְךָ שֶׁל יוֹמוֹ שֶׁל הַשִּׁי"ת וַיִּתְעַלָּה, אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, עוֹלָה אֶלֶף יְדוֹת, לְעֶרְךָ יְמֵי הַחֹל (מִצָּא חֵן בַּמְדַּבֵּר).

רַבְּנוּ מְרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי זי"ע הַתְּבַטָּא פֶּעַם בְּאֲזַנֵי מְקַרְבֵי וְאָמַר: "שְׁעָה שֶׁל לַמּוֹד תּוֹרָה עַל דֶּרֶךְ הַפְּשֻׁט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שׁוּה לְלַמּוֹד שָׁנָה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשְׁעָה אַחַת שֶׁל לַמּוֹד זֶהֱר וְקַבְּלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שָׁנָה שֶׁל לַמּוֹד פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל. וְלַמּוֹד הַקֶּבֶלָה וְזֶהֱר בְּיוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁךָ שְׁעָה שׁוּה לְלַמּוֹד שְׁבָעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בְּיָמֹת הַחַל"^[א]. וּפְסִק הַגַּה"ק הַכֹּף הַחַיִּים (קנ"ה סק"ב), דְּלַמּוֹד הַזּוֹהֵר יַחֲשֵׁב לְלַמּוֹד הַקֶּבֶלָה. וְכָתַב הַפְּלֵא יוֹעֵץ וּז"ל: וְאֶפִּילוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חֹשֵׁב לְפָנֵי הַקֶּבֶ"ה כְּדַכְתִּיב וְדָגְלוּ עָלַי אַהֲבָה וּפְרָשׁוּ חֲז"ל וְדִלּוּגוֹ עָלַי אַהֲבָה, עַכְל"ל.

וְכִבֵּר דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מֵהַר"ש בּוֹזְגָלוֹ זי"ע מֵאוֹר עֵינֵינוּ בַּעַל "הַכֶּסֶא מְלֶךְ", דְּלַמּוֹד הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שָׁנָה שֶׁל לַמּוֹד הַפְּשֻׁט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכֹף הַחַיִּים (סִימָן קנ"ה סק"ב), וּז"ל: הַכֶּסֶא מְלֶךְ" (תַּקּוּן מ"ג): כִּי לַמּוֹד הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלְמוֹת, וְכֹל שְׁכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וְלַהֲבִין אֶפְלוּ פְּרוּשׁ מֵאֲמַר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַּקּוּן לְמַעַלָּה בְּשְׁעָה אַחַת מֵהַ שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוֹד הַפְּשֻׁט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא, וַיְהִיָּה מְרוּאֵי פָּנֵי הַמְּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא.

[ב] הַעֲרָה מֵאֵת רַש"ר: וְהִבְנָה לְדַבְרֵי רַבְּנוּ יִמְצָא הַקּוֹרָא מְלִשׁוֹן הַזֶּהֱר הַקְּדוּמָה אֵת לַמּוֹד הַמְּשֻׁנָּה כְּחֻצֵיר וְכַתְּבֵן אֶצֶל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַנְפֵר בְּפִרְשֵׁת "וַיִּצָּא" בְּרַעֲיָא קְהִימְנָא (דף עה:)" וְיוֹי לְאֵינוֹן דְּאֶכְלִין תְּבֵן בְּאוֹרֵיתָא וְלֹא דְעֵין בְּסִתְרֵי דְּאוֹרֵיתָא". וְעוֹד הִבִּיא מוֹרְנוֹ הַרְבַּ חַיִּים וַיְטָאֵל בְּהַקְּדָמָתוֹ ל"שְׁעַר הַהַקְּדָמוֹת", לְשׁוֹנוֹת וּמְקוֹרוֹת שׁוֹנִים שְׁקוֹרָאִים לְלַמּוֹד הַנִּגְלָה שְׁפָחָה וְקָלִיפִין לְעַמַּת תּוֹרַת הַקֶּבֶלָה.

גם בתקונו ל' כתב (הכפסא מלך), וזה לשונו: כִּמְה גְדוֹל חַיּוּב עַל תְּלִמִיד חֲכָם לְלַמֵּד קִבְלָהּ. וְעַנְשָׁם כִּמְה גְדוֹל אִם אֵינָם לּוֹמְדִים קִבְלָהּ וּגְוָרִם אַרְךָ גְּלוּתָא פִּי הֵם מְעַכְבִּים הַגְּאֵלָה רַחֲמֵנָא לִיְצִלָן, פִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעַה אַחַת בְּלִמּוּד הַקִּבְלָהּ מַה שְּׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, פִּי גְדוֹל כַּחַה לְקָרֵב הַגְּאֵלָה.

וְאֵיתָא בְּאַבוֹת דְּרַבִּי נִתְּן (פֶּרֶק ג' מִשְׁנֵה ו'), פְּעַם אַחַת בְּצַעַר מִמָּאָה פְּעָמִים שְׁלֵא בְּצַעַר^ג, וְגַם צַעַר כְּבִישַׁת הַיָּצָר נַחֲשֵׁב לְיִסּוּרִים, וְאֵיתָא בְּיִלְקוּט שְׁמַעוֹנִי (קִהְלֵת פֶּרֶק ב - רִמּוֹ תַתְּקוּסח): אָמַר רַבִּי חֲנִינְא בַר פֶּפְאָ תוֹרָה שְׁלִמְדַתִּי בְּאַף נִתְקִימָה לִי.

הַעוֹלָה מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַכֶּסֶא מְלֶךְ וְהַרִ"ח הַטּוֹב זי"ע, דְּהַלּוּמֵד שְׁעָה זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, כְּלוּמֵד אֶלְף שָׁנָה פִּשְׁט בְּיוֹם חוּל. וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, הָרִי שְׁזָכָה לְתַנּוּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יָמֵי הַבְּרִיאָה. וּבְנוֹסָף עַל כֵּךְ חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בְּעַל אוֹרְחוֹת צַדִּיקִים (שַׁעַר הַשְּׂמֻחָה) הַמְּבַאֵר דְּלִמּוּד (וְכָל מִצְוָה) הַנֶּעֱשֶׂה בְּשְׂמֻחָה, עָרְכוּ כְּפוּל אֶלְף, יוֹצֵא שְׁכָאֲשֵׁר יְהוּדֵי לּוּמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ וּבְשְׂמֻחָה תּוֹרַת הַרְשֵׁב"י – "הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ" עוֹלָה בְּשַׁעַה אַחַת לְעַרְף שֶׁל מְלִיוֹן שָׁנָה (לִמּוּד פִּשְׁט בִּימֵי הַחוּל). וּבִיִּסּוּרִים כְּפוּל מָאָה, סָף הַכֹּל לִימּוּד זוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ שְׁעָה בְּשַׁבַּת שְׁוֹנָה מָאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה!!!! וְשָׁנִיָּה אַחַת כ־28.000 שָׁנָה תּוֹרָה. צֵא וַחֲשֵׁב בְּלִמּוּד הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת, בְּכָל שָׁנִיָּה אַתָּה מְשַׂמַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק "וְעַתָּה יִגְדֵל נָא כַח [כ"ח] ה'".

[ג] כתב החפץ חיים בספר "צפית לישועה" (פרק א): וידוע דאיתא באבות דרבני נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרש"י בסנהדרין צז ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שכר למלמדים ומוורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

בואו וראו: שעה אחת בשבת קדש שוה מאה מליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חדושים בתורה, וזהו בודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ובכך כל אחד ימצא תקון ונחת לנשמתו.

החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים^[ד]] וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') "החלש יאמר גבור אני", וכל יהודי יכול לזפות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמרו חז"ל (אבות פרק ה' י"ח), כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, חטא מלשון חטא ועברה, וגם מלשון חסרון כמו: "והייתי אני ובני שלמה חטאים" (מלכים א' פרק א' פסוק כא). פרוש: חסרים.

ובמה נתקן את העברה? במה נשלים את החסרון?

כתוב בכתבי האריז"ל, שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורנו כולנו זוכים לראת את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הפולגים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מחם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים^[ה].

[ד] ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: "מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה"... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום.

[ה] ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון - ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום[1]!!! -
 משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום,
 מגלים לנו, שרק בספר הזוהר פקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו
 זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני
 זוהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, וזה אפשר גם ללמוד ולשמע
 ב"קול הזוהר" בטלפון, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני
 השכינה הקדושה[2], ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות
 קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא
 פקון מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

וכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דוי סמוך לפטירתו,
 השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זי"ע א:
 "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות,
 ובלמוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו" ... "ותורת הסוד מה
 היא עליה"? (ספר הרש"ש עמ' 158). מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש
 מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה
 היא עליה?!" ... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלינו. הקדישו מזמנכם
 היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו -
 ברוחניות ובגשמיות.

בְּחֵמֵשׁ מֵאוֹת ש"ח נְבִיא אֵת הַמְּשִׁיחַ!!!

רבותי, יש לנו כאן ב"ה קדוש השם גדול ונורא! פן ירבו כְּלָנוּ מֵתֹאֲסָפִים
 כאן למען הרבות כבוד שמים!!! כְּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד יִקְנֶה 100 סְפָרֵי

[1] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב (שליט"א) זצוק"ל, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[2] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו [כבן 10 שנים בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל - ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. [א"ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה].

תקוני זהר בפחות ממחיר הקרן בחמש ש"ח לספר, סך הכל 500 ש"ח, ויחלק את זה למשפחה ולחברים, ולכל העיר, וחברך חברך אית ליה וכך בסייצתא דשמאי נגיע לשני מליון יהודים, וכיחד עם בני משפחותיהם, [מינימום כל משפחה יש 6 נפשות - כפול שני מליון שנה שנים עשר מליון יהודים], וכך נגיע לכל עם ישראל לומדי זוהר הקדוש, עתה מובן איך בזכוי הרבים לא יבואו לידי חסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שפיתוב בזוהר הקדוש שהגאלה אחרונה תבוא רק בזכות ובכח התורה הקדושה, וכתבו המקבלים שהעצה היחידה להנצל ממלחמת גוג ומגוג^[ח] היא, ללמד תורת הסוד ולמוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותכף ומיד מגיע המשיח.

במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישים, כך יחדר תלמודם מנערוותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולפוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שפיתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים,

[ח] ישראל מתאחדים בהר הקדוש בגימטריא (1679) כמנן בסכת תשבו שבעת ימים. [וענן ה' עליהם יומם], שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכתה לראשי ביום נשק", [עין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד הנה דורש בפתיחה לירחי פלה מרן בעל "אבי עזרי" זיע"א את הפסוק הנה, על ספנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלמוד הזהר הקדוש, ננצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד כמו שהתורה צותה עלינו בסכת תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמד את הזהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק. למוד הזהר הקדוש צלא דמהימנותא כספה: כתוב בתהלים (פרק ק"מ פסוק ח') "ה' אד-ני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק". ובירושלמי (יבמות דף ע"ח) אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקבלים דהסכף של הספה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו כן הזהר הקדוש שלמוד בבחינת בינה, נחשב לסכף וצלא דמהימנותא, ומסכף ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג (בדי ערבות).

מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

רבתי היקרים, כבר אמר הנביא ישעיה (פרק י"ב פסוק ג) "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה". כלנו צריכים ישועה ורחמים, אך ידוע נדע כי כל הברכות^ט והישועות נסים ונפלאות בזכות הלמוד הקדוש, הנה, כי הרשב"י ז"ע כחו רב ועצום עד כדי שאמרו עליו בזהר הקדוש, אלו לא נתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דינו, שממנו תתגלה ותאיר לעולם התורה (זהר פרשת פנחס דף רמ"א).

ואפלו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובודאי הרשב"י ז"ע יפיר לכם טובה ותשפעו ממקור הברכות^י, שפידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

מורי ורבתי קהל קדוש!

עד מתי תהא שכניתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאולנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו, אליהו הנביא והרשב"י ז"ע א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקרוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תכף ומיד.

אחים יקרים! כלנו ביחד יכולים להביא אותו, תכף ומיד בעזרת השם.

באחדות ובאהבת ישראל.

[ט] כתוב בתורה (דברים כ"ח ב'): "ובאו עליך כל הקלות האלה והשיגוף האל"ה ראשי תבות: אינו ל'ומדי ה'זהר ה'קדוש, באור: פאשר נדבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י ז"ע בלמוד הזהר הקדוש, ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הפתובות בתורה ולגאולה שלמה בב"א.

[י] כל אחד רוצה שדוף טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניו.

עלינו להרבות מליוני שעות תורה.

ולזכות לכל זה, יכולים רק בלמוד זוהר הקדוש.

מורי ורבותי, כלנו רוצים לקרב את הגאולה ברחמים ומתארגנים לקיים תקנת הרמח"ל לכנס את כל היהודים בתבת נח של הרשב"י זי"ע.

על כן מתארגן קו טלפון עולמי וכל אחד יקח על עצמו שעה או חצי שעה ביום להשתתף באלף סיומי זוהר הקדוש ביום אחד (לכל הפנים),

ולהתחבר כל היהודים באהבה ואחדות למען שמו באהבה.

פרטים אפשר לקבל אצל חברי הועד העולמי להצלת עם ישראל, שעל ידי הארגון הקדוש "מפעל הזהר העולמי" יצ"ו.

ברוך ה' שזכינו שהגאון הצדיק המקבל הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקבלים "נהר שלום" ירושלים, והרב מזכה

הרבים העולמי רבי פנחס ראובן שליט"א, הוציאו כעת סטים של זוהר הקדוש במהדורה מיחדת עם תרגום ללשון הקדש, במחיר מסבסד, וכך

כל אחד יכול להתחיל ללמד ולהבין זוהר הקדוש, שעל זה אמר בעל הכסף מלך: אם יבין מאמר אחד עולה לו ללמוד שנה תמימה, ובזה

יזכה להיות מבני עליה, היושבים ראשונה במלכות.

**התעוררות ללמוד מוסר והתחזקות בלמוד הזוהר הקדוש
במים אלו**

בעשרת ימי תשובה יראי שמים נוהגים ללמד כל יום מעשרת ימי תשובה פרק אחד מהרמב"ם הלכות תשובה שיש בו עשרה פרקים, פרק

אחד ליום.

עוד כתבו הרפ"י יוסף (סימן תר"ג ס"ו), מט"א (ס"ד), שיש ללמד ספרי מוסר בעשרת ימי תשובה, וכך החיים (סק"י), ומשנה ברורה (סק"ב), מביאים

שהרא"ש כתב שיקרא באלה הימים באגרת התשובה של רבינו יונה.

ונהגו כל עם בני ישראל בני נביאים ללמד ולסיים את ספר התקוני זוהר הקדוש, וכן ללמד את האדרות הקדושות.

כתבו המטה אפרים (ס"ד), אור צדיקים (סימן ל"ו סעיף ב') רוח חיים (סימן תר"ג אות ד'), שכל תלמיד חכם חייב ללמד קבלה בפרט באלו הימים.

צְרִיכִים לְעֶסֶק גַּם בַּחֲלֵק הַנְּסֻתָּר

כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ אַרְח חַיִּים (סימן עדר"ת סע"ף א), מְדַלִּיקִין מִנֵּר לָנֶר, וְכַתּוּב עַל זֶה הַדְּמָשֶׁק אֲלֵי־עֶזֶר (תַּנְיָנָא צ"ט), הַנְּגוּרֹת רוּמְזִים לַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיֵּשׁ בַּתּוֹרָה חֵלֶק הַנְּגַלָּה וְחֵלֶק הַנְּסֻתָּר, וְצְרִיכִים לְעֶסֶק גַּם בַּחֲלֵק הַנְּסֻתָּר, דְּהֵינּוּ סִפְרֵי חֲסִידוּת [הַמְּלָאִים מְזוּהָר הַקְּדוּשׁ], וְאֵין לְהִסְתַּפֵּק רַק בְּזֶה שְׁנוּסֵעַ לְרַבִּי אוֹ שְׁבִי־אַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל שֶׁל צְדִיק לֹא אוֹמֵר תַּחֲנוּן וּבְזֶה חוֹשֵׁב שֶׁהוּא חֲסִיד גָּדוֹל, אֲלָא יֵשׁ לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי חֲסִידוּת וּלְהַתְנַהֵג עַל פִּי דְרַכֵּי הַצְּדִיקִים, [אֲשֶׁר כִּידוּעַ הַבְּעַל שֵׁם טוֹב וְכָל תְּלַמִּידוֹ הַקְּדוּשִׁים זְרָזוּ וְצוּוּ לְכָל הַיְּהוּדִים הַגְּאוּנִים עִם הַפְּשׁוּטִים לְלַמֵּד וּלְעֶסֶק בְּלִמּוּד הַזוּהָר הַקְּדוּשׁ, וְעוֹד מְלַתֵּם אֲמוּרָה וּמְהַדְּדֵת מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לְזַכּוֹת לְיִרְאֵת שְׁמֵים טְהוֹרָה וְאַהֲבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלִי הַלִּמּוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה שֶׁל הַזוּהָר הַקְּדוּשׁ, לֶךְ נָא רְאֵה בְּסִפְרֵי אֹרֵי הַזְּהָר הַשְּׁלֵם אֶת דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְתִרְוֶה צְמֵאוּנָד].

הַגְּאוּן הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַמְּקוּבָּל הָאֱלֹקִי רַבִּינוּ יְהוּדָה פְּתִיָּה זִי"ע
מַחְבֵּר הַרְבֵּה סִפְרִים בַּנְּגַלָּה וּבַנְּסֻתָּר

❧ הקדמה ❧

רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה - מְגֻדוּלֵי מְקַבְּלֵי בְּבֵל. - נוֹלַד בְּבִגְדָד בְּשָׁנַת תר"ט -
859' - נָפֶטַר בִּירוּשָׁלַיִם בְּשָׁנַת תש"ב - 942'.

בְּשָׁנַת תרס"ה - 905', בַּתְּחִלַּת הַמָּאָה הָעֲשָׂרִים עָלָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. - כָּבֵר
מִנְעוּרָיו לְמַד קְבֵלָה אֲצֵל גְּדוֹל הַמְּקַבְּלִים בְּדוּרוֹ, הַרַב יוֹסֵף חַיִּים.

מִסְפְּרָיו: "בֵּית לָחֵם יְהוּדָה", פְּרוּשׁ עַל סֵפֶר הַזְּהָר - "מֵתוּק לְנֶפֶשׁ", בְּאוּר
עַל סֵבֵא דְמִשְׁפָּטִים.

יֵין הַרְקָח - בְּאוּר עַל הַ"אִידְרָא רַבָּא" וְהַ"אִידְרָא זוּטָא", שֶׁבְּסִפְרֵי הַזְּהָר.

בֵּית לָחֵם יְהוּדָה - פְּרוּשׁ עַל סֵפֶר הַקְּבֵלָה עֵץ חַיִּים.

מִנְחַת יְהוּדָה (הַנְּקָרָא גַם "רוּחוֹת מִסְפְּרוֹת") - פְּרוּשׁ עַל הַתְּנַ"ךְ עַל פִּי הַקְּבֵלָה.

חֲסִדֵי דָוִד.

[וּמְנִינְיוֹ, הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דָוִד שְׁלוֹם בְּצָרֵי שְׁלִיט"א, רֵאשׁ יְשִׁיבַת

הַמְּקַבְּלִים "הַשְּׁלוֹם" בִּירוּשָׁלַיִם]

הַרְשֵׁב"י בֵּא מַעוֹלָם הָעֲלִיזוֹן לְתַנּוּ הַסְּפָמָה עַל סֵפֶר הַקְּדוּשׁ יַיִן הַרְקָח

כְּאֲשֶׁר עָלָה רַבֵּי יְהוּדָה פְּתִיָּה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, בְּיוֹמוֹ הַשְּׁנַי בִּירוּשָׁלַיִם, בֵּא
לְבַקְרוֹ הַרְבֵּ הַגָּאוֹן רַבֵּי אַבְרָהָם עֲדָס. (מִנְכַדְיוֹ הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבֵּי יְהוּדָה

עֲדָס שְׁלִיט"א רֹאשׁ יִשִּׁיבַת "קוֹל יַעֲקֹב" יְרוּשָׁלַיִם)

רַבֵּי יְהוּדָה קִבְּלוּ בְּכַבּוֹד הָרְאוּי וְשָׁאַל אוֹתוֹ בְּהִתְרַגְּשׁוֹת: "מִדּוּעַ הִטְרַיַח
כְּבוֹדוֹ אֶת עֲצָמוֹ לְבוֹא לְבַקְרֵנִי?" - הַשִּׁיב לוֹ הַרְבֵּ עֲדָס: "בְּדִבְרֵי חֹשׁב
מָאֵד בְּאֵתִי אֵלֶיךָ" - "מָהוּ הַדְּבָר?" שָׁאַל הַרְבֵּ פְּתִיָּה.

"כְּבוֹדוֹ כָּתַב פְּרוּשׁ עַל הָאִידְרָא רַבָּא וְהָאִידְרָא זוּטָא וְעֵדִין לֹא הִדְפִּסְתָּ
אוֹתוֹ?" - "כֵּן" עָנָה הַרְבֵּ פְּתִיָּה - "כְּתַבְתִּי אֶת הַפְּרוּשׁ לְפָנַי כַּחֲמֵשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה. אֵךְ מִנֵּיִן יָדוּעַ לְמַעַלְתַּת כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ עַל פְּרוּשֵׁי זֶה? כִּי דִבֵּר
זֶה לֹא גִלִּיתִיו לְשׁוּם אָדָם מַעוֹלָם וְרַק אֲדוֹנֵי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי יוֹדְעֵי עַל כָּךְ".

הַרְבֵּ אַבְרָהָם עֲדָס סִפֵּר לוֹ כִּי נִגְלָה אֵלָיו הַתְּנָא הָאֵלְקִי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר
יוֹחָאי זְכוּתוֹ יָגֵן עֲלֵינוּ אֲמֵן בְּחִלּוּם, וְכֵךְ אָמַר לוֹ: "בְּיָמִים הַקְּרוּבִים
צְרִיךְ לַעֲלוֹת לִירוּשָׁלַיִם אָרִי מִבְּבֶל, רַב גְּדוֹל וּמִקְבֵּל עֲצוּם בְּשֵׁם יְהוּדָה
פְּתִיָּה, אֲשֶׁר כָּתַב פְּרוּשׁ עַל הַ"אִידְרָא רַבָּא" וְהַ"אִידְרָא זוּטָא" שְׁחַבְרַתִּי. וְזֶה
כְּמָה שְׁנַיִם נִמְצָא בְּאִמְתַּחְתּוֹ וְלֹא הִדְפִּיסוּ. אֲבָקֶשֶׁךָ לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו שְׁיוּצִיאוּ
לְאוֹר וְלַעֲזוֹר לוֹ בְּזֶה", עַל כֵּן בְּאֵתִי אֵל כְּבוֹדוֹ לְוֹדָא אֶת אִמְתוֹת הַחִלּוּם
וְלְהַשְׁפִּיעַ עַל כְּבוֹדוֹ לְהַדְפִּיס אֶת הַפְּרוּשִׁים.

עָנָה רַבֵּי יְהוּדָה פְּתִיָּה וְאָמַר: "צְעִיר הֵייתִי לְיָמִים, וְלֹא רְצִיתִי לְהוּצִיאוֹ
לְאוֹר, אֵךְ כַּעַת בְּרוּר לִי, כִּי מִהַשְׁמַיִם מְסַפִּימִים לְפְרוּשֵׁי, וְהִנְנִי
בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אוּצִיאוֹ לְאוֹר בְּקְרוּב". אֵךְ רַק לְאַחַר שְׁלֹשׁ שָׁנַיִם הִדְפִּיס
הַסֵּפֶר, בְּשָׁל מַחְלוֹת נֶאֱלָץ הַרְבֵּ פְּתִיָּה לְחֹזֵר לְעִיר בְּגִדָד שְׁבַבְכָּל וְשֵׁם
נִשְׁלְמָה הַדְּפִיסַת הַפְּרוּשׁ עַל הָאִידְרוֹת.

כֵּל אַחַד וְלָמַד אֶת הָאִידְרוֹת בְּכֵל חוּדְשׁ אֱלּוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה תַּשַּׁע"א זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּמִירוֹן, וְכִשְׁחַפְּשֵׁתִי סֵפֶר הָאִידְרָא
לְלַמֵּד בוֹ, אַחֲרֵי שְׁסִימַתִּי בְּיוֹם הַשְּׁנַי אֶת הַתְּקוּנֵי זוֹהַר הַקְּדוּשׁ, אֲזִ
רְצִיתִי גַם לְסַיֵּם בְּשִׁבְתַּת תְּשׁוּבָה אֶת הָאִידְרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, וְחַפְּשֵׁתִי וְלֹא
מִצָּאתִי אֶפְלוֹ סֵפֶר אַחַד, עַד שְׁמַשְׁמִים זְמַנּוֹ לְיָדֵי אֶת סֵפֶר הָאִידְרָא עִם

פרוש י"ן הרקת, ומאד שמחתי על זה והתחלתי ללמד בעיון ובשמחה גדולה את האידרא עם פרושו הנפלא, ושם מצאתי פתוב שכל אחד ילמד בכל חדש אלול עד יום הכפורים את האידרות הקדושות, וששתי ושמחתי כמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים פ"ט ק"ט קס"ב) שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.

התעוררות ללמוד חכמת הקבלה - ואילו שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני

הקדמת ספר "בית לחם יהודה" להרב המקבל האלקי הגאון הצדיק יאודה משה ישועה פתיא זכר צדיק לברכה: מביא את דברי הזהר הקורא לעוסקים בחכמת האמת "אינון דהוו קיימי בטורא דסיני". ובזהר בהעלתך (דף קנב) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהוו קיימי בטורא דסיני, וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, אינון דקיימו בטורא דסיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו'. עד כאן לשונו.

[ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני].

ונראה לי בכאור פונתו כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתיצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר אינון דקיימו בטורא דסיני, כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק כן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

לית אתר פנימאה בכל אינון פאינון דידיעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבקה בהו בכל יומא

גם בזהר ח"י שרה (דף קל:): אמר ולית אתר פנימאה בכל אינון פאינון דידיעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבקה בהו בכל יומא, על אלין כתיב,

(ישעיה סד) עין לא ראתה וכו' אליו אינון דמאריהון משתבח בהון בכל יומא, אליו אינון דעאלין בין עלאין קדישין, ואליו עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון וכו'.

מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בן להקדוש ברוך הוא

גם מי שעוסק בחכמת האמת הוא נקרא בן להקדוש ברוך הוא כמו שכתוב בסוף פרשת בהר (דף קיא:): ברעיא מהימנא יעוין שם.

וכן בענין הענש המעתד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלן אשר בזהר פקודי (דף רמז:): וזה לשונו: האי חיותא יופיא"ל שמיה, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא (פי יופיא"ל בגימטריה קבל"ה) לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה וכו'. האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדריף אבתרה ואדבק בה הכי יהבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גדפייהו, אליו שרפים דתחותה דהאי חיותא, כדין כלהו בטשי בגדפייהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת. ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין דלית אגרא בההוא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון וכו', יעוין שם.

ולא די בענש זה אלא צריך לחזר ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלן, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקים זאת המצוה כי אין מספיק לו לבוא בסוד העבור, כמבאר בתחלת שער המצוות וזה לשונו:

לעולם בענין עסק התורה שהיא אחד מרמ"ח מצות עשה אם לא השלים אותה שהוא ענין עסקו בפרד"ס התורה שהוא ראשי תבות פשט רמז דרש סוד בכל אחת מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שידו מגעת לטרח, ולעשות לו רב שילמדהו, ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר, עד כאן לשונו.

ומה מאד נמלצו בזה דברי הנביא ירמיה (סימן כ"ב) באמרו אל תבכו למת וכו' שהוא מדבר עם הצבור המתקבצים להספיד על איזה צדיק הנפטר רחמנא ליצלן על שנחסר צדיק אחד מהדור שהיה מגן בזכותו עליהם, וקאמר להו הנביא אל תבכו וכו' לפי שרפם של צדיקים אינם זוכים לעסק בכל ד' חלקי הפרד"ס ואם פן מכרחים הם לחזור ולבוא בגלגול כדי להשלים למודם בד' חלקים פי אפילו הוא עסק בג' חלקי הפרד"ס לא יצא ידי חובתו ועליו נאמר "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר" להחזירו בגלגול ואם פן הויא פסידא דהדרא. ואפשר שבו ביום שנפטר הוא חוזר ומתגלגל כנזכר בזהר ריש פרשת אמר יעוין שם. ואם פן אין לכם פסידא כל כך, אמנם בכו בכו להלף, לאותו צדיק שכבר עסק בד' חלקי הפרד"ס, פי תבת להלף היא חסר ו' ואם תחשב תבת להלף ד' פעמים עם ד' הכוללים שהם כנגד ד' חלקי הפרד"ס הם בגימטריה פרד"ס. שזה הצדיק לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו פי על ארבעה לא אשיבנו. שזהו פסידא דלא הדרא באמת ונחסר לגמרי מן העולם הזה.

והנה בעירנו בגדד יבנה עירנו אמן, היו לנו שנים פרוכים זהב הסוככים על העיר מבית ומחוץ והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקדש צדיק יסוד עולם חכם רבי יוסף חיים בן חכם רבי אליהו בן חכם רבי משה חיים זכר צדיק וקדוש לברכה. ושני בקדש הרב הגאון חכם רבי שמעון אהרן אבא בר אבא המכנה אגסי זכר צדיק וקדוש לברכה.

המחבר ספר בני אהרן על שער הגלגולים, אשר ב' צדיקים אלו הם לבדם היו נמצאים בעירנו שרב עסקם היה בעץ חיים ובשמונה שערים, כל אחד ואחד הוא עוסק לבדו בחדר משפיתו בפני עצמו, והמה בזכותם וצדקתם היו מגנים על העיר זה מפה וזה מפה...

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע ולהודיע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשלים מעסק רזי התורה

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשלים מעסק רזי

התורה כמו שכתוב בתקונים הנזכר לעיל דגרים עניותא וארף גלותא וכו'. וקצר גלות השכינה וקצר צרת ישראל וקצר גלגולם הכל הוא תלוי בצוארם על שיש בידם יכלת לעסק בחכמת האמת ואינם רוצים למעט משעור למודם הקבוע להם ולהניח פנאי לעסק ברזי תורה וסודותיה והוא רחום יכפר בעדם.

... גם כל קושיא אשר תזדמן לפני הלומד ממקום אחד לא יסמך על זכרוני אלא צריך לעיין עליה במקום ההיא וגם ראה יראה בדברינו אשר שם כי אולי היא מתישבת במה שכתוב שם. ודי בהערות אלו. ונתתי לו יד ושם בישראל "בית לחם יהודה" יען כי כבר מסכתי ייני "זין הרקח" על אדרא רבא ואדרא זוטא והגשתי לפני רבנן ותלמידיהון וכבר שתו ורוו. ונודע כי אין הסעדה בלא לחם וכמו שכתב הרשב"י זכרונו לברכה בזהר ויקרא (דף ד) על פסוק אכלו רעים וזה לשונו: מאן דאית ליה גרבי דחמרא, אכילה בעיא וכו' וכתב לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי. לכן עשיתי בית לחם להגיש להיושבים לפני השם לאכל לשבעה ממה שתגן השם את עבדו בן אמתו חנה נשמתה עדן. ובכן אנו ליה וליה עינינו. תכון תפלתנו. וזאת ליהודה ויאמר אנא אלהינו. שעה אל שועתנו. חוס ורחם עלינו. ומבין הגויים קבץ פזורינו. ותטענו בארצנו ואת צמח דוד עבדך מהרה תצמיח בימינו. ומלך ביפיו תחזינה עינינו. ישמח לבנו ויגל כבודנו. במהרה בימינו. פן יהי רצון אמן.

כה דברי המחבר האי לחמא עניא

הצעיר ואודה משה ישועה, יחזקאל ישועה פתניא ישמרהו צורו ויחיהו
(בית לחם יהודה חלק ראשון)

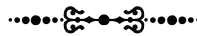
"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

וּבְיָדָי פְּשֵׁה־מְשִׁיחַ יָבוֹא, אֱלוֹ שְׁלֵמְדוֹ זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה, הֵם יְהִי הַרְאֵשׁוֹנִים
 לְקַבֵּל פָּנָיו, וּמְשִׁיחַ יֹאמֶר לָהֶם יִישֵׁר כַּחֲכָם שְׁזָרְזוּתָם הַגְּאֻלָּה,
 וּבְזָכוּתְכֶם הָעוֹלָם קָיָם, וּבָא עַל תְּקוּנוֹ הַשְּׁלָם.

הַלְוָאֵי שְׁנוּזָכָה לֵהִיּוֹת מִן הַזּוֹכִים הַמְּאֻשְׁרִים, שֶׁהַמְּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ
 יַעֲיֵד עָלֵינוּ – "בְּזָכוּתְךָ הִגַּעְתִּי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יְקָרִים, תָּנוּ לִימוּד
 לְשֵׁם שְׁמַיִם, הַקְּרִיבוּ מִדְּקוּוֹתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
 לְיוֹצְרֵנוּ, לַגֵּרָם לַפְּדוּת נַפְשָׁנוּ, וְנִלְדָּה פּוֹלְנוּ כְּאֶחָד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אוֹר פָּנָיו
 מִלְּדָה הַמְּשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

וְכַלְנוּ כְּאֶחָד נִזְכָּה שְׂיָקִים בְּנוֹ נְבוֹאֹת הַרְשָׁב"י "זָכָא דְרָא דְהָאֵי אֲתַגְלִיא
 בֵּיה" וּבְסִגּוּלָתוֹ "וּקְרָאתֶם דְּרוּר" וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ, בֶּן דָּוִד מְשִׁיחֵנוּ
 מִלְּדָה בְּיָפּוֹ יָבוֹא וַיְגַאֲלֵנוּ, בְּ"עֵז" וְהִדְרֵ אֱלֹקֵינוּ, וּבְשִׁכְרָה זֹאת א-ל חַי חֲלַקְנוּ,
 וְנַחֲתָה עָלָיו רוּחַ ה' צוֹרְנוֹ מְגַנְנֵנוּ, יְגַלֶּה כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ, וְאִזּוֹ יִשְׂמַח
 לְבָנוּ, וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ, בִּישׁוּעַת מַלְכָּנוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אור הזוהר

גליון מספר 36 - סבת תשע"ב

קונטרס

שמחת מסיימי הזוהר

והוא חדושים נפלאים מערכה של שניה בתורת הזוהר
בו יבאר השיבות כל שניה ושניה בחיים של היהודי, וכמה שמחה ואשר ועשר יש לגור-
סי ולומדי הזוהר הקדוש, ואתם המשיח ישמח וירקד

אשר נקיים (מלאכי פרק ג כב-כד) "זכרו תורת משה
עבדי" נזכה להמשיך עלינו דברי הנביא "הנה
אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום
ה' הגדול והנורא, והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם" בב"א.

בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים

אמר החפץ חיים. "בדקה אחת נאמרות
כמאתים מלים! בשעה, כתרסר אלף. ולמוד
תורה כנגד כולם יוצא שכל דבור תורה נכפל
ב-613, עתה כל שעה שיה ערך של יותר משבע
מליון מצות, [7,356,000] בשעור תורה אחד
שבו 'שומע כעונה...'. ואם בשעות, הרי
החשבון עולה לכדי ארבע עשרה מליון. ארבע
שעות, עשרים ושמונה מליון.

בשניה אחת בלבד זוכים לכ-28.000 שנה תורה
וה"בן איש חי" כתב בשם המקבילים, ששכר
למוד התורה בשבת פי אלף מיום חול. הרי
אמר, שדקה אחת של למוד בשבת, אמרה על
פרשת השבוע בשלחן השבת, שכרה כלמוד
רצוף של שש עשרה וחצי שעות ביום חול,
ושות ערך למאה עשרים ושתיים וחצי מליון
מצות! - וצריך להוסיף כלמוד התורה הקדושה
ובכפרט תורת הרשב"י בלימוד זוהר הקדוש,
שבשניה אחת בלבד זוכים לכ-28.000 שנה
תורה [הביאור: מאה מליון שנה תורה לחלק
לששים, שנה 1,666,666 כלומר מליון ושני
שליש, לחלק לששים שניות, שנה בשניה אחת
כלומר כעשרים ושמונה אלף

מפעל הזוהר העולמי בפעלה, להחיש ולקרב
פעמי הגאולה ❖ בסיום הזוהר בחודש אלף
פעמים, נזכה ונצל באהבה מאסונות ופגעים

"מפעל הזוהר העולמי" יוצאים בפעלה
להחיש ולקרב הגאולה על ידי סיום הזוהר
הקדוש בחודש אלף פעמים, ובכך נזכה לאלף
המגן בכל חודש וחדש ונצליח למנוע מלקחות
ופגעים. [כתקנת הרמח"ל הקדוש ז"ע ועוד
למעלה מאלף גדולי הדורות].

את הזוהר לשבעים חלקים סדרנו, וכאשר
כל אלף אנשים חלק אחד יטלו, דהיינו
שבעים אלף אנשים ילמדו זוהר, סך הכל
נזכה להבטחת ישעיה הנביא (פרק ט' א-ב) "העם
ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ
צלמות אור נגה עליהם. הרביית הגוי לא (b)
הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר
כאשר יגילו בחלקם שלל" (עין ושי"ש).

מטרת הלימוד הקדוש

מטרת הלימוד הקדוש היא לעורר בעת רצון
נפלא אשר שערי שמים פתוחים, ולהתחבר עם
התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, למען
יעמוד בתפילה ועורר זכות, כמו שאמר אליהו
הנביא, (במאמר פתח אליהו) קום רבי שמעון לעורר
את העליונים אלו האבות הקדושים ומשה
רבנו רבי מהימנא למען להקים את השכינה
מעפרה ולקיים בנו "תם עונך בת ציון לא יוסיף
להגלותך", (איכה ד כב). ותתעורר חבצלת השרון
להושיע הבנים, וישכו בנים לגבולם", ובזכות

24 שעות ביממה, כפול 30 יום בחודש, כפול 12 חודשים, שנה 8,640 שעות, ואת כל זה נכפיל ב-7,356,000 שהם ללומד תורת הנגלה, יוצא 63,555,840,000 כלומר: 63 מליארד 555 מליון 840.000 אלף. זהו סכום המצות לשעה לימוד זוהר בחול.

והלומד בשמחה נכפל באלף, [בדברי האורחות צדיקים], שנה 63,555,840,000,000 כלומר: 63 טריליארד וחמש מאות חמשים וחמש מליארד ושמונה מאות ארבעים מליון מצות.

וכשמצטרע בין בצער גופו בין בצער נפשו וגם הכופה את יצרו נקרא מצטרע, נכפל במאה (אבות דרבי נתן), יוצא 6,355,584,000,000,000 כלומר: שש קונטיליון שלש מאות חמשים וחמש טריליארד וחמש מאות שמונים וארבע מליארד מצות.

ובשבת כתב ה"בן איש חי" בשם המקבילים, ששכר לימוד התורה בשבת פי אלף מיום חול. יוצא 6,355,584,000,000,000 כלומר: שש קונטיליון שלש מאות חמשים וחמש קונטיליון חמש מאות שמונים וארבע טריליארד מצות.

ומכיון שהלמוד הוא על פני כל החדש, לכן אנו מחשבים רק לפי חשבון ימי החול, ובאמת אם תוסיף את לימוד השבתות, החשבון יגדל עוד פי כמה וכמה.

וזהו החשבון ללומדי חבורה קדישא המשתתפים עם הציבור בלימוד וסיומי הזוהר הקדוש: במשך 365 שעות מסיימים את כל הזוהר הקדוש, נכפיל את המספר 6,355,584,000,000,000 שזה לשעה אחת, כפול 365 שעות [של לימוד כל הזוהר הקדוש], שנה: 2,319,788,160,000,000,000.

שתי קונטיליון שלש מאות ותשע עשרה קונטיליון שבע מאות שמונים ושמונה טריליארד מאה ששים מליארד מצות.

וכל אחד שמשתתף בחבורת הסיום יש לו שכר זה. ומוכפל בסך האנשים שמתחבר אליהם (בדברי הבאר מים חיים ח"ב). ולפי התכנית שלנו שכל 70 איש עושים סיום הזוהר, בחודש אחד, כלומר בלימוד 11 דקות ליום [לערך] כפול 30 יום, זאת אומרת שיש לו את השכר הנ"ל כל חודש כפול שבעים המשתתפים בסיום, שזה יוצא 162,385,171,200,000,000,000

שנה תורה, בנוסף כל מילה תורה נכפל בשש מאות שלש עשרה, ובשניה אחת אפשר לומר שלש מלים תורה, לפיכך יוצא פחמשים מליון מצות בשניה אחת].

מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה צא וחשב מה שאמר האורחות צדיקים, שעל מצוה בשמחה מקבלים פי אלף, ותשמח רק מקף, ועוד דברי הכסא מלך ששעה לימוד זוהר הקדוש הוא כשנה, בודאי כל השבת תלמד זוהר הקדוש כדי להכריע את הכף לטובה, שכל שעה יעלה למליון שנה תורה, ובודאי היצר לא יתן לך מנוחה, ואז תתגבר עליו, ותוסיף בזה עוד כפול מאה, כמו שכתוב באבות דרבי נתן, ויהיה לך מליון שנה תורה, רק רגע, הרי בכל דקה אומרים מאתיים מלים תורה, כפול 60 דקות, זה 12,000 מלים תורה בשעה, שמוכפלות באלף, ועוד פעם באלף, ועוד פעם במאה, והכל בערך של שנה, רגע, בואו חשבון: כמה שעות יש בשנה? נכפיל 24 שעות ביום כפול 365 יום בשנה, שנה 8,760 שעות כפול 12,000 מלים תורה שיש בכל שעה, שנה מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה (105,120,000), וכל מילה תורה מכפלת ב-613 כי תלמוד תורה כנגד כולם, והחשבון הוא: 105,120,000 כפול 613 שנה 64,438,560,000 [כשישים וארבע וחצי מליארד מצות].

וזה רק בשעה לימוד זוהר הקדוש ביום חול. בתוך חודש נסים את הזוהר אלף פעמים, ובזה נעורר רחמים בשמי מרומים.

וכבר קבלו עליהם ישאל עם קדושים, ובכל לבם ונפשם הם מוכנים ומזומנים, ברבבות ואלפים, כל יום להקדיש מזמנם, 11 דקות לעשות רצון קונם.

ואתה איש יהודי, בא והצטרף ללמוד יחודי, לקיים רצון אלקינו החפץ להחיש ולגאלנו, ותזכה לקרב ולקבל פני משיח צדקנו.

בואו והצטרפו לחשבון בנק המצות העשיר הכי גדול בעולם

ידוע דברי הכסא מלך ששעה לימוד זוהר הקדוש (בינה) עולה לערך שנה לימוד תורת הפשט, ואם בשעה לימוד תורת הנגלה זוכה ל-7,356,000 מצות, עתה בואו ונחשב כמה מצות יש ללומד זוהר הקדוש שעה אחת: יש

עקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה

אמרו תז"ל לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י דברי הימים ב' ל"א ד) - ובזהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי המן? שכפאשר אכלו את המן היה מתברך במעים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליונה. ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם נתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. רואים מהזוהר הקדוש שעקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

צריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה

ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט יא), כתב: שכחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה. (גם יין גימטריא "סוד").

בידינו הדבר להחיש את הגאולה ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

כולנו חפצי חיים!!! כולנו לומדים זוהר הקדוש!!!

הרי בודאי תתעורר ותקח את עצמך בידיים, כי אין לך עצה טובה מזו, לזכות לחיים טובים ומאשרים, רק אל תשכח שצריך לכוון על הכל, ולבקש למענך אלוקים חיים, כלומר, שכל הטובות שאתה צריך זה לכבוד השכינה הקדושה, כדי שתוכל לעבוד את ה' בשמחה, ותתפלל למען כבוד שמים, לפדות את השכינה הקדושה, ולגאולה השלמה, ואז תקבל תפלתך ברצון ובאהבה. - כולנו לשעורי תורה!!! כולנו חפצי חיים!!! כולנו לומדים זוהר הקדוש!!!

צריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו

ויהי רצון שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כוחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, כמו שהרעיא מהימנא מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ריט.) עד שישלח לנו משיחנו ויקבץ נדחנו ויבנה בית תפארתנו במהרה בימינו אמן.

כלומר: מאה ששים ושנים קונטיליון שלש מאות שמונים וחמש קונטיליון מאה שבעים ואחד טריליארד מאתים מליארד מצות. זאת אומרת כשאחד לומד 11 דקות ביום זוהר הקדוש במשך 30 יום בסוף החודש מקבל צ'ק של מצות, והוא העשיר הכי הגדול בעולם.

ולפי התכנית לעשות אף סיומים בחודש, נכפיל את כל הסכום הנ"ל באלף שנה: 162,385,171,200,000,000,000,000 [בינתיים אנחנו לא יודעים איך לקרא למספר הזה], אבל בודאי אצל הבורא עולם הכל מחשב ורשום, וזה רק במספרים לספר את האזן בעולם הזה, אבל באמת שכר לומדי הזוהר הקדוש, אצל השם יתברך אין מי שיכול לשער ולתאר, ועל זה אמר הנביא ישעיה (פרק סד א), "ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו".

צא וחשב האם יש בר דעת שלא ירוץ ויחטוף זכות עצומה זו, וישאר ח"ו בטלן ועם הארץ?

תקבל את השכר כנגד כל אחד

עוד לא גמרנו!!! חשב עוד רגע! אם בבית הכנסת שלך תלמד במניין, שוב יכפל באלף, כי כל מה שנותנים משמים נותנים באלף (זוהר פרשת ויצא), והרי השכינה שורה במניין, ואם אתה תארגן את השיעור, הרי תקבל את השכר כנגד כל אחד ואחד!!!

נהיית העשיר הכי הגדול בעולם במצות, מולטי זיליונר

אתה יודע מה? גם אם לא שמעו לך, אבל אתה השתדלת לקבץ את המניין, גם תקבל את אותו שכר, ולא עוד, אלא שכל העוונות שלך ימחקו [כדברי המהר"י שער הגלגולים, הגר"א מש"ל, ואוהב ישראל פרשת קרח], נו! יש עוד מה לחשוב? האם תשכח בחבוק ידים? הרי נהיית העשיר הכי הגדול בעולם במצות, מולטי זיליונר!!! הרי אתה צריך לשיר ולרקד כל היום וכל הלילה כמו בשמחת בית השואבה שלא ישנו כל השבוע מרב שמחה (סכה דף נא ע"ב): תנו רבנן מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה ממימו.

אור הזוהר

גליון מספר 37 - י"ח טבת תשע"ב

קונטרס מורה נבוכים - לדור הגאולה

בו יבאר האשליה וההסתרה הנוראה שמצויים בחנרי הישיבות והאברכים בהיותם בתרדמה עמוקה, תחת שליטה כוחות הסטרא אחרא שמונעים מהם את לימוד האמת, לימוד הזוהר הקדוש, לימוד שפת הגאולה, ובמקום זאת שקועים רק בלימוד חיצוניות התורה, ובכך מחזקים את חיצוניות העולם, את האשליה, ולכן העולם זועק מיסורים, כי אין לו חיים, הוא רק פועל כגוף ללא נשמה, ולכן נוחתות גזרות קשות על עם ישראל, כדי שנתעורר מהתרדמה, כי אנו דור אחרון של גאולה של פנימיות התורה, ובאנו כן לתת תרופה לשקר, למכאוב הגדול, שכל התלמידי חכמים יקחו אחריות אישית, כדי להציל את עם ישראל והעולם כולו.

❖❖❖

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי

שאלות ותשובות מעם ישראל על לימוד הזוהר הקדוש גלוי האמת לאמיתו!!!

שאלה: מדוע לא שמענו עד היום מגדולי ישראל על חובת לימוד זוהר הקדוש?

תשובה: טעות גדול בדרך, עוד בשנת תרפ"א יצאו גדולי ישראל בד"ץ של הצדיקים הגדולים של יהושע ליב דיסקין וצ"ל, וחתמו על זה כל הגדולים דאז, ואחר כך חתמו העדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תשס"ב-ח, ועוד גדולי ישראל, ויצאו הרבה ספרים עם חתימות של רוב גדולי האשכנזים והספרדים. ובספר אור הזוהר גדולי ישראל והזוהר מאורות הזוהר ועוד, מובאים יותר מאלף צדיקים. ואם לא שמענו? סימן שהרב שלך מהערב רב ולא גילה לך את האמת.

א. שאלה: למה הרב שלי לא הורה לי שעלי ללמוד זוהר?

תשובה: א. קדם תדון את רבך לכהן זכות שהוא תינוק שנשבה, ואם לא למד מאין ידע? ולמשל אם תלך לקבוץ ותצעק שבת, הם לא יבינו מה אתה

רוצה מהם, הם מעולם לא שמעו מה זה שבת? ב. יתכן שלא שמע ולא ראה את הספר "אור הזוהר" מאלף צדיקים "ערבך של שעה", ו"גדולי ישראל והזוהר", שיותר מאלף צדיקים אומרים שכל יהודי ואפילו רשע צריך ללמד זוהר! - עצה בדרך תביא לו את הספרים שיראה מה אומר לנו משה רבנו וכל הצדיקים הבאים אחריו, ב"ה יותר מאלף, והאחרונים החפץ חיים החזון איש, ואחרון אחרון חביבי רבי חיים קניבסקי שליט"א. ואם אחרי כל זה, הרב שלך מתנגד בלימוד הזוהר, אז הוא פשוט מרבני הערב רב זרע עמלק שדין רוחין ולילין שהרשב"א כתב עליהם שהם מזרע עמלק שדין רוחין ולילין (שו"ת הרשב"א סימן ת"ד, ספר הרוזים, כתבי הארז"ל והם מזיקין את הבריות). וצריך לעזב את הבית הכנסת ולא לשמוע תורה מפיו. ראה מה שקתוב הפרי יצחק על ספר יצירה: הס"ם מסית לבני האדם בכמה טענות מזיפות שלא יתעסקו בסודות התורה. וזה לשון הספר 'פרי יצחק' על ספר יצירה, (הקדמה) הס"ם שהוא עמלק כשהוא רואה שבני אדם רוצים לעסק גם כן בסודות התורה, אז הוא גורם כמה סבות

ה. שאלה: איך יכולים לכתב דברים חמורים כל כך, רב שאינו מורה ללמד זוהר רוצח נפשות ממש והוא אשם על כל האסונות שהיה ויהיה חס ושלום?

תשובה: זה לשון התיקוני זוהר (תקון ל' דף ע"ג) וי לון דגרימין ענייתא וחרבא וביזא והרג ואבדן בעלמא. [תרגום ללשון הקדוש]: אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזא והרג ואבדן בעולם. [הכנת, לא אני אומר את זה].

ו. שאלה: אם אני שומע רק לדברי רבי שלי, האומר לא ללמד זוהר, האם יהיה לי גן עדן או לא? מה יעשו לי בבית דין של מעלה, אם שמעתי רב שלי?

תשובה: כתוב בזוהר הקדוש שאי אפשר לזכות לגן עדן העליון בלי למוד פנימיות התורה, וישם יקחו אותך לגיהנום, וישם תצעק, אני לא אשם הרב שלי לא אמר לי ללמד זוהר, ותמשך את הרב שלך יחד אתך לגיהנום, ותצעק שם, תשלוחו את הרב לגיהנום שהוא אשם, הוא לא אמר לי ללמד זוהר, אבל באמת הרב לא יזכה ללכת לגיהנום, אלא לכף הקלע, ואתה אולי תזכה להכנס לגיהנום, אבל זה רק אם לא חזרת בתשובה, ובאמת לא ידעת, היום אין אחד שלא יודע שצריך ללמד זוהר הקדוש, ואפילו ילדים יודעים, ואתה לא יכול להגיד לא שמעתי ולא ידעתי!!! וזה לשון ספר הברית: ומי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמוד אותה בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בכיזון כמו שאמרו בזוהר שיר השירים וכו', ולא עוד שאפלו יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם, השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום כמו שאמרו בזוהר פְרֶשֶׁת פְּקוּדֵי וְכוּ', וְזֶה הַשֵּׁר הַגָּדוֹל הַמְּמַנֶּה עַל זֶה נִקְרָא יוֹפִיאֵל כִּי הוּא בְּגִימְטְרִיא קְבֵלָה.

ג. שאלה: האם זה נכון הדבר שאמרתי: שרב האומר לא ללמוד זוהר אי אפשר לו לחזור בתשובה?

תשובה: אמרו רבותינו זכרונם לברכה (ר"ף י"א פ"ח) עֲשִׂים וְאַרְבָּעָה דְּבָרִים מְעַכְבִּים אֶת הַתְּשׁוּבָה, וְאֵלוֹ הֵם... וְהַמִּתְחַבֵּר לְרִשְׁעָה, וְהַאֲמִיר אֶחָטָא וְאָשׁוּב, וְכֵן אָמְרוּ בַּמִּשְׁנָה (י"א פ"ח ב) הַאֲמִיר אֶחָטָא וְאָשׁוּב, אֵין מְסַפִּיקִין בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אֶחָטָא וְיוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר. וְהַמִּתְחַבֵּר בַּקְלוֹן חֲבֵרוֹ, וְהַפּוֹרֵשׁ מִן הַצְּבוּר, וְהַמְבַּזֵּה אֲבוֹתָיו, וְהַמְכַבֵּד רְבוּתֵי, וְהַמְעַכֵּב אֶת הַרְבִּים מַעֲשׂוֹת דְּבַר מְצוּהָ, וְהַמְשֵׂה אֶת חֲבֵרוֹ מִדְּרֹךְ טוֹבָה לְדְרֹךְ רָעָה, וְהַרוֹאֵה בְּנוֹ בְּתַרְבוּת רָעָה וְאֵינוֹ מוֹחֵה בִּידוֹ, וְהַחּוֹלֵק עַל דְּבָרֵי חֻמִּים, וְהַשּׁוֹנֵא אֶת הַתּוֹכַחְתּוֹת, וְהַמְלַעֵיג עַל הַמְצוּת. וְעֵין רַמְבָּ"ם (הלכות תשובה פרק ד) אַרְבָּעָה מֵהֶם עוֹיֵן גָּדוֹל, וְהַעוֹשֶׂה אֶחָד מֵהֶם אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַפִּיק בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה לְפִי גוֹדֵל חֻטְאוֹ, וְעֵין סֵפֶר שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה (שער הראשון - אות נב), אֲוֹרְחוֹת צַדִּיקִים (שער העשירים וששה).

על כן אחי אהובי, אם אתה חפץ באמת לעולם הבא ואתה רוצה להתקרב להקדוש ברוך הוא, תלמד - תגרוס זוהר הקדוש בכל יום לפחות 4-5 דקות, שזה המינימום, וכך תזכה לשכר הגדול שכתבנו בעלון הזוהר מספר 35-36 ובספר ערכה של שעה.

ז. שאלה: הכנסתי פתח אליהו המבאר לבית הכנסת והרב הוציא את זה, מה לעשות?

תשובה: לעורר את הרב ולהראות מה שכתבנו כאן, ואם הוא ממשיך ברשעותו, תברחו ממנו, כי הוא בודאי מרבי הערב רב, זרע עמלק שדין רוחין וליליין.

ח. שאלה: אני לומד בישיבה גדולה ומפרסמת, ותורם תרם לנו סטים של זוהר הקדוש, וראש הישיבה הזרה להוציא את הזוהר, מה עלינו לעשות?

תשובה: זה אחד מהעונות הגדולים ביותר להתעלם מדברי רבי שמעון בר יוחאי ומשה רבנו אשר בודאי על ידם יתגלה מלך המשיח ברחמים, ועל

ומניעות לאדם, ותמיד הוא מסית לבני האדם בכמה טענות מזיפות שלא יתעסקו בסודות התורה, ועל ידי כן יהיה לו תקומה שאין נמקה שמו.

ב. שאלה: ראש הכולל שלי אינו מרשה ללמד זוהר בכלל, מה אפשר לעשות?

תשובה: להראות לראש הכולל כל מה שכתבו האלף צדיקים, ואם אחר כך לא יאמר ללמד זוהר, משמע שהוא פשוט רשע וכופר בעקר ואפיקורס גמור לפי הרמב"ם ז"ל, ולא מאמין ב"ג עקרים ולא יקום לתחיית המתים. לא מאמין באני מאמין ו"ג עקרי אמונה. והוא לא מחפש התכלית שלך כמו שכתב הגר"א: בלי למוד הסוד לא מבינים את הפשט. וזה לשון הגר"א (אבן שלמה פ"ח), כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו. מי שהיה יכול להשיג סודות התורה והוא לא השתדל להשיגן נידון בדינים קשים רחמנא לצלן. פנימיות התורה הוא חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש, והחיצונית לחיצונית הגוף, והעוסקים ברמוסו אין יצר הרע יכול להתגרות בהם, ועקר הגאולה תהיה בלמוד חכמת קבלה.

ד. שאלה: האם נכון הדבר שמי שמסרב ללמד זהר לא עמדו רגליו על הר סיני?

תשובה: בזוהר בהעלתך (דף קנב) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינן דהו קיימי בטורא דסיני, וז"ל: חפמיין עבדי דמלכא עלאה, אינן דקיימו בטורא דסיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו', עכ"ל. נראה אור הזוהר, ורבי יהודה פתייה ז"ע מבאר, שאותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו רגליו על הר סיני.

ד. שאלה: האם נכון הדבר שמי שמסרב ללמד זהר לא עמדו רגליו על הר סיני?

תשובה: בזוהר בהעלתך (דף קנב) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינן דהו קיימי בטורא דסיני, וז"ל: חפמיין עבדי דמלכא עלאה, אינן דקיימו בטורא דסיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו', עכ"ל. נראה אור הזוהר, ורבי יהודה פתייה ז"ע מבאר, שאותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו רגליו על הר סיני.

ויראת השם (שעיה יא ב). ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה) וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם כבנינו בתי כנסיות ובתי מדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שלייתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

יב. שאלה: למה האדמו"ר מהאלמין עושה רעש על לימוד הזהר הקדוש?

תשובה: כתוב בזוהר הקדוש שכל אלו שלא לומדים זוהר הקדוש ימחקו מן העולם במלחמת גוג ומגוג, ופשוט שאנחנו צריכים להציל את כל עם ישראל שיפנסו בתבת נוח של הרשב"י, ורק אלו שלומדים זוהר הקדוש ינצלו, לכן הקמנו את מפעל הזוהר העולמי מתוך אהבת ישראל להציל את כל עם ישראל בכל מקום שהם, ואפילו את רבני הערב רב להחזיר אותם בתשובה!

יג. שאלה: מדוע כבודו אומר שראש ישיבה האומר שאין ללמוד זוהר לא היה צריך לבוא לעולם? הלא הוא תלמיד חכם גדול?

תשובה: לא אני אומר זה, רק המקבל האלקי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבינחצירא זצוקלה"ה (בספרו גני הנדר דף כ"ה) אומר בשם רבי שמעון בר יוחאי הקדוש: דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו.

יד. שאלה: מדוע כבודו אמר לי שראש הישיבה שלי יצטרף לבוא בגלגול פעם נוספת, הלא הוא תלמיד חכם גדול?

תשובה: הרב פתיה זי"ע אומר בשם רבי חיים ויטאל זי"ע שכתב בתחלת שער המצוות: ואם לא עשה פן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בדי בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן

כן תעשו מה שיעצנו למעלה בתשובה א', ואם הוא מתנגד, הוא חיל טוב של זרע עמלק וכו', תמחו נגדו ותהיו באבל, על שבה את כל אלה הצדיקים, ותצאו נגדו בחרב ובחנית ובקול קורא גדול, ותפרסמו את שמו ברבים ותזהירו את עם ישראל שאף אחד לא יתחבר להכנס לישיבה הזאת, ועין לעיל. ראה מה שכתב ה'מקדש מלך': מי שלא לומד קבלה פוגם את לימוד הנגלה שלמד. וזה לשון ה'מקדש מלך' (תקוני זהר תיקון מ"ג), מאן דאוליף תורה שבכתב בשר לחמה של תורה, ושטה יין תורה שבעל פה, עונשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה, ואדרבה פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יוליף וכו'. ומי שיכול לקנות לו רב שילמדוהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתרושל, גורם לארץ גלותא וכו'. וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה. (עייני שם בתיקון ל' שגם הלומד קבלה בגירסא בעלמא בלי הבנה, לימוד שעה אחת נחשב כמו חודש ימים בלימוד פשטי התורה).

ט. שאלה: האם זה אמת ששעה אחד זוהר הקדוש שנה יותר מעשר אלה אברכים שלומדים גמרא כל היום שלש חדשים?

תשובה: ראה ערכה של שעה, ועלון אור הזהר מספר 35-36.

י. שאלה: האם זה נכון שמי שאינו לומד זוהר לא ראה מאורות מימיו?

תשובה: ראה של"ה (מאמר ראשון, מועתק בספר אור הזוהר דף 154 - תפנה למפעל הזוהר לקבל בחינם הספרים).

יא. שאלה: אם הרב שלי אינו אומר ללמוד זוהר, האם הוא לומד תורה לשמה? האם הוא מערב רב? מי אומר את זה?

תשובה: ראה בהקדמת מורנו הרב חיים ויטאל זי"ע (על שער ההקדמות) ... וכלו כל הקצין ועדין בן דוד לא בא. ונודע את אשר אמרו רבותינו זכרונם לברכה כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה נתארף קצנו וגלותנו. ומדוע לא בא בן ישי. ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דיו... מספר התקונים (תקון ל' דף ע"ז) ... וכל חסדו פציץ השדה, כל חסד דעבדי לגרמיהו הוא דעבדי... ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לו), דא איהו רוחו של משיח, וי לון מאן דגרמי דיוזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדל בחקמת הקבלה וגרמין דאסתלק נביעו דחקמה דאיהי יו"ד מינה, ואשתארת ב"ת יבישה, וי לון דגרמי עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק דאיהו רוחו של משיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת

הקב"ה, רבוננו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אָמַר לו הִלְלוּ צַדִּיקִים גְּמוּרִים וְהִלְלוּ רָשָׁעִים גְּמוּרִים. אָמְרָה לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הִיָּה בְּיָדָם לְמַחֲוֹת וְלֹא מַחֲוֹ, וְאִכְמ"ל. - וְלִפֵּי דְבַרֵי חוֹזֵ"ל אֵלּוֹ הַרְבֵּנִים וְהִרְאִשִׁי יְשִׁיבוֹת אֲשָׁמִים עַל כָּל הַשָּׁשָׁה מְלִיּוֹן יְהוּדִים שֶׁנִּהְרְגוּ שֶׁנִּשְׁחַטּוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם !! שְׁהִיָּה בְּיָדָם לֹמֵר לְצַבּוֹר לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה וְנִתְעַצְלוּ וְלֹא אָמְרוּ, וְזֶה הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְכִתְבֹתֵי עַל הָעֵינָן הַזֶּה סֵפֶר שֶׁלֵם "מִצְוֹת הַתּוֹכְחָה". וְכֵן כָּתַב הַגּוֹב"י הַגְּאוּן רַבִּי מִנְחֵם מֵעֲנַכִּין הַלְפְרִין זצ"ל, הָעֵינָיִם וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְן הַגְּלוּת תּוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים שֶׁלֹּא לְמַדּוּ קְבֵלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף, וְזֶה לְשׁוֹן בְּעַל הַגּוֹב"י עַל עֵץ הַחַיִּים, מִי שֶׁאֵינּוּ לֹמְדִים נִסְתֵּר וְחֻכְמַת סֵפֶר הַזֹּהַר תִּסְמְנָה שְׁעוֹרְתוֹ וּבִשְׁעוֹר יַעֲשֶׂה חֲדוּדִין חֲדוּדִין בְּהַעֲלוֹתוֹ עַל לְבוֹ כִּי עֵינֹתָא דִּישְׂרָאֵל, הַגְּזוּרוֹת וְהַמְלַחְמוֹת הַמִּשְׁסוֹת וְהַהֲרוּגוֹת הוּא בְּעֶצְמוֹ הַגּוֹרֵם לָזֶה, וּבִכְפֻלְיָא שֶׁל מַעֲלָה הָעֵינִי יְחִיבוֹ עַל דְּלוֹתוֹ וְשִׁפְלוּתוֹ, וְהַהֲרוּג עַל הִרְגָתוֹ, וְכָל זֶה נִקְרָא חֲטָאִים בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, עַל שְׁיוֹם הַכְּפוּרִים אֵינִן מְכַפְּרֵי עֲלֵיהֶם, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין וְהַתּוֹכְחָה,

עכ"ל. (וְכֵמוֹ כֵּן הָיִים יִתְבַּעוּ אֶת כָּל הָאֲדֻמוּרִים וְהַרְבֵּנִים וְרֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת עַל שֶׁלֹּא עָשׂוּ כְּלוּם לְהַצִּיל יִשְׂרָאֵל מִסְּפֻצַּת אֲסוּס, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמִסְכַּת שֶׁבַת (נ"ה) יִלְקוּט שׁוֹפְטִים, וְעֵינֵי חֲפֵץ חַיִּים (בְּמִכְתָּב כ"ה), חו"ל: עֲלֵיו לְדַעַת כִּי נִפְשׁוֹ הוּא וְיִתְבַּע חו"ע עַל זָה).

יח. שְׂאֵלָה: מִי אוֹמֵר שֶׁאֵם נִלְמַד זוֹהַר וְנִצְנַל?

תְּשׁוּבָה: מִשֶּׁה רַבּוֹנוֹ וְהַרְשָׁב"י אוֹמְרִים: כִּי הַזֹּהַר הַקְּדוּשָׁה הוּא כְּמוֹ תַבַּת נֹחַ שֶׁאֵלּוֹ שִׁילְמָדוֹ וְנִצְנַל מִחֲבֵלֵי מְשִׁיחַ, וְהַרְמַח"ל הַקְּדוּשָׁה אוֹמֵר לָנוּ: שָׂרַק בְּזֶה תְּלִי טוֹד הַצִּלַּת עִם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן וּגְאוּלְתוֹ, בְּכַח וּסְגֻלַּת לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשָׁה: בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עֲשֶׂתָה עֵינָן הַתְּבָה, וְכִלְנֹו נִכְרַח לְתַבָּה הַזֹּאת וְנִצְנַל. מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי אַחִים יְקָרִים, בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד בְּלָנוּ בַּחֲבוּרַת 70,000 וְנִפְעַל שֶׁל הַיְּהוּדִי וְהַיְּהוּדִי יִלְמַד זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְלֹאֲרַגֵּן בְּכָל בֵּית הַמְּדֻרָשׁ וְכוּלָל שִׁילְמָדוֹ זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה, וְכָל אֲחָד יַחֲלַק לְכָל מְקוֹם סִפְרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת לְלַמֵּד הַזֹּהַר הַקְּדוּשָׁה, וְעִתָּה שְׁעָרֵי תְרוּצִים נִנְעָלוּ, וְכֵלֵם מְקִימִים בְּשִׁמְחָה אֶת רַצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - אֲפֹשֶׁר לְקַבֵּל בְּחֵנֶם אֶת הַסְּפָרִים - הֵן סִפְרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת וְהֵן תְּקוּנֵי זוֹהַר, בְּאֲרֻגוֹן מִפְּעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי בְּבֵית שֶׁמֶשׁ, 0548-436784.

לְשׁוֹנוֹ. וְעוֹד אָמַר הָרַב יְהוּדָה פְּתִיָּה זי"ע שְׁעוֹד בְּשַׁעַת הַלְוִיָּה כְּאֲשֶׁר בּוֹכִים עֲלָיו, יִתְכַן שֶׁכְּבָר חֲזוֹר לְעוֹלָם הַזֶּה בְּגִלְגוּל, הַשֵּׁם יִרְחֵם.

טו. שְׂאֵלָה: לָמָּה כְּבוֹדוֹ מְרַעֵשׂ עוֹלָמוֹת שִׁילְמָדוֹ זוֹהַר לָמָּה אֵינִן מְסַפִּיק ש"ס וּפּוֹסְקִים?

תְּשׁוּבָה: אָמַר הָרַבִּי מְקַאמְרָנָא בְּסִפְרוֹ הֵיכָל הַבְּרָכָה: בְּדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן, מִי שֶׁאֵינּוּ עוֹסֵק בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתְקוּנֵים וְכִתְבֵי מְרַן הָאֲר"י שֶׁהֵם חַיִּים מִמֶּשׁ לְנַפְשׁ, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבְתַלְמוּד וּפּוֹסְקִים, יָדַע נֶאֱמָנָה שֶׁכָּל תּוֹרָתוֹ שְׁעוֹסֵק הוּא מְשַׁפָּה וְלַחוּץ, כְּדוֹאֵג, וְאֵינִן לוֹ עֵסֵק בְּחַיִּים וְהָאֲרָה לְנַפְשׁ, וְהוּא כְּלוֹ שְׁעוֹת וְרַמְאוֹת, וְאֵינּוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה אֲלֵא לְהִיּוֹת מְאֻנְשֵׁי שֵׁם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר וְלְהַשְׁתַּרֵּר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאֵינִן לוֹ חַיִּים וְלֹא חֵלֵק בְּחַיִּים. וְכִדְכְּתִיב בְּתַקּוּנֵי זֶהר חֲדָשׁ... וּבּוֹדָאֵי לֹא יִשְׁיַג אֲרַחוֹת חַיִּים אֲלֵא עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֹּהַר וְכִתְבֵי מְרַן הָרַב חַיִּים וַיִּטְאֵל בְּלִבּוֹ, עכ"ל. (הֵיכָל הַבְּרָכָה קוֹמְרָנָה פְּרִשְׁת עֵקֶב ז', י"ט - אוֹר הַזֹּהַר פֶּרֶק י').

טז. שְׂאֵלָה: מִי אוֹמֵר שֶׁאֵלּוֹ שֶׁאֵינֶם לּוֹמְדִים זוֹהַר גּוֹרְמִים לְעַכְבֵּי אֶת הַמְּשִׁיחַ?

תְּשׁוּבָה: בְּתַקּוּן ל' כְּתַב (הַכֶּסֶף מְלֻךְ), וְז"ל: כְּמָה גְּדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלִמִּיד חֲכָם לְלַמֵּד קְבֵלָה. וְעֵנְשֵׁם כְּמָה גְּדוֹל אִם אֵינֶם לּוֹמְדִים קְבֵלָה וְגוֹרֵם אֲרָךְ גְּלוּתָא כִּי הֵם מְעַכְּבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעַת אַחַת בְּלַמּוּד הַקְּבֵלָה מַה שֶׁלֹּא נַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוֹל כְּחֵה לְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה.

יז. שְׂאֵלָה: מִי אוֹמֵר שֶׁכָּל אֵלּוֹ שֶׁלֹּא הוֹרוּ לְלַמּוֹד זוֹהַר אֲשָׁמִים עַל שֶׁשׁ מְלִיּוֹן יְהוּדִים, וְעַל כָּל הַפִּיגּוּעִים שֶׁנַּעֲשׂוּ עַד הַיּוֹם?

תְּשׁוּבָה: יָדוּעַ שֶׁבְּעַל הַסֵּלֶם זצ"ל עֲשָׂרִים שָׁנָה לִפְנֵי מְלַחְמַת הָעוֹלָם, הִלֵּךְ לְרַבֵּנִים וְרֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְהוֹדִיעַ לָהֶם שֶׁגְּזִירָה גְּדוֹלָה נִתְּמָה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, חֵלֵק גְּדוֹל מְכֻלָּל יִשְׂרָאֵל יִמְחַקוּ מִן הָעוֹלָם רח"ל, וְהוֹסִיף דְּבַרֵי הַרְמַח"ל הַיְּדוּעִים שָׂרַק לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוּשָׁה יְכוֹל לְהַצִּילֵנוּ מִן הַגְּזוּרוֹת הָרְעוּת רח"ל. עַל כֵּן הָעֶצָה הַיָּה, שֶׁכָּל רַב וְרֹאשׁ יְשִׁיבָה יוֹרֵה, לְכָל יְהוּדִי לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה. וְלֹא שְׁמַעוּ בְּקוּלוֹ! - אַחֲרֵי כֵּף פְּרֻצָּה מְלַחְמָה גְּדוֹלָה וְנִהְרְגוּ 6-7 מְלִיּוֹן יְהוּדִים, כַּעַת אֵנִי שׁוֹאֵל אֶת אוֹתָהּ הַשְּׂאֵלָה שֶׁמְקַשָּׁה הַגְּמָרָא בְּמִסְכַּת שֶׁבַת (נ"ה) מִי הֵרַג אוֹתָם? - יָדוּעַ מִאֲמָר חו"ל (שְׁבַת דף כ"ה עמוד א) אָמְרָה מִדַּת הַדִּין לִפְנֵי

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה
וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

**ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!**

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש,
זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידיך.

**בא והטה שכם, למפעל הקדוש
שבלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.**

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לספת מגן!
ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח פולו שלך,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברפת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

ובן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסללה		סוג חשבון	מספר חשבון																	
בנק	סניף																			

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה				
4 7 6 9 5					

אני/הח"מ _____ (שם בעלו/ החשבון כמפיע בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

- נתונים/ים לכם בזה הוראה לחיוב את חשבונותנו הני"ל בסניפכם, בגין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מגנטי, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"ספרי הרשאה".
- ידוע לי/לנו כי:
  - הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתו ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול ע"י הוראת כל דין.
  - אחיה/נהיה רשאי/ם לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
  - אחיה/נהיה רשאי/ם לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם וכיחונוכיח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב הרשאה, אם נקבעו.
  - ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב הרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.
  - ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.
  - הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.
  - הבנק רשאי להוציא/ינו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו. תוך ציון הסיבה.
  - נא לאשר לי/גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____ פרטי הרשאה

חתימת בעל/י החשבון

קוד מסללה		סוג חשבון	מספר חשבון																	
בנק	סניף																			

אישור הבנק
לכבוד "גן עדן התחתון" (עפ"י ז'הר פ' לך לך)
רח' נחשון 10 בית שמש 29099
בית שמש

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה				
4 7 6 9 5					

קבלנו הוראות מ _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מגנטי שתצוינו לנו מידי פעם בפעם, ואשר מספר חשבונותנו בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב הרשאה.
רשפנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ בעל/י החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהחייבות/יתיכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____
סניף _____
חתימה וחותמת הסניף _____

תאריך _____

זוהר השבת

תוכן הספר: זוהר על פרשת השבוע - אור הזוהר מחלק. - זוהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים - שלחן ערוך הלכות שבת מחבר רמ"א מחלק לכל שבתות השנה - ספורי הזוהר, ספורים מיוחדים מלוקטים מכל ספר הזוהר - סיפור מדהים בהמשכים משני בעלי תשובה בעיר קראקא - מזכה הרבים כהלכתה - ועוד הרבה ספרים בהמשכים. **ספר קדוש זה מסוגל לאהבת השם ויראת שמים טהורה, וללמוד מקודשת וצדקת רבותינו הקדושים חכמי הזוהר, הסוד והנסתר, ולהתקשר לנשמת הרשב"י ורבי אלעזר בנו זיע"א.**

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי עם לשון הקודש - מנוקד מופסק ומחולק לקטעים מסדר על הפרשיות

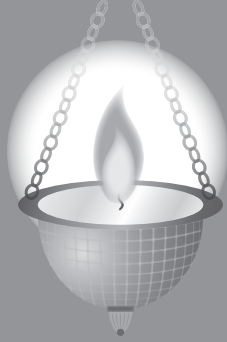

<p>מכרז</p> <p>אוצרות הזוהר</p> <p>ברוך</p> <p>בח</p> <p>הזוהר חלק א'</p> <p>1-34 עלוני אור הזוהר מחודש אלול תש"ע תשרי תשע"א</p> <p>360 עמודים</p> <p>10</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מכרז</p> <p>אוצרות הזוהר</p> <p>ברוך</p> <p>תיקוני הזוהר דף היומי חלק ב'</p> <p>המחולק ל-354 ימות השנה</p> <p>416 עמודים</p> <p>9</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מכרז</p> <p>אוצרות הזוהר</p> <p>ברוך</p> <p>תיקוני הזוהר דף היומי חלק א'</p> <p>המחולק ל-354 ימות השנה</p> <p>עם שער התיקונים החדש</p> <p>416 עמודים</p> <p>8</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מכרז</p> <p>אוצרות הזוהר</p> <p>ברוך</p> <p>תיקוני הזוהר עמוד היומי</p> <p>המחולק ל-354 ימות השנה</p> <p>עם שער התיקונים</p> <p>344 עמודים</p> <p>7</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מכרז</p> <p>אוצרות הזוהר</p> <p>ברוך</p> <p>אדרא רבא וויטא חלק ב'</p> <p>עם חידוש תחלות הזוהר ושבת הרישב"י</p> <p>280 עמודים</p> <p>6</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מכרז</p> <p>אוצרות הזוהר</p> <p>ברוך</p> <p>אדרא רבא וויטא חלק א' ונספחו עליו ו' ספרים</p> <p>הפחות ובקשות הרישב"י נאולת הרישב"י שידה חמדה תחלות הזוהר ושבת הרישב"י</p> <p>עליו אור הזוהר 27-28</p> <p>השבועות הזוהר</p> <p>רשימת 280 ספרי הזוהר</p> <p>344 עמודים</p> <p>5</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מכרז</p> <p>אוצרות הזוהר</p> <p>ברוך</p> <p>זהרי הזוהר ח' ספרים</p> <p>הכל על כל דגם חמדת הרישב"י חיים של וזרי הששעות הרישב"י חמי הרישב"י הזוהר וזרי סיני חקיקת חכ הזוהר</p> <p>ליקוטי זוהר תחלות וזרי סדר בראשית</p> <p>416 עמודים</p> <p>4</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מכרז</p> <p>אוצרות הזוהר</p> <p>ברוך</p> <p>אורות הזוהר י"ב ספרים</p> <p>תשובת הרישב"י נאולת הרישב"י תחלות הזוהר במחיצת הרישב"י מסעלות הזוהר אור הרישב"י חזון והעובד וב זכותא דרשב"י גימטריאות הזוהר</p> <p>שיעור התקונים שידה חמדה בי יוחאי</p> <p>418 עמודים</p> <p>3</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מכרז</p> <p>אוצרות הזוהר</p> <p>ברוך</p> <p>מאורות הזוהר ט"ו ספרים</p> <p>מאורות הזוהר התנולות הזוהר אגרות הזוהר הרמח"ל והזוהר סת לעשות לחי המשיח והזוהר הדייקים והזוהר השבועות הזוהר קבלתי ונשיגתי אלה ספריא קודש</p> <p>הפנת הזוהר מצדיקי הרבים תיבת נח ישיבות הזוהר אל הנקטל</p> <p>416 עמודים</p> <p>2</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מכרז</p> <p>אוצרות הזוהר</p> <p>ברוך</p> <p>אור הזוהר המוחלק ל-354 ימות השנה</p> <p>גדולי ישראל והזוהר ערכה של שעה</p> <p>768 עמודים</p> <p>1</p> <p>מפעל העולמי</p>
---	---	---	---	---	---	--	---	--	---

הספר הזה נדפס
להצלחה בריאות
ופרנסה ושלום בית של:

מאיר נהוראי בן אליס
הילה בת אליס
רוני בן יפה
אליס בת עליה
יהודית בת אליס
סמדר בת אליס
אסתר בת אליס
אלי אליהו בן אליס
אמיל בן מטילדה
מרדכי בן אליס

לעילוי נשמת

עליה סנגס בת סעדה ז"ל

סעדה בת אסתר ז"ל

מאמא אסתר בת חוה ז"ל

לונה בת סעדה ז"ל

סמי בן סעדה ז"ל

אסתר אקוקה בת סעדה ז"ל

רבקה בת רוחמה ז"ל

רוחמה בת חוה ז"ל

מאמא סוליקה ז"ל

מאמא שבזי ז"ל

איישה כהנת בת חוה ז"ל

מרדכי בן אליה ז"ל

משה בן סעדה ז"ל

אברהם בן סעדה ז"ל

חנניה בן רבקה ז"ל

שמעון בן אסתר ז"ל

מרדכי בן אסתר ז"ל

עמרם בן אסתר ז"ל

אליהו בן חוה ז"ל

מזמן אליהו בן חוה ז"ל

מכלוף בן חמו בן חוה ז"ל

יצחק הלוי בן חוה ז"ל

אברהם סנגס בן רחל ז"ל

